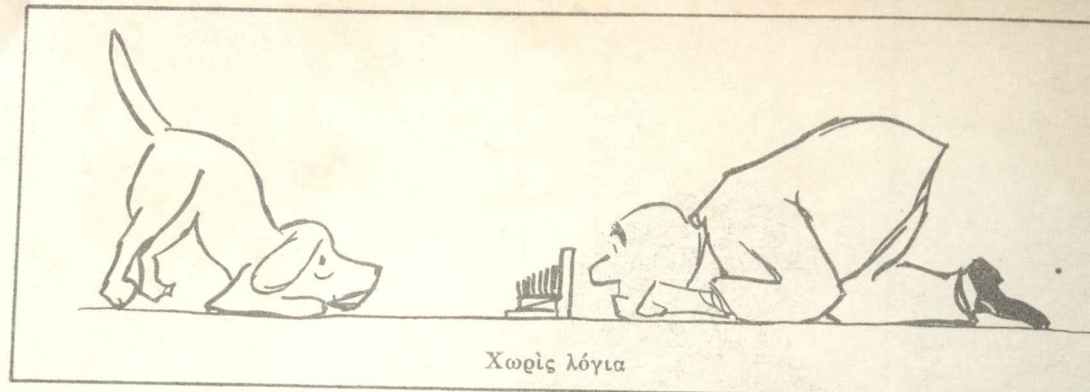

ΕΥΝΑΚΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ
108

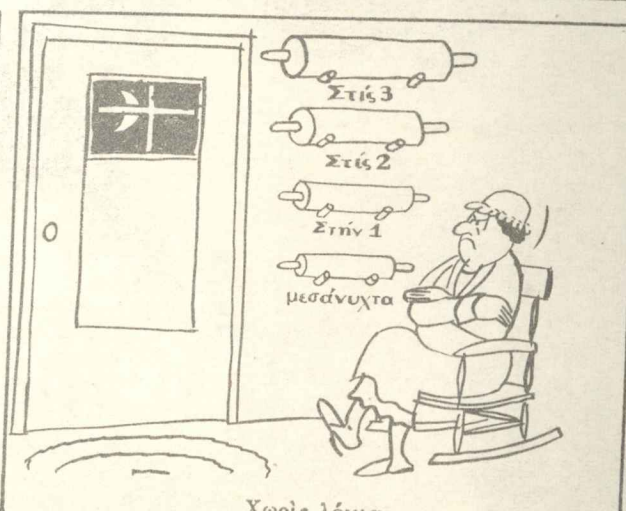
Μ' ΕΝΑ ΖΕΣΤΟ
ΠΟΥΛΟΒΕΡ
ΣΤΟ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟ
ΒΟΥΝΟ

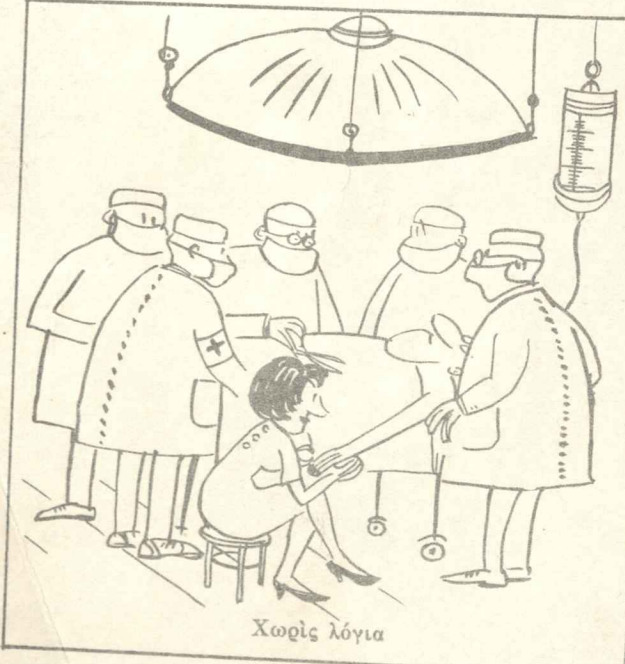

Χωρίς λόγια

Η
ενθνη
σελίδα
μας

Χωρίς λόγια

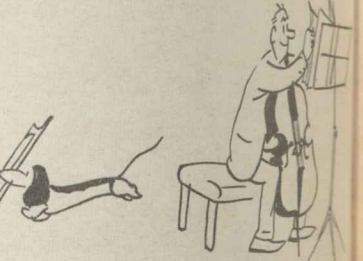
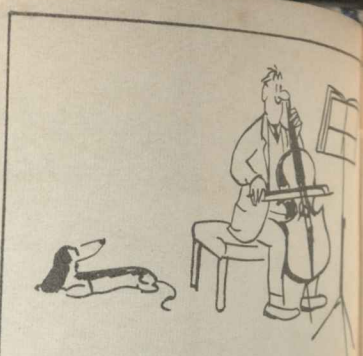
Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

ΓΥΝΑΙΚΑ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησης
ΔΙΟΙΚΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ
Μ' ένα ζεστό, δόμαλλο πλεχτό πουλόβερ και πανταλόνι από φανέλα κάθε γυναίκα, που αγαπά το ύπαιθρο, το θουνό, το χιόνι, θα τα απολαύσει σε λίγον καιρό. Μια κουκούλα από το ίδιο πλεκτό προστατεύει το λαιμό και προσφύλαει τ' αυτιά από τον παγωμένο βορρά του χειμώνα. Είναι καιρός ακόμα να φροντίσετε για ένα τέτοιο εκδρομικό πουλόβερ, που θα κάνει τις χειμωνιάτικες εκδρομές σας ευχάριστες. Η έγγραφο του πλεκτού αυτού βρίσκεται στη σελίδα 84 του παρόντος τεύχους μας.

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 6

ΜΟΔΑ

- 34 Μαγιές στη Μόδα.
- 49 'Αθηναϊκοί Οίκοι Μόδας.
- 50 Καλαισθησία και φινέτσα (Ευαγγελίδη - Κουρτίδη).
- 51 Άνεσι αλλά όχι κοινοτυπία (Κουσόπουλος).
- 52 Φινέτσα, αλλά όχι εξωφρενισμός (Μαυρόπουλος).
- 53 Τελειότητα και 100% θηλυκότητα (Μπέρτεν).
- 54 Συντηρητική γραμμή, αλλά νεανική (Τσοπανέλλης).
- 55 Ρομαντική, αλλά μοντέρνα σιλουέτα (Φιλιδιάκου).

ΣΠΙΤΙ

- 23 Βελτιώσεις (Διακόσμηση).
- 68 'Η σύγχρονη 'Αφροδίτη της Μήλου ('Ομορφιά).
- 71 Το μενού του 15ημέρου.
- 72 Οι πατάτες (Πρωτότυπες συνταγές φαγητών και γλυκισμάτων).
- 82 Μ' ένα ζεστό πουλόβερ στο χιονισμένο θουνό.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

- 11 Γυναίκες που ζουν μονάχα.
- 20 Μια απρόοπτη επίσκεψη!
- 26 'Ο επαγγελματικός προσανατολισμός.
- 32 'Η γούνα ως χαρίζει μυστηριώδη γοητεία.
- 66 Τμήμα παραπόνων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

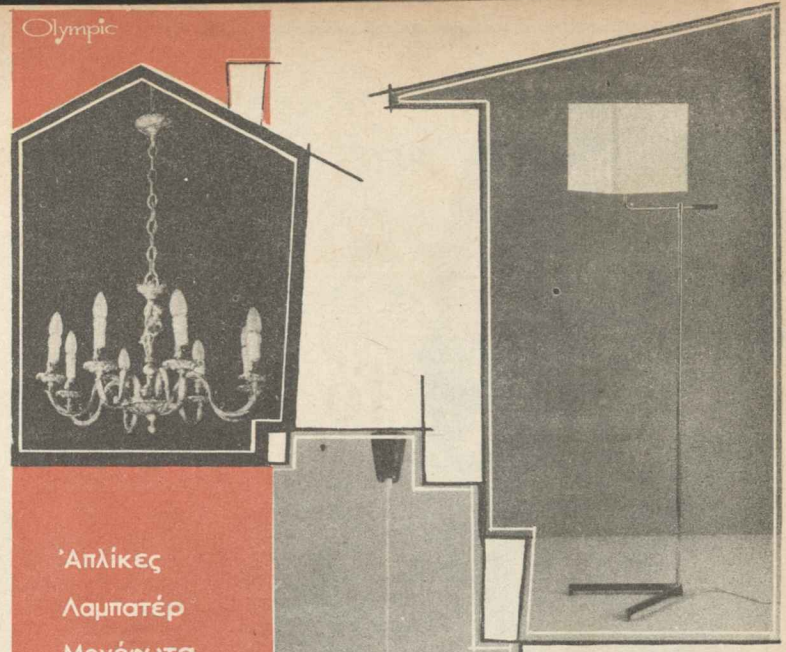
- 6 'Ο μαγικός κόσμος των ήχων.
- 14 Γράμματα σε νέα κοπέλλα.
- 37 'Η «άνοστη» γυναίκα.
- 39 Ναύαλ, Σικκίμ, Μπουτάν (Γοητευτικά ταξίδια σ' όλο τον κόσμο).
- 42 Το κέντημα στον αέρα.
- 46 Θυμάσαι την αυγή του κόσμου.
- 58 'Ο κεραυνοβόλος έρωτας της Ντέμπορα Κέρ.
- 60 Σιρίκι, μια έρωτευμένη βασίλισσα.
- 67 Μαρία Πολυδούρη.
- 70 Μπορεί μια γυναίκα ν' αγαπά δυο άνδρες;
- 80 'Ο έρωτας στο πεντάγραμμο.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

- 36 'Ενα διάφανο μεταξωτό νυχτικό (Διήγημα).
- 44 'Επικίνδυνες διακοπές (Διήγημα).
- 62 Καθώς έφευγε ή νύχτα ('Αστυνομική νουβέλα).
- 74 'Εβελιν (Μυθιστόρημα).
- 90 'Η Παρέλαση (Μυθιστόρημα).
- 102 Το τραπέζι Νο 7 (Διήγημα).

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34, ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διεύθυνσις 614.047, Σύνταξις 623.106, Λογιστήριον 614.047, Τυπογραφείον 21.226, Λιθογραφείον 71.123.
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: 'Εξωτερικού, 'Ετήσια Δολλάρια 8,50. 'Εσωτερικού, 'Ετήσια (26 τεύχη) Δρχ. 160. 'Εξαμ. (13 τεύχη) Δρχ. 80. Τρίμ. (6 τεύχη) Δρχ. 40. 'Εμβόσματα δια ταχυδρομικής ή ταχυδρομικής έ-
πιταγής πρὸς Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, 'Αθήνας.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΜΕ 100 ΣΕΛΙΔΕΣ!
• «ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΕΣ ΜΑΝΕΚΕΝ...» Μια σειρά από μοντέλα, μελετημένα για πολύ λεπτές, κάπως κοντές, παχουλές ή υπερβολικά ψηλές γυναίκες.
• ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ. 'Ενα εξαιρετικά ενδιαφέρον άρθρο για τις κοπέλλες, που αρχίζουν για πρώτη φορά να εργάζονται έξω απ' το σπίτι τους.

'Απλίκες
Λαμπτέρ
Μονόφωτα
Πολύφωτα
Πολυέλαιοι

...των
σημειωμένων
Γερμανικών
Εργοστασίων
Kaiser Leuchten
Θα μείνετε Έκθαμβοι
από την ποικιλία - την ποιότητα - τις χαμηλές τιμές.
ΝΕΑ ΜΕΤΑΛΛΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Αγριώλη-άσκα
Σταδίου 19-21 Σταδίου 31

Τὸ Μυστικό μιάς γυναίκας *Ευλοχισμένης*

Νά τι μάς γράφει μιά κυρία:

«Ό άντρας μου, μου λέει πάντα ότι με βρίσκει κάθε μέρα και πιό ώμορφη. Αυτό δεθαίω μ' εύχαριστεί αλλά δεν τὸ πιστεύω. Έν τούτοις πρέπει νά ὁμολογήσω ὅτι ἡ ἐπίδερμίς μου εἶναι σήμερα πιό δροσερή καί νεανική ἀπό τὸν καιρό πού ἤμου 25 χρονῶν.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ δέρμα μου εἶχε μαύρα στίγματα, διεσταλμένους πόρους, κοκκινίλες κλπ. Σήμερα ἡ ἐπίδερμίς μου φαίνεται ἀπαλὴ, δροσερὴ σάν βελούδο.

Δὲν πρόκειται θεθαίως περὶ θαύματος. Ἀπλῶς περιποιούμαι κάθε μέρα τὸ δέρμα μου μὲ τὴν Κρέμα σας. Πιστεύω εἰλικρινῶς ὅτι ἡ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ εἶναι τὸ πιό ἀποτελεσματικὸ μέσο γιὰ τὴν ὥμορφιά τοῦ προσώπου...»

Δοκιμάστε καί σεῖς τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ.

Χρησιμοποιώντας τακτικά, κάθε μέρα τὴν Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ δά ἐπιτύχετε θαυμαστά ἀποτελέσματα, πολὺ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη πολυδάπανη μέθοδο.

Ἡ Κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ δά σᾶς δώσῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Δηλαδή, μιά δροσερὴ ἐπίδερμιδα πού λάμπει ἀπὸ ὥμορφιά. Δοκιμάστε τὴν Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ σήμερα κι' ὅλας.

Tokalon

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ
ΜΟΔΑΣ

Ἄ. Ἀτσιδάκου (Πατησίων 141)

Μιά χειμερινὴ συλλογὴ ἐξαιρετικὰ καλαίσθητη σὺν τῷ νέῳ ἀτελιῇ τῆς κ. Ἀτσιδάκου. Τὰ μοντέλα τῆς διαλεγμένα ἀπὸ τοὺς πιό γνωστὰς παρὶς νικους καί ἰταλικούς οἴκους μόδας. Χαρακτηριστικά, νεανικά καί εὐχρηστά τὰ προιόντα τῆς σύνολα, σὲ ἴσα γραμμὴ τὰ πιό πολλὰ ἀπὸ εἰς ἑκατὸν θάβασμα μετὰ πολὺ ὁμορφος καί ζεστοὺς χρωματισμούς. Τὰ ἀπορροπῶν σὲ ποικιλία γραμμῆς, ἄλλα στενά, ἄλλα φλοὺ καί ἄλλα μετὰ ἐλαφρὰ φουσκωτὴ στὰ πλάγια, πού στενεύει στὸν ποδόγυρο. Τὰ ἑσώματα, πού χαρακτηρίζουν τὰ ἀμνηστὴ αὐτὰ μοντέλα εἶναι κομμάτια ἀπὸ παρυφαντερί, ρέλινα ἀπὸ σατέν κορδέλα καί φράντζες. Ἀπὸ τὴν τρισμένη αὐτὴ ἐπίδειξι δὲν ἐλείφθη καί τὰ μαύρα φορέματα μετὰ τὴν ὁμορφίαν καί τὰ μεγάλα ντεκολτέ. Τὰ παλτὰ ἦσαν ριχτὰ καί πλούσια μετὰ λα τοποθετημένες ζώνες, στολισμένα ἄλλα μετὰ μίλλιν τρέσα κι' ἄλλα τὴν ἀπαραίτητη φετεινὴ γαρνιτούρα, τὴ γούνα. Τὰ χρώματα, πού ἐκτετασμένα στὰ παλτὰ, ἦσαν τὸ λαδί, τὸ μύδι, τὸ γκρι καί τὸ μαύρο. Μερὴ ποικιλία καί λουσατὰ θάβασμα στὰ βραδυνὰ σύνολα.

Φώφη (Ερμού 15)

Ὁ οἶκος αὐτὸς γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάστηκε σὺν τῷ νέῳ ἀτελιῇ μετὰ προγεθεσινὴ τοῦ ἐπιδείξει στὶς 25 αὐθιουσας τοῦ ξενοδοχείου King's Palace. Τρία ἀπὸ τὰ πιό γνωστὰ ἀθηναϊκὰ μακενέ, ἡ Ἐφῃ, ἡ Ρίνα καί ἡ Τσιθῃ, ἐδείξαν μετὰ τὴν φινέτσα, πού τις χαρακτηρίζει, τις δημιουργίες τῆς Φώφης Βασιλειάδου, πού ἦσαν πραγματικὰ ἀξέλιγες. Ἡ κολέξιὸν ἔφερε μετὰ τὴν γνωστὰ μαζὶ μοχαῖρ φορέματα πού τόσο συνήθιζαν νὰ φορεῖται καί κομψὴ γραμμὴ ἦταν γενικὰ εὐκολοφόρετα. Χαρακτηριστικὰ ἦσαν γιὰ λεπτεῖς σιλουέτες καί καρὸ σύνολα, κατὰλληλα γιὰ νεαρὰ κορίτσια. Τὰ παλτὰ, πού ἀκολούθησαν εἶχαν θαυμάσια κοψὴ καί πολὺ μοντέρνα ριχτὰ, χωρὶς ὅμως ἐξωφρενικὰς λεπτομέρειες, προσαρμωμένα σὺν τῷ γούστο τῆς Ἑλληνίδας. Τὰ θάβασμα, πού μεταχειρίστηκε ἡ κολέξις γιὰ τὰ σύνολα αὐτὰ, ἦσαν εὐρωπαϊκὰ μετὰ ὁμορφος συνδυασμοὺς χρωμάτων. Ἰδιαίτερη ἐντύπωσι προξένθησαν ἕνα μαύρο παλτὸ ἀπὸ μοχαῖρ μετὰ ἡ γυναικιστερὴ τρίχα καί πλούσια ριχτὴ γραμμὴ, κι' ἕνα δίχρωμο — πορτοκαλί καί μαύρο — σὲ δύο τόνους καφέ μετὰ ἐξωφρενικὰ γαζιὰ καί ἀνδρὰ πᾶσι τὰς. Τὰ κοκταίλ φορέματα τῆς συλλογῆς, δὴλωσαν τὸ ἀναμνηστικὸν τῆς καί τὸ ταλέντο, πού διακρίνει τὴν Φώφη. Ἀπὸ ἐκλεκτὰ θάβασμα καί σάτα στὴν ἐμφάνισι καί μαλακὰ στὴν ἀφή, στὰ χρώματα πού ἔδωκαν τεινὴν μόδα. Τὰ μοντέλα αὐτὰ παρουσίασαν τὴ γυναικεῖα εὐκολοφορητοσύνη καί χάρι. Τὸ νυκτικὸ, πού ἐκλείπει τὴν ἐπίδειξι, ἦταν ἕνα μαύρο μακρὸν ἀπὸ μιά γκοφρὴ ἰδιότυπη δαντέλα παρὶσινικὴ μετὰ ἡ γραμμὴ καί πολὺ μακρὸ πέπλο. Τὰ καπέλα τῆς κ. Ρίνας πού καίθησαν.

Ἀφοὶ Τσιτσόπουλοι (Ερμού 9 - Πανεπιστημίου 4)

Ἀλλῃ μιά φορὰ τὰ «έτοιμα πολυτελείας» ἔκωσαν τὴν θριαμβικὴν ἐμφάνισι σὺν ξενοδοχείῳ «Βασιλεὺς Γεώργιος» κι' ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν κ. Ἀφίετος τὰ παρουσίασαν τὰ κατὰστήματα μόδας «Ἀφοὶ Τσιτσόπουλοι» πού μετὰ τὴν ἀδιάκοπος προσπάθειες τοὺς ἔχουν ἀνέσει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐτοιμοῦ σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα. Τὸ ἔτοιμο εἶδος κατέκτησε πᾶς ἀρκετὸν τὸν Εὐρωπαϊκὴ γυναῖκα, τὴν τόσο δύσκολη στὰ γούστα ἄλλα πραγματικὰ καί καλαίσθητη. Ἐχει φυσικὰ πολλὰ πλεονεκτήματα γι' αὐτὴν ὅτι ἐκτετασμένη, ὅπως τὰ διαλεχτὰ θάβασμα, χαμηλὸ κόστος καί μακρὴν διάρκειαν, πού προσαρμωμένη ὅμως στὶς ἀξιώσεις τῆς ὑψηλῆς ραπτικής.

Στὴν ἐπίδειξι αὐτὴ εἶδαν θαυμάσια παιδικὰ σύνολα, ἑσώματα εὐρωπαϊκὰ θάβασμα καί αἰθέρια ἐσώρουχα ἀπὸ στερεὰ ἀσέτι, ἑσώματα λουσατὰ σατέν καί μεταξωτὰ ἐμπρημέ καπνιτὸν, στολισμένα εἰς ἑκατὸν νερὸς δαντέλες καί διακριτικὰς μπουντοῦρες. Ἀκολούθησαν τὰ ἐσώματα οὐλα, μπλουζέες, πανταλόνια, ζακέτες, Μοντγκόμερι καί ἀμύες μετὰ ταγιέρ καί τὰ ρόμπ - μαντὸ καί τὰ μοχαῖρ φορέματα μετὰ ἐπὶ αὐτὰ τοποθετημένον κόψιμο. Τὰ παλτὰ τῆς ἐπίδειξης ἦσαν πραγματικὰ ἀξέλιγα, πού μοχαῖρ, ἀπὸ μπουκλὲ κι' ἀπὸ ζιντὲ θάβασμα, στὰ κακοφόρα χρωμάτων τῆς μόδας. Ξεχωρίσαμε ἕνα παλτὸ ἀπὸ μαύρο εὐρωπαϊκὸ μετὰ ἡ στρογγυλὴ γιανὰ γαρνιρισμένον μετὰ λοξὴ φάσα ἀπὸ τὸ τοῖο ἑσώμα. ἕνα λουσατὸ τρούα - κάρ ἀπὸ νάβλον γούνα λεοπάρδαλη μετὰ ἀσπρὴν κορδέλα. Ποικιλία μεγάλῃ σχεδίων καί θάβασμα στὰ ἀμνηστὴ σύνολα. Ἡ συλλογὴ δὲν ἐλείφθη τὰ μαύρα φορέματα πού εἶναι φέτος πού τις φορεῖται. Τὰ μπροκά, οἱ δαντέλες, τὰ λαμέ, τὰ κρυλὸ καί τὰ ρέλιε, πού ὡραϊάζουν τὰ μοντέλα ἦσαν κατὰλληλα νὰ φορεθῶν ἀπὸ ὁμορφος γυναῖκες. Τὴν ἐπίδειξι ἐκλείπει ἕνα θαυμάσιον νυκτικὸ ἀπὸ γαλινὴ δαντέλα μακρὸν πέπλο ἀπλικαρισμένον στὶς ἄκρες μετὰ τις γλῶσσες τῆς δαντέλας.

Δένα Βορσινά

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Στὴ σελίδα 55 τοῦ παρόντος τεύχους ἀπὸ τυπογραφικὴ ὑλα παρελήφθη ν' ἀναφερθῇ ὅτι ὁ οἶκος, γιὰ τὸν ὁποῖο προέκυψε αὐτὴ τῆς κ. Α. ΦΙΛΙΔΙΣΑΚΟΥ. Ζητοῦμε συγγνώμην γιὰ τὸ λάθος καί παρακαλοῦμε νὰ διορθωθῇ.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΣΑΣ...

Οἱ
Γκλαδιόλες

Εἰς ἀπὸ τὰ πιό ὁμορφα εἶδη λουλουδιῶν, πού καλλιεργοῦνται στὴν Εὐρώπῃ, εἶναι ἀσφαλὲς οἱ γκλαδιόλες, πού ἀνάμεσα ἀπὸ καμμιά δεκαετία πλάττει φύλλα πετάνε ἕνα μακρὸ κλωνάρι, πού πάνω του βγαίνουν ἑξ - ἑπτὰ λουλούδια συγχρόνως καί ἀρχίζουν ν' ἀνοίγουν σιγά - σιγά ἀπὸ κάτω μέχρι τις ἄκρες. Κάθε φυτὸ σχηματίζει ἕνα μεγάλο ἀνθισμένον κλαδί ἀσπρῶ, κόκκινου, ῥοῦ, δυσσινί, μόβ, κίτρινου ἢ σωμόν.

Οἱ γκλαδιόλες, πού ἔχουν πᾶσι τὸ ὄνομά τους ἀπὸ τὴν λατινικὴ λέξι «γλαδιόλι» πού σημαίνει σπαθί, ἐξ αἰτίας τῶν αἰχμηρῶν καί πλατειῶν φύλλων τους, μᾶς ἤρθαν ἀπὸ τὴν Ἀφρική. Ἀλλὰ οἱ γιγαντιαῖες ποικιλίες, πού φτάνουν τὸ ἐνάμισθ μέτρο ὕψους καί σχηματίζουν λουλούδια μετὰ πολὺ μεγάλο κάλυκα καί πέταλα ψαλιδωτὰ καί κατασάρ, εἶναι προιόντα πρόσφατα, ἀπὸ διασταυρώσεις καί βελτιώσεις. Ἐπίσης πολὺ καινοφανεῖς εἶναι καί οἱ γκλαδιόλες - νάνοι πού μοιάζουν σὲ ὅλα μετὰ τις κανονικὰς ποικιλίες, ἀλλὰ φτάνουν μόνο στὰ ἑβδομήντα ἑκατοστὰ ὕψους καί κάνουν μικρότερα λουλούδια, ἀλλὰ πάλι πολὺ χαριτωμένα καί μετὰ ὡραϊότητα χρώματα. Ἡ ποικιλία «νάνοι» δὲν εἶναι ἀκόμα πολὺ διαδεδομένη στὴ χώρα μας. Στὴν Ὀλλανδίᾳ ἡ ποικιλία «Μπατερφλάϋ» καλλιεργεῖται σὲ μεγάλη ἐκτασι.

Φυτεύονται καί καλλιεργοῦνται δύο εἰδῶν γκλαδιόλες. Οἱ καλοκαιρινὲς καί οἱ ἀνοιξιάτικες. Οἱ καλοκαιρινὲς εἶναι οἱ πιό ὁμορφες, ἔχουν φῖνα λουλούδια, ὡραϊότατα χρώματα καί εἶναι πιό ψηλές. Οἱ ἀνοιξιάτικες εἶναι λιγώτερο ψηλές, δὲν φτάνουν σὲ ὁμορφίαν τις καλοκαιρινῆς καί τὰ χρώματά τους δὲν εἶναι τόσο φωτεινά.

Οἱ γκλαδιόλες φυτεύονται μετὰ σπόρους ἢ μετὰ μικροὺς βολβούς, τοὺς ὁποῖους δίνει ὁ καλὸς μεγάλος βολβός. Ὅταν τὰ φύλλα ξεραθοῦν, οἱ βολβοὶ ξεγίνονται ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Στεγνώνονται, καθαρίζονται προσεχτικὰ καί φυλάσσονται σὲ κουτιά ἀνοιχτά, ἔτσι πού νὰ εἶναι δυνατόν ν' ἀερίζονται. Οἱ σπόροι σπέρνονται στὴν ἀρχὴ πολλοὶ μαζί. Ὅταν φυτρώσουν, ἀρπάζονται καί φυτεύονται ἕνας - ἕνας σὲ κανονικὴ ἀπόστασι.

Οἱ ἀνοιξιάτικες γκλαδιόλες φυτεύονται τὸν Αὐγούστου ἢ τὸ Σεπτέμβριον σὲ γλάστρες. Σὲ παρτέρια φυτεύονται συνήθως μαζί μετὰ ἄλλα λουλούδια ἢ φυτὰ. Τοῦτο γίνεται, γιὰ τὴν οἱ γκλαδιόλες, μόνες τους δὲν μποροῦν νὰ δημιουργήσουν ἕνα εὐχάριστο καί πλήρες λουλουδιῶν σύνολο πού νὰ μορῇ μόνο του νὰ στολίσῃ ἕνα σπῆτι. Δὲν ἔχουν ἄλλωστε οὔτε πολλὰ φύλλα, οὔτε τὰ λουλούδια τους κρατᾶνε πολὺ.

Εἶναι δυνατό, ἂν θέλῃ κανεῖς, νὰ φυτέψῃ γκλαδιόλες νωρίτερα ἀπ' τὸ κανονικὸ, πρῶτο. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, δά προτιμῶμεν ἔδαφος ἢ μέρος ἡμεῶν, πού νὰ μὴ φτάνῃ ὁ ψυχρὸς ἀνεμος καί νὰ εἶναι προσηλιακὸ.

Γιὰ νὰ κάνῃ κάθε φυτὸ μόνο ἕνα κλωνάρι λουλούδια, πρέπει νὰ φυτευθῶν οἱ γκλαδιόλες σὲ ἀπόστασι 40 ἐκ. μετὰξύ τους. Οἱ ποικιλίες τῶν πιό μεγάλων λουλουδιῶν, φυσικὰ, φυτεύονται σὲ μεγαλύτερη ἀπόστασι. Σκεπάζονται μετὰ χῶμα σὲ πᾶχος ἀνάλογο μετὰ τὸ μέγεθος τῶν σπόρων. Κοντὰ τοῖς σπόροις τῶν «γιγαντιαίων» λουλουδιῶν στερεώνονται ἀμέσως οἱ πᾶσαι, πού θὰ στηρίξουν τὰ μακρὰ καί βαρεῖα κλωνάρια. Ἐπειὰ ἀρχίζουν τακτικὰ ποτίσματα. Τὸ πότισμα πρέπει νὰ εἶναι ὁμοῦ καί νὰ γίνεται συχνά. Ὅσο τὸ φυτὸ μεγαλώνει, πρέπει νὰ καθαρίζεται γύρω του τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὰ χόρτα. Πρὶν ἀνοίξουν τὰ μπουμποῦ καὶ εἶναι λίγο λίπασμα, πού συντελεῖ στὴν πῖν πλούσια ἀνθισι.

Στὶς μεγάλες καλοκαιρινὲς ζέστες, ὅταν οἱ γκλαδιόλες ἀνθίσουν, χρειάζονται πολλὰ ποτίσματα. Ἐνα τὸ πρῶ καί ἕνα τὸ βράδυ πρὶν ὅτι ὁ ἥλιος καί ἀφοῦ πᾶς κρύση λίγῃ, μετὰ τὴν δύσι.

Τὸ θηριώπορο θγάουν ὀλόκληρα τὰ φυτὰ μετὰ τὰ φύλλα καί τις ρίζες καί τ' ἀφίνουν στὸν ἀνοιχτὸ ἀέρα νὰ στεγνώσουν. Ὅταν ξεραθοῦν τὰ φύλλα τὰ κόβουν. Οἱ σπόροι φυλάσσονται σὲ μέρος στεγνὸ καί δροσερὸ μέχρι τὴν ἄλλη ἀνοιξι.

Οἱ γκλαδιόλες καλλιεργοῦνται κυρίως γιὰ ν' ἀποτελέσουν ἀνθοδέσμες, γιὰ τὸ καθεστὸ ὀλόκληρο τὸ φυτὸ. Μετὰ τὸ μέγιστον τὸ ὕψος, τὰ μντὰ τους φύλλα καί τὰ μεγάλα σὰν χοντὰ λουλούδια τους εἶναι διακοσμητικώτερες.

Μιά ποικιλία τῶν γκλαδιῶν εἶναι τὸ νυχτολούλουδο, πού κάνει ἄνθη γλῶμα μετὰ βυθώχρωμες πτισιλάδες καί μοσχολοὰ τὴ νύχτα.

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

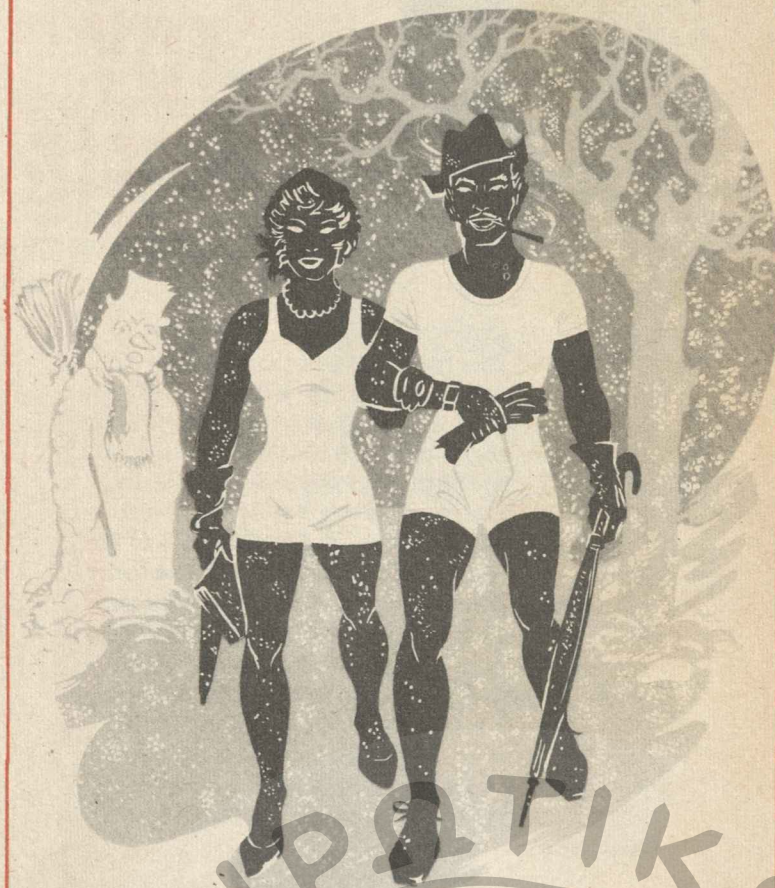
Νοέμβριος! Ἡ φύσι ἀπογυμνώνεται, τὰ δέντρα, οἱ θάμνοι, οἱ ἄγροι πεθαίνουν σιγά - σιγά. Τὰ μπουκέτα τοῦ Νοεμβρίου γίνονται μετὰ κλαδιά, γλῶν, καρπούς. Προσπαθῶστε νὰ φτιάξετε συνθέσεις μετὰ γραμμῆ, νὰ ἀναδημιουργήσετε πραγματικὰ μικροσκοπικὰ τοπία. Στὰ ἀνθοπωλεῖα θὰ βρῆτε τις πρώτες μμιδες μετὰ τις κατακίτρινες χνουδωτὲς μπάλιντες. Τὸ μπουκέτο τῆς σελίδας μας εἶναι μιά ἀπομίμηση τῆς φύσεως τὴν ἐποχὴ αὐτὴ. Σὲ ἕνα πλατὺ, σχεδὸν ἐπίπεδο βάθος στερεώσετε τὸ ἀπαραίτητο καθαριστὸ ἀπὸ σῆμα καί θὰ χῶσετε μέσα στὶς τρύπες του μερικὰ κλαδιά ἀπὸ γυμνὸ δέντρο σὲ μιά ἀσύμμετρη γραμμὴ. Ἐνα ἄλλο κλωνάρι ἀπὸ δένδρο, πού κρατᾶει ἀκόμα μερικὰ φύλλα ἢ καρπούς του θὰ μετριῇ στὴν ἐντύπωσι τῆς ἀγριότητος. Στὴν ἄκρη θὰ μπῆτετὲ δύο ὀλόκληρα φύλλα φτέρης πού θὰ δροσίουν τὴ σύνθεσι. Μερικὰ φύλλα πού κληματαριά καί κισσὸ ἢ πλάτανο θὰ καλύψουν τὰ κενὰ. Τέλος δύο - ἢ κακοκωνάρια, θαλανίδια καί ἄκόμα ξηροὶ καρποί.

Χαρούμενος χειμῶνας

με

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

Ἀνδρικά καί γυναικεῖα ἐσώρουχα

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

Ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις τῆς γαλλικῆς
βιομηχανίας RHOVYL

24% πιό ζεστὰ ἀπὸ ὅλα τὰ
χειμερινὰ ἐσώρουχα

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ

Προλαμβάνουν — ἐξουδετερώνουν ὅλας
τὰς ρευματοαρθρικές παθήσεις

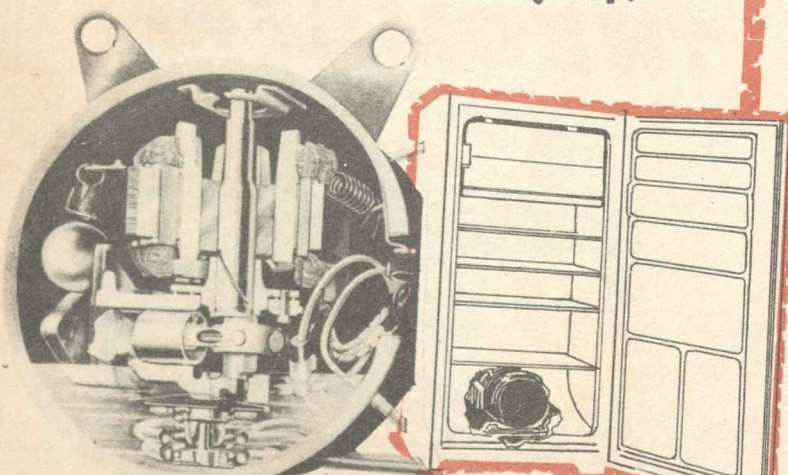
ΑΠΟΚΕΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΗΣΕΩΣ «ΑΤΟΣ Ο.Ε.»

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΨΥΓΕΙΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

KELVINATOR

Για όλη σας τη ζωή!

Երկուսը

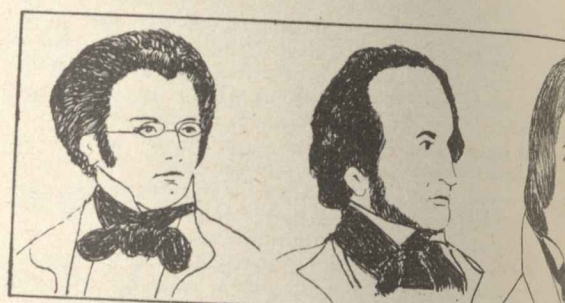
ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΨΥΞΕΩΣ "POLARSPHERE,

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ - ΒΟΤΑΝΙΚΟΙ
ΟΥΡΙΣ 491 - ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 529.411-529.412

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΧΩΝ

10. ΜΟΡΦΗ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΤΗΣ Κ. ΑΛΕΞ. ΛΑΛΑΟΥΝΗ

ΣΟΤΜΙΕΡΤ

MENTEΛΣΟΝ

Μὲ τὸ Μπετόβεν, καθὼς λέγαμε στὸ προηγούμενο ἔργο, γιὰ ἐποχὴ ἀνοιξὶ γιὰ τὴ μοναχικὴ γενεὰ καὶ, ἔπειτα, τῆς συμφωνίας. Οἱ συνθέτες, ἀν ἀκολουθοῦν τὴν κατεύθυνσιν τὰ τέσσερα ἐναλλάσσόμενα μέρη — ἀλλέγκρο, ἀντίπε, αὐτοῦ ἀλλέγκρο — ποὺ πηγάδω, καθὼς εἶπαμε στὸ προηγούμενο, παλὰ «σοῦτα», ἐκφράζονται πρὸ ἐλεύθερου, κλειστοῦ τῆς μουσικῆς καὶ ιδέας, καὶ ἐξοικονομοῦνται τοὺς καμπελοὺ καὶ τῆς θέας καρὲς τοὺς καὶ τὰ πᾶν του. Συνάμα θως, ἀκριβὲς γὰρ τὸ πρὸ ἐλεύθερου, δημογροῦν μέσα στὴς συμφωνίας τοὺς ἐκ καὶ οἱ ἀνατιθεῖς τὸν θεματὸν τοὺς γίνονται ἐκ καὶ πρὸς πρὸς κίλες, προσθέτου ὄργανα στὴν ὀρχήστρα τοῦ, τὸ ἔργον αὐτὸ κατὸ φωνῆς — ἥ ὀρχήστρα — γίνεται ἐκ καὶ πρὸς λαμπρὰ ἐκ καὶ τὸ Μπετόβεν — ἡ χρησιμοποιοῦ καὶ τὴν ἀνέκδοτον τῆς μουσικῆς τοῦ Συμφωνίας, πράγμα ποὺ θὰ μνησθῇ ὅτι ἔλλοι, ἔπειτα, τοῦ. Ὁ Μπετόβεν στέκεται ὁ μεγάλος δὴσός, τὸ τραγεῖον τὸ θέλουσιν ἀκολουθοῦν. Καὶ πρῶτον ἀπ' ὧν, μετὰ τὸ Μπετόβεν τοῦ Μπετόβεν τὸ Φράνξ Σομπιερ.

Μία άγνή μορφή

Στὴν ἱστορία τῆς μουσικῆς, δὲν νοιῶναι πὸς ὃ βροῦμε παλαιὰ γινῆ, πὸς γλυκαίει, μιὰ ζωὴ τόσο ἀπλὴ ποὺ, ὥστεοι χρίσει· ὁμοίως γὰρ Γεννήθηκες σ' ἔξα χωρὶς κοντὰ στὴ Βιέννη, στὸ Ἀλγεῖρα, τὸ νουαρίου 1797, γυῖος ἐνός φτωχοῦ δασκάλου τοῦ χωριοῦ, ἀκόμα πάλι διὰ ποὺ τὰ ἐννιά πεθάνανε μωρὰ. Ἀπομένανε ὅμοι 10 ποὺ τὸν σκαλοῦ ἐπρεπε νὰ θρέψῃ. Ζωὴ φτωγικὴ, ὅλο στέφαν. Ἐπὶ τὴν ἀμάστιο, ὁ Φράντς ἀναγκάστηκε νὰ βοηθήσῃ στὸ σχολεῖο τὸν πατέρα.

Ὁ πατέρας τοῦ δὲν ἔδωσε τὰ πρῶτα μαθήματα μουσικῆς, ἀλλὰ κάποια ἀρχὴ βιολιού, Παιδάκι, πέρασε κλεισμένος στὸ μοναστήρι· ὤχθινον — στὴν ἱερατικὴ σχολὴ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατιοῦ τὴν ἐννὴν (φυλακὴ τὴ χαρακτηρισθεῖς ὁ ἴσιος), μέλος τῆς χορωδίας καὶ ἱμνωδοῦ τοῦ ἐξασφαλίσει εἰς εὖδος ὑποτροφίας γιὰ τὴ μουσικὴ καὶ ἱμνωδοῦ σπουδῆς του. Ἀλλὰ, πραγματικὰ μαθημάτων μουσικῆς συνέχισε ποτὲ του. Μέσα του εἶχε ἀνάγει τὴ φλόγα τῆς δημιουργίας, τὸν συμβῆλὲ μὲ τὸ ὤχθινον, μιὰ ἐντοτικώδης μουσικὴ ἱστορία, ποὺ καὶ ὁ νόμος δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ. Κλεισμένος στὸ μοναστήρι, ὁ πατέρας περνοῦσε ὅλες του τὶς ὥρες μὲ τὴ μουσικὴ, παραμυθώντας τὸν. Τόσο πολὺ ἔγραφε, ποὺ εἰς ἡλικία 13 ἐτῶν, δὲν εἶχε ποτὲ ἀνάγκη σικτικῆς καὶ οὐκ ἀπὸ τὸν θῆσιμον τόσο, ὥστε γιὰ νὰ τὸν ἀπαιτήσῃ καὶ κανένα «καλὸ εἶδη» στὰ γενικὰ μαθήματα, τοῦ ἀπαρνήσῃ στὸ σπιτί! Αὐτὴ τὴ ἀπαγόρευσις ἐστάζεε διὸ ἐλάνθαιον χροῖον καὶ 28 Μαΐου τοῦ 1812, ὁ Φράντς συμπελιώθηκε μὲ τὸν πατέρα νουοκαμμένο τάφο τῆς μητέρας του, ποὺ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπαρνήσεως εἶχε προφθάσει νὰ ἐκαναῖθι ποὺ τῆς ζωντανῇ! Κι' αὐτὸ, ἀπὸ τὴν τραγίαν στὴν καρδίᾳ τοῦ παιδιοῦ...

Σ' αυτή την ηλικία, 15 ετών, ο Φράντς Σομπερτ άρχισε να σπουδάζει στο σχολείο του χωριού του, χωρίς να παρατήρη τη σύνθεση. Η μόνη κόμια τότε έδειχνε χρόνια του, είχε γράψει διακόσια άρ' τα περισσότερα γούδια του, τέσσερις λειτουργίες, όκτώ όπερες και έξη συμφωνίες. "Ένας πλούσιος φίλος του, ο βαρόνος Φράντς φον Σομπερτ, τον άπ' το "θαυκαλίκι", δίνοντάς του τη δυνατότητα να ζήσει με όλη του καλλιτέχνη στην Βιέννη και να δώθ άπολυτέλεια στην τέχνη του. Τότε άρχισε μία ζωή άμέριμνη, μία ζωή "μυθική", με όλη του πού κέρδιζε από τις συνθέσεις του. Ο Σομπερτ δεν κατάλαβε ποτέ ζαν τα έργα του, οι έκδόσεις του ξεγελούσαν με μικρά ποσά, και σ' όλη του καριέρα διαμαρτυρία του, κι όποτε έπαιζε, έπαιζε μόνο νική άναγκη, για έπιτυχίες, για όδεις. Άρ' τις έξη του πρώτου μετ' το μνημείο έγραψε. Μετά το μνημείο άρχιστο πάλι να σπουδάζει

Ρομαντικὲς Συμφωνίες
 Σούπερτ - Μέντελσον - Σούμαν
 Πόησις - Λυρισμὸς - Πάθος

Ὁ ἔρωτας στὴ ζωὴ τοῦ Σοῦμπερτ

Τι ρόλο έπαιξε στη ζωή του Σοβιεμπέρ; έρωτας, ό αλήθεινός, ό πραγματικός έρωτας; Καθός φαίνεται, κανένα. Λένε πως όταν ήταν δέκα έπτά έτος έρωτεύτηκε κάποια Τερέζα Γκρόμπι, κόρη δασκάλου του γυμνασίου άρχικώς άθωρα. Άλλά με τά λίγα που κέρδιζε δέν μπορούσε να σκεφθώ για γάμο και η Τερέζα, άποφν τον περίμενε τρία χρόνια, παντρεύτηκε μ' έναν πλούσιο άρχοντα, Άργότερα, η μικρότερη κόρη του κόρηται Έστεράλν, πού ήταν και η παλαιότερη του, του έγέννησε ένα αίσθημα, ίσως πιο βαθύ, μά πού ό Σοβιεμπέρ έκπεσε δέν άρχισε να φανερώνη ποτέ.

«...δὲν ἀφῆκε νὰ φανερώσῃ ποτέ.
«Ἄκουσε, δὲν εἶχε τίποτα γιὰ ν' ἀρέσῃ, ἐκτός ἀπ' τὸ πνεῦμα του, τὸ
καὶ ἐπὶ του, καί, ἰδού, τῇ μουσικῇ του μεγαλοφώνῳ. Ἦταν ἄσκημος, πολὺ
καὶ ἄσκητος, κοιλάρης, μὲ γοντὸ κεφάλι, μὲ μαλλιά στυρωὰ ἀνὰ ντέρικα, μὲ
καὶ ἰσχυρὰ γελῖν. Μονάχῃ καὶ ζωγράφῳ καὶ διαπερατικῷ τὸ μάτια προβίβαινε κατὶ
καὶ τὴν εὐσεβὲρ φλόγα τῆς ψυχῆς του. Ἄλλὰ φορούσε γυαλιὰ...
καὶ ὁ Σοῦπερ ἔβλεπε πολὺ μακριὰ ἀπ' τὴν πραγματικότητά γιὰ νὰ νοιώθῃ
καὶ τὴν ἑκείνη πᾶσιν ποὺ συγκαλοῦσαν τὴν καρδίᾳ ἐνὸς Μπετόβεν. Αὐ-
τοῦ ποὺ ποὺ ἀγαπούσε ἦταν τὸ θνεοῖο, ἕνα θνεοῖο τρυφερό κάποτε, ἀλλὰ συχνὰ
καὶ ἰσχυρὸν, ἀκόμα καὶ τραγικόν. Παρὰ τῆς ἐκρήξεως τῆς εὐθυμίας ποὺ τὸν κά-
καὶ τὸν ἀγαποῦσε τοσοῦτο φίλους του, ἦταν μιὰ ψυχὴ δασυανήγειρη. Εἶχε τὸ
καὶ τὴν προαίρεσιν τοῦ πρῶτου τέλους του. Θεωροῦσε τὸν αὐτοῦ τὸν ὅαν ἕναν πε-
καὶ ἰσχυρὰ ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμον, ποὺ δὲν ἂν πρόσβαινε νὰ προσληφθῇ ἐς τίπο-
καὶ ἰσχυρὰ. καὶ δημιουργοῦ μιὰ οἰκονομία. Δὲν τὸν ἐνδιέφερε τίποτα πέρα ἀπ' τὴν
καὶ τὴν μουσικὴ του. Ἡ ποῖ μεγάλη χαρὰ τῆς ζωῆς του ἦταν ὅταν δυὸ χρόνια πρὶν
καὶ τὸ θάνατό του, ὁ Μπετόβεν ἀναγνώρισε τὸ ἔργο του. Ὁ Μπετόβεν
καὶ τὴν τὸν θνεοῖο καὶ Σοῦπερτ τὸ ἰδιόδικόν του, ἡ μεγάλῃ του ἀ-
καὶ ἰσχυρὰ. Κι ἔταν, ἄρρωστος, φτωχὸς, ἔκλεινε τὰ μάτια του γιὰ πάντα, πρὶν
καὶ τὴν ἀποφασισμένην τὰ τριάντα δυὸ χρόνια του — στίς 19 Νοεμβρίου 1828 —
καὶ τὸ παρρησιάζον τὸ πνεῦμα τοῦ πορετοῦ του, δὲν ζήτησε ἄλλο, παρὰ νὰ τὸν θάβουν
καὶ τὸν Μπετόβεν. Ἐκτεθῆκα ποὺ ἐκτελέσθηκε...

Οἱ συμφωνίαι τοῦ Σοῦμπερτ

Ἡ παλὴ κόσμος, εἶν' ἀλήθεια, ἔφερε περισσότερο το Σοῦμπερτ ἀπ' τὰ τραγῳδία — εἶχε γράφει 634! — παρὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα του ἔργα, δὲν ὤφειλε ὅμως φιλονομῶς πού να μὴν ἔξερη καὶ να μὴν ἀπατήσῃ τὴν ἡ συμφονίαν, τὴν περιφάνειαν «Ἡμιτελῆ». Πολλοὶ νομίζουν πὺς ἔμενε «Ἡμιτελῆ» καὶ αὐτὴ δὲ Σοῦμπερτ δὲν πρόφθασε να τὴν τελειώσῃ. Λάθος. Καὶ πρῶτ' ἀπ' ἁς, αὐτὴ ἡ συμφωνία δὲν εἶναι ἡ 8η, ἀλλὰ ἡ 7η, γραμμὴν πολὺ νωρίτερα καὶ αὐτὴ ποὺ χαρακτηρίζεται ἀν' ἔξοχον, ἀλλὰ ταξινόμηθηκε σὰν 8η καὶ τελευταία, ἐπειδὴ παίχθηκε πολὺ ἀργότερα ἀπ' τὴν πραγματικὴν ὁδόν. Ἡ «Ἡμιτελῆ» γράφτηκε το 1822, ἡ ταξινομημένη σὰν ἔξοχον, το 1828, το χρόνο τοῦ θανάτου τοῦ Σοῦμπερτ. Κι' ἔδω ἐρίσκουμε ἀκόμα μιὰ τραγικότητ' ἐπὶ τῇ 7ῃ τοῦ τραπεροῦ αὐτοῦ μουσικοῦ: Δὲν ἄκουσε ποτὲ αὐτὲς τὲς δύο, τὲς πρῶτες τὸν συμφωνίας, εἶναι ἀμειβόλου μάλιστα, ἀν' ἄκουσε ποτὲ καὶ τὲς προηγουμένης ἐκτελεσμένης ἐπίσημα, ἀπὸ μιὰ καλῇ ὀρχήστρῃ! Ὅταν πῆκανε, ἄφῃρε σὺρτ ἀπὸ χειρὸς τὰς συνθέσεις ποὺ φρόντισαν να φυλάξουν ὁ φίλος του καὶ ἕνας ἀπ' τοὺς ἀδελφούς του, ὁ Φερδινάνδος Σοῦμπερτ. Ἀλλὰ καὶ τὰ χρόνια ἐγγράχονται. Ἄλλοι μουσικοὶ τὲς ἀνακαλύφθανε. Ὁ Σοβραν ἀνακάλυψε τὴν ἔξοχον καὶ τὴν προωτεκτέλεσε ὁ Μέντελσον το 1838 — δέκα χρόνια μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ Σοῦμπερτοῦ τῆς — ἐνὼ ἡ «Ἡμιτελῆ» μόλις το 1865 ἐβρέθηκε ἀνέκδοτος στὰ χαρτὰ κάποιου φίλου τοῦ Σοῦμπερτ!

του ορέχθη ανέμοιας τῇ χαρίτι κάποιου φίλου του Σουμπέρτ.
 Μεγάλος θαυμαστής του Μπετόβεν, δ Σουμπέρτ, τον Τσιτάνο είχε σαν
 ιδωλόν και πᾶν σὺν ἀγάπῃ του προσπαθῆεν νὰ εἰσάγῃ. Σὲ χίλινα τὸν
 ἔτος εἶχε γράφει κ' ἑλὰς τίς 6 πρώτες του συμφωνίας, ἀκολουθούσας τῇ
 ἀκολουθίᾳ τούτου, μὲ φανερὰς ἐπιδράσεις ἀπὸ τίς δὺν πρώτης συμφωνίας
 τοῦ Μπετόβεν, ἀλλὰ μὲ μὴ ἐξουσιῶν τῇ εὐγενεῖ τῇ χαρί, μὴ ναυικήν θροσίᾳ, μὴ
 ἀνιδιανῇ, τρυφερῇ μεγαλυχολίᾳ. Ἡ ἔδωξον — σὴν πραγματικότητι ἡ τε-
 λειωτά — γραμμένη ἐκ ἐποχῇ ὠριότητος, εἶναι ἓνα μεγάλο ἔργο, ποῦ ἂν
 δύναται μορεῖν νὰ παραβληθῇ μὲ τίς μεγάλας συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν.
 Τὸ πᾶν ποῦ τὸν Σουμπέρτ δὲν ὑπάρχει τὸ ἄγριον κάθος τοῦ Τσιτάνο, ἀλλ' αὖ-
 τὸν εἶναι τραγικὸν καὶ τρυφερὸν, ἀληθινὴ ἐκμετάλλευσις μιᾶς πονεμένης
 φαντασίας ποῦ ὅμως συγκαταβάς τὸν πόνο της, ἀνεχόμενος πάντα τὸν οὐρανόν.
 Τὸ παρῶν εἶναι πῶς αὐτὴν τὴν ἔδωξον τοῦ Σουμπέρτ, τὸ «Ἀντάντε κού-

**ΠΡΟΤΟΥ ΠΛΕΞΕΤΕ, ΜΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΤΕ
ΝΑ ΔΗΤΕ ΤΑ ΕΞΔΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΓΑΛΙΚΑ ΜΑΛΛΙΑ**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΑΛΛΙΑ

**BON PASTEUR
& S^T ÉPIN**

Μοντέρνα
καὶ κλασικὰ
εἰς 600
χρωματισμοὺς

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ
ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

τῶν γαλλικῶν ἐργοστασίων

FILATURES & TEINTURERIES DE ST ÉPIN

40, RUE SAINT - DENIS, PARIS (1ER)

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

A. & M. ΣΤΑΜΕΝΗΣ Ο. Ε.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 46. ΤΗΛ. 34.758. ΑΘΗΝΑ

Τ' ἀνωτέρω μαλλὶὰ θὰ τὰ βοῶντε εἰς τὸ

κατωθι καταστήματα καὶ ἀποθήκας :

— Π. ΖΕΝΕΛΗΣ, δδός Περικλέους 48 καί Ρόμβης 20	— 'Αθήναι
— Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΔΗΣ, δδός Εὐαγγελιστρίας 30	— »
— Π. ΒΟΝΟΡΤΑΣ & ΣΙΑ, δδός Πανδρόσου 4	— »
— Ι. ΣΩΤΗΡΙΟΥ, δδός Τσαμαδοῦ 35	— Πειραιᾶ
— «PRIMABERA» δδός Ἑρμού 11	— Θεοῦ νίκης
— Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ δδός Μαϊνέως 85	— Πάτρας

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ, ΑΠΟ ΒΟΥΛΛΑΖ

Stoffels

TERYLENE

ἐξασφαλίζουν
ἀπαλὸ φῶς στὰ δωμάτιά σας!

Τὸ σούπερ βουλαζ STOFFELS
TERYLENE 100 %
πλένεται εὐκόλα
καὶ στεγνώνει ἀμέσως.
Μένει σταθερὸ
στὴ φόρμα του
χωρὶς νὰ σιδερωθῇ.
Εἶναι ἀκατάλυτο καὶ
δὲν « μπαίνει » ποτὲ
στὸ πλύσιμο.

Τὰ σουπερ βουαλάξ
STOFFELS TERYLENE 100 %
μὲ τὸ σῆμα ΨΑΡΑΚΙ πωλοῦνται παντοῦ.

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΧΩΝ

ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

μύστο» (ἀργὸν μὲ κίνησι) μὲ τὸ ἐλεγεῖακό του θέμα, μοῖρὰς, κατὰ
 τὸ δούτερον μέρος τῆς ἔδδοις τοῦ Μπατόβιν, χωρίς, να μὴ γὰρ
 εἶναι κάτι το πολὺ περίεργο καὶ ἀνεξήγητο, ἀλλὰ ὅπως τὸ Μπατόβιν
 ἀδύνατο να μὴ φέρῃ στὸ νοῦ τοῦ το παρὰλλήλο μέρος τοῦ Μπατόβιν.
 Κι' ὅσο γιὰ τὴν κοσμογράφηται «Μιχαήλ», ἔδω πὰ ἐξήντητος τοῦ
 ρομαντισμοῦ τοῦ Σουμπέρ, ἔλος ὁ πόνο τῆς ψυχῆς του, πὰρ καὶ
 συγχρότης καὶ κλασικισμοῦ.

Ὁ Μέντελσον

Ἡ ἱστορία τοῦ ρομαντισμοῦ στὴ Γερμανία συνεχίζεται μὲ τὰς ἐπὶ
ὀνόματα: Μέντελσον, Σοφμαν καὶ Γλιστ ποὺ γεννιήθηκαν στὰ χρόνια
1809, 1810, 1811. Ἀργότερα, τὸ 1833 γεννιέται μιὰ ἄλλη μεγα-
Γιοχάννης Μπράμς

Ἐδῶ μᾶς ἀπασχολεῖ ἡ συμφωνία καὶ ὅπως μελετώντας γιὰ τὴν μελέτη μας γινόμαστε πάλι τῶν συμφωνιών του, ἐνῶ ἐξ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ 1950 ἔτσι θὰ δοῦμε καὶ τοὺς Μέντελσον μόνον τῶν συμφωνιών του, ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν λαϊκὴν μορφή, ἀνακατείνοντας στοιχεῖα ἐθνικῶν ριγαραφικῶν, ὅπως δειχνόμας καὶ οἱ τίτλοι τους: «Σκωτικὴ Συμφωνία», «Λικὴ», «Συμφωνία τῆς Μεταρρυθμίσεως». Ἡ «Σκωτικὴ», ἐν ἑστέρας ἀπὸ ἕνα ταῖζιό νεανικὸ τοῦ Μέντελσον στὴ Σκωτία, μετέβαλε πολλὰ τῶν λαϊκῶν μελωδιῶν τῶν Σκωτικῶν λαϊκῶν μουσικῶν. Ἡ «Ἱταλίαν» δὲ, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν Ἱταλία, μετὰ ἰταλικῶν μελωδιῶν. Ἡ καὶ ποὺ εἶναι ἡ «Συμφωνία τῆς Μεταρρυθμίσεως» ποὺ ἔχει μεγάλους ἑθνικοὺς χαρακτῆρας καὶ βασίζεται σὲ ἐκκλησιαστικὰ χορικά, ὁλοπῆρα τῶν ὁλοῦ τοῦ Πούλνερ. «Ἐνὰ δυνατό φρόνισμα εἶναι ὁ θεὸς μᾶς». Ἰατρὸν τῶν συμφωνιῶν τοῦ Μέντελσον, ποὺ ὅμως δὲν καίψονται ποτὲ ὅτι ποὺ τὸν

Ο Φελίξ Μέντελσον, είναι ίσως ο μόνος μουσικός που γεννή-
σας. Ήυδς εός πλοστου προεπίτη του 'Αμβούργου, δν γεννή-
ρησι καί πώχως. Πήρε την πό επιμελημένη μορφή του άντι-
στο ταλέντου του. Πατέρ - θάμμα κ' αυτός, άνηγά εόνς προεπι-
ως πιανίστας δέ ουναυλά. Στο σπίτι του πατέρα του διήνησε
προσωπική όρχηστρη. 'Εξελίχθηκε εός δε λαμπρό άρχοντα κ
λά χρόνια διήνησε την περιήγη όρχηστρά του 'Αλεξανδρι-
φίας. 'Εκτός από τις συμφωνίες του έγραφε καί πολλά άλλα εί-
άσπαρχήσουν δέ άλλα άδρα. Πέθανε κ' αυτός ήως, 38 έτ.

Ὁ Ρόμπερτ Σοῦμαν

Μία φωτογνώμια έντελως διαφορετική και μια ζωή πολυπληθής πύρινο τραγικό τέλος. Παλιό νένο διέκλιση, γεννήθηκε τον Ιούλιο στήν πόλη Τσιβανιά της Σαζωνίας α' από πολύ μικρό έμπορο να. Ο πατέρας του τόν έθάρρνε και τόν βοήθησε στίς μουσικές του. Αλλά δέν σπούδασε μονάχα μουσική. Στό Πανεπιστήμιο της Μόσχας δασε νομικά και φιλοσοφία. Επιδόθηκε στή λογοτεχνία, έγραψε και δράματα, διάδασε τούς μεγάλους ποιητές, λάτρευε τόν Μόσκοβις λς σέ ηλικία 20 έτων αποφάσισε να επιδοθώ αποκλειστικά στή μουσική. Άρχισε μία σταδιοδρομία πιανίστα και ονειρεύεται πώς θά τόν διαδοθώ. Σ' ένα δυστυχία σπάει τόν ένα τόν δάχτυλο κ' έμεινε έγκληματισμένη τόν πιάνο. Τότε άπεριώνεται αποκλειστικά στή σύνθεση φοντας στήν άρχή έργα μόνο για πιάνο, πού έκτελε ή γυναίκα του φημή πιανίστα, ή Κλάρα Σοϊμάν, κόρη ενός καθηγητή τόν πιάνο, τριχ Βίκι, πού δ Σοϊμάν έρωτεύθηκε τρελλά και παντρεύτηκε στή τμή άρρησι τού πατέρα της. Ας σημειωθεί έδω πώς ή Κλάρα Βίκι είναι και ή πρώτη σ' οδοή η γυναίκα: συνθέσις πού άναφέρει ή

“Ο γάμος του, ο έρωτας του προς τη γυναίκα του, γίνεται για τον πνεύσεως για τον Ρόμπερτ Σορμάν. Γράφει τραγούδια, έργα για τον οικείο θεατή και για πρώτη φορά, το 1841, καταπνέει τον ελπίδα, στερνις, και άναμεσα σε διάφορα συμφωνικά έργα, γράφει και κάποια νίκες. “Όλες του οι συνθέσεις ξεχειλίζουν από ρομαντισμό, γυναικεία άσχυρή του πάθος. Πολλά απ’ τα έργα του είναι άνω, από τα άλλα, τα όρια μιας μεγαλοφυΐας, ο προσεκτικός μελετητής του μπορεί να λύση, ήδη σε μερικά απ’ τα πρώτα του έργα κάποιες ένδειξη της γρήγορης παρακρούσεως. Και να ή η ροκική τραγωδία του: Χάβη, τα έργα Μιά βραδιά του Φεβρουαρίου του 1854, ξεφεύγει από το οτιδήποτε και πέφτει στο Ρήνο. Τόν ομών, αλλά ή άρρωστία του καταπνέει και τον δέν τόν άφινει πιά. Σε μία κλινική, κοντά στη Μόνη — η γή — ήδη άκούα δυό γόνατα και πεθαίνει την 26 Ιουλίου 1856.

Στις τέσσερες συμφωνίες του, ο Σοβιαν, ακολουθεί την κλασική αλλά το περιεχόμενο είναι κι' εδώ μια δωδεκάηχο έμβολοποίηση από αλληλ. και ιδέες. Ρομπιντζίτ είναι η πρώτη του συμφωνία που ο Πόνος έβλεπε επωνομαζέ: «Συμφωνία της Άνοϊσεως», γεμάτη από χαρομενικά ήχοι. Ύψιο και η δωδεκίτη που το «άντιστο» της είναι ένα ποικιλόμορφο τρίτη είναι η περιήχητη «Συμφωνία του Πόνου», όπου άσχημα η με τις ζωής απ' την περιοχή του μεγάλου ποταμού άνακτασε τον με θρησκαυτικούς τόνους και όπου, στο τρίτο της μέρος, το «απόστο» μια δρισητική εθιμιά. Ή τέταρτη είναι στην πραγματικότητα η πρώτη γιατί ο Σοβιαν την έγραψε άμέσως μετά την πρώτη, αλλά έπειτα έγραψε, την ξανάγραψε και άλλαξε την ένορχήστρωση, έγινε έτσι η δεύτερη. Είναι ένα έργο με ανεδάηλητο λυρικό πλύντο που είναι στο Σοβιαν η χωριστή θέσι στην ιστορία της συμφωνίας.

Ἀλεξάνδρα Δαλα...

Πετριές
στη Σύνταξι

ΑΠΟ ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ ΜΗΤΕΡΑ

«Τὸ β' ἀριθ. 278 τευχὸς οὐκ δια-
κασα τὸ ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο «Τρία ἀγ-
γελοῦσι σπόν.» ἔπιγειο παρὰ δυνά-
μιν.
Ἡ πραγματικὰ κατὰστα ἀπὸ οἰκονομικ-
ῆς ἀπόψεως τῆς κ. Γεωργιάδου πο-
τε ἔκαστος φοβερὴ ἐντύπωση. Εἶμαι κ' ἔγὼ
μητέρα πολυμελοῦς οἰκογενείας καὶ
μπορῶ νὰ τὴν καταλάβω. Συμμερίζο-
μαι τὴν κατὰστα τῆς κ' ἐπιθυμίαν ἐν
φανὶ ἐλάχιστῳ ἀρωγός, στέλνοντάς
τῃ γραμματικὰ τεσσάρων λινῶν μὲ τὴν
παράκλησιν νὰ τὴς τὸ διαβιάσεται.

Π. Κομνηνός
pruit — S. AFRICA.

■ Το γράμμα αυτό της κ. Κομνηνού συνοδεύεται από ένα γράμμα επίσης προς την κ. Γεωργούλα, το οποίο μάς παρακάλεσε ή ίδια να δημοσιεύσουμε:

Ἀγαπητή κ. Γεωργούλα,
 Τη ἐγένετο καλὸς σπουδὴ τοῦ κ. Διευθυν-
 τοῦ τοῦ περιοδικοῦ ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» θὰ λά-
 βετε γραμματίον τεσσάρων λιρών νὰ δώ-
 σετε μίαν μικρὴν χάριτά γεγιτωμένα παι-
 δίσκισα καὶ, τὰ ὅποια εἶδα στὴ φωτογρα-
 φία τοῦ περιοδικοῦ καὶ διαβάσαντας τὰ
 κομμάτια αὐτὰ, σὰν μητέρα κ' ἐγὰν ἐξή-
 παιδὶν συμμερίζομαι τὴν ἀνάγκη σας καὶ
 τὴν ἀγάπην γιὰ τὰ παῖδιά σας. Ὁ Θεὸς
 πάντα βοηθεῖ ἐκείνους, ποὺ τὸν πιστεύουν
 καὶ ποὺ πιστεύουν σὲ μίαν καλύτερη αὐρίον.

Π. Κομνηνού

ΕΙΝΑΙ ΑΡΑΓΕ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ :

«Εἶναι ἔθωσ καὶ τρεῖς μῆνες πού δια-
βάζω ἀνελλιπῶς τὸ περιοδικό σας.
Εἶμαι καταπνευσταμένος ἀπὸ τὴν βίβλ.
τοῦ Μπρόντς καὶ πῶς εἶναι καὶ τὸ μο-
ναδικὸ σὺ γόηρα μας μὲ τόσο ἐπίλε-
κτὴ βιβλ. Δὲν περῆκαί τιποτέ ποιεῖται,
ἡ κάθε αἰδέλα πού εἶναι γεμάτη ἐκ-
λεκτικὴν φιλοσοφίαν, ἀδιάφεικτὴν χρη-
σιμότητά τὸ διακινούμενο σοῦ καὶ σὺν
πῶς ἀπολύτῳ ἀναγνώστῃ. Διερωτῶμαι
πολλὰς φορὲς ἐν ἡ ὀνομασίᾳ τοῦ περιο-
δικοῦ ἀναπαύονται σὺν περὶ τρυφῆς
τοῦ γαλὶ ἐνδραχίαι: ὅλους τοὺς ἐν-
ταλαῖς καὶ ἀντίλοχους, ἀνδρες καὶ γυ-
ναῖκες. Ἐγὼ δὲν παύω νὰ τὸ διαφύ-
νω μὲ σὺν χυλιό μου. Περιμένω ἐνα-
γωνίως: πότε θὰ ἐγγὶ τὸ κάθε κυνουργ-
εῖς τεύχος.

Τακτικός ἀναγνώστης — Λάρισα»

■ Εὐχαριστούμε γιὰ τὰ καλὰ σας λό-
για. Τὴ γνώμη σας τὴ συμπεριφέρονται πολ-
ὲν ἀγαπώντες σας καὶ μαθαίνουμε διὰ
τὸ ἐκτός τῶν ἀνθρώπων - ἀναγνωστῶν μας
ἀξίζει συνεχῶς. Αὐτὸ μας ἱκανοποιεῖ ἡ
διαίτησις, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐκπλήσσει. * Ἡ
πραγματ. ποὺ ἀκολουθοῦμε εἶναι ἀκριβὴς
ὑποστήριξις τῶν ἐνδιαφερόντων γυναι-
κῶν καὶ ἀνδρῶν γιατί πιστεύουμε διὰ εἰ-
σὴν κοινὴς ὁ προτιμίας τῶν δύο φύλων
τῆς ἰσῆς πνευματικότητας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θεριά συγχαρητήρια για το ώριμο σας περιούδιο. Νομίζω ότι είναι το καλύτερο που υπάρχει στον τόπο μας, ιδιαίτερο με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά. Ελπίζω κι προσπαθείς σας να συνεχίσετε, όπως θέτε ή νέα γενιά των γυναικών να αποκτήσει περισσότερη προσωπικότητα, μόρφωση και συναίσθηση της εθνότητος της, μέσα στη νέα Ελληνική Κοινωνία. Θεριά και πάλι συγχαρητήρια. — ΛΕΑΝΔΡΟΣ Γ. ΔΡΑΓΩΝΑΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΣΤ. ΔΡΑΓΩΝΑΣ

■ Στους ανιδιοτελείς αυτούς έπαινούμε
όχι μόνο να προσθέσουμε παρά ένα α-
πλό Ευχαριστούμε.

H ΣΥΝΤΑΞΙ

γκρέκα

каптал

GERALD Ἀμερικής
καὶ ἐγγώριες
πλουσίαν συλλογὴν

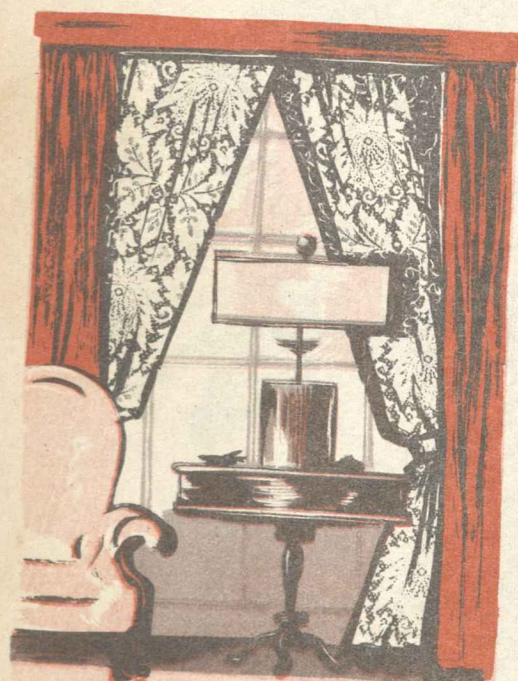
ΔΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

“ΟΛΟ ΜΟΥ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΙΝΑΙ
ΧΑΡΜΑ
ΓΙΑΤΙ...”

*ΤΙΣ καινούργιες μου κουρτί-
νες τις αγόρασα από τὸ κα-
τάστημα ΜΙΖΡΑΧΗ. Τὸ εἰ-
δικὸ αὐτὸ κατάστημα διαθέ-
τει ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ἀπὸ δαντέλλες, βουαζὲς καὶ
ἄλλα μοντέρνα ὑφάσματα γιὰ
στόρ. Στοῦ ΜΙΖΡΑΧΗ βρή-
κα τὶς καλύτερες τιμές... καὶ
μία μεγάλη ἐξυπηρέτηση, μοῦ
τὶς ἔρασαν τὶς κουρτίνες
ΤΕΛΕΙΑ καὶ φθηνά... εἶναι
χάρμα!*

МІЗРАХИ

ΣΤΟΡ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1909

ΑΘΗΝΑΙ - ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 10

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΤΕΛΕΙΟΥ
ΣΤΟΦΦΕΛ & ΣΙΑ (ΨΑΡΑΚΙ)

810

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΡΕΛΛΑ

9.
ΜΙΑ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΖΩΗ
ΑΡΧΙΖΕΙ

Ἀγαπητὴ μου Ἀλίκη,

«Ὁ γάμος εἶναι μιὰ ὁλόκληρη ἐπιστήμη» εἶπε
ὁ Μπαλζανὶ καὶ γὰρ τὴν ἐπιστήμην αὐτὴ θὰ σοῦ μι-
λήσουν σ' αὐτὸ τὸ γράμμα μου. Ὅπως θὰ ἔχω ξα-
ναστή, ἡ πρώτη νύχτα τοῦ γάμου σου δὲν εἶναι
τὸ πᾶν στὴ συνύλησίν σου ζωῇ. Ἀντίθετα, μορεῖ
νὰ εἶναι σχεδὸν τίποτα, ἐνῶ ἡ ἀληθινή οὐσία τοῦ
γάμου ἀρχίζει ἀργότερα, ἴσως πολὺ ἀργότερα,
ἐπειτα ἀπὸ μέρες, μῆνες ἢ καὶ χρόνια.

Στό γάμο, η κεφαλαιώδης άρχη είναι άσφα-
λώς η σαρκική ένωση των συζύγων, που δυστυ-
χώς πάρα πολλές φορές δεν έπιτελείται όπως
ακριβώς θα έπρεπε και ξεφουρνώντας άτ' την έν-
νοιά της, οδηγεί τ' γυναικά, άν όχι σε τίποτα
χειρότερο, τουλάχιστον στην ολοκληρωτική απο-
γοήτευση, που έχει φοβερές συνέπειες για τ' ζωή
του ζευγαριού. Άν το καταιορρέει αυτό όλοι οι
σύζυγοι, θά είχαμε πολύ λιγώτερα διαγύγια, πολύ
λιγώτερες διαφωνίες. Άλλά, άτυχώς, πολύ λίγοι
άνδρες γνωρίζουν τον ψυχικό και φυσιολογικό
κόσμο της γυναίκας, για να είναι σε θέση να παί-
ζουν το ρόλο του γούστου. Άγνοούν πώς η σεξου-
αλική αναπαραγωγή της συντρέφουν τους δεν άπολυ-
ώς την ίδια καμπίλη με τ' δική τους και συμπε-
ριφέρονται σ' αυτήν με τρόπο, που προκαλεί τον
όλκτο και την χοροδεία άλλων λαών, λιγώτερο «ά-
πολιτιστών» στο σημείο αυτό. Δέν ξέρουν πώς
για ν' απολαύσουν οι ίδιοι όλόκληρο το ποτήρι
της χαράς, πρέπει να κεράσουν τ' γυναίκα με το
δικό της μέχρι τ' τελευταία σταγόνα. Μόνο, δι-
νοντας στη γυναίκα, ο άνδρας παίρνει συνεχώς.
Μόνο, άν ξυπνήσει με τρόπο άριστοτεχνικό τό
συναισθημάτι της, θ' απολαύσει ο ίδιος τήν ύ-
περτατή χαρά.

Μ' όλα τούτα ἐννοῶ πῶς ἡ ἐπιστήμη τοῦ γάμου εἶναι ἡ σεξουαλικὴ τεχνικὴ, πὺ ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερες γνώσεις. Γιὰ νὰ ἔχη ἐπιτυχία ἡ σεξουαλικὴ πράξις χρειάζεται μιὰ γνώσις τῆς τέχνης τοῦ ἔρωτα, δηλαδὴ μὲ ποιὸν τρόπο ἡ πράξις αὐτὴ θὰ γίνῃ εὐχάριστη καὶ γιὰ τοὺς δύο συζύγους.

“Όταν δύο σπύριγγοι «κάνουν έρωτα» από καθήκον, συνήθεια ή το χειρότερο για την ικανοποίησή του ενός μόνο — που στην περίπτωση αυτή είναι πάντα η γυναίκα — ή άποτυχία είναι άγιοι του έξι των προτέρων. Η ομαστική ένωση δεν πρέπει να γίνεται παρά μόνο κάτω από την ωδή ενός κοινής έπιθυμίας. Ο περισπώμενος Γάλλος σικκός Γενίγιο γράφει κάποτε: «Η χαρά της φυσικής ένωσης είναι τόσο πιο τέλεια στον άνδρα, όσο περισσότερο τη νοιώθει η γυναίκα και για τη γυναίκα, όσο περισσότερο τη νοιώθει ο άνδρας». “Ετσι, στην περίπτωση...

«Τοι, στην περιπέτειο της γυναικείας ψυχής, που τόσο συχνά συναντάται, ο βασικότερος λόγος καθ' οι αΐτια βρίσκεται εδώ, στην αδελφότητα, την αμάθεια ή την αδιαφορία του άνδρα. Για ένα ζήτημα να ελπί αβύσσου σήγηση: Πώς, εκτός αν υποφέρεις από κάποια σωματική ατέλεια προσομένη ή παροδική, σ' όλες τις άλλες περιπτώσεις μπορείς μ' έχεις το δικαίωμα να ζητήσεις το ίδιο μερίδιο στην ικανοποίησή του άνδρα σου.

«Η διαφορά θά είναι πώς σ' ξεκίνησαν θά είναι
έντοναότερη αλλά πιο σύντομη, ενώ σ' έσένα θά
είναι ασθενέστερη αλλά μεγαλύτερης διάρκειας.
Μιά έξυπνη γυναίκα δεν επιτρέπει στον εαυτό
της να φτάσει στην τελειωτική σωματική επαφή
μέ τον άνδρα της, αν δεν το επιθυμεί μόνη της
ή αν εκείνος δεν την έχει διεγείρει αρκετά. Κί'
επειδή στη φύση της γυναικιάς είναι δυσκολότε-

ρο τὸ πρῶτο, εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη
ὁ ἄνδρας τὴν ἐπιθυμία της, μὲ μιὰ προ-
κὴ τεχνικὴ τρυφερότητας καὶ θυσίαν.
'Ακόμα κι' αὐτὰ τὰ ζῶα δὲν ξεφυγε-
δὲν λεισθῇ τὸ θηλυκὸ καὶ τίς περιστά-
ρὲς τὸ ὁρσενικό τῶτο καὶ τὸ ἄλλο.

Ἡ προκαταρκτικὴ τεχνικὴ ἐξαρτῶν ἀνθρωπίνους, τὴν διὰθεσιν τῆς συμπεριφορᾶς ἀλλὰ καὶ τὸν ψυχικὸν καὶ τὸν σωματικὸν αὐτῶν, φυσικά, εἶναι καλὸ νὰ δρομοποιῶνται αὐτοδραστηριότητα καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ποσότητα συζήτων, ἀλλὰ ἡ γνώσις τῶν συγκεκριμένων μείων ἀδυναμιᾶς τῆς γενεᾶς καὶ τῶν ἐρεθισμῶν τὸν εἶναι ἀναπόσπαστα.

Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου ὑποτιμητικὸν καὶ ὁμολογήσεις μόνον σὺν στίλβοντι σημεῖο τοῦ σώματός σου εἶναι περιόριστος. Ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ στήθη του ὡθεῖται τοῦ καθὼς καὶ αὐτὸς θέλει να διαρκοῖν. Νὰ πείσῃ τὸν ἑαυτοῦ πὺς δὲν ὑπάρχει τίποτα ἀφύσικον ἢ ἐκτὸς τὸν ὥριον. ἔχοντες δὲ τὸν ἑαυτοῦ πὺς δὲν ὑπάρχει τίποτα ἀφύσικον ἢ ἐκτὸς τὸν ὥριον.

Σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να πε-
τελῶς παθητική στη διάκριση των σφί-
σχέσεων. Δεν είναι καθόλου άπιαστο να πε-
ρίοδους για τον άνδρα σου τις προτάσεις να
καμνή, γιὰ να τοῦ ἀλλήσης τὴ δουλειά του
αἰα, κ' ἄλλωστε ἔτσι θα φτάσει τὴ δουλειά
πυνητομώτερα στὴν ὑπέρτατη στιγμή. Δὲν
απαρνησιασμοῦ δίνουν στὴν τελειότητα τῆς αἰ-
πὴς πράξεως, ποὺ τὸν ὁρισμοῦ της δὲν ἔχει
πορητικὸς ὅρου.

Ἡ σωματικὴ ἐπαφὴ πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἀνάγκη, ὅταν μετὰ τὴν ὑπέρτατην στιγμὴν τοῦ ἡμῶν πειρασμοῦ πλῆροῦς καὶ γαλήνης.

ἡ ψυχή μακροῦς χρόνου ἀπὸ τὴν
 Βασιλὴν, πρώτη καὶ ἐπὶ τῇ
 τὴν πληρότητα τῆς σεξουαλικῆς συμπε-
 ριφοῦ, ἐκείνη καὶ χωρὶς ἐπιφυλάξεως
 παρὰ τὴν συνειδήσιν μετατρεφὶ τὴν
 ὅχι μόνον σωματικὰ ἀλλὰ καὶ πνευματικὰ
 περὶ τὰ ἔλκυστα γιὰ τὴν ἐξελίξις αὐτῆς καὶ
 τὸ πνευματικὸν ὁμοιογενεῖται τὸν
 κλίμα καὶ τὴν πόρην ἡ σεξουαλικὴ ἀπὸ τῆς
 ψυχῆς ἀκατάλυτον ἐνότητάς καὶ ἀποτέλει
 τὸ θεμελίον τῆς ζωῆς. Ὅταν δὲ καὶ οὗτοι
 τὸν σὺν χρόνον ὑπάρχει μὴ ἀποστοχὴν ἡ ἀποστο-
 χὴν γιὰ τὸν ἄλλον, τότε ἡ σεξουαλικὴ ἀπὸ τῆς
 μορφῆς μὴ μηχανικῆς ἐνέργειας καὶ ἀπο-
 φέρει ἀπὸ τὴν ἀσέλεια καὶ τὴν κτηνικὴν
 τὴν κατὰ τὴν σεξουαλικὴν ἐξελίξις ἡ ἀσέ-
 λεια ἀπὸ τῆς ἀσέλειας ἀπὸ τῆς ἀσέλειας
 ὁρίζεται ἀλλοῦ, δὲ ἀλλὰ ἐνδιαφέροντα
 ῥώτερον δὲ ἀλλὰ ἐπιθυμητὰ ἵσως πρόωκα
 πρὶν περικυβερνῆσαι τὴν ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς
 πύσης τὸ ἴδιο ἀποτελέσμα ὁμοιογενεῖται
 πρᾶξι δὲν τῇ θεσμίᾳ τοῦ πόθος τῆς
 γίγας μὴς νέας ζωῆς ἀλλὰ τῇ συντη-
 ρίᾳ συλλήψεως.

Ἐτσι, μὲ λίγα λόγια κάναμε μὴν
φρενα τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ.
Ἄλλοτε, θὰ μᾶς δοθῇ, ἐλπίς,
ἡ ξανακιλήσουμε γιὰ τὴς λεητορίας
τοῦ γυναιξοῦ καὶ τὰ μυστὰ της.
Ἔχε ἐμπιστοσύνη στὸν συντορο
τοῦ θουθεοῦ τὸν ὅπου θὰ σε ὀδηγήσῃ
εἰς τὴς. Στὴν πληρότητα τοῦ ἔρωτα
θὰ μεμέλια τῆς συζυγίης σου εἰσέλθῃ.

0 123456789

ΟΙ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΠΟΥ
ΖΟΥΝ
ΜΟΝΑΧΕΣ

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Πόσες φορές, ἀλήθεια, γυρίζοντας ἀπ' τὸ γραφεῖο μας καὶ πετώντας διασπίτα τὴν τσάντα μας εἰς μιὰ μαρέλλα, γιὰ νὰ προλάβουμε ν' ἀλλάξουμε παπούτσι καὶ νὰ περάσουμε γρήγορα ἓνα καινούργιο μαξιγάρι πρὶν βυθίσει ἔξω γιὰ ῥαῦδὸν μὲ κάποια συντροφιά, δὲν ἔπνευ ν' ἀκούσῃς ὅλες τὴν ἐπιτυμμητικὴ διαπίστωση: «στὸν καιρὸ μὲν τὰ κορίτσια ἦταν ἁλλοιότῳκα». Ἡ φράσι «στὰ χρόνια μὲν οἱ κοπέλλες ἔμεναν σπῖτι καὶ ἔφτιαχναν ὠραίᾳ ἐρογώχεια», εἶναι μιὰ ἀγαπημένη φράσι στὰ χεῖλῳ μιᾶς γυναικὸς θείας. Κ' ἔχει δίκιο νὰ μελαγχολῇ ἢ καλὴ θεία. Ἐκείνη κ' οἱ συνομηλῆκές της, μεγάλους κεντώντας τὰ κοριτσιότῳκα θυνεῖρά τοὺς πάνω σ' ἓνα καρδιά μῦστα στὴν ῥομαλὴ γαλῆνῃ καὶ τὴν σφαλερὰ τοῦ πατρικοῦ σπαιτοῦ. Πῶς νὰ συμψιλλήσῃς τώρα με τὴν ιδέα μιᾶς ζωῆς ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν ἔξερνον οὐθὺμ τὸν πληκτροῦν τῆς γραφικῆς ἀντικεινῆς καὶ τὴν ἀπουσία τῆς κοπέλλας ἀπ' τὸ σπῖτι;

των παλινρτμένων της ομορφότητάς της και την Εύδοκία της κοπέλας απ' το σπίτι.
Γιατί τα πράγματα έχουν αλλάξει. Η μορφή της κοπέλας που καθόταν κατεργαζομένη στο σπίτι περμιενωμένη στον σύζυγό που θά της διέλυε αν γονεΐς της, και κατέληγε στο τέλος ν' αφιερωνόταν την αζήτητη στοργή της και τις φροντίδες της στο μικρό της άνθημα, δεν υπάρχει πια. Σήμερα, η γυναίκα τείνει να δημιουργήσει μία δική της, ανεξάρτητη ζωή, δουλεύοντας έξω από το σπίτι και δεν παντράει πιά όλα της τα χαρίτια στην κατάσταση ενός συντρόφου. 'Αλλά κι' όταν ακόμη συγκεντρώνουν όλα τα δεινρά της γύρω απ' αυτό τον σκοπό, η προσμονή της δεν είναι πια παθητική, δεν την καταβάλλει ψυχικά καθώς έλειπε τα χρόνια να περουνί και τις φίλες της να παντρεύονται: οι φροντίδες για την ομορφιά της, η δουλειά της κι' η μεγάλη ποικιλία των ενδιαφερομένων με τα οποία γεμίζει τη ζωή της, δεν την αφήνουν να μαραχιάσει και παρατείνουν τη νεότητά της και μετά τα σφαιράντα. Οι γυναίκες που δεν παντρεύτηκαν για να γτιάξουν δική τους οικογένεια, δεν αισθάνονται πια πως «έξερμεναν».Το γεγονός ότι δεν παντρεύτηκαν, δεν τις μεταβάλλει σε θήματα μιας θλιβερής συμπτάσεως ανώτερης απ' τη δύναμή τους. Σημαίνει απλότητα ότι δεν έτυχε να συναντήσουν στο δρόμο τους τον άνδρα που θ' άθελε να παντρευτούν.

Καιρίες που ήταν καλό ήταν προωρημένες αποκλειστικά για τους άνδρες, άνοιγαν τώρα και στις γυναίκες με τις πιο καλές προοπτικές. Μπορούν να γίνουν δικηγόρες, αρχαιολόγοι, γιατροί, δοκιμαστές, ζωγράφοι, χημικοί, διεγερμένοι, κοινωνικοί λειτουργοί... Έχουν τη δυνατότητα να διαλέξουν τη δουλειά τους ανάλογα με την προσωπική τους κλίση και τα προσόντα τους, και να πετύχουν μισθούς ίσους, και καλύτερους πολλές φορές, από τους άνδρες.

Και σήμερι οι καπέλλες είναι αντιστόμονες και διάζονται να φύγουν από το παρικό τοις σπύτ. Άλλα δχι γιά να παντρονεύουν, μά γιά να δουλέψουν. Οι επαγγελματίες δυνατοίτες του ή εποχί μας άνοιξε στή ουνγκιά, της άλλαις τω δουρά της. Μόλις μιά νέα καπέλλα πάζω το διακόσι της, βιάζεται να δημονοήση. Κυττάζει μέ κάλοιο, φρόθο της «φασσιμένες» γυναίκες και νοούθα μέσα της τήν επιθυρία να τίς ανταγωνιστή, γιά γίνη σάν κι αυτές, να τίς ξεπεράσθ. Ό γάμος είναι γι' αυτήν κάτι μακρόνιο, κάτι που θα γίνη καποτε, μά όχι άκριά. Έτσι σκετταίτε ή σημερινή καπέλλα.

θα γίνει καλύτερα, μη έχει ακινησία, είναι ουσιαστικά η σφαιρική κοινωνία.

Η Ερώτηση μας γύρω απ' τις ανεξαρτησίες γυναίκες, θέλει ακούσει να δείξει τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας ζωής, την οικονομική ανεξαρτησία, την ενδιαφέροντα εργασία, τις κοινωνικές σχέσεις, αλλά ταυτόχρονα να υπογραμμιστεί τοις κινδύνους και τη μειονεκτικότητα της: το θάυτο πρόγραμμα της εργασίας που καταβάλλει τη γυναίκα πολύ περισσότερο απ' τον άνδρα, τη νεοετή υπέρτασις, τη θυσία μιας σχετικής ελευθερίας, και πάνω απ' όλα, στα όρια χρόνια, το βάρος της μοναξιάς... Θέλει να βοηθήσει τις εργαζόμενες κατέλεις να οργανώσουν τη ζωή τους με τέτοιον τρόπο, πού να ξεουδετερώσουν σχέδον τα μειονεκτήματα αυτά, και να την κάνουν χαρούμενη και γεμάτη. Οι περισσότερες απ' αυτές τις κατέλεις θα συναντήσουν τελικά τον άνθρωπο πού θα τις μοιραστή σάν συντρόφους για τα υπόλοιπα χρόνια. Θα Εξουν τότε πώς να του προσφέρουν το μεγαλύτερο αγαθό, την ψυχική γαλήνη, γιατί θα τους το έχη διδάξει η ζωή τους.

Ἡ ἄφιξι σιτὴ μεγάλη πόλι

Ἄς συντροφεύσουμε μιὰ κοπέλλα πού ξεκινάει ἀπ' τὴ μικρὴ τῆς πα-
τριδα στὴν ἐπαρχία, γιὰ νὰ ἐρθῇ νὰ ἐργαστῇ στὴν Ἀθήνα. Τί προβλήματα
ἀντιμετωπίζει; Πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ δοῇ μιὰ κατοικία, ὕστερα μιὰ δου-

ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΑΠ' Ο,ΤΙ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΜΙΑ ΦΟ-
ΡΑ, ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ
ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΗ ΜΙΑ ΖΩΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

Φωτογρ.: Β. Καραμανώλη

λειά και να οργανώσει τη ζωή της με τρόπο που να την κάνει ανεξάρτητη αφού δεν έχει πια κανέναν άλλο να βασιστεί, έξω απ' τον εαυτό της. Τα ξεννοιαστα χρόνια της σιγουριάς του οικογενειακού σπιτιού τελείωσαν. Δεν μπορεί πια να καταφύγει στις συμβουλές της μητέρας της. 'Από την πρώτη κιόλας στιγμή πρέπει ν' αντιμετωπίσει την καινούργια, την τελειώς δική της πραγματικότητα.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν πρώτα - πρώτα να τη βοηθήσουμε να φτιάξει το σπιτικό της: 'Επειδή τα χρήματα που διαθέτει, στην αρχή τουλάχιστον, είναι λιγοστά, θα πρέπει να νοικιάσει ή να μοιραστεί με καμιά φίλη της ένα μονάχα δωμάτιο. Μπορεί εύκολα να βρει ένα τέτοιο δωμάτιο με 500—600 δρχ. το μήνα ή ένα πολύ μικρό διαμέρισμα με 1.000—1.200 δρχ. Με μερικά απλά και φτηνά έπιπλα της σειράς μπορεί να στολίσει και να κάνει χαρούμενο ένα δωμάτιο, όταν τα διαλέξει και τα τοποθετήσει με κέφι και γούστο.

Το πρόβλημα του φαγητού της λύνεται εύκολα. 'Εκτός απ' τις κονσέρβες, που μπορούν σε λίγα λεπτά να της εξασφαλίσουν ένα πρόχειρο γεύμα, υπάρχουν πολλά φτηνά εστιατόρια, καθώς και το εστιατόριο της Χ.Ε.Ν., όπου με την κάρτα του μέλους, μπορεί να πάρει ένα πλήρες γεύμα ξεδεχόμενος 5—20 δρχ. 'Η κάρτα του μέλους της δίνει εξ' άλλου το δικαίωμα να μένει στα καταλύματα της λαμπρής αυτής οργανώσεως που βρίσκεται στην δδόν 'Αμερικής 11. 'Ετσι, εκτός από το φαγητό και τη στέγη της, εξασφαλίζει με ελάχιστα έξοδα ένα σωρό άλλα πλεονεκτήματα όπως μαθήματα, εκδρομές, διαλέξεις, εκθέσεις, θεατρικές παραστάσεις κλπ.

Η εργασία

'Εάν θελήσει να εργαστεί σε γραφείο ή έμπορικη επιχείρηση, μπορεί να γίνει δακτυλογράφος, αλληλογράφος, στενογράφος, μεταφράστρια ή να κρατά λογιστικά βιβλία. Στις περιπτώσεις αυτές, εκτός από το άπολύτηριο του γυναισίου, πρέπει να έχει δίπλωμα μίας αντίστοιχης επαγγελματικής σχολής όπως είναι ή Π.Α.Δ.Μ.Ε.Ρ. στην δδόν Στουρνάρα 1 ή έφ' όσον θα γίνει μεταφράστρια ή διερμηνεύς, δίπλωμα ή διπλώματα ξένων γλωσσών από κάποιο 'Ινστιτούτο. Κατέχοντας ξένες γλώσσες οι προοπτικές της είναι ευφύτατες: μπορεί να εργαστεί και σε τουριστικό γραφείο σαν ξεναγός, σε ξενοδοχείο, σε αεροπορική εταιρία ή ακόμη ν' αναλάβει παραδόσεις σ' ένα σχολείο (δίνοντας εξετάσεις στο ύπνογειο Παιδείας) ή σ' ένα σπίντι των μαθητών. Μπορεί επίσης να εργαστεί σ' ένα γραφείο όπου αναλαμβάνονται μεταφράσεις έμπορικών ή επιστημονικών κειμένων.

'Αν τα προσόντα της είναι λιγώτερα, δεν πρέπει ν' απογοητευτεί. Μπορεί πάντα να βρει μια θέση πωλήτριας σε κατάστημα μόδας, σε ανθοπωλείο, σε ένοικοπωλείο, σε φωτογραφείο, σε κομμωτοπωλείο. Μπορεί να γίνει ταμίας σε θέατρο, σε κινηματογράφο, σε ζαχαροπλαστείο ή άλλο κατάστημα.

'Αν έχει επιδεξιότητα, μπορεί ακολουθώντας για λίγον καιρό μαθήματα σε ειδικές σχολές, να γίνει μια καλή κομμώτρια, μονίστρια ή σχεδιάστρια. 'Υπάρχουν ειδικά μαθήματα, όπως στη Χ.Ε.Ν., όπου με φοίτηση ενός χρόνου, άτοκα κανείς όλα τα προσόντα για να επιδώσει μια καλή θέσι ανάμεσα στο εκπαιδευμένο προσωπικό ενός μεγάλου ξενοδοχείου. Γενικά, για μια κοπέλλα που θέλει πραγματικά να εργαστεί, υπάρχουν σε μια μεγάλη πόλη άπειρα επαγγέλματα απ' τα πιο απλά ως τα πιο δύσκολα: μανικουρίστρια,

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΜΟΝΑΧΕΣ

(Συνέχεια)

Για να μη σπαταλή χρόνο με τις δουλειές του σπιτιού ή εργαζόμενη κοπέλλα μπορεί να προγραμματίσει έντελώς πρόχειρο, αλλά ένα καλοστρωμένο κι' ευχάριστο τραπέζι της δημιουργεί ευχάριστη διάθεση, έστω κι' αν είναι μόνη.

Μπορεί να μένει σ' ένα μόνο δωμάτιο κι' ακόμα να το μοιράζεται με κάποια φίλη της. Το δωμάτιο όμως αυτό πρέπει να είναι ευχάριστα διακοσμημένο και να περιλαμβάνει τα απολύτως απαραίτητα και πρακτικά έπιπλα.

Οι σχέσεις με τους άνδρες είναι το πιο λεπτό σημείο για μια κοπέλλα, που ζει μόνη στην πρωτεύουσα ή σε μια μεγάλη πόλη. Φυσικά δεν πρέπει να τούς αποκλείσει απ' τον κύκλο της, αλλά χρειάζεται προσοχή στην έκλογη των φίλων.

ταξιδέτρια, διακοσμήτρια, υπάλληλος ταχυδρομείου τηλεφωνήτρια, είκοσι μένη κεντήστρια ή πλέκτρια, μανικέν και τόσα άλλα.

Για κείνες φυσικά που διαθέτουν περισσότερα προσόντα ή έχουν κάποια ματα άνωτάτων σχολών, είναι ανοιχτός ο δρόμος να διενεκήσουν τι θέλουν ανάμεσα στους άνδρες συναδέλφους τους σαν γιατροί, άρχαιολόγοι και

Οι σχέσεις με τους άνδρες

Το μεγαλύτερο σφάλμα που μπορεί να κάνει μια κοπέλλα που ζει μόνη στην πόλη, είναι το να συνδεθεί μ' έναν άνδρα μόνο και μόνο γιατί τη βοηθήσει να υποφέρει τη μοναξιά της. Θυσιάζει χωρίς λόγο την ελευθερία της και συγχρόνως περπατά σ' ένα έδαφος διαστροφής κι' επικίνδυνου. Αυτό δεν σημαίνει, φυσικά, πως πρέπει να περνά όλα της τα χρόνια κλεισμένη από τις όκτώ στο δωμάτιό της, προσπαθώντας να σκοτώσει ώρες της άκούγοντας το ραδιόφωνο, ξεφυλλίζοντας διανεστημένα τα περιοδικά, ή τηλεφωνώντας στις φίλες της. 'Αλλωστε, είναι τελείως άστοιχικά εκείνα που λούχουν για μια νέα κοπέλλα 20 χρονών απ' εκείνα που λούχουν για μια ώριμη πια γυναίκα.

'Η σημερινή κοπέλλα, αν ξέρει να καλλιεργήσει τις γνωριμιές της να κρατήσει τη θέση της, μπορεί άνετα να χαίρεται την άνδρική συντροφιά χωρίς αυτό να κηλιδώσει τη φήμη της. 'Η δουλειά στο γραφείο, στο γοστάσιο, στο κατάστημα, στην Τράπεζα, τη φέρνει συνεχώς σ' επαφή με νέους και συμπαθητικούς συναδέλφους με τους οποίους μπορεί καλλίμως να περάσει μερικές ευχάριστες ώρες έξω απ' το επαγγελματικό περιβάλλον. Μπορεί να δεχτεί μια πρόσκληση για φαγητό, για τον κινηματογράφο ή το θέατρο ή να περάσει μια εύθυμη βραδιά με μερικούς φίλους στη πιο κατάλληλη στιγμή. 'Αλλά κι' αυτή μπορεί να αποφυγή τις συνευνοήσεις της για ένα φλυτζάνι τσάι, αν ξέρει να κάνει τις προσκλήσεις της κατά τέτοιον τρόπο, που να μη προκαλέσουν τα σχόλια των γειτόνων ή βλάψουν το καλό της όνομα.

'Αν είναι κάπως ώριμη, μια βαθειά και ειλικρινής φίλη μ' έναν άνδρα θάνα πολύτιμη και γι' αυτή και γι' το σύντροφό της. Με τη γυναικεία της τρυφερότητα και διαίσθηση μπορεί να του συμπαροσταθεί σε μια δύσκολη στιγμή, σε μια οικογενειακή στενοχώρια, σε μια επαγγελματική άνοδο ή άνοχη, χωρίς ζήλεια, να γίνη ή ιδανική του σύμβουλος ή έφορτική ιστορία. Αυτό το τελευταίο είναι δέδαια δύσκολο για μια κοπέλλα είκοσι χρονών. 'Αλλά κι' αυτή μπορεί να αποφυγή τις απογοητεύσεις και τα σχόλια εις βάρος της αν ξέρει να προστατέψει τον εαυτό της: να μην αποφεύγει τα επικίνδυνα τέτ - α - τέτ στο σπίτι της, να μην αφήνει εκδρομές με αυτοκίνητο προσπαθώντας να πείσει τον εαυτό της πως ένας περίπατος δεν είναι κανένα έγκλημα, και τα φανταχτερά και κλητικά φροντάκια στο δρόμο, που κάνουν τον κόσμο να γυρίζει το κεφάλι, κολακεύοντας έτσι τη γυναικεία ματαιοδοξία της.

Οι φίλες κι' ο ελεύθερος χρόνος

'Η ανεξάρτητη γυναίκα πρέπει ν' αφιερώσει το μεγαλύτερο μέρος της φροντίδας της στην καλλιέργεια των κοινωνικών της σχέσεων. 'Όσο πιο

πολύ τα χρόνια, αυτό θα γίνη το σπουδαιότερο ατού της. Να μην ξεχνά τα γενέθλια ή τη γιορτή των φίλων της, να μην παραλείπει να επισκεφτεί τη συνάδελφό της που μια άδιαθεσία την κράτησε για μερικές μέρες στο νοσοκομείο, να επιδώσει τη συντροφιά των άλλων γυναικών του γραφείου της, να διατηρή σχέσεις με τις παλιές της συμμαθήτριες από τα χρόνια του σχολείου που έπαιζε να παντρευτούν και να μην αποφεύγει τη συντροφιά μιας ηλικιωμένης κυρίας.

Στις ελεύθερες ώρες της, πρέπει να προσπαθή να γίνη χρήσιμη και άγαπητή στον μικρό κόσμο που την περιβάλλει: στο παιδάκι του θυρωρού που χρειάζεται κάποια βοήθεια στα μαθήματά του, στην κόρη της φίλης της που θέλει κάποιον να τη συνοδεύσει στον κινηματογράφο, κι' ακόμα, αφού σ' ένα γυναικείο κλείνει μέσα της τη μητέρα, ν' αφιερώσει μερικές φροντίδες σ' εκείνα τα παιδάκια που τις χρειάζονται περισσότερο: στα όρφανα, στα άρρωστα ή στα καθυστερημένα παιδάκια.

'Η φροντίδα για τους άλλους, δεν θά την έμποδισι βέβαια να φροντίσει και για τον εαυτό της, τον έσωτερικό της δηλαδή εαυτό που είναι άσυνδεδεχτος ο πιο πιστός και ειλικρινής της φίλος. 'Η ψυχική και πνευματική της καλλιέργεια δεν θά της γεμίσει μονάχα τις άδειες ώρες της, αλλά θά της χαρίσει μια έσωτερική χαρά.

Την Κυριακή

Συνήθως μια γυναίκα που όλη την εβδομάδα εργάζεται στην πόλη, έπιθυμεί να περάσει τη μοναδική ελεύθερη μέρα της στην έξοχή. 'Αν δεν έχει συντροφιά ώστε να οργανώσει μαζί τους μια εκδρομή, μπορεί να λάβει μέρος σ' εκδρομές διαφόρων σωματείων όπως είναι ή Περιηγητική Λέσχη και άλλα ή σε μονοήμερους περιπάτους με πούλμαν.

Οι διακοπές

'Ανάλογα με το μισθό της και τις ανάγκες της κατά τη διάρκεια του χρόνου, κάθε μια δάζει στην άκρη μερικά χρήματα για τις ημέρες των διακοπών. Δύο τρεις φίλες μπορούν να νοικιάσουν μαζί ένα σπινάκι σ' ένα νησί και ν' απολαύσουν χωρίς πολλά έξοδα τον ήλιο και τη θάλασσα του καλοκαιριού. Στο έσωτερικό, πολλές κοπέλλες συνηθίζουν να συνοδεύουν το καλοκαίρι στην έξοχή μια οικογένεια, αναλαμβάνοντας γι' αυτό το διάστημα τη φροντίδα των παιδιών. Για μια κοπέλλα που οι οικονομικές της δυνατότητες είναι περιορισμένες, αυτός ο συνδυασμός είναι ιδεώδης. Τέλος, όσες έχουν τους γονείς τους ή συγγενείς τους στην έξοχή, μπορούν να περάσουν την άδειά τους εκεί ή να δεχτούν την πρόσκληση μιας φίλης ή συναδέλφου τους.

Γενικά, μια γυναίκα μόνη, δεν είναι πια ένα αδύναμο και άδοξο παιδάκι, αλλά ένας άνθρωπος ανεξάρτητος με δική του προσωπικότητα και όντοτητα. 'Η δουλειά της, ή καλλιέργειά της και οι σχέσεις της, είναι κάτι δικό της, κάτι που τ'όφτιαξε μόνη της, και της δίνει το δικαίωμα να κινείται το μέλλον μ' έμπιστοσύνη. Κι' αν ακόμα δεν παντρευτεί, ή μοναξιά της ζωής δεν μπορεί πια να τη φοβισί.

Μαριάννα Μοντζουρίδου

"Οχι πειά
"άπρα
μαλλιά..."

Color
elle

Θλιμμένη
ή νεότερη της φεύγει

Χαρούμενη
τά νειάτα ξαναγύρισαν

MIA NEA ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ L'ORÉAL - PARIS

Colorelle εξαφανίζει τις πρώτες άσπρες τρίχες...
Colorelle είναι το νέο χρωμοσαμπουάν που έπεδλήθη σ' όλο τον Κόσμο.

Προϊόν του Παγκοσμίου φήμης Γαλλικού Οίκου **L'ORÉAL** είναι μοναδικό για τον νέο και πολύ άπλο τρόπο χρωματισμού των μαλλιών.

Το **Colorelle** με την εξαιρετική διαφάνεια των αποχρώσεών του, δίνει φωτεινότητα στα μαλλιά σας και χαρίζει ωραία έκφραση στο πρόσωπό σας.

Το **Colorelle** είναι αυτό που χρειάζεται μια γυναίκα της εποχής μας για να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της σημερινής ζωής.

Με ένα άπλο λούσιμο το **Colorelle** σας δίνει σε δέκα λεπτά το φυσικό χρώμα των μαλλιών σας ή μία απόχρωση που προτιμάτε.

Δοκιμάσετε μία φορά και δά ένδουσιασθήτε

Color elle το Μοντέρνο Παριζιάνικο Χρωμοσαμπουάν.

ΠΟΥΔΡΑ
ΚΡΕΜΑ
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ
DESIR
Είναι τα άγνότερα καλλυντικά.
Εξαλείφουν ρυτίδες, λειχήνες, παναδες.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Ή κυρία πάει για ψώνια...

«Έχετε να ψωνίσετε;» Ή έρω-
τησι αυτή ίσως σ'ας κάνει ν'
αναπηθήσετε άγανακτισμένη: «Α-
σφαλώς!» θά πητε. Κι' όμως ένας
διαγωνισμός, που έγινε τελευταία
στην τηλεόρασι, στη Γαλλία άφη-
σε πολλές άμφιβολίες για τις Γαλ-
λίδες, τουλάχιστον, νοικοκυρές.

Ή γυναίκα, που βγαίνει το πρωί
για να ψωνίση πρέπει να έχει ύψ'
8ψι της τά εξής:

— Να μην είναι ντυμένη πολύ
κομψά, γιατί θά προκαλούσε είρω-
νικά σχόλια, ούτε να είναι άτημέ-
λητη, γιατί δέν της δίνουν ση-
μασία.

— Να μην κρατά όμπρέλα, άλ-
λά να φορά άδιάδροχο, άν δρέχη.

— Να φορά ένα φόρεμα με τσέ-
πες, για να βάζη τά κλειδιά και τό
πορτοφόλι της.

Μην περιμένετε να γυρίσετε άπ'
την αγορά για να διαπιστώσετε ότι
τελείωσε ό καφές ή ότι δέν έχετε
άλάτι. Σημειώστε σ' ένα μιλόν
8,τι χρειάζεστε για ν' αποφύγετε
κόπους και λάθη. Όλες οι νοικο-
κυρές μπορούν να έχουν ένα μικρό
άπόθεμα άπό τρόφιμα, που δέν χα-
λάνε για μία εβδομάδα τουλάχιστον.

Αποφύγετε τις ώρες, που ψωνί-
ζει όλος ό κόσμος, άν δέν θέλετε
νά... κάνετε σούρα παντού. Άν έρ-
γάσετε, έχετε πάντα στην τσάντα
σας ένα δίχτυ για ψώνια. Περνών-
τας άπό ένα κατάστημα μπορεί να
τό χρειασθήτε.

Μην είστε άσηχηνή, ούτε πολύ
διασπικη, για να εξυτηρηθήτε κα-
λύτερα. Άπλοποιήστε όσο μπορεί-
τε τά καθημερινά σας ψώνια. Πα-
ρακαλέστε τό θυρωρό ή τή γειτό-
νισσα, που είναι φίλη σας να σ'ας
αγοράση ψωμί.

Οι λαϊκές αγορές, που άργανώ-
νεται μία φορά την εβδομάδα σε
κάθε συνοικία, εξυτηρούν πολύ.
Έκει, με τον κατάλογο των ειδών,
που χρειάζεστε, στο χέρι, μπορείτε
ν' αγοράσετε πολλά πράγματα σε
φτηνότερη τιμή.

Πριν άρχίσετε τά ψώνια σας, κά-
νετε μία βόλτα στην αγορά για να
δείτε τί υπάρχει. Δέν θά βρήτε
πάντα στον ίδιο μανδύη τά καλύτε-
ρα άχλάδια με τή μικρότερη τιμή.

Μάθετε να παρακολουθήτε τό ζύγι-
σμα και να υπολογίζετε την ποσό-
τητα, που σ'ας χρειάζεται.

Συνηθίστε να υπολογίζετε την τι-
μή και να κάνετε τους λογαριαμούς
μαζί με τον προμηθευτή σας.

Μή χαλάτε τά τρόφιμά σας, στοι-
βάζοντάς τα στο δίχτυ σας. Βάλτε
σε χωριστή τσάντα τό κρέας και
τά εύπαθη λαχανικά. Για τά αυ-
γά, καλό είναι να έχετε ένα ειδικό
κουτί. Μή βάζετε τά φάρια μαζί με
τά άλλα τρόφιμα, ούτε τις σκόνες
πλυσίματος.

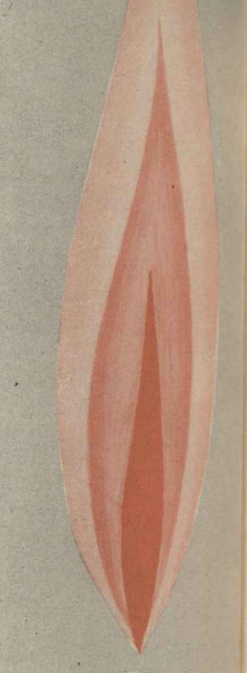
Ψωνίζετε μόνη σας, όταν μπο-
ρήτε. Ή υπηρετριά σας δέν θά τολ-
μήση να αγοράση τά άραια και φτη-
νά λιβνίνα, που θά βρή, άν της έ-
χετε παραγγείλει να ψωνίση μπι-
φτέκια.

Νά είστε τακτική πελάτισσα
στος προμηθευτές σας για να σ'ας
περιποιούνται. Γυρίζοντας άπό την
αγορά, κάνετε τους λογαριαμούς
σας.

Μάθετε να γνωρίζετε την ποιότη-
τα των τροφίμων. Είναι ό καλύτε-
ρος τρόπος για να κρίνετε την τι-
μή τους.

Προτιμήστε τά τρόφιμα, που εί-
ναι σε πακέτα. Είναι πιο καθαρά
και άνόθευτα.

FLAMINAIRE
Ο Πρώτος
Κατασκευαστής
ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΕΡΙΟΥ
του κόσμου

Φόρμα μοντέρνα
και κομψότητα

Οι μοναδικοί Αύτοματο
ΑΝΑΠΗΡΕΣ ΑΕΡΙΟΥ
FLAMINAIRE

Αναγέμισις άμεσος και άπλο-
στάτ με άντικατάσταση της
κόψουλας μεγάλης διάρκειας

Θαυμάσια μοντέλα
τσέπης και έπιτραπέζια

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Murano
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 11
ΤΗΛ. 624.381

Ακούσαμε για Σας!

CHA - CHA - TREAT

Ό φράνσις Μπαίη είναι ένας νέος
φιλόδοξος άνδρας, μία μοναδική ιδιο-
φυα. Διαρκώς συνθέτει, διευθύνει ή
κάνει σχέδια για την όρχήστρα του
και σκέπτεται πάντα τρόπους που θά
μαγαλώσουν την έπιτυχία του.

Είναι θαυμάσιος στη μουσική χοροδ
και στους νοτιοαμερικανικούς ρυθμούς.
Έχει ταξιδέψει πολύ και ίσως αυ-
τά τά ταξίδια είναι μία εξήγησι της
καταπληκτικής του έμπνεύσεως και του
τρόπου της έκφράσεώς της.

Τς «τα - τα - τρή» είναι ίσως ή
μαγαλύτερη έπιτυχία του. Με τον έλ-
κυστικό του ρυθμό και τον σωστό του
τόνο, προσφέρει στον άκροατή του ένα
εύχρηστο τέταρτο.

Δίσκος Φίλιπς (45 στρ. 428.168)
PE, όψηλης πιστότητας.

RAY CONNIF NEW SOUND

Ό Ραίη Κόνιφ είναι ένα λαμπρό
όνομα. Ή «ζά» είναι ή άδυναμία του
και ό μοναδικός σκοπός της ζωής του.
Πιστεύει ότι ή «ζά», δέν είναι ένα
κλειστό, περιορισμένο μουσικό είδος,
άλλά κάτι πολύ διαφορετικό, κάτι που
έπιτρέπει κάθε ιδιοματισμό και κάθε
τρόπο έκφράσεως στη μουσική γλώσσα.

Είναι άντιπροσωπευτικός μαθητής
του Τζούλιαν Σκούλ. Ή μουσική του
είναι άρρερή, ζωντανή και χαρακτη-
ρίζεται άπό άουνηθιστες και έντυπω-
μακές μουσικές παραλλαγές. Ό δι-
σκος αυτός, άπό τό «S Wonderful»
μέχρι τό «Dancing in the dark»,
αναπαράζει και άπορροφά τον άκροατή.

Δίσκος Φίλιπς, 45 στρ. όψηλης πι-
στότητας (429.294 BE).

EL TANGO

Ό Μολάντο δέν είναι Λατινοαμερι-
κανός όπως δείχνει τ' όνομά του. Γεν-
νήθηκε στο Ρότερνταμ της Όλλανδίας
και τώρα μένει στο Χίλδεροουμ.

Είναι άσχημος στα ταγκό. Ή
μουσική του έχει μία ιδιαίτερη εθαι-
σθησία δίνει μία ξεχωριστή συγκίνηση,
άγγιζει κατ' εύθειαν την ψυχή.

Στην πραγματικότητα τ' όνομά του
είναι Άνρι Μάτζλαντ. Δέν ήταν ένα
καθι βαδμα, ούτε είχε καμμία μουσική
άγνη. Ήταν άστέρι της μουσικής
σκηνης. Στά 23 χρόνια του όμως, άπο-
τάσισε να άπερώση τή ζωή του στη
μουσική και να κερδίση τον χαμένο του
καιρό.

Έγινε μέλος μιάς χορευτικής
όρχήστρας και άρχισε να γράφη μουσι-
κή. Ήρθε σ' επαφή με τον Έντου-
άρντο Μπινάνο. Ή έπίδρασι των χορευ-
τικών ρυθμών της λατινικής Άμερι-
κής και της άρμονίας τους τάνου του
ήταν μεγάλη. Περιέλαβε περισσότερα
κομμάτια αυτού του είδους στο ρεπερ-
τόριό του, μέχρις ότου τό είδος αυτό
της μουσικής έγινε τό μόνιμο ένδια-
φέρον του.

Οι συνθέσεις του έγιναν διεθνείς έ-
πιτυχίες. Τό πρώτο φημισμένο κομμάτι
του τό «Ole Cuara» κατέχει άπό τό
1931 μία ξεχωριστή θέση ανάμεσα στις
διεθνείς έπιτυχίες.

Δίσκος Φίλιπς 45 στρ. όψηλης πι-
στότητας (422.095 PE).

Ρ ο ύ χ α Χ ι ο ν ά τ α !

Τά καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL.
Γιατί μόνον τό ROL άφαιρεί άπό τό Ρούχο ότι έχει εισ-
χωρήσει βαδεία μέσα στην ύφανσι και του δίνει πραγ-
ματικά νέα όψι.

Χ έ ρ ι α Β ε λ ο ύ δ ι ν α !

Τά ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07
Αυτή είναι ή άπόδειξις της άνωτερότητας του ROL.
Γιατί τό 07 ή άληθινή έπαναστατική προσόδη μέσα στο
ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τά άφρό-
τερα χέρια.

Τ Ο Κ Α Λ Λ Ι Τ Ε Ρ Ο Π Λ Ε Ν Ε Ι Κ Α Λ Λ Ι Τ Ε Ρ Α

γκρένα

Φοντέρνα

Γυναικεία υφάσματα
των μεγαλύτερων Έλληνικων
και Εύρωπαϊκων έργοστασιών

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΒΙΚΤΟΡΙΑ: Τελευταία ανάπαυση
ΒΙΚΤΟΡΙΑ: Εύχαριστος ύπνος

Πολλοί θα παρακολουθήσουν το κινηματογράφο ή στο θέατρο το έργο «ΝΤΦΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΩ». Ένα όλοκληρο έργο με πρωταγωνιστή... το μεγάλο διπλό κρεβάτι... τόνος ξενιτάριού, που συντηρείται στη ζωή τους ως τα χρόνια Ένας ύμνος στην όμορφη τάνη θημερινών πραγμάτων, την απουσία των άφροντων που πορεύονται άσυντακτικά δίπλα μας...

Το έργο αυτό μάς έκανε να ξυπνήσουμε μια ματιά καινούρια, περισσότερο τρυφερή, ο' αίσια ένα πράγματα του σπαιτού μας. Να ταξιδεύουμε στοργικά το ίδιο μας το κρεβάτι, ως πόνιμο, το κρεβάτι που μεγαλώνουν κι' όνειρεύονται τα παιδιά μας, το κρεβάτι των γένων των νιών μας, σαν κάτι οικείο, δικό μας. Να το αγαπήσουμε και να το αποποιήσουμε, να καταλάβουμε τη σημαντική θέση που κατέχει στη ζωή μας...

Αυτή η χαρά της καθημερινότητας υπάρχει και για σεις, δεν θέλω ποτέ να σας ξεφύγει. Μας με τις άλλες φροντίδες του Χειμώνα έμεινε κι' εκείνα που θα ξεσηκώσουν τους δικούς σας. Ένα έργο κρεβάτι, στρωμένο με σετίνα «ΕΛΙ ΚΤΩΡΙΑ» Πειραικής - Πατρικής δημιουργίας τις καλύτερες προμήθειες για έναν εύχρηστο ύπνο. Εξασφαλίστε στους δικούς σας το ακριβή αγαθό της ξεκούρασης, στρώνοντας το κρεβάτι σας με το φινιά, διόλου σεντόνια «ΕΛΙ ΚΤΩΡΙΑ».

Δίαιτα ή όχι;
ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αόστηρη δίαιτα πιά σκαμνιά λένουν οι Γερμανοί ειδικοί. Έτσι θέλουν να ελαττώσετε το βάρος σας ή να διατηρήσετε κομψή τη φιγούρα σας, με απέλαιστη βασανιστική δίαιτα. Η διαρκής «στερείση» και τα απέλαιστα φαγητά κάνουν τη ζωή μαρτύριο, παρανοιά και χαρά της και συγχρόνως υπονομιματοποιούν οδοντοστονιά την υγεία.

Αναμεία, σωματική, ψυχική και ηθική κατάρτιση, ένα διαρκές αίσθημα κοπώσεως, μελαγχολία, άρρωστα μέρη του σώματος, όλα αυτά είναι τα αποτελέσματα της κοινής αδυναμίας. Πρέπει λοιπόν να διακινδυνεύουμε τα αυτά χάριν της κομψότητας; Όχι, δεν εστιάζω τρώγοντας απ' όλα με μέτρο και πίνοντας κάθε πρωί ένα φλιτζάνι του σούματος, διατηρώντας συγχρόνως τον οργανισμό σε μια κανονική λειτουργία. Με το «Τοσί - Ρίχτερ» δεν μπορείτε να ελαττώσετε το βάρος, αλλά το σώμα αισθάνεται καλύτερα. Όλα τα όργανα λειτουργούν όπως πρέπει. Οι αρθρώσεις ξεκαθαρίζονται βαθμύδην και τα όργανα εξαερίζονται τη βροδιά του.

Το «Τοσί - Ρίχτερ» είναι από αυτό το παρασκευασμένο, δοκιμασμένο εδώ και 50 χρόνια, που έχει την καταπληκτική ιδιότητα ν' αποβάλλει το περιττό βάρος του σώματος, διατηρώντας συγχρόνως τον οργανισμό σε μια κανονική λειτουργία. Αρκούν ένα φλιτζάνι παραγόμενο «Τοσί - Ρίχτερ» και σύντομα διαπιστώσετε τα ευνεργητικά του αποτελέσματα.

Πωλείται ο' όλα τα φαρμακεία.

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπεισμένοι, ειδικά δι' έρευνας - έρευνας επί πτυχών σεως ιδιωτικών έμπιστευτικών υποθέσεων γάμων, διαφυγών, επιτηδεύων, ηθικών, αναλήψεως προσηλώσεων κατάσχεσης κ.λπ. Διεύθυνση: Πληροφοριών «ΑΤΗΝΕΣ» Πανεπιστημίου (Πλ. Κλαυδιανός), τηλ. 27.789.

Προσφορές των έργων μας έρχονται ή πολυετής εδωκίμωθ δημοσίευση υπηρεσία μας.

ΙΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΛΛΗ ΖΟΥΡΟΥΔΗ:

Μια καλλιτέχνης του χορού
και μια ακούραστη εργάτρια

Η Αθήνα είναι γεμάση σήμερα από διάφορες σχολές χορού και στις ειδικές στήλες των εφημερίδων θα βλέπετε αγγελίες για την έναρξη των μαθημάτων της τάδε και της δεύια σχολής ρυθμικής, γυμναστικής, χορού κλπ. Μόνο για μια σχολή δεν υπάρχει πουθενά καμιά αγγελία, καμιά διαφήμιση: Για τη Σχολή Κλασικού Μπαλέτου της Έλλης Ζουρούδη.

Κι' αυτό, επειδή κάθε διαφήμιση θάταν περιττή. Είναι πασίγνωστη η Σχολή Ζουρούδη. Απ' αυτήν έχουν ξεπηταχτεί χορευτές και χορεύτριες που δεν κατακτήσανε μονάχα τις αθηναϊκές σκηνές, αλλά και τις ευρωπαϊκές και τις αμερικανικές άκομα. Και κάτι πιο σπουδαίο: απ' τη Σχολή Ζουρούδη προέρχονται πολλές από τις καθηγήτριες και χορογράφους που διευθύνουν σήμερα νέες, δικές τους σχολές και είναι μόνο η διακριτικότητα που μάς επιβάλλει να μην αναφέρουμε τα ονόματά τους.

Την ίδια, την Έλλη Ζουρούδη, μπορεί επίσης να γνωρίζουν πολλοί, αλλά μόνο έμπειροι: Οι περισσότεροι θυμούνται τη χαριτωμένη, τη μικροκαμωμένη χορεύτρια, το «Ζουρούδακι», το κοριτσάκι που ήδη το 1932 έπαιρνε την «Βία εξασκήσεως» και που στά δεκάξη του χρόνιου, όχι μόνο έσχητρε με τις εμφανίσεις του, αλλά έδιδε και δι' ελας, διπλωματούχος του Έθνικου Ώδειου της τάξεως κλασικού μπαλέτου της Γαλλίας και καθηγήτριας κ. Βετλ.

Η Έλλη Ζουρούδη, από οικογένεια επιστημόνων και καλλιτεχνών, που κατάγεται από τη Ρόδο, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια. Πολύ μικρή ήρθε στην Αθήνα και ήδη σε ηλικία έπτα ετών άρχισε να μελετά πιάνο. Το μεγάλο πάθος της όμως ήταν ο χορός, αν και, όπως ήταν επόμενο, είχε να παλαίψη με την αντίραση της οικογένειάς της, που βλέποντας το μουσικό της ταλέντο ήθελε να την κάνουν μια καλή πιανίστα και όχι χορεύτρια.

Έτσι, σύγχρονα με τα μαθήματα του χορού, έπαιρνε και μαθήματα μουσικής, άργότερα μελέτησε και το τραγούδι, και, νοιώθοντας πως ο χορός είναι μια πολυσύνθετη τέχνη, σπούδασε παράλληλα και ζωγραφική και δραματική — υπήρξε μαθήτρια του κ. Ροντήρη — ώσπου μπόρεσε να πραγματοποιήσει το όνειρό της και να πάη στο Παρίσι όπου πήρε μαθήματα κλασικού μπαλέτου με τη διάσημη Πρεμπρεζένσκα.

Τονίζω τον όρισμό «κλασικό μπαλέτο», γιατί, την εποχή εκείνη, πριν από δέκα, δεκαπέντε χρόνια, το κλασικό μπαλέτο θεωρείτο σαν κάτι ξεπερασμένο και ήταν ο λεγόμενος «ελεύθερος» ή «εκφραστικός» χορός που κυριαρχούσε παντού, μ' εξαίρεση τα ρωσικά μπαλέτα που κρατούσαν την παράδοσι. Η Ζουρούδη από την αρχή, πίστεψε στην κλασική τέχνη και κινήθηκε ενάντια στον ελεύθερο χορό. Και δικαϊώθηκε.

Απ' τις έναγκαλιές μας κι' ως θυμηθούμε λίγο τη δράση: Καθηγήτρια του Έθνικου Ώδειου, διευθύντρια της δικής της σχολής, χορογράφος του «Ελληνικού Μελοδράματος», χορογράφος του «Μελοδραματικού Όμιλου» (Καλομοίρη) έδειξε τον απέραντο πλούτο της φαντασίας της και τις αναρίθμητες εμφανίσεις του προσωπικού της όμιλου, των μαθητών και μαθητριών της σχολής της. Το 1947 πραγματοποιεί άκομα ένα όνειρό της: Πηγαίνει στο Λονδίνο, γνωρίζεται με τη διάσημη Νινέτ ντε Βαλουά, που το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης έχει ανακηρύξει διδάκτορα του χορού, έλκυει τη συμπάθεια της άπρόσβιστης αυτής γυναίκας που διευθύνει τα μπαλέτα Λάντλερς Ουέλς, τη συμπάθεια και την εκτίμησή της. Η κ. ντε Βαλουά επιτρέπει στη νεαρή Έλληνίδα να παρακολουθήση πρόδες και παραστάσεις των μπαλέτων της και επί πλέον τη συνιστά στον περίφημο καθηγητή - χορογράφο Χάρρις Πλουτίς — το δάσκαλο της Φοντέιν, της Μαϊύ, της Γκρέυ κ.ά. — που τα μαθήματά του δίνουν στην τέχνη της Ζουρούδη καινούργια φτερά. Χαρακτηριστικό της εκτίμησής της Νινέτ ντε Βαλουά στη Ζουρούδη είναι το ότι όταν ή μεγάλη αυτή καλλιτέχνης ήρθε στην Αθήνα, το 1951, το μόνο άνθρωπο που ήχησε να δή ήταν η Ζουρούδη, που τότε ήταν άρρωστη βαρεία, στο νοσοκομείο. Κι' εκεί, στο νοσοκομείο, επισκέφθηκε την Έλληνίδα καλλιτέχνη, ή μεγάλη Αγγλίδα συνάδελφός της, με μια άγκαλιά λουλούδια.

Ν' αναφέρουμε τους χορευτές και τις χορεύτριες που ξεπήδησαν απ' τη σχολή της ακούραστης Έλλης Ζουρούδη; Μά θα θέλαμε όχι στήλες, αλλά σελίδες του περιοδικού «κ». Αυτή τη στιγμή ή Αλέκος Μπάλας χορεύει στο Λαί Βέγκας, ο Χαδέλης στο «Μουλέν Ρούζ» του Παρισίου, ο Αϊώτης στα μπαλέτα του Ρολάν Πετι, ο Δαρζέντας στα μπαλέτα του μαρκηζιού ντε Κουέδας, ή Αιλή Μπερδ ήραιμείβι στο Λονδίνο, αφού γύρισε όλο τον κόσμο. Ο Βασίλης Λαμπρινός στην Αργεντινή έχει δημιουργήσει δικό του συγκρότημα μπαλέτου, αλλά συχνά εμφανίζεται τόσο στο Παρίσι, όσο και στο Λονδίνο. Και πόσο άλλοι... Αλλά ως μην ξεχνούμε κι' αυτούς που τώρα βρίσκονται εδώ: Τη συναρπαστική Σάσα Ντάριο, την Αλέκα Νικολαΐδη με την αίσθητή κλασική τέχνη της, το θαυμάσιο Τάχη Βαρλάμο, απόλυτα κλασικό χορευτή, αλλά και σπουδαίο χορογράφο, που οι χορογραφίες του στο ιταλικό θέατρο υπερασ — Σάν Κάρλο Νεπολίους κ.ά. — σημείωσαν ξεχωριστή επιτυχία.

Όπερα, όπερέτα, επιθεώρηση, καμπανό, παντού θα έρθε χορεύτριες και χορευτές της Σχολής Ζουρούδη, γιατί, με βάση την κλασική τεχνική, οι μαθητές της είναι ικανοί για όλα. Η Φώφη Ρούφη, ο Ζανόφσκυ, το ντούο Δρόσος και Τάντα, ο Γιούρας, ο Ντέρης, ή Ντόρα Λεστένκο, ο Σαββίτης (Μόνιχο)... μα πού να τους θυμάται κανείς όλους!..

Α. Α.

- "Όταν βλέπω ένα ποτήρι νερό, θυμάμαι την ΙΖΟΛΑ. Άλλά όταν βλέπω μισό ποτήρι νερό, δεν μπορώ να θυμηθώ τι θυμάμαι....

ΙΖΟΛΑ

Η Π Ρ Ω Τ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Για τον λαιμό...

TYSAL

Αγοράστε σήμερα
ό,τι μπορεί να χρειασθώ αύριο

Ο άνδρας παραμελεί ΤYSAL στο σπίτι
Η γυναίκα φροντίζει ΤYSAL

Προλαμβάνει το κακό στην αρχή του,
θεραπεύει αποτελεσματικά

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΓΕΥΣΙΣ

"ΜΙΝΩΣ"

Μόδα - Τούτο-Κορψόνι

Είναι τα πλεονεκτήματα που συγκεντρώνει το Κατάστημα «ΑΜΑΖΩΝ».

Διαλέγοντας ένα έτοιμο φόρεμα, παλτό ή ζακέττα, κάνετε την καλλίτερη έκλογή μοντέρνας γραμμής και κούπ.

ΚΑΘΕ ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΒΟΥΤΙΚΕΣ D'HAUTE COUTURE

Amalgame

ΕΡΜΟΥ 48

ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ!

Οι απρόοπτες επισκέψεις κρύβουν πάντα κάποιαν έκπληξη, βέβαια. Εύτυχως ή δική μας ήταν ευχάριστη προχτές. Έτσι, ξαφνικά, μέσα στη φούρια της δουλειάς, στα κουδουνίσματα των τηλεφώνων, στα στοιβαγμένα χειρόγραφα, στις χυμένες μπογιές και στις φωτογραφίες της μόδας και των ηθοποιών, δροσερή, κεφάτη, φρέσκια - φρέσκια ενέσκηψε η Τζέην Μάνσφελντ, η ξανθειά γόησσα της αμερικανικής θόδνης, που βρίσκεται αυτές τις μέρες στην Αθήνα για το γύρισμα μιάς ταινίας.

Τη συνόδευε ο άνδρας της, ο συμπαθής ηθοποιός και «Μίστερ Άμερিকা» Μίκυ Χαργκιταίη, ή μικρούλα της Μαρί - Τζέην και η κινηματογραφική συνεργάτριά μας κ. Ρένα Βελισσαρίου, που την ξεναγεί κατά την παραμονή της αυτή στην Αθήνα.

Δεν είναι υπερβολή αν πούμε ότι τα γραφεία μας... φωτίστηκαν, μόλις μπήκε ή στάρ μέσα, γιατί ή Τζέην έχει ένα τετράξανθο κεφαλάκι που συγκεντρώνει κι' αντίνακλα γύρω του όλο το φως. Άλλωστε τα φλås του φωτογράφου μας, που άναψαν άμέσως γύρω της έρριξαν παντού έκτυφλωτικές λάμψεις.

Η Τζέην τριγύρισε σ' όλα τα γραφεία, κάθισε στο ένα, έσκυψε στο άλλο κι' ενδιαφέρθηκε για όλους τους τομείς εργασίας, που γίνεται, για να εκδοθή ένα μεγάλο γυναικείο περιοδικό. Η υπόλοιπη ώρα κύλησε μέσα σέ μιάν ατμόσφαιρα φιλική κι' εγγάρδια.

Έτσι, διαπιστώσαμε με ευχαρίστησι ότι ή έκτηρητική σειρήνα, που συναρπάζει τους θεατές της στον κινηματογράφο και μάλιστα τους... άρρενες με το πλούσιο σέ καμπύλες σώμα της, είναι μιά άπλη και γοητευτική κοπέλλα, πολύ πιο όμορφη απ' όσο την εμφανίζει ή φωτογραφικός φακός.

Ευγενική και πρόσχαρη, έγινε φίλη όλων μας και τσούγκρισε με όλους το ποτήρι με τη μπίρα, που της προσφέραμε — πολύ πρόχειρα, λόγω της απροσδόκητης επισκέψεως — μ' ένα ελληνικότατο «στην υγειά σας».

Ένθουσιασμένη, τέλος, μάς δήλωσε πώς, αν άποφασίση ν' αλλάξη επάγγελμα, θα κάνει αίτηση προσλήψεως στη «ΓΥΝΑΙΚΑ»...

Ένα πρόχειρο άπεριτίφ στρώθηκε σ' ένα γραφείο. Κουλουριασμένη στον καναπέ ή Μάνσφελντ φιλουεί φιλικά με τη σχεδιάστριά μας της μόδας Κ. Παλαιολογοπούλου και τη Ρ. Βελισσαρίου.

Ο... γυναικόκοσμος της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» όσες δηλαδή βρέθηκαν εκείνη την ώρα στο γραφείο σέ μιάν άναμνηστική φωτογραφία από την επίσκεψη της ώρασιότατης Τζέην Μάνσφελντ.

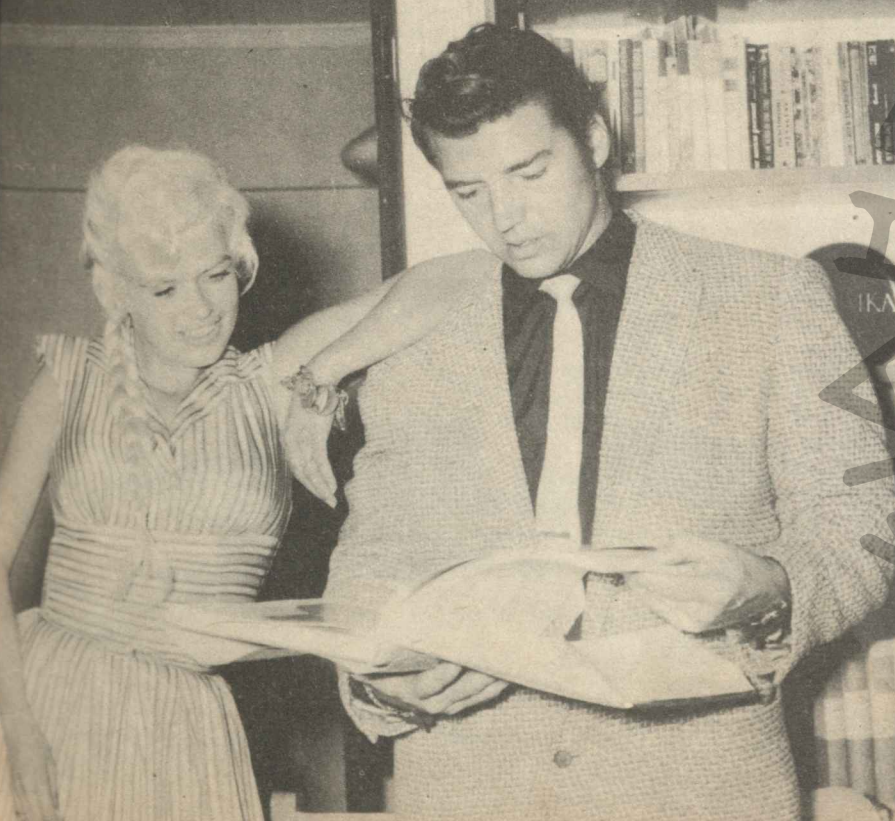

Φωτ. Β. Καραμυζούλη

Το περιοδικό μας δεν έπεφτε για πρώτη φορά στα χέρια της ξανθειάς ηθοποιού, αλλά το ξεφύλλισε με προσοχή και στάθηκε με ιδιαίτερη προσοχή μπροστά στη βιβλιοθήκη.

Βιβλιόφιλος φάνηκε κι' ο άνδρας της ή συμπαθέστατος Μίκυ Χαργκιταίη και οι δύο μαζί άποθαύμασαν ένα άλμπουμ με φωτογραφίες γνωστών έργων τέχνης.

Η Τζέην Μάνσφελντ
στη «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Ένδιαφέρον έδειξε επίσης για τη δουλειά της συντάξεως. Η συνεργάτρια Είρ. Μπουζάλη προσπάθησε νά τη μνήση στά... μυστικά του επαγγέλματος αυτού.

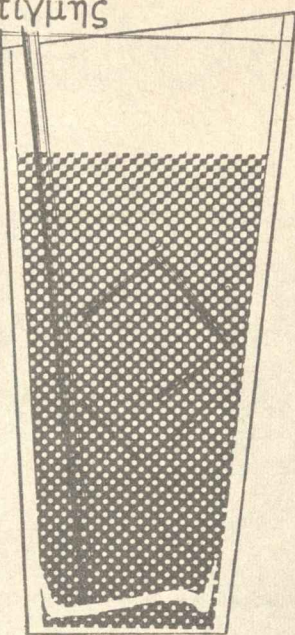
Στό άτελεί, προσφέρθηκε νά... βοηθήση τη συνεργάτιδα Όλυμπ. Έξάρχου. Η Μαρί - Τζέην παρακολουθεί... το καινούργιο ταλέντο που ανακάλυψε στη μητέρα της.

ΑΡΓΑ ΑΛΛΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100 %!!!

Θέλετε καφέ της στιγμής
πάρτε τον

Loumicafé
του ΛΟΥΜΙΔΗ που με
τον παπαγάλο του

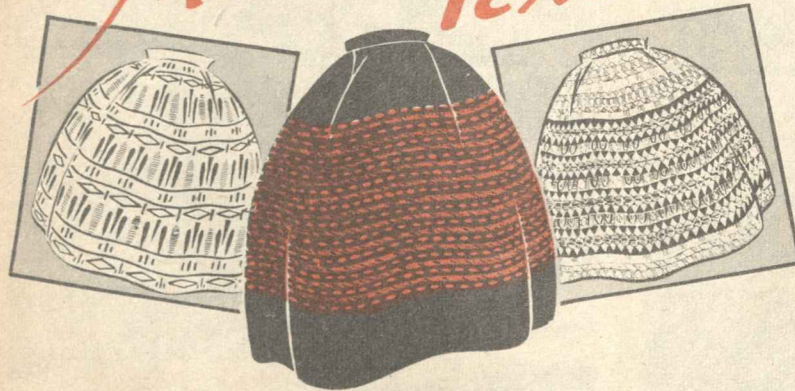
έγγυάται την ποιότητα !!!
πωλείται εις όλα τα έδωδιμοπωλεία

ΚΟΚΟΤΗΣ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

**Μυκονιάτικη
Τέχνη**

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΦΥΣΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ, ΣΑΣ ΕΓΓΥ-
ΑΤΑΙ ΜΙΑΝ ΚΑΛΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ • ΚΑΘΕ ΦΥΣΤΑ ΜΑΣ Κ' ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ
★ ΜΑΛΛΙΝΕΣ
★ ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ

Β. ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ & ΣΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 55
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΠΙΠΛΟ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Το ζήτημα της επιπλώσεως ενός σπιτιού είναι πάντοτε... φλέγον. Τα ζευγάρια, που πρόκειται να παντρευτούν και ν' ανοίξουν ένα δικό τους σπιτικό, λογαριάζουν, υπολογίζουν, μετράνε και σκέπτονται πώς, με τι, πού θα μπορούσαν να κάνουν μια καλή αγορά επίπλων, για να γεμίσουν το μικροσκοπικό διαμέρισμά τους, που θα νοικιάσουν. Στέκονται ώρες ώρες μπροστά στις άπλετα φωτισμένες βιτρίνες των καταστημάτων και τρενουν διστακτικά το δάχτυλό, για να μαρκάρουν: «Τί θα έλεγες για το πεζικό αυτό;», «Αυτός ο καναπές θα μας εξυπηρετούσε;...», «Αχ! Πάω να στοιχίσω αυτή ή πολυθρόνα;» και άναποφάσιτοι χάνονται μέσα στην άπειρη επιπλων, που έχει κατακλύσει τα τελευταία χρόνια την αγορά, σε διάφορες ποιότητες και διάφορους ρυθμούς.

Είναι άναμφισβήτητο το γεγονός ότι οι υποψήφιοι αγοραστές παρομοιάζουν στον κυνισμό αυτόν των «εργων τέχνης», γιατί ποτέ δεν είναι σίγουροι πώς θα προσανατολισθούν σωστά για το θέμα, που τους ενδιαφέρει.

Μέσα στο χάος όμως αυτό, υπάρχουν, είναι αλήθεια, μερικά κατασκευαστικά που προσφέρουν στους πελάτες τους κομμάτια αξία προσφέρει και ποιότητας. Στην περίπτωση αυτή πρόκειται για καλλιτέχνες, που μελετούν τον τρόπο ζωής του σύγχρονου ανθρώπου, τις επιθυμίες των Ελλήνων συναδέλφων τους στον τομέα αυτό και την ελληνική πραγματικότητα και σχεδιάζουν τα καινούργια επίπλα, όπως σχεδιάζουν τα καινούργια φορτηγά οι μοντελλίστες, που είναι ανάλογα με τις σημερινές ανάγκες.

Κάτι τέτοιο συναντήσαμε στην έκθεση επίπλων της κ. Ειρήνης 'Απέργη στην οδό Φιλελλήνων 7, β' όροφος, η οποία διατηρεί και διευθύνει - επί γύρω σπάνιο για γυναίκα - δώδεκα ερσοστάσιο επιπλώσεων με παραγωγή αξιολογική τόσο σε ποσότητα, αλλά το κυριότερο σε ποιότητα. Γιατί, η κ. 'Απέργη είναι μια αληθινή καλλιτέχνης - με σπουδές στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της 'Αθήνας και στο εξωτερικό και διέτελε επί χρόνια εργασία στο εργοστάσιο επίπλων Σαρίδη - που χαράζει νέες δυνάμεις στον τομέα της διακοσμήσεως και της επιπλώσεως του σύγχρονου σπιτιού. Πιστεύει, και πολύ σωστά, πως η έλλειψη χώρου στα σημερινά μικροσκοπικά διαμερίσματα δεν συνηγορεί για την τοποθέτηση των καλίων, μεγάλων και βαρειών επίπλων που είναι δυσκίνητα, παίρνουν πολύ χώρο και διαταράσσουν την «κυκλοφορία» μέσα στα δωμάτια, χωρίς να υπολογιστούν και οι συνεχείς φροντίδες που χρειάζονται τα σκαλιστά επίπλα. Προσφέρει μάλιστα, χαρακτηριστικά, ότι τα διάφορα στυλ επίπλων που γεννιούνται, αυτές ποιν, στην εποχή της πονδρωοστής περσικής, του κινεζικού και της στρατιάς των υπηρετών που τα συντηρούσε, δεν ανταποκρίνονται στην ανάγκη τη δική μας που χαρακτηρίζεται από την απλότητα και την κομψότητα της γραμμής, αλλά και την πρακτική χρησιμότητα.

Αλλά η κ. Ειρήνη 'Απέργη έχει και δικό της τρόπο για την αρμονία μασίας των σχεδίων της για τα επίπλα. Δεδομένου ότι είναι και άριστη διακοσμήτρια λαβαίνει, κατ' αρχήν, υπ' όψην το χώρο μέσα στον οποίο θα τοποθετηθεί το κάθε επίπλο και τον συμπληρώνει με τα απαραίτητα στοιχεία. Έτσι ο πελάτης έχει, εν σχεδίο, και από την αρχή την πλήρη εικόνα που θα παρουσιάσει το σύνολο επιπλώσεως και διακοσμήσεως. Αυτό, τον εκπαιδεύει από ένα σωρό σκοτούρες που συνεπάγεται η ανάληψη της δουλειάς από πρόσωπα άπειρα.

Η γραμμή που ακολουθεί η κ. 'Απέργη είναι η απλή και άκαμπτη, όπως είπαμε, χρειάζεται η εποχή μας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι αποκλείονται και οι περιπτώσεις επίπλων «στιλ», φτάνει όμως αυτά να μην ληστούν και να τοποθετηθούν κατάλληλα.

Μ.

Ένα μικρό δείγμα της εργασίας της κ. 'Απέργη είναι η φωτογραφία επιπλώσεως μιας γωνιάς ενός σύγχρονου λίκου - ρουί, με δύο καναπέδες, δύο φωτέιγ, τα τραπέζια και ένα κομμάτι τζακι που σχηματίζεται στη γωνία του τοίχου από τον όποιον αρχίζει η έσοχή. Έντελως μοντέρνο σύνολο.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

Κάθε θησαυρός χρειάζεται την κομματοθήκη του. Για τα βιβλία, τον άνεκτημο αυτό πνευματικό θησαυρό, οφείλουμε να κατασκευάσουμε την ανάλογη βιβλιοθήκη για την ώρα και σωστή τοποθέτησή τους.

Τα βιβλία, δεμένα με πολυτέλεια ή απλά, είναι για μας πιστοί φίλοι, που τα περιβάλλουμε με φροντίδα και αγάπη. Χάρη στην καλή χρησιμοποίησή των ελεύθερων χώρων - κοιλώματα της οικοδομής, ράφια κρεμαστά, σανίδες ή μια πάνω απ' την άλλη ή στο πλάι, ανάλογα με τις ανάγκες - τα βιβλία δίνουν ψυχή και προσωπικότητα στο σπίτι και αποτελούν ένα βέβαιο διακοσμητικό στοιχείο.

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ αποτελεί την ιδανική λύση. Είναι απαραίτητες όμως τρεις προϋποθέσεις: 1) Ο τοίχος δεν πρέπει να είναι υγρός, γιατί η υγρασία είναι ολέθρια για τα βιβλία, κιτρινίζει τις σελίδες τους και καταστρέφει το δέσιμο. 2) Δεν πρέπει να είναι τα βιβλία εκτεθειμένα στον ήλιο, που ξεβάφει και ξεραίνει το χαρτί. 3) Πρέπει να μπορεί να επεκτείνεται κάπως η βιβλιοθήκη. Εάν διαθέτετε λίγο χώρο, θα υποχρεωθείτε προφανώς να θέσετε τα ράφια σ' ένα διάδρομο ή σ' ένα στενό περάσμα. Εκεί, τα βιβλία σας, θα χάσουν την αξία τους και η χρησιμοποίησή τους δεν θα είναι εύκολη. Φροντίστε πάντως να φωτίσετε τα ράφια με λάμπες φθορίου, επιδέξια κρυμμένες.

Η ΚΑΛΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΧΩΡΩΝ επιτρέπει την τοποθέτηση των ραφιών με τάξι, σ' όλο το διαθέσιμο χώρο, είτε πρόκειται για μια άχρηστη μορφή πόρτας, για ένα χώρο κάτω από ένα παράθυρο, για έναν στενό τοίχο ανάμεσα σε δύο παράθυρα, για ένα τζάκι, που θα το πλαισιώσετε με δυο βιβλιοθήκες.

Εάν έχετε λίγα βιβλία - και λίγο διαθέσιμο χώρο - υιοθετήστε τη λύση «εταζέρας» με κρύσταλλα ή σανιδούλες.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ από σανίδες, ή μια πάνω απ' την άλλη ή στο πλάι, επιτρέπουν να φτιάξετε μια βιβλιοθήκη, ακριβώς ανάλογη με το χώρο, που διαθέτετε. Αν είναι απαραίτητο, μπορεί να μεγαλώσει σε μήκος ή σε ύψος, αρκεί να βρίσκεται σε αρμονία με τους άλλους χώρους.

Τακτοποιήστε τα βιβλία μέσα σε χωρίσματα, ανοικτά ή κλειστά με γυάλινες συρτές πόρτες, που αφίνουν να φαίνεται η ράχη των βιβλίων. Μόνο οι τόμοι που βρίσκονται σε κακή κατάσταση, και που θα πρέπει να ντυθούν ξανά ή να επισκευασθούν, θα κρυφτούν πίσω από μια ξύλινη πόρτα.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ακολουθεί μερικές σταθερές αρχές. Όποιον τύπο και αν υιοθετήσετε - εταζέρες, ράφια ή σανίδες τη μία πλάι στην άλλη - τα βιβλία πρέπει να τοποθετηθούν κατά μια λογική σειρά, προσέχοντας πάντοτε στην ευχάριστη παρουσίαση του συνόλου.

Τα λεξικά, οι άτλαντες, οι εγκυκλοπαιδείες, οι επιτηρίδες τοποθετούνται στο εξωτερικό μέρος του επίπλου (που προσορίζεται ειδικώς γι' αυτά). Τα δίπτυχα τοποθετούνται

Η βιβλιοθήκη αυτή με τα διαφορετικού μεγέθους ράφια της είναι κατάλληλη για μια γυναίκα που μπορεί κανείς να διαβάσει ένα καλό βιβλίο και να ξεκουραστεί. Στα ράφια της τοποθετείται το ραδιόφωνο ή το πικ - απ και στο κλειστό ντουλαπάκι ακόμη και ένα ερτζιό. Πολύ πρακτικά τα δυο συστήματα της.

ται σε οριζόντια θέσι. Τα παλιά εικονογραφημένα βιβλία τοποθετούνται όρθια και ανοικτά, αν ο χώρος το επιτρέπει. Όλοι οι τόμοι πρέπει να τοποθετούνται στην άκρη του ραφιδού, που βρίσκονται. Αν πρέπει να μείνουν ένας κενός χώρος, είναι προτιμότερο να μείνουν στο θάβος του ραφιδού. Οι ράχες των βιβλίων πρέπει να είναι σε ευθεία γραμμή, οποιoδήποτε κι αν είναι το σχήμα τους.

Προτού ξεθωριάσει το κάλυμά τους τα δεμένα βιβλία ντύνονται με χαρτί σελοφάν. Αν το κάλυμμα είναι κιτρινωμένο ή τσαλακωμένο χρησιμοποιήστε ένα διακοσμητικό χαρτί (ή ακόμα καλύτερα φτιάξτε «λίστες» από θαμβοακέρω χρωματιστό ύφασμα ή από γυαλιστερό περκαλί) που τα σχέδια και ο χρωματισμός τους να έρχονται σ' αρμονία με το περιεχόμενο του βιβλίου. Ο τίτλος του βιβλίου και τα δνομα του συγγραφέα θα γραφτούν στη ράχη με σινική μελάνη.

Η ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ παίζει σπουδαίο ρόλο για τη βιβλιοθήκη. Αν δεν διαθέτετε παρά λίγα βιβλία, προσέξτε μόνο την αισθητική πλευρά και τακτοποιήστε τους τόμους σας

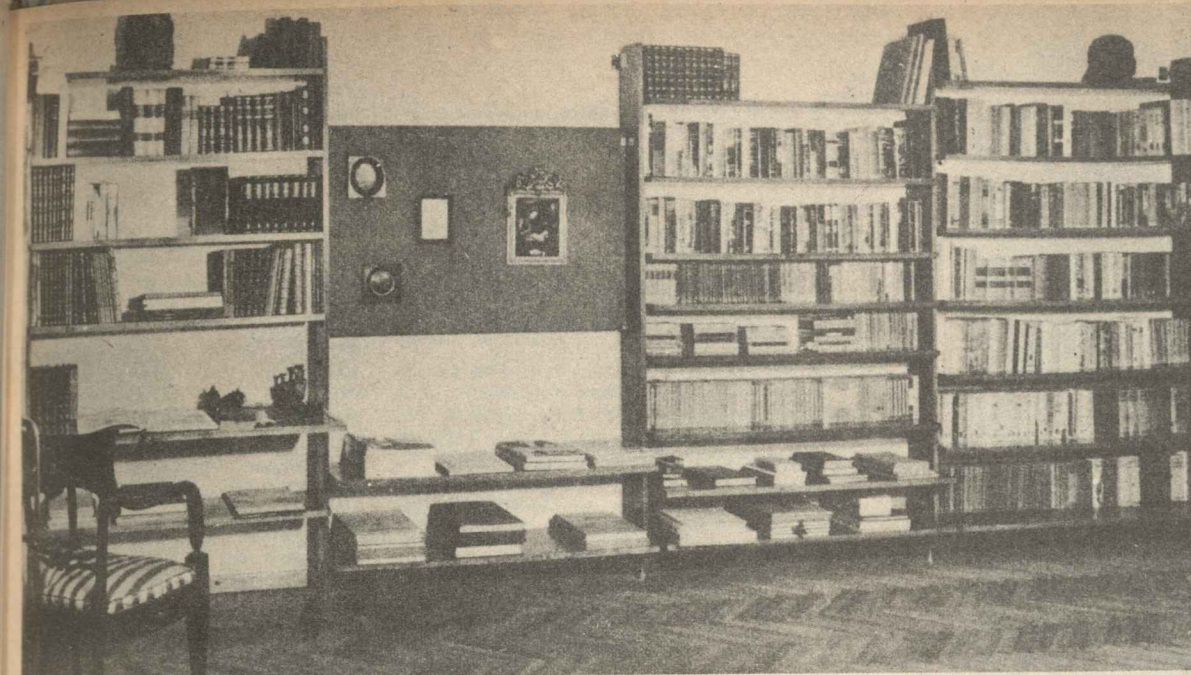
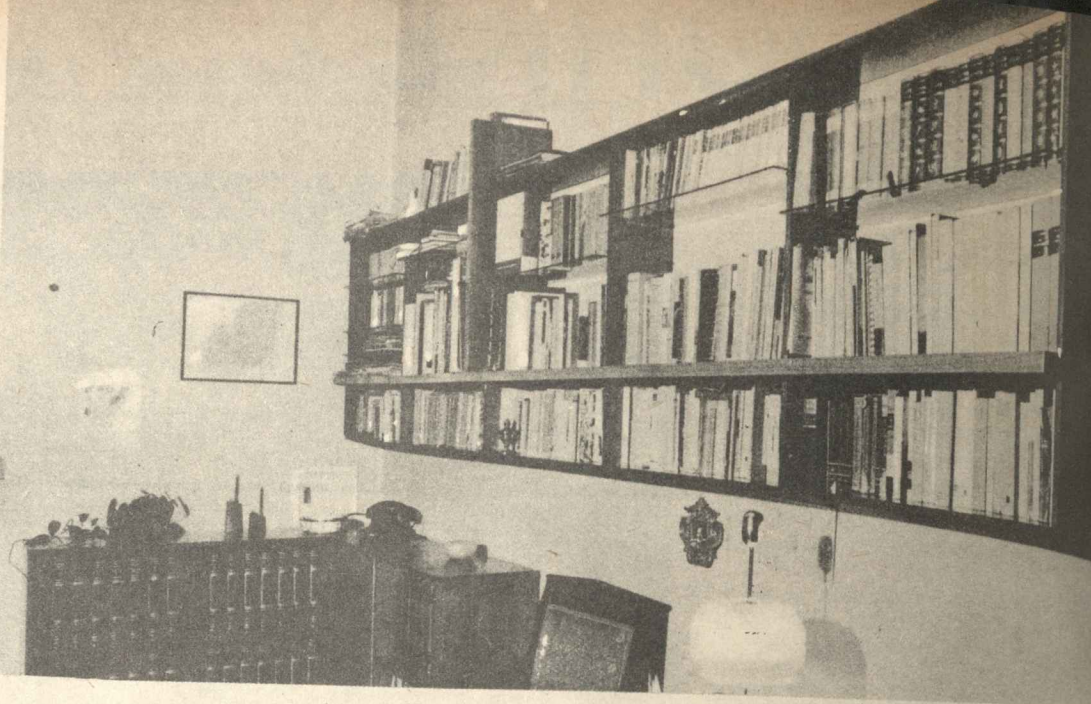
κατά σχήμα, χρώμα, έκδοση. Από 200 όμως τόμους και πάνω είναι απαραίτητο να κάνετε μια ταξινόμηση και να φτιάξετε έναν κατάλογο. Ο πιο πρακτικός τρόπος ταξινόμησης είναι να συγκεντρώσετε τα βιβλία κατά περιεχόμενο (ρομάντσα, ιστορία, φιλοσοφία, τέχνες κλπ.) κατόπιν, κατά κατηγορίες και κατά συγγραφείς σε αλφαβητική σειρά. Αν έχετε μια σωστή και ποικίλη βιβλιοθήκη, ένας δεύτερος κατάλογος, όπου τα βιβλία θα έχουν ταξινομηθεί κατά θέματα, θα σας επιτρέψει να βρίσκετε πάντα το βιβλίο που ζητάτε χωρίς να είναι ανάγκη να θυμάστε το όνομα του συγγραφέα.

Και μια χρήσιμη συμβουλή για όσους έχουν καλή βιβλιοθήκη. Μη δανείζετε ποτέ βιβλία στους φίλους σας γιατί υπάρχει φόβος να μη σας τα ξαναεπιστρέψουν και αν σας τα επιστρέψουν να τα έχουν ήδη στραπατσάσει. Αν ορεθίτε όμως στην ανάγκη να δανείσετε βιβλίο τότε αφήστε τη θέση του βιβλίου που δανείσατε κενή, ώστε να τη θέλετε συχνά και να θυμηθείτε να ζητήσετε εγκαίρως το βιβλίο.

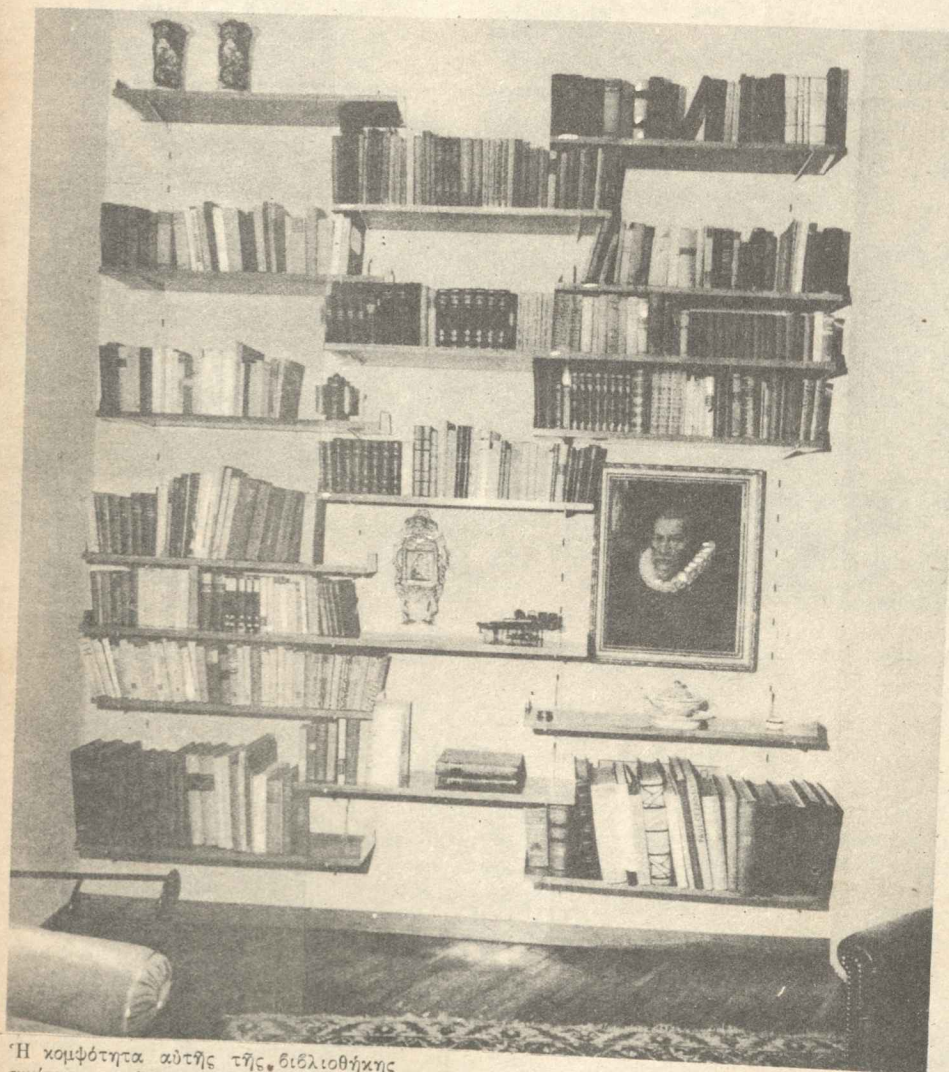
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

(Συνέχεια)

Στο γραφείο αυτό, όπου τα βιβλία έχουν την καλύτερη θέση, έχουν τακτοποιηθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους. Η χαμηλή βιβλιοθήκη προορίζεται για τους βαρύτερους τόμους και τους προστατεύει με κρύσταλλο, ενώ η κρεμασμένη στον τοίχο είναι ανοιχτή μπροστά και περιέχει τα υπόλοιπα βιβλία.

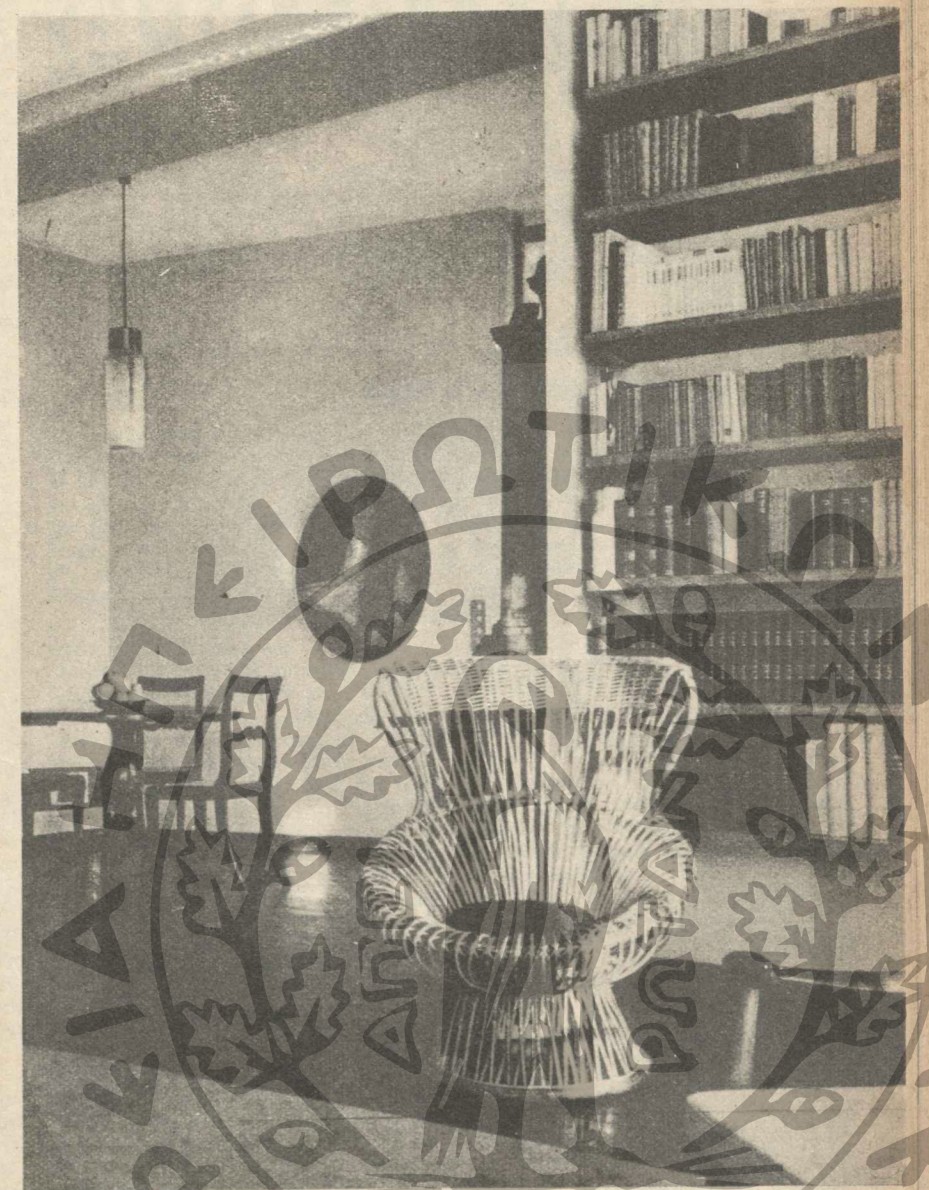
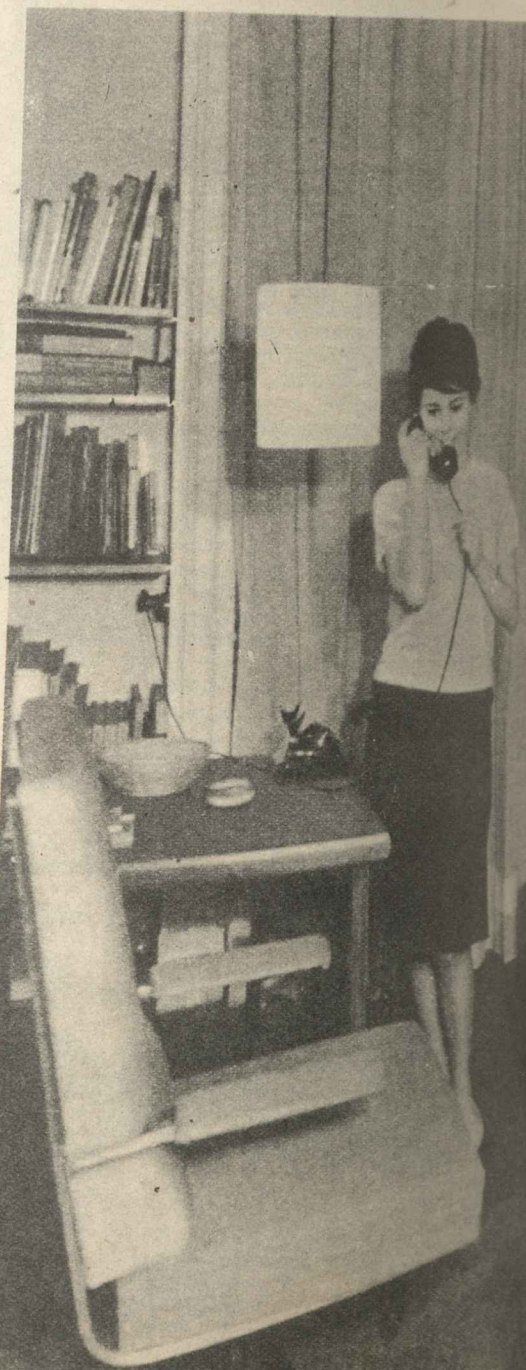

Ολόκληρος ο ένας τοίχος του λιβριγκ-ρούμ έχει γίνει βιβλιοθήκη, από ράφια σε διαφορετικά ύψη τοποθετημένα. Στο κέντρο ο τοίχος έχει ντυθεί με τσόχα εκάτ' και πάνω της κρέμονται καλλιτεχνικές γραβούρες. Έπάρχει σανίδα - γραφείο άριστερά. Στους φαρδύτερους χώρους τοποθετούνται περιοδικά.

Η κομψότητα αυτής της βιβλιοθήκης συνίσταται στην τοποθέτηση των ραφιών σε διαφορετικά ύψη μεταξύ τους. Στις άκρες των ραφιών υπάρχουν μικρά στηρίγματα, για να εμποδίζουν τα βιβλία να πέφτουν. Έλαφρές και κομψές μεταλλικές γωνίες συγκρατούν τα ράφια που συνθέτουν μια άπλη βιβλιοθήκη.

Μια άπλη και φτηνή βιβλιοθήκη. Πίσω από το άνοιγμα μιας πόρτας και μέχρι την προεξοχή του γειτονικού παραθύρου είναι ράφια στηριγμένα στον τοίχο, που συνεχίζονται και από την άλλη πλευρά του παραθύρου. Έτσι μπορεί κανείς να τακτοποιήσει αρκετά βιβλία χωρίς πολύ μεγάλα έξοδα.

Μια μεγάλη ανοιχτή βιβλιοθήκη στον τοίχο που φθάνει σχεδόν μέχρι την οροφή. Τα ράφια της είναι κατάλληλα για βιβλία κάθε μεγέθους. Ταίριαζει σ' ένα μοντέρνο λιβριγκ-ρούμ. Δύο τρεις αναπαυτικές πολυθρόνες δίπλα, δημιουργούν μια ευχάριστη ατμόσφαιρα για ένα καλό διάβασμα.

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Τί θα γίνει, μπέμμη, όταν μεγαλώσεις;
 'Ο μπέμμη, που δεν έχει κλείσει ακόμα τα τέσσερα, σφίγγει, με τα παχυντά του χεράκια, το ξύλινο σπαθάκι του στη μέση και άπαντα:

— 'Ατσιωματικός!

Οι δικόι του γελούν με το ύψος του και γεμίζουν φιλιά τα τριφερά μαγουλάκια του. 'Ατσιωματικός ο μπέμμη! Για φαντάσου!

Καί, όμως! Τα παιδάκια των τεσσάρων ή των πέντε χρονών αν δεν διαλέγουν ακριβώς το επάγγελμα, που πρόκειται να ακολουθήσουν αργότερα, όμως δείχνουν φανερά ποιες γενικές ιδιότητες συγκεντρώνουν, κατ'άλλες για μία κατηγορία επαγγελματιών. 'Ενα ζωηρό, άνησυχο, περιεργό παιδί, το πιθανότερο είναι — αν του δοθούν τα μέσα — να γίνει αργότερα ένας καλός θετικός επιστήμων. 'Ενα ενάσθητο, συνεσταλμένο και ρομαντικό παιδί θα γίνει ίσως ένας καλλιτέχνης ή ένας ευνυνειδής υπάλληλος.

'Αλλά εκείνο, που έχει σημασία σ' αυτή την ηλικία είναι να ερευνηθεί με προσοχή η προσωπικότητα του παιδιού, να φωτισθεί πέρα για πέρα ο ψυχικός του κόσμος, να σωθούν στην επιφάνεια κρυμμένες ικανότητές του, να καταπολεμηθούν ώριμες αδυναμίες του, να καλλιεργηθούν οι αρετές του, να εξετασθεί με σχολαστικότητα η υγεία του, ώστε όταν σε δύο χρόνια παραδοθεί στο σχολείο, οι γονείς του να μπορούν να δώσουν ένα πλήρες δελτίο της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής καταστάσεώς του στο δάσκαλο, που από εκεί και πέρα θα συνεργάζεται μαζί τους για να κατευθύνουν το παιδί σωστά.

Γιατί, όσο νωρίτερα αντιμετωπίσουν οι γονείς το πρόβλημα του επαγγελματικού προσανατολισμού του παιδιού τους τόσο περισσότερες πιθανότητες θα έχη αυτό το παιδί μεθαύριο να επιτύχη στη ζωή του.

Πολλοί γονείς, που θέλουν τα παιδιά τους να πάρουν μίαν ανώτερη

μόρφωση, τα στέλνουν σε φροντιστήρια από την έκτη τάξη του γυμνασίου. 'Αλλά η επαγγελματική προπαρασκευή ενός παιδιού μπορεί ν' αρχίση κι' από πολύ νωρίτερα με προσοδευτικό τρόπο.

Θα ρωτήσετε ίσως σ' αυτό το σημείο: Γιατί αυτή η διασύνθη, αυτό το άγχος του μέλλοντος, ή αγωνία για την καριέρα;

Μά, για τόν άπλοστο λόγο ότι ζούμε στην εποχή της ταχύτητας, των ειδικοτήτων και των ισχυρών οργανισμών. Οι θραδικοποιούντες και οι αδύναμοι μένουν πίσω. Μόνον όσοι εφοδιάζονται εγκαίρως με γνώσεις και μάλιστα γνώσεις ειδικές, όσοι είναι έτοιμοι να παλεύουν μέσα στον κύκλο τους για να επιβληθούν, κατορθώνουν να επιπλεύσουν.

«Η κατά τάς ημέρας μας σημειωθείσα τεραστία προόδος των επιστημών και της τεχνικής — γραφεία σχετικά ο ψυχίατρος κ. "Α.ο. 'Ασιώτης — έφεραν αρκετά όφελή εις την ανθρωπότητα, άλλ' έδημιούργησαν αντίστοιχως και νέα προβλήματα και νέας ανάγκες. 'Εκτός των άλλων, το πρόβλημα της διαρκούς εξειδικεύσεως τόσον των επιστημών, όσον και των παντοειδών τεχνικών και άλλων επαγγελμάτων, έδημιούργησε την ανάγκη της αντίστοιχου ειδικεύσεως των ανθρώπων, ώστε να ανταποκρίνονται εις τας απαιτήσεις εκάστου επαγγέλματος δια μίαν πλήρη και δημιουργικήν αποδοτικότητα».

Στόν τόπο μας ιδιαίτερα με τη στενή αγορά της εργασίας, ο επαγγελματικός προσανατολισμός αποτελεί κυριολεκτικά ζήτημα ζωής για κάθε νέο. Γιατί, πολλά παιδιά, με δνεια και φιλοδοξίες ξεκινούν για ένα επάγγελμα και όταν πιά έχουν κατασπαταλήσει τις οικονομίες και τις δυνάμεις τους για να προετοιμασθούν, πληροφορούνται πως το επάγγελμα, που ήθελαν να ακολουθήσουν είναι «εκκορεσμένο» και επομένως δεν μπορεί να τους αποδώσει τίποτε.

Είναι λοιπόν τεράστιο το πρόβλημα

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΤΟ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΓΙΑ

το επάγγελμα του προσανατολισμού. Μόνο με την κατάλληλη εκλογή της εργασίας ο άνθρωπος μπορεί να δει το επάγγελμά του όχι απλώς σαν βιολογική ανάγκη αλλά και σαν αποστολή, πράγμα που θα του χαρίση την ικανοποίησή της δημιουργίας.

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

'Από έπίσημη πλευρά το πρόβλημα του επαγγελματικού προσανατολισμού στην 'Ελλάδα αντιμετώπισθηκε για πρώτη φορά το 1953. Τότε εξεδόθη διάταγμα που προέβλεπε μεταξύ άλλων την ειδική κατάρτιση στο θέμα αυτό καθηγητών και δημοδιδασκάλων ώστε ο επαγγελματικός προσανατολισμός ν' αποτελέση σιγά-σιγά μέρος του σχολικού προγράμματος. Παράλληλα ιδρύθηκε και το Πρότυπο Κέντρο 'Επαγγελματικού Προσανατολισμού, που σκοπό έχει να προπαρασκευάζη το κατάλληλο επιστημονικό υλικό για τη λειτουργία του θεσμού στα σχολεία, ν' άσκη τους μετεκπαιδευμένους καθηγητές και διδασκάλους και να βοηθή τα σχολεία Μέσης 'Εκπαίδευσως να οργανώσουν γραφεία επαγγελματικού προσανατολισμού. 'Ηδη κάτω από τη γενική εποπτεία του Π.Κ.Ε.Π. που διευθύνεται από τον εκπαιδευτικό σύμβουλο κ. Α. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος έχει κάνει ιδιαίτερες σπουδές στο εξωτερικό, έχουν εκπαιδευθεί στον επαγγελματικό προσανατολισμό κάπου 300 καθηγητάι και μερικές χιλιάδες διδασκαλοί, με αποτέλεσμα ο θεσμός να εφαρμόζεται σήμερα σε πολλά σχολεία.

'Ας δούμε τώρα πώς λειτουργεί ο θεσμός στα σχολεία: Στο δημοτικό σχολείο το έργο του εκπαιδευτικού συνίσταται στη σύνταξη ενός άτομικού δελτίου του κάθε μαθητού με ώριμες παρατηρήσεις σχετικά με την προσωπικότητά του, τις κλίσεις και τις ικανότητές του. Φυσικά, ο δάσκαλος όταν βρεθεί μπροστά σ' ένα αληθινό ταλέντο προσπαθεί να το καλλιεργήση και να το αναπτύξη. Γενικά, όμως, στα σχολεία Στοιχειώδους 'Εκπαίδευσως τα παιδιά δεν προετοιμάζονται για το αυριανό τους επάγγελμα. 'Η εργασία αυτή αρχίζει κυρίως από τη δεύτερη τάξη του γυμνασίου, όπου τα παιδιά είναι έτοιμα ν' αντιμετωπίσουν το θέμα. Καί αν μόν ο καθηγητής έχη στα χέρια του το άτομικό δελτίο ενός μαθητή από το δημοτικό, μπορεί να ξεκινήση από μία σταθερή βάση. Διαφορετικά αρχίζει από την αρχή.

'Εδώ πρέπει να σημειώσουμε γενικά πως το σχολείο παίζει συμβουλευτικό μόνο ρόλο και άφινει τόν ίδιο το μαθητή να διαλέξη τελικά το επάγγελμα της άρεσκειάς του και τόν βοηθή στην κατάλληλη εκλογή του επαγγέλματός του όταν ο ίδιος και οι γονείς του το ζητήσουν. Το «μάθημα» δηλαδή του επαγγελματικού προσανατολισμού δεν είναι υποχρεωτικό.

'Όταν λοιπόν ο μαθητής δηλώσ πως θέλει να πάρη μέρος στο μάθημα αυτό θα παρακολουθήση άρχικά δύο τρεις διαλέξεις σχετικές με την αξία του επαγγελματικού προσανατολισμού. 'Όστερα θα του δοθή ένα έκτεταμένο ερωτηματολόγιο, στο οποίο θα ροπέι να απαντήση με κάθε ειλικρίνεια. Οι ερωτήσεις αναφέρονται στις ιδιαίτερες ικανότητες, στις αδυναμίες, στις προτιμήσεις του κλπ. σε τρόπο ώστε να διαγράφεται καθαρά ή όλη προσωπικότητά του. Με τόν τρόπο αυτόν και χωρίς να έμμεβαιν

όμεσα το σχολείο, ο μαθητής γνωρίζει τον εαυτό του, εκτιμά τις δυνατότητές του και βάσει αυτών κάνει μια πρώτη εκλογή ενός επαγγέλματος. Οι άπαντήσεις ερωτηματολογίου αυτό αποτελούν πρώτο στοιχείο που τοποθετεί ο μαθητής στον άτομικό φάκελλο του μεθού.

'Όστερα καλούνται οι γονείς στο παιδί ν' ακολουθήση αυτό ή το άλλο επάγγελμα. Οι γονείς συμφωνούν με την άποψη του παιδιού και από τη συνομιλία που ακολουθεί ο καθηγητής θγάζει ώριμένα συμπεράσματα, που καταχωρεί και πάλι στο φάκελλο του παιδιού.

'Η γενική επίδοσι του παιδιού στα μαθήματα και οι προτιμήσεις του σε κάθε ένα μάθημα χωριστά αποτελούν ένα τρίτο υπό μελέτη στοιχείο. 'Ακολουθεί μία σειρά από τίσι, στο οποία υποβάλλεται ο μαθητής για να διαπιστωθή ο βαθμός της ενρίας του ν' αποκαλυφθούν οι ειδικές ικανότητές του, τα ενδιαφέροντά του κλπ. Τότε αυτά, που είναι προσωρινά, στα έλληνικά δεδομένα, αποτελούν το τέταρτο στοιχείο, που καταχωρείται στο φάκελλο του παιδιού. Κατόπιν εξετάζεται η οικογενειακή και κοινωνική κατάσταση του παιδιού, που για ορισμένα επάγγελλα, όπως τών διπλωμάτων π. γ. παίζει σπουδαίο ρόλο.

Τέλος και άφου δοθούν στο μαθητή όλα τα στοιχεία τα σχετικά με την εκπαίδευση, γνώσεων γύρω από τν επάγγελμα και στην εξάρτησή του, ο καθηγητής καλεί σε ιδιαίτερη σύληση το παιδί και μαζί πά αναλύουν όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στο φάκελλο του. Καί όταν μόν τα στοιχεία αυτά πεθούν πός το παιδί μπορεί πραγματικά ν' ακολουθήση το επάγγελμα που τό ίδιο διαλέξε, τότε ο καθηγητής δεν έχει παρά να το βοηθή μερικώς ακόμα συμβουλές και πληροφορίες για τόν τρόπο, με τόν οποίο πρέπει να εργασθή για να έμπει στον τομέα, που διαλέξε. 'Όταν όμως, τα στοιχεία δείχνουν πως ο μαθητής δεν έχει τα προσόντα για το επάγγελμα της προτιμήσεώς του τότε ο καθηγητής, με πολύ προσοχή, που θα προσπαθήση να στρέψη τν ενδιαφέρον του παιδιού σε άλλα κατευθύνσεις, εκεί, όπου αυτός νομίζει πως έχει πετύχη. 'Αν δη πός ο μαθητής έμνει στην άρχική του άποψη που αναβάλλει για άλλη φορά τη σύληση, ώστε να δώση τόν καιρό του παιδι να σκεφθή ώριμωτερα.

'Ο θεσμός από άπόψεως έργας έχει επιτύχει άπόλυτα μέχρι στιγμής στη χώρα μας γιατί και οι άδικοι του Π.Κ.Ε.Π. εργάζονται έσθετα και οι εκπαιδευτικοί δείχνουν έσθετική έπιθυμία να μετεκπαιδευθούν και να εφαρμόσουν τόν επαγγελματικό προσανατολισμό στα σχολεία και τα παιδιά μ' ένθουςιασμο παρακολουθών τα ειδικά μαθήματα και με άπλητη ειλικρίνεια συνεργάζονται με τούς καθηγητές τους, πράγμα που ε ποδεικνύει πόσο πολύ τούς ενδιαφέρει το θέμα. Κάι είναι κρίμα, που ο θεσμός δεν έχει επεκταθή ακόμα σε όλα τα σχολεία, ώστε να δίνεται η έπνορία σε όλα τα παιδιά εγκαίρως να εκλέγουν το επάγγελμά τους και να προετοιμάζονται γ' αυτό.

Γιατί μέσα στην οικογένεια πάλι έγη βοήθεια βρίσκεται στόν τομέα αυτό το παιδί. «Η οικογένεια — γραφεία μία μελέτη του ό κ. Παπακωνσταντίνου — δλέπει το δύσκολο αυτό πρ

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ

ήματα των παιδιών της, αλλά παρ' όλην την καλήν της θέλησιν και την άγάπην που τρέφει πός αυτά ή όμοιοι ότι δεν δύνανται να τα βοηθήση και τα άφινει να προχωρήσουν μόνα τον εις την λύσιν του προβλήματος ή όταν αναλαμβάνη να τα βοηθήση δεν είναι βεβαία ότι τα οδηγεί εις την όρθην κατεύθυνσιν. 'Ότιον, διάφοροι έπιπορά, όπως αι συστάσεις ενός φίλου, ή φαντασιοπληξία ενός συγγενούς, τα γρήγορα κέρδη, ή ευκολία εισαγωγής εις το επάγγελμα, και άλλα παράγοντες ουθύνουν την εκλογήν του επαγγέλματος κατά έσφαλμένον συνήθη τρόπον».

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

έν θα επιχειρήσουμε εδώ να μετεκπαιδύσουμε τούς γονείς στόν επαγγελματικό προσανατολισμό αλλά έσ' όσον ο θεσμός δεν εφαρμόζεται ακόμα σε όλα τα σχολεία καλά είναι να ξαίρουν μερικώς γενικές άρχές, που θα τούς βοηθήσουν να αντιμετώπισουν καλύτερα το πρόβλημα της επαγγελματικής τοποθετήσεως των παιδιών τους.

'Η πρώτη άρχη είναι ότι ο νέος ή ή νέα πρέπει να διαλέξουν με άπόλυτη ελευθερία το επάγγελμά τους.

'Η δεύτερη άρχη είναι ότι οι νέοι πρέπει να σκέπτονται σοβαρά πριν αποφασίσουν να διαλέξουν ένα επάγγελμα και να μη παρασύρονται.

Τρίτη άρχη είναι ότι οι νέοι πρέπει να διαλέγουν πάντα το επάγγελμα, που ταιριάζει στη ψυχολογική τους, ώστε να τούς ικανοποιή ψυχικά. Τέταρτη άρχη είναι ότι οι νέοι πρέπει να ετοιμάζονται όσον το δυνατόν νωρίτερα για την επαγγελματική τους σταδιοδρομία.

Πέμπτη άρχη είναι ότι οι νέοι, με τη βοήθεια των γονέων τους πρέπει να γνωρίσουν άπόλυτα τόν εαυτό τους και να σχηματίσουν μία σαφή ιδέα των ικανότητων και των ενδιαφερόντων τους.

'Εκτη βασική άρχη είναι ότι οι νέοι

πρέπει να γνωρίζουν τόσο την ποικιλία των επαγγελμάτων όσον και τί απαιτήσεις έχει το καθένα απ' αυτά, ώστε να μπορούν να διαλέξουν, ανάλογα ακριβώς με τις ικανότητες και τα ενδιαφέροντά τους το πιο κατάλληλο επάγγελμα.

Πολύ θα βοηθήσουν τα παιδιά για ν' αποκτήσουν έμπειρία σ' ένα επάγγελμα αν δουλέψουν σ' αυτό έθελοντικά ένα άπόγευμα την εβδομάδα για ένα έξάμηνο ή κατά τις καλοκαιρινές διακοπές. 'Ετσι θα διαπιστώσουν πραγματικά αν έχουν όλες τις ικανότητες που άπαιτεί αυτό το επάγγελμα και αν τούς ενδιαφέρει όπως νομίζουν. Μιλάμε φυσικά για τα επαγγέλματα, που δεν άπαιτούν έπιστημονική κατάρτιση. Για τα τελευταία αυτά τα παιδιά μπορούν να πάρουν πληροφορίες από τούς ίδιους του επαγγελματίες, τούς όποιους θα παρακολουθήσουν άπλως για ένα χρονικό διάστημα — αν είναι δυνατόν — στη δουλειά τους.

'Όσοι γονείς πάντως αντιμετώπίζουν δυσκολίες με το πρόβλημα του επαγγελματικού προσανατολισμού του παιδιού τους μπορούν να άπευθυνθούν και στο Κέντρο 'Επαγγελματικού Προσανατολισμού του 'Ινστιτούτου 'Ιατρικής Ψυχολογίας και Ψυχικής 'Υγιεινής ('Ηρακλείτου 12, τηλ. 611-581) που δέχεται μαθητές και μαθήτριες, των τελευταίων κυρίως τάξεων του Γυμνασίου για επαγγελματική καθοδήγησι. 'Εδικοιμένο επιστημονικό προσωπικό ερευνά τις ειδικές κλίσεις, τις ικανότητες και δεξιότητες του παιδιού, που εξετάζεται, για να του υποδείχρη στο τέλος ποιο επάγγελμα ταιριάζει καλύτερα στην προσωπικότητά του. Παράλληλα το Κέντρο συνεργάζεται με τούς γονείς, τούς καθηγητές — αν είναι δυνατόν — και τόν οικογενειακό γινατό του παιδιού ώστε να σχηματισθή ένας πλήρης φάκελλος του νέου, που συμπληρώνεται με τα αποτελέσματα της έρευνας γύρω από το διανοητικό, συναισθηματικό και χαρακτηρισολογικό του επίπεδο. Στη διάθεσι επίσης του παιδιού είναι ένας πλήρης κατάλογος επαγγελμάτων, με όλα τα στοιχεία γύρω από κάθε επάγγελμα χωριστά. Οι εξετάσεις αρχίζουν το Νοέμβριο και γίνονται κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο το άπόγευμα, ύστερα από τηλεφωνική συνεννόηση.

Με τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο, όμως, οι γονείς πρέπει εγκαίρως να άσχοληθούν με το επαγγελματικό μέλλον του παιδιού τους ώστε να το βοηθήσουν να προσανατολισθή όσο είναι δυνατόν καλύτερα πός μία κατεύθυνση. Μην άφινετε το τεράστιο αυτό θέμα να λυθή στην τύχη. 'Αν έχετε παιδιά πάνω από δεκατεσσάρων ετών άρχιστε από σήμερα την έρευνα, βάσει των όσων σας είπαμε ήδη. 'Εξετάστε πρώτα την υγεία τους, ύστερα τις διανοητικές τους ικανότητες, την επιδεξιότητα των χεριών τους και τέλος δάλετε τους μακροστά τους τρώτημα: «Τί θέλεις να γίνης;» Σύντητήσε το θέμα μαζί τους σαν καλοί φίλοι και μέσα σ' ένα σύντομο χρονικό διάστημα πάρτε μίαν άπόφασι. 'Όποιαδήποτε και αν είναι αυτή ή άπόφασι, από εκεί και πέρα έχετε έερθ καθήκον να βοηθήσετε το παιδί σας να την εκτελέση. 'Ετσι, όταν θα τελείωσιν το σχολείο θα έχη ήδη αρκετά έφάρια για το νέο του ξεκίνημα και — χωρίς σε σάς — θα μπορεί ν' άτενίξη το μέλλον του με έμπιστοσύνη και αισιοδοξία.

Σοφία Μαιτζών

SCHERK

GR 160

Στρώννει θαυμάδια...

.. και άφομοιώνεται με το δέρμα δίδοντας έτσι χάρι στο πρόσωπο. 'Η πούδρα Μυστικού SCHERK, λεπτή σαν άχνός, σε μοντέρνους χρωματισμούς και ώραία άρωματισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες που την χρησιμοποιούν.

Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
 Μικρό » » 20

Πούδρα
 Mysticum
 Scherk

ΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
 ΑΔΕΛΦΟΙ
 ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
 ΤΗΛ. 25-739

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ 750.000.000 ΔΡΧ.

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

εις όλα τα κεντρικά καταστήματα και εις όλα τα επαρχιακά υποκαταστήματα των εν Ελλάδι Τραπεζών, εις τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειυτήριον καὶ τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Τιμὴ ἐκάστης ὁμολογίας Δραχμαὶ 150 ἢ Δολλάρια 5

• Τόκος 5% ἀφορολόγητος καὶ ἀμετάβλητος ἐπὶ 12 ἔτη.

• Ἀφορολόγητον ἐντελῶς τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τόκους καὶ λαχνοῦς. Αἱ ὁμολογίαι ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου κληρονομιῶν καὶ μεταβιβάσεως.

• Ρήτρα δολλαρίου διὰ τοὺς λαχνοῦς καὶ τὰς ὁμολογίας κατὰ τὴν ἐξόφλησιν.

• Πρώτη κλήρωσις 1ην Ἰουνίου 1961, με λαχνοῦς :

1	τῶν 2.000.000 δραχμῶν	
2	» 1.000.000	»
2	» 500.000	»
4	» 250.000	»
10	» 25.000	»
200	» 10.000	»
100	» 5.000	»

• Δευτέρα κλήρωσις : 1η Δεκεμβρίου 1961 με λαχνοῦς 2.500.000 δραχμῶν συνολικῶς.

ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΑΣ ΣΚΕΦΘΗ: ΜΕ ΤΙΣ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

1) Ἀσφαλίζεις τὰ χρήματά σου. 2) Παίρνεις τόκο ὅσο δὲν σοῦ δίδει καμμιὰ ἄλλη τοποθέτησις. 3) Ἐχεις δικαίωμα συμμετοχῆς σὲ 23 κληρώσεις ποὺ θὰ μοιράσουν 94 ἑκατομμύρια δραχμές. 4) Καὶ στὸ τέλος παίρνεις πίσω τὰ χρήματά σου!

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΩΦΕΛΟΥΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΩΣ

Τὸ παρὸν δημοσιεύεται κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς.

Τὸ ὀνειρεμένο φόρεμα κάθε κοπέλλας...

ΕΝΑ ΑΙΘΕΡΙΟ ΚΑΤΑΣΠΡΟ ΝΥΦΙΚΟ

Μοντέρνο νυφικό ἀπὸ καλὴν ὀργάντζα με διπλὲς φούστες, ντυμπλαρισμένο με ταφτά καὶ πλούσιο φουφρό. Συμπληρώνεται με ἓνα θαυμάσιο διαδήμα σὲ τύπο κοζάκιου καπέλου, δουλεμένο ὅλο με φίλο ἀνθάκι. μοντέλο παριζιάνικο, πού συγκρατεῖ τὸ κοντό, τούλινο πέπλο.

Ἀπὸ ὀργάντζα ἀπλικαρισμένη με δαντέλα καὶ πέρλα τὸ ἐπιθλητικὸ αὐτὸ νυφικὸ ἔχει γιὰ κύριο χαρακτηριστικὸν τὴν ἀπείριττη γραμμὴ του. Ἐνα μακρὸ πέπλο, ἀπὸ καλὴ γαλλικὴ δαντέλα σκεπάζει τὸ κεφάλι καὶ πέφτει στὰ πλάγια μέχρι κάτω, δίνοντας μεγαλοπρέπεια.

Πολυτελέστατη νυφικὴ τουαλέτα ἀπὸ θάραμα ματλασέ. Μπροστὰ ἡ φούστα κονταίνει ἐνῶ πίσω ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης, σχηματίζει πλούσια γκοντὲ καὶ καταλήγει σὲ οὐρά. Τὸ κορμὶ στολίζεται με ὀριζόντιες πιέτες. Στὸ τελεῖωμα τοῦ ντεκολτέ καὶ στὰ μανίκια γαρνίρεται με πέρλα.

Αἰθέριο καὶ λευκὸ οὐδὲν ὀνειρο, τὸ νυφικὸ αὐτὸ εἶναι πολὺ κατάλληλο γιὰ λεπτὴ κοπελλίτσα. Φτιαγμένο ἀπὸ μουσελίνα με διπλὲς φούστες καὶ πλούσια ντραπέριαματα στὴ φούστα σέρνεται πίσω σὲ μακρὰ οὐρά. Τὸ κοντὸ πεπλὸν συγκρατεῖται σ' ἓνα πρωτότυπο κλωνάρι με ἀνθὴ λεμονιάς.

Φωτ. Ἀποστ. Βερβέρη

Μέσα στὸ πλῆθος τῶν ἐπιδείξεων, ποὺ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ κατέκλυσαν τὴν Ἀθήνα, ξεχώρισε κάποια, γιὰ δύο λόγους. Πρῶτα γιὰ τὴν πρωτοτυπία της, γιὰτὶ περιέλαβε ἀποκλειστικὰ φορέματα νυφικά καὶ ἔπειτα γιὰ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν πολυτέλεια τῶν μοντέλων της. Πρόκειται γιὰ τὸ κατὰστημα τῆς κ. Νταίζης Ἀντωνοπούλου (Ἑρμοῦ 64, ὁδὸς 8-ροφός) ποὺ παρουσίασε σ' ἓνα στενὸτατο κύκλο τὴς ἐφετινῆς τουαλέτες, ποὺ θὰ χαροῦν ὅσοι θὰ γίνουν νυφούλες σ' αὐτὸν τὸ χειμῶνα. Ὅλα τὰ μοντέλα, ἐξαιρετικὰ περιποιημέ-

να καὶ ραμμένα σὲ θαυμάσια πολυτελῆ ὑφάσματα, συνοδεύονταν ἀπὸ τὰ κατάλληλα ἀξεσουάρ, ποὺ ἀξιοποιοῦσαν τὰ σύνολα. Λεπτὰ, ἀραχνούφανα πέπλα κι' ἄλλα θαρύτμα, στηριγμένα σὲ πολυτελῆ διαδήματα, ἀνθὴ καὶ κοκέτικα καπελάκια συμπλήρωναν τὴς αἰθέρεις αὐτὲς νυφικὲς ἐμφανίσεις, ποὺ συναγωνίζονταν μεταξύ τους σὲ χάρι καὶ λούσο. Τὴς νυφικὲς αὐτὲς τουαλέτες, ἡ κ. Ἀντωνοπούλου ἐτοιμάζει κατὰ παραγγελία ἢ νοικιάζει. Στὸ κατὰστημά της ἐπίσης δρίσκει κανεὶς μιὰ ἐξαιρετικὴ συλλογὴ ἀπὸ μοντέρ-

νες καὶ πλούσιες μπουμπινιέρες, ὀρειότατα, λεπτοεργασμένα στέφανα καὶ θαυμάσιες λαμπάδες, στολισμένες με κορδέλλες, τούλια καὶ ψεύτικα λουλούδια, με τρόπο καλλιτεχνικὸτατο. Τέσσερα ἀπὸ τὰ ὀρειότατα νυφικά, ποὺ παρουσίασε στὴν ἐπίδειξη τὸ χαριτωμένο μαγεχέν Ντόρα, δίνουν μιὰ μικρὴ εἰκόνα τῆς ἐξαιρετικῆς δουλειᾶς τῆς κ. Νταίζης Ἀντωνοπούλου, ποὺ τὸ κύριο γνώρισμά της εἶναι ἡ πλούσια φαντασία, ἡ μοντέρνα ἀλλὰ ἀπλὴ γραμμὴ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ποιότητά.

Ένα υπέροχο μπλουζί από Βισκολάν. Με όρατο φαρδύ γιακά, τσιγκάκι και τρουά - κάρ μανίκι είναι β,τι κομψότερο έχει να προσφέρει η φετεινή μόδα του πλεκτού. Στοιχίζει μόνον 85 δραχμές και είναι αποκλειστικότη της Τρικόζα. Η ανυπέρογλη Νάντια Χωραφά το φοράει συχνά και με πολλή χαρά.

Αυτή η τόσο όρατα μπλουζίτσα με το τετράγωνο ντεκολτέ και το γιακαδάκι είναι από Βισκολάν Τρικόζα. Η Νάντια την αγόρασε πρώτη μόνο για 55 δραχμ. και είναι πολύ ευχαριστημένη διότι δεν την ιδρώνει καθόλου.

Ασφαλώς δεν θα πιστέψετε την τιμή αυτής της χονδρής ζακέτας από Βισκολάν σπόρ της Τρικόζα. Μόνο 280 δραχμές. Βολικότατη, μονάτη, κομψή, άντοχη. Η Νάντια λέγει, χαριτολογώντας, ότι την αγόρασε θέβαια επειδή είναι τόσο καλή, αλλά και... δια λόγου τιμής!

Για τον έφετεινδ χειμώνα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

Με την Τρικόζα

Ο χειμώνας μπήκε πιά για καλά και οι γιορτές πλησιάζουν. Όλοι δε ρωτάμε: Τι μας ετοιμάζουν άραγε και πάλι εκείνα τα μαρζαλάκια των εκπλήξεων; Δεν είναι ανάγκη να σας πω περισσότερα. Τα καλάβετε ήδη πολλά και η περιέργειά σας είναι μεγάλη. Λοιπόν, μη σας κρατάω σε αγωνία. Από το Σάββατο 19 Νοεμβρίου 1960 και κάθε Σάββατο μέχρι τέλους του έτους, η Τρικόζα διότι περί αυτής πρόκειται, θα προσφέρει δωρεάν δύο εισιτήρια για τις δύο καλύτερες θέσεις της βραδυής παραστάσεως ενός από τους θεάτρους της έκλογής της. Έτσι κάθε Σάββατο δρόμο για τον γάρι απ' όσους μας διαβάσετε αυτή τη στιγμή θα ψυχαγωγείται με πάναις της Τρικόζα. Ποιος όμως θα παίρνει το δρομείο αυτό; Ο κείνος ή εκείνη που θα δώσει την καλύτερη απάντησι στην έρωτη: «Γιατί προτιμώ τα πλεκτά Βισκολάν της Τρικόζα». Τι είναι τα πλεκτά Βισκολάν;

Α, για σταθήτε μια στιγμή, να σας πω όλα με τη σειρά που να τα καταλάβετε.

Η κυρία Δέσποινα Καρατέλλη - Σακαλά, η ιδιοκτήτρια της Τρικόζα, το καλοκαίρι που έσείς απολαμβάνετε άμερμνα τον ήλιο τη θάλασσα και τον καθαρό αέρα, εργαζόταν και φρόντιζε για σας. Πάρα πολλές φίλες της, ίσως και σεις ακόμα, της είχατε ζητήσει να δώσει έναν τύπο ωραίου πλεκτού, σικάτου και κομψού, που να φοριέται άνετα κάτω από ζακέτες και από ταγιέρ, για καθημερινή χρήση, που να είναι φτηνό ώστε να μη φοβάσαι να το φορέσεις και που να μην ιδρώνεις στις μασχάλες ώστε να ενοχλή. Έτσι η Δέσποινα κινητοποίησε το καλοκαίρι τους τεχνικούς της, έκανε και ένα επί τουτόω ταξίδι στην Εύρωπη και μετά από πολλές και άσκοπες δοκιμές, βρήκε την απάντησι. Και η απάντησι, όπως πάλι σωστά μαντέψατε, είναι το πλεκτό Βισκολάν Τρικόζα, που γίνεται κυριολεκτικά ανάσπαστο.

Προσφέρεται κατ' αποκλειστικότητα στα καταστήματα Τρικόζα σε έξοχους, μοντέρνους χρωματισμούς, σε ωραιότατα σχέδια και έχει ξετρελλάνει όλες εκείνες τις φίλες μας που δεν θέλουν να γλάσουν με την καθημερινή χρήση το ολομάλλο πολυτελές πλεκτό που ψώνισαν, που άλλού κι αυτό. Από την Τρικόζα. Έχει ξετρελλάνει όμως το Βισκολάν και όσες αισθάνονται άσχημα να ιδρώνουν και ενοχλούνται που με τον ιδρώτα χαλάει το μακιγιάζ τους και τους φέρνει σε δύσκολη θέση. Έχει ξετρελλάνει όμως το Βισκολάν και τους... τσιγκούνηδες, διότι το Βισκολάν Τρικόζα προσφέρει σε απίθανα φτηνές τιμές.

Το Βισκολάν δεν είναι από αποκλειστικά συνθετικές ίνες, όπως τα διάφορα πλεκτά από όρλόν, από νάυλον ή από βισκόζη που κλοφόρησαν κατά καιρούς στην αγορά. Το Βισκολάν περιέχει ένα σημαντικό ποσοστό από άγνο καλό μαλλι μερινός, που του ενοχλεί να μας κρατάει ζεστές χωρίς όμως και να μας ιδρώνει. Πλεκτό Βισκολάν κυκλοφορούν με πολλή επιτυχία στο εξωτερικό, παρ' όλο που εκεί το κλίμα είναι πολύ ψυχρότερο.

Νά, λοιπόν, μια μεγάλη ευκαιρία για σας. Ντύνεστε κομψά, μετέγνα και πρό παντός φτηνά και ταυτοχρόνως, συμβάλλοντας στη σφυγμομέτρησι αυτή της κοινής γνώμης, μπορείτε να πετύχετε ένα ευγενικό και συμπαθητικό δωράκι.

Με ελάχιστα δεκάδραχμα μπορείτε να δοκιμάσετε ένα πλεκτό Βισκολάν Τρικόζα. Παίρνετε χαρτί και μολύβι και απαντάτε στην έρωτησι «Γιατί προτιμώ τα πλεκτά Βισκολάν Τρικόζα» αν, φυσικά, σας αρέσουν και τα προτιμάτε. Κλείνετε σ' ένα φάκελλο την απάντησί σας και τη στέλνετε στην Τρικόζα, Έρμού 6, Αθήνας. Στη Παρασκευή 18 Νοεμβρίου θα έχη τοιχοκολληθή στην Τρικόζα το όνομα του νικητού ή της νικητριάς, που θα μπορεί άμεσα να παραλάβη τα δύο του εισιτήρια για τις δυο καλύτερες θέσεις της βραδυής παραστάσεως του Σαββάτου 19 Νοεμβρίου. Το ίδιο θα γίνεται κάθε Παρασκευή για τις απαντήσεις που θα λαμβάνει η Τρικόζα εν τώ μεταξύ.

Στα πλεκτά Βισκολάν περιλαμβάνονται και τα περίφημα Βισκολάν Σπόρ που θα βρήτε στην Τρικόζα σε χονδρά πολυόδεα και σε χονδρές ζακέτες, στα πιδ περιζήτητα χρώματα, με το άσπρι και το χρυσάφι χιονέ που τόσο πολύ συνηθίζεται αυτή τη στιγμή στην Εύρωπη, και σε τιμές απίθανες.

Αυτή, που λέτε, είναι η πρώτη εκπλήξι της Τρικόζα για το φετεινδ χειμώνα. Και είναι μια εκπλήξι, που όπως είμαι θεβεία, θα σας ευχαριστήση πάρα, μα πάρα πολύ. Αλλά η Τρικόζα σας ένω μάζει και μια δεύτερη (δχι τελευταία, όμως) εκπλήξι. Αυτή είναι τα καινούργια ολομάλλα μοντέλα της, που μόλις τώρα προσφέρουν στην πόλησι, μετά την επιστροφή της κ. Δέσποινας Καρατέλλη - Σακαλά από το ταξίδι της στην Ιταλία, τη Γαλλία και την Ελβετία. Αλλά γι' αυτά θα σας μιλήσω μιάν άλλη φορά.

Τρικόζα λοιπόν και φέτος. Όραύτερα, κομψότερα, φτηνότερα από κάθε άλλη φορά, από κάθε άλλο μαγαζί. Βασίλισσα των πλεκτών. Στην Αθήνα στο συγκρότημα της στοάς της όδου Έρμου 6, δυο βήματα από το Σύνταγμα, και στην Πατριών 141, στην Ερφαλληνία. Στη Θεσσαλονίκη, Μητροπόλεως 51, γωνία Καρλου Ντήλ.

ΝΤΕΠΗ Κ.

Cantilene

kimouk

LAMBS WOOL

LAYETTE

SHETLAND

SPORT

ESPIEGLE

BAHAMAS

Ένα υπέροχο πλεκτό

μόνον με μαλλιά

35

ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ

Pernelle

Pernelle

700

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

- ★ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ, Έρμου 50 6
- ★ ΖΕΝΕΛΗ, Περικλέους 48
- ★ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ, Εύαγγελιστριάς 30
- ★ ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ, Εύαγγελιστριάς 31
- ★ ΜΕΝΤΗ, Πλ. Καπνικαρέας και Εύαγγελιστριάς 29 α
- ★ ΒΟΜΒΥΣ, Έρμου 52.

ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Αντιπρόσωπος: Ι. ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΣ, όδός Εύαγγελιστριάς άρ. 9, τηλ. 35.971

Παλτό,
γιακάς,
μανσόν,
καπέλο
ή γαρνιτούρα...

Η
ΓΟΥΝΑ
ΣΑΣ
ΧΑΡΙΖΕΙ
ΤΗΝ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ
ΓΟΗΤΕΙΑ
ΣΑΣ!

Έφ'ετος δέν θά είστε τής μό-
δας, άν δέν κολλήσετε, έστω
κι' ένα μικρό κομματάκι γού-
νας πάνω στην τουαλέτα σας

Οι μεγάλοι σχεδιαστές μόδας στόλισαν έφ'ετος τα μοντέλα τους με γού-
νες και γουνάκια, από το γιακά και τις μανσέτες μέχρι τον ποδό-
γυφο. Φορέματα, ζακέτες, παλτά, πουβόνα, απογευματινά και βραδυ-
νά, είναι γαρνιρισμένα και με τα χίλια είδη πραγματικής γούνας, που κυ-
κλοφορούν στην αγορά. Έτσι η πολυτέλεια της γούνας αντικαθίστα τη
λιτότητα των σχεδίων και δημιουργεί ένα φινό σύνολο, γεμάτο μυστήριο
και ιπνοδύναμη. Πάνω από ένα γιακά «φεγγούν» το γυναικείο κεφαλάκι
προβάλλει σαν χειμωνιάτικος, τα άσπρα λευκά κεράκια ξεφύγουν μέσα από
τις «μύγες» μανσέτες ίδια χριστουγεννιάτικα κινάκια, τα πόδια γλιστρούν
κάτω από τον «σκόνε» ποδόγυφο χιτά, αεράτια, προκλητικά.

Αληθινά, αγαπητές μας φίλες, αυτόν τον χειμώνα δέν θά είστε σω-
στή γυναίκα χωρίς γούνα, έστω και ένα μικρό κομματάκι, πάνω στην τουα-
λέτα σας. Η γούνα στο τσεπάκι, στο ρεβέρ του πουστου, στην μανικι-
κόλλησι αποτελεί το σήμα κατατεθέν της μόδας του 1961. Χωρίς αυτό
ό,τι και να ράψετε θά είσθε ντεμοντέ και έξω από την πραγματικότητα.

Τι να κάνετε λοιπόν; Αν στο μπαούλο της γιαγιάς σας δέν βρίσκειται
κανένα κομμάτι άστραχάν ή λούτρη θ' αναγκασθήτε να υποβληθήτε σε ένα
έξοδο και ν' αγοράσετε λίγη γούνα. (Αν τα οικονομικά σας δέν είναι και
τόσο ανθηρά αυτή τη στιγμή μπορείτε βέβαια να αντιμετωπίσετε την κα-
τάσταση με φθηνές συνθετικές γούνες καθώς και με απομιμήσεις γούνας
σε ύφανση).

Για να σας διευκολύνουμε από τη πλευρά μας, απευθυνθήκαμε στο
γνωστό γυναικά κ. Δημ. Άναγνωστόπουλο που μάς κατατόπισε σχετικά
με τις τιμές των κυριωτέρων ειδών γούνας.

Αρχίζουμε από τη Ρενά, τη θαυμάσια αυτή γούνα, που μπορεί να
γαρνίσει κάθε φόρεμα, αλλάζοντάς του έντελώς την όψη. Τ'αποχρύνει καφέ
ρενάρ σε τρεις-τέσσερες αποχρώσεις, γκρι, λευκές, ασπρομαυρές και ξαν-
θές. Ένα μονοκόμματο δέγμα ρενάρ, από το οποίο μπορείτε να βγάλετε
δυό ρεβέρ ή ένα γιακά στοιχίζει από 1.000—3.000 δρχ. Αν, όμως, χρησι-
μοποιήσετε για το γαρνίρισμα ρενάρ σε πέντε ή δέκα κομματάκια (γίνονται
από δέγματα από τα οποία έχουν αφαιρεθεί τα ελαττωματικά σημεία) ή
από μικρά-μικρά κομματάκια, τότε η τιμή κατεβαίνει πάρα πολύ. Στη
δεύτερη αυτή περίπτωση η γούνα έχει την ίδια όραία εμφάνιση και πρέπει
και να πλησιάζει πολύ κοντά ή να την πιάσει με τα χέρια του γιά να
καταλάβει τη διαφορά. Για όσες ενδιαφέρονται σημειώνουμε, τέλος, πως
μια κάπ από ρενάρ στοιχίζει από 4.000 δρχ. και πάνω.

Άλλη λουσάτη γούνα είναι από Βιζόν. Τ'αρχίζει σε δυό-τρεις απο-
χρώσεις του καφέ, σε γκρι και σε μπέζ. Ένα μονοκόμματο δέγμα βιζόν
στοιχίζει κάπου 1.000 δρχ. και μ' αυτό μπορείτε να φτιάξετε ένα μικρό

γιακά ή δυό μανσέτες. Με βιζόν γαρνίρετε περίφημα και βραδινές
τουαλέτες στο ντεκολτέ ή τον ποδόγυφο, όπως είναι πολύ της μόδας. Φτιά-
χνετε ακόμα και άμπιγνι καπέλα για τις βραδινές επισκέψεις σας ή το
θεατρό εν συνδυασμό με άλλα είδη. Είναι μια γούνα που εντύπωση πε-
γματικά και δίνει άριστοκρατικό άνερα στην εμφάνισή σας. Μια έτιση πε-
ζόν στοιχίζει από 1.000 δρχ.

Οι κακόμορφες ένυδριδες ή νερόσκυλα, όπως τις λέει ο λαός, μάς
νουν τη λεία και απαλή γούνα τη γνωστή σε όλες μας ως λούτρη. Είναι μια
δημοφιλής γούνα, που φοριέται πολύ εδώ, στον τόπο μας. Τ'αρχίζει σε
γκρι, καφέ, μαύρο και λευκό. Με λούτρη μπορείτε να γαρνίρετε άμπιγνι
γιόφο και φορέματα καθώς και παλτά. Το μονοκόμματο δέγμα, που έτιση
αποχρύνει μεγάλο στοιχίζει από 250 δρχ. Ένα ολόκληρο έπανωφόρι, έτιση
λου, λούτρη στοιχίζει από 1.500 δρχ. (από μικρά κομματάκια) και έτιση
τις 15.000 όταν είναι από μονοκόμματα δέγματα. Πάντως είτε κομμα-
τάκια αγοράσετε, είτε ολόκληρη ζακέτα ή έπανωφόρι προσέξτε τι μέγε-
θος εργασίας θά σας δώσουν. Τα Σαπά (με τέσσερα X σε κάθε κομμα-
τάκι) καθώς και τα Ντολά είναι τα καλύτερα.

Πολύ διαδεδομένες γούνες επίσης είναι οι Νούτρες, που γαρνί-
ρετε περίφημα φορέματα και ταγιέ. Βρίσκονται κυρίως στις αποχρώσεις του
καφέ αλλά με ειδική επεξεργασία γίνονται μπέζ ή άσπρες. Το μονοκόμ-
ματο δέγμα τους που έχει μήκος 40 πόντων και πλάτος 25 στοιχίζει 1.000
δρχ. Όπως είπαμε, όμως, τα συναρμολογημένα κομματάκια είναι πολύ
φθηνά. Για να καταλάβετε τη διαφορά σας λέμε πως ένα έπανωφόρι από
μονοκόμματα δέγματα νούτρια στοιχίζει 30—35.000 δρχ. ενώ από μικρά
κομματάκια έχει μόνο 3.000—3.500 δρχ.

Πολύ όραία γούνα για γαρνίρισμα είναι η Μοντόν. Τ'αρχίζει σε άσπρα,
μπέζ, γκρι και διάφορες αποχρώσεις του καφέ. Ένα μονοκόμματο δέγμα
μοντόν έχει 2.000 δρχ. Ένα έπανωφόρι από μονοκόμματα δέγματα στο-
ιχίζει 8.000 δρχ. και από κομματάκια η τιμή του αρχίζει από 1.000 δρχ.

Τα Άστραχάν ή Άστραχάν είναι μια γούνα προσήτη στον περσι-
τερο κόσμο. Ο λόγος είναι απλός. Οι μυοκλίτες της γούνας και οι διά-
φοροι χρωματισμοί τους —μαύρος ή γκρι σε διάφορους τόνους— επιτρέπουν την
καλή συναρμολόγησι των μικρών κομματιών, σε τρόπο ώστε δύσκολα να
ξεχωρίσει μια γούνα με κομματάκια από μια γούνα από ολόκληρα δέγματα.
Έτσι με 2.000—3.000 δρχ. κάθε γυναίκα μπορεί να αποκτήσει ένα παλτό
Άστραχάν τη στιγμή που το ίδιο έπανωφόρι από ολόκληρα δέγματα έτι-
σι 30—35.000 δρχ. Τα παλαιότερα χρόνια για να πετύχουν μαλακές και έπι-
λες γούνες έσφαζαν τις άμνιδες προτού ακόμα γεννήσουν, έβαζαν και
μέσα τους τα έμβρυα και από αυτά έπαιρναν το δέγμα. Σήμερα, όμως, η
θυσία αυτή είναι περιττή μια και η επεξεργασία των δερμάτων έχει προ-
δεύσει πολύ. Με γούνα Άστραχάν γαρνίρετε κυρίως τα παλτά και τα
ταγιέ και φτιάχνετε πρωτότυπα καπέλα. Το μονοκόμματο δέγμα Ά-
στραχάν έχει 1.000 δρχ. Προσέξτε ώστε η γούνα που σας δίνουν να έχει
σφιχτές μυοκλίες σε διάφορα μεγέθη. Από τα πόδια του ίδιου δέγματος
τέλος, Πάτ-Άστραχάν, που στοιχίζουν φθηνά μπορείτε να επιτύχετε διά-
φορες γαρνιτούρες.

Άλλες γούνες που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε για γαρνίρισμα ε-
ίναι οι Σνόνε, τα κοννάδια, οι άλεπουδες, οι βερβέρες (σκίουροι), τα πο-
σχοκούνια (πιτούα), οι τιγρέτες, οι λεοπαρδάεις, οι μύσες, το φερνέτο
(κοιλιά πτι γκρι), που στοιχίζουν από 300—600 δρχ. το μονοκόμματο
δέγμα.

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙ ΤΗΣ ΓΟΥΝΑΣ

Και τώρα μερικές συμβουλές για την αγορά και την περιποίησι των
γυναικικών. Δυστυχώς δέν υπάρχουν γενικοί κανόνες βάσει των οποίων να
μπορή μια γυναίκα να αγοράσει τη γούνα, που πληρώνει. Η καλή ποιότη-
της γούνας εξαρτάται από τόσους παράγοντες —κατάλληλη ανάπτυξη της
ζώου, καλή κατάσταση της υγείας του, η ηλικία του ζώου από το οποίο
βγήκε το δέγμα και ηλικία του δερματος, καλή κατεργασία, συντήρησι και
συναρμολόγησι των κομματιών κλπ. —ώστε το μόνο που άπομένει στην πε-
λάτισσα είναι να έχει έμπιστοσύνη στο γυναικά της. Αν πρόκειται να ε-
γοράσει ένα κομμάτι γούνα το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να ζητήσει
να διηγήσει — πέντε κομματάκια από την ίδια γούνα για να συγκρίνη τα
στάχια (μακρύ εξωτερική τρίχα) και τον μπουχό (ή κοντή τρίχα που
είναι κοντά στο δέγμα) του ενός με του άλλου. Στην καλή γούνα το στα-
χια είναι στυλντό, πυκνό, σε κανονικές αποστάσεις και όρθιο και ο μπου-
χός πυκνός και μαλακός. Με μια ματιά ανάμεσα στα διάφορα κομματάκια
θά καταλάβει ποιά γούνα είναι νέα και υγιής. Το ίδιο μπορεί να κάνει και
για ένα έπανωφόρι ή μια ζακέτα αλλά εκεί, επειδή η επιφάνεια είναι με-
γάλη, η εξέτασι είναι πολύ δύσκολη. Όταν μάλιστα πρόκειται για κομ-
ματιάστα δέγματα ο έλεγχος γίνεται αδύνατος. Γι' αυτό σας είπαμε ότι
την άρχη πως πρέπει να έχετε έμπιστοσύνη στο γυναικά σας, πως θα σας
προσφέρει αυτό που θέλετε.

Τα γυναικικά γενικά δέν είναι δύσκολα στην περιποίησι. Όσο μά-
λιστα έχουν στάχια δέν φοβούνται ούτε τη βροχή ούτε το χιόνι (επίσης
από εκείνα που είναι ευαίσθητα λόγω του χρωματισμού τους). Τα έπι-
σμένα γυναικικά, όμως, θέλουν προσοχή από το νερό γιατί καταστρέφονται.
Όλα γενικά τα γυναικικά πρέπει να κρατούνται μακριά από τις πα-
γες ή τα θερμαντικά σώματα και κάπου-κάπου να ξεσκονίζονται και να
καθαρίζονται με ειδικό ύφρο από το γυναικά.

Το καλοκαίρι, όσες δέν θέλουν να δώσουν τα γυναικικά τους στα πε-
ταστήματα που αναλαμβάνουν τη φύλαξη τους, μπορούν από τα καθα-
ρίσματα να γούνα έχει την ίδια όραία εμφάνιση και να μην έχει να
καταλάβει τη διαφορά. Για όσες ενδιαφέρονται σημειώνουμε, τέλος, πως
στην όποια ρίχνουν λίγη ναφθαλίνη...

Αλλά θυμηθήκαμε το καλοκαίρι ενώ δρισκώμαστε ακόμα στην άνοιξη
του χειμώνα με τα προβλήματα και τις ανάγκες του. Το πρόβλημα της γού-
νας, έστω και σαν άλλο γαρνίρισμα, είναι ένα από τα πολλά. Ας έλπι-
με πως σας βοηθήσαμε να το δείτε από τη σωστή άποψη και να το αντιμετω-
πίσετε με τον οικονομικώτερο τρόπο.

ΣΜΑΤ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ένα πρωτότυπο άτύχημα

Ένα άθηνικό γράμμα, που έστειλε
στο Έθνος Κοινωνικών Άσφαλίσεων
κάποιος εργαζόμενος της Γουαδελούπης
Κόρια.

Και το πρωί, όταν πήγα στην οικο-
δομή που εργαζόμαι, διαπίστωσα πως
ο δονατός άνεμος είχε ρίξει απ' τη
στέγη μερικά κεραμίδια. Στερέωσα λοι-
πόν στη στέγη ένα δοκάρι με μια τρο-
χαλία κι άνδρασα δυό καρόνια με κε-
ραμίδια. Όταν διώρθωσα τη στέγη,
που έμειναν αρκετά κεραμίδια. Ξανα-
έβαλα το ένα απ' τα κιβώτια με τα
περισυρόμενα κεραμίδια. Έπειτα κα-
τέβηκα κι έλυσα το σκοινί.

Δυστυχώς το κιβώτιο με τα κερα-
μίδια ήταν πιο βαρύ από μένα και προ-
τού καταλάβω τι γίνεται, το κιβώτιο
έρχισε να κατεβαίνει, σκρόνιωντας με
απ' τη γη με μιάς. Σκέφτηκα ν' άρπα-
ξω από κάπου, αλλά στη μέση του
κόρμου συνάντησα το καρόνι που κα-
τέβαινε κι' έφαγα ένα γερό χτύπημα
στον ώμο. Έπειτα συνέχισε το άνε-
μο μέχρις επάνω χτυπώντας το κε-
ράλι μου πάνω στο δοκάρι όπου τα δα-
χυλά μου μαγκώθηκαν στην τροχαλία.

Όταν το καρόνι χτύπησε στη γη, ο
πάτος έσπασε και τα κεραμίδια
περπατήσαν στο χώμα. Άλλα τότε
ήμουν πια πιο βαρύ απ' το άδειο κα-
ρόνι και ξανάρχισε να πέφτει στη γη
με μεγάλη ταχύτητα. Στα μέσα του
κόρμου συνάντησα το κιβώτιο που ξανα-
έβαινε και χτύπησε για καλά στα
πόδια.

Όταν άγγισα στη γη, έπεσα πάνω
σε σπασμένα κεραμίδια, που οι κορτε-
ρές τους άκρες μου καταξέσκισαν όλο
το σώμα.

Έκείνη τη στιγμή θά πρέπει να έ-
χα τις αισθήσεις μου, γιατί άφησα
το χιόνι απ' τα χέρια μου. Τότε το
κιβώτιο ξανακατέβηκε και μου κατα-
ταξε άλλο ένα χτύπημα στο κεφάλι που
μ' έστειλε στο νοσοκομείο.

Με όλο τον φειδόμενο σεβασμό, σας
παχαλιδώ να μου έγκρινετε άναρρωτι-
κά άδεια και άνάλογο έπίδομα άσθε-
νείας.

Υπογραφή

Η διάκρισι του φύλου

Είχα ένα φίλο — διηγείτο ο Μπέρ-
νας Σα — που πάντα του άρεσε να
δουλέψει κάθε τι το νέο. Γι' αυτό μια
μέρα έβγαινε με χαρά με προσκλησι
σε συγκέντρωσι γυμναστών. Τήν άλλη
μέρα μάζ διηγήθηκε τις έντυπώσεις
του.

— Όλα ήταν τέλεια. Αυτό δέν κά-
νουν μισές δουλειές. Ως και ε' υπηρέ-
της που μου άνοιξε την πόρτα ήταν
γυνίς.

— Μά άρρω δέν φορούσε στολή, πως
κατάλαβε ότι ήταν ο υπηρέτης; τον
ρώτησαν.

— Γιατί δέν ήταν υπηρέτρια!

Καφές ή τσάι;

Ο Σώμαρος Μάμ δέν μαζάει τα
λέγια του.

Κάποτε προσελήθη σ' ένα σπίτι, ο-
που του σέρβιραν ένα ρόφημα, πολύ ο-
πύπτου κατασκευής. Από εγγύεια ο
Μάμ αναγκάστηκε να το πιη, αλλά με
άκρατη επιφύλαξη. Η οικοδέσποινα τό-
τε τον ρώτησε:

— Μάιρ, θά πάρετε κι' ένα δεύτε-
ρο τσάι;

Κι' ο διάσημος μυθιστοριογράφος:

— Άκούστε, κυρία μου: Άν αυτό
ήταν τσάι, θά προτιμούσα έναν καφέ.
Άν πάλι ήταν καφέ... θά προτιμούσα
ένα τσάι!

Kolynos

γκρέ'κα

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μιά έντελώς
ΝΕΑ οδοντόκρεμα
με τελείως **ΝΕΑ**
συστατικά, γεύσι και
μεγαλύτεραν
προστασίαν

έκυκλοφόρησεν εις όλον
τον Κόσμον με κατα-
πληκτικήν έπιτυχίαν.

Πείραμα Petri-Dish

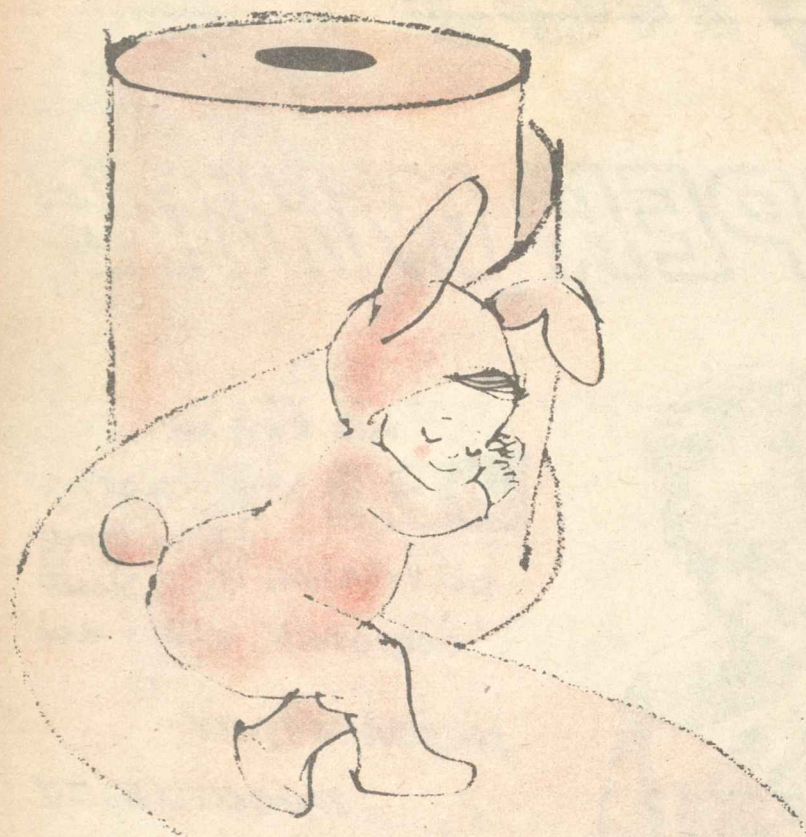
Απόδειξις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΣΤΑ-
ΣΙΑΣ που παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΙΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκόμενη εικόν δεικνύει
τήν έν εργαστηρίω έπίδρασιν επί δοκιμαστι-
κής πλακός της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΙΤ, επί καλλιέργηματος μικροοργανι-
σμών του στόματος. Όπη χαραχθείσα επί
του καλλιέργηματος έπληρώθη με ΚΟΛΥ-
ΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Εικόν Ν° 1) και
άλλαι έπληρώθησαν με άλλας διεθνώς γνω-
στας οδοντοκρέμας (Εικόν Ν° 2, 3).

Η πολύ καθαρά-περιοχή ή σχηματισθείσα
γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ
δεικνύει τον βαθμόν της προστασίας των
οδόντων κατά της τερηδόνας ΑΙ άλλαι
οδοντοκρέμας δεικνύουν τήν άνεπαρκή
έπίδρασιν

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

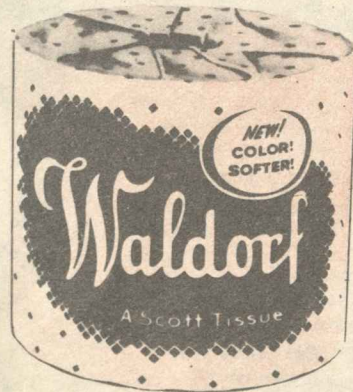
ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό έν Έλλάδι "Βάλντορφ")

"Ένα νέο είδος απαλότητας στὰ
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν επεξεργασίαν
του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον
«Air-Puffed» της εταιρίας Scott, τὸ
χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι κα-
ταπληκτικὰ ἀπαλὸ, λεπτὸ καὶ συν-
δυάζει τεραστίαν ἀπορροφητικότητά
καὶ ἀντοχήν.

Σὲ τέσσαρες ἀπαλούς χρωματι-
σμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκὸ καὶ θα-
λασσί.

Μεγάλη οἰκονομία.
650 κομμάτια σὲ κάθε ρόλον.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

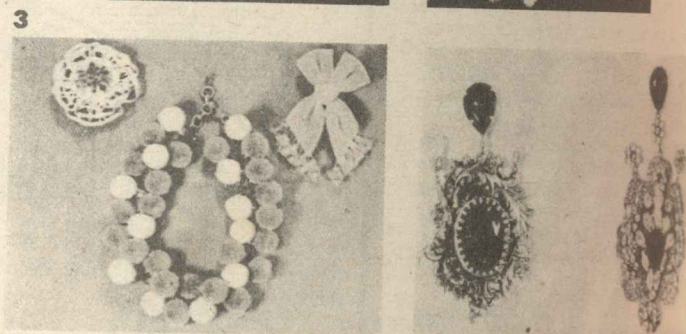
Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἑ-
ρευνῶν (Βραβεῖον Τηλεπα-
θείας μακρᾶς ἀποστάσεως).
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9-1
π.μ. καὶ 5-8 μ.μ. ὁδὸς Με-
τσόδου 25 Α' ὁδὸφ. (στά-
σις Μουσείου) τηλ. 810.975

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ... ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ
Μαιευτή - Χειρουργὸς
Γυναικολόγος

Ἀχαρνῶν 98 - Ἀμφιλοχίας
1. Δέχεται καθ' ἑκάστην
10-12 καὶ 5-7 ὥς καὶ ἐπὶ
συνεντεύξει. Τηλ. 810.760.

Ματιές Στὴ Μόδα

1. ΤΑ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ ΤΗΣ ΡΙΤΣΙ

Ὁ γνωστὸς παριζιάνικος οἶκος τῆς Νίνας Ρίτσι, ποὺ λανσάρει τὰ φορέματα
μὲ σοφὲς, πιέτες, βολὰν καὶ χαμηλὲς μιάσκες, ποὺ θυμίζουν Τσιγγάνες καὶ
Σπανιόλες καὶ χαρίζουν στὴ γυναίκα σιλουέτα μιὰν ἀναμφισβήτητη ἐπι-
κόπτητα, θεωρεῖ ἀπαραίτητο νὰ ἐναρμονίζονται καὶ τὰ διάφορα ἀξενώματα
μὲ τὴ νέα γραμμὴ τῆς μόδας. Γι' αὐτὸ ἡ Νίνα Ρίτσι συμπλήρωσε τὴ γυναι-
κεῖα ἐμφάνισι μὲ ἐντυπωσιακὰ σκουλαρίκια. Εἶναι κρεμαστοὶ χρυσοὶ κρίκοι
ποὺ στολίζουν ὁμορφα μὲ τὸ κλίπ τους τὰ αὐτιά καὶ φοροῦνται διὰ τῶν
ῥες. Τὰ μανεκὲν τῆς φόρεσαν αὐτὰ τὰ σκουλαρίκια μὲ ἐκδρομικὰ σπινάλια,
μὲ πρωϊνά, μὲ ἀπογευματινὰ καὶ τέλος μὲ τὰ θραυνὰ ἐξαιρετα μοντέλα.

2.—3. ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Μιά ἀπὸ τὶς καινούργιες ιδιοτροπίες τοῦ Πιερ Γκαρντὲν εἶναι τὰ κοσμη-
ματὰ ἀπὸ... βελούδο ποὺ λανσάρει φέτος. Φιογκάκια ἀπὸ ζωρηόχρωμο βελούδο
μὲ στολισμένους τὶς ἄκρες τους μὲ χρυσάλλινες πέτρες στολίζουν τὰ ντεκαί.
Κολιέ δίχρωμο ἀπὸ βελούδο σινὶλ ποὺ σχηματίζει χαριτωμένες μαλλίσιες πε-
ρασμένες ἀπὸ μιὰ χρυσὴ ἀλυσίδα καὶ τέλος λεπτὸ βελούδινο σιρῆτι στερεο-
γυρισμένο ἀκανόνιστα γύρω ἀπὸ μιὰ μικρὴ πολύχρωμη καρφίτσα ἀπὸ στέρι,
ἀντὶ γιὰ καρφίτσα. Τὰ βελουδίνα αὐτὰ κοσμήματα θεωροῦνται στὸ Παρίσι
ἡ τελευταία λέξις τῆς μόδας καὶ στολίζουν τὰ μεγάλα ντεκολτέ τῶν κερ-
ῶν καὶ τὰ πιὸ συντηρητικὰ ἀνοίγματα τῶν φορεμάτων μᾶς νεαρῆς τε-
πελίτσας. Εἶναι μιὰ λεπτομέρεια, ποὺ μᾶς φέρνει στὴ ρομαντικὴ ἐποχὴ.

4. ΔΕΡΜΑΤΑ ΓΚΟΦΡΕ

Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ σημειῶνουν στὴν Εὐρώπῃ οἱ «γκοφρέ» τσάντες μὲ τὰ ἑ-
σορτί γάντια. Οἱ τσάντες αὐτὲς γίνονται κατ' ἀρχὴν ἀπὸ καλὸ δερμα ποὺ
μὲ τὴν κατάλληλὴ επεξεργασία ἀποκτὰ ἀνόμαλῃ ἐπιφάνεια. Οἱ ἐλαφρὲς σφ-
ρες καὶ τὰ ἰδιότυπα γκοφρέ, δίδουν στὸ δερμα μιὰ νέα ὄψη, πὺ λουστὰ καὶ
φυσικὰ πὺ ἀσυνήθιστη. Τὰ «γκοφρέ» αὐτὰ γίνονται καὶ σὲ πλαστικὰ δερ-
ματα, ὅπως σὲ «νάπα». Οἱ τσάντες αὐτὲς καὶ τὰ γάντια εἶναι συνήθως
σπορ καὶ παρουσιάζονται σὲ ἀνοιχτοὺς χρωματισμοὺς, κυρίως δὲ στὸ μαύ-
τὸ χροῖμα τῆς βακέτας, στὸ καφέ ὠ-λαί, στὸ γκρι ἀράν καὶ στὸ κραι-
Τὰ γάντια γίνονται μὲ ἐξώφρα γαζιά σὲ σκορύτερο τόνο καὶ οἱ τσάντες
ἐνῶχρες μὲ σιμφλὲ στὰ πλάγια γιὰ νὰ ἔχουν ἀνάλογη χωρητικότητα.

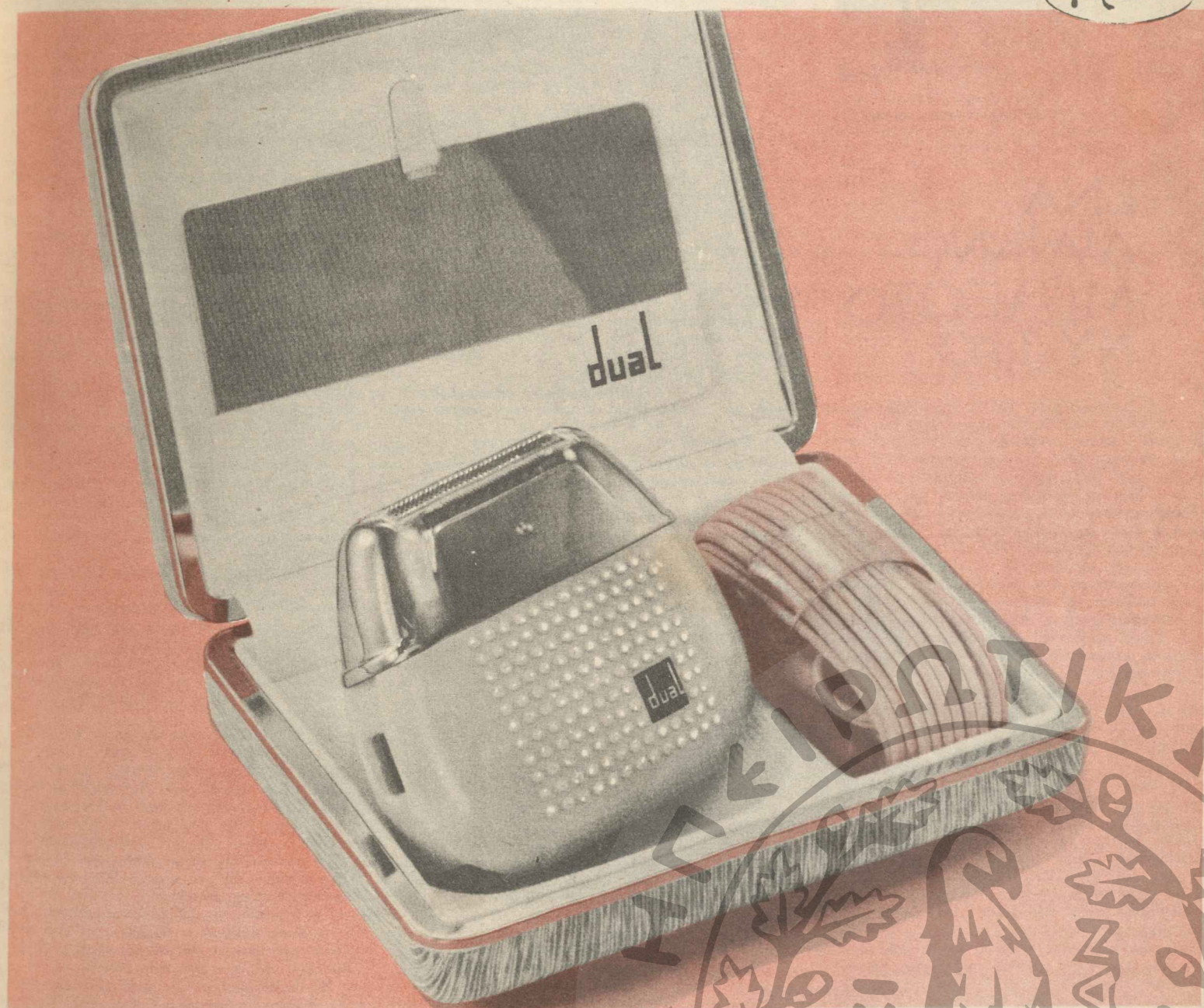
5. ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΕ ΠΑΛΑΙΟ ΣΤΥΛ

Ἡ μόδα τῶν παλαιῶν κοσμημάτων ξαναγίρῃ. Καινούργια κοσμήματα μὲ
συνθετικὰς πέτρες καὶ μὲ μαργαριτάρια, ποὺ ἀπομιμνῶνται θαυμαστὰ τὰ ἑ-
ληθινὰ, γίνονται πλέον στὸ στὺλ τῶν παλαιῶν μιζού, μὲ τὸ ρομαντικὸ σπ-
μα. Ἔτσι θὰ δοῦμε «ροζέτες» μὲ πολυχρόμα πετράδια, κρεμαστὲς κρε-
τσες θαυμάσια δουλεμένες, κλίπς γιὰ τὰ αὐτιά ἢ γιὰ τὸ πέτο μὲ λεπτο-
μορφεῖ ἐργασία καὶ τέλος παντατὶ ἀκριβῶς ὅπως αὐτὰ ποὺ φοροῦσαν οἱ
κυρίες τοῦ περασμένου αἰῶνα, ποὺ δὲν ἵστεροῦν σὲ τέχνη, ἀλλὰ κοστίζουν
πολὺ λιγώτερο γιὰ τὰ πετράδια, ποὺ τὰ στολίζουν, δὲν εἶναι ἀληθινὰ.

Δένα Βρονιάκη

" Ν Τ Ο Υ Δ Λ "

γκρέκα

dual

Ἡ τελειότερα
ἐξυριότικὴ μηχανή
τὸ καμύτερο
δῶρο

Αισθηματικό διήγημα

Ήταν το ωραιότερο νυχτικό που είχε στη ζωή του...

ΕΝΑ ΔΙΑΦΑΝΟ ΜΕΤΑΞΩΤΟ ΝΥΧΤΙΚΟ

Όταν κανείς κερδίζει ένα μικρό ποσό στο 'Εθνικό Λαχείο νομίζει άμέσως, πώς μπορεί ν' αγοράσει ολόκληρο τον κόσμο... 'Ο Γιάν έφυγε εκείνο το απόγευμα σκεφτικός από το γραφείο του. 'Ο Γιάν ήταν ένας ψηλός, καλοκαμωμένος άνδρας, που έπαιρνε πολύ στα σοβαρά τα καθήκοντά του ως οικογενειακού. 'Τπολόγησε με προσοχή όλα τα 'Εξοδα, ώστε η 'Αννελίτ, τα τρία μικρά του κορίτσια κι η αδελφή του η 'Ελσα, να έχουν πάντα ό,τι τους ήταν απαραίτητο. Τάιζε κι έντινε τις γυναίκες του, και πλήρωνε χωρίς καθυστέρησης το ένοίκιο του μικρού τους σπιτιού. Αυτό όμως, που επιθυμούσε μ' όλη του τη ψυχή δε μπορούσε να τ' αγοράσει με το μικρό ποσό που κέρδιζε στο 'Εθνικό Λαχείο. 'Ο Γιάν ήθελε... 'Αχ, ήταν ψηλός, το μισό του αργόστροφο και του ήταν αδύνατο να αγοράσει με λόγια τους κρυφούς του πόθους!...

Έδω που τα λέμε, η ετυχία του ήταν πολύ χλωμή, γιατί στο σπίτι ζούσαν τόσο στενόχωρα... Μερικές φορές ο Γιάν είχε την εντύπωση, πως αν έπαιρνε μια θαυριάν άνασα, το μικρό σπίτι θα χωριζόταν σε χίλια κομμάτια καταγής... Και όταν ώνειρευόταν πως το σπίτι είχε γίνει χίλια κομμάτια, έβλεπε τον εαυτό του και τη γυναίκα του, την 'Αννελίτ, να προχωρούν πιασμένοι χέρι - χέρι με φρόντο έναν άσημι όριζοντα, όπως συμβαίνει συχνά στο τέλος μιας αισθηματικής ταινίας.

Όταν πρωτονοίκιασε το σπίτι με τα τρία δωμάτια, του είχε φανή τεράστιο γι' αυτόν, τη μικροκαμωμένη ξανθεία γυναίκουλα του και την αδελφή του 'Ελσα, που όλο άρρώστανε. 'Η 'Ελσα είχε αναθρέψει το Γιάν ολομόναχη μετά τον πρόωγο θάνατο της μητέρας, γι' αυτό έφερε κι αυτός να τη φροντίζει τώρα. Μετά γεννήθηκε η Σούζη, κι όλα ήταν ακόμη θυμιάσια. 'Τότερα ήθε η σειρά της Ρίτας κι την αδελφή της η 'Αννελίτ, που κοιμόταν η 'Ελσα με τη Σούζη. Τέλος έφτασε η Μαριάννα και τώρα πια το σπίτι άσφυκτιούσε. Οι δυο γυναίκες δε προλάβαιναν τις δουλειές, κι ο Γιάν παρατηρούσε πως η 'Αννελίτ γινόταν όλο και πιο σιωπηλή.

Όταν πρωτοβόλεσε σκεπτικός το ταίγάρο του και προχώρησε στο κέντρο της πόλεως. Με μιάς αντίληψης πως η μεγαλύτερη επιθυμία του ήταν ν' αγοράσει κάτι εξαιρετικά όμορφο για την 'Αννελίτ του. Κάτι τόσο όμορφο, ώστε τα μάτια της να λάμψουν όπως πρώτα.

Προχώρησε λοιπόν, κυττάζοντας με προσοχή τις διόγινες, ώσπου σταμάτησε μπροστά σε μιά επιγραφή με κόκκινα λαμπιόνια πάνω σ' άσπρο υπόμνημα: «ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ!»

Τα βαρειά παπούτσια του Γιάν βυθίστηκαν στο παχν χιάλι, ενώ το χέρι του έσφιγγε στην τσέπη τα χρήματα του Λαχείου.

Μία υπέροχη νέα γυναίκα τον πλησίασε και ο Γιάν της είπε:

—Θα ήθελα κι'ι πραγματικά όωαιο για τη σύζυγό μου...

—Θα δοούμε σίγουρα κάτι εξαιρετικό, του άπρήτησε εκείνη χαμογελώντας.

Αυτό το «κάτι» είχε τη μορφή ενός αϊθέριου νυχτικού, σε χρώμα άχνό γαλάζιο με μικρές δαντελίτσες, που ήταν τόσο μαλακό στην άψη, ώστε ο Γιάν είχε την εντύπωση πως θα έλυωνε στις δονατές του φουχτες. Ήταν το ωραιότερο νυχτικό που είχε στη ζωή του. Το πλήρωσε γρήγορα —κόστιζε και κάτι ψηλά παραπάνω από το ποσό που κέρδιζε στο Λαχείο— κι έφυγε.

Η 'Ελσα ήταν στην κουζίνα, όταν ο Γιάν έφτασε σπίτι, κι αυτός έκρυψε διαστικά το πακέτο πίσω στην πλάτη του.

—Πού είναι οι άλλες γυναίκες; ρώτησε γελώντας ο Γιάν.

—Η Ρίτα κι' η Μαριάννα παίζουν 'Εξω, κι' η Σούζη είναι στο σχολείο. 'Η 'Αννελίτ είναι στο λυσταριό και πλένει τα έσφουρα των παιδιών...

Ο Γιάν βγήκε κλείνοντας πίσω του την πόρτα, χωρίς ν' άφήση την αδελφή του να τελειώσει τη φράση της. Πρέπει να προλάβω να μείνω λίγο μόνος μαζί της, σκέφτηκε ανεβάζοντας τρεχάλα τις σκάλες του λυσταριού. 'Αφού πήδησε προσεκτικά ένα βουνό από άσπροσφουρα, δοθέθηκε μπροστά στη γυναίκα του.

—Τι συμβαίνει, Γιάν; τον ρώτησε εκείνη έκπληκτη.

Ο Γιάν ήταν λαχανισμένος.

—Τίποτε, είπε γεμάτος άμνηχανία και της έδειξε το πακέτο. Κέρδισα κάτι λίγα λεφτά στο Λαχείο και σου πήρα ένα δωράκι.

Άπλωσε τα χέρια του και προσάβησε αδέξια να λύση τα κορδέλες. Με μιάς το πατέτο άνοιξε και πρόβαλε το θαυμάσιο γαλάζιο χρώμα.

—Γιάν, ένα νυχτικό! Έκανε η 'Αννελίτ με κομμένη άνασα. Το λεπτό προσωπάκι της έγινε κατακόκκινο και τα μάτια της γέμισαν δάκρυα.

Έπεσε στην άγκαλιά του, κι' ο Γιάν σκέφτηκε τη μέρα του γάμου τους! Ήταν τούτη τη στιγμή το ίδιο ταραγμένη και μικρούλα, κι' έννοιωθε το κορμί της να τρέμει. Την έσφιξε δυνατά στην άγκαλιά του και κατάλαβε, πως αυτό το δωρό του άξιζε πολλά πράγματα, άκόμη και το καινούργιο κοστούμι που ώνειρευόταν. Άξιζε πολλά πράγματα, άκόμη κι' αν δεν εύρισκαν ποτέ την εινακρία να το φορέση. Γιατί, πως να κυκλοφορήση η 'Αννελίτ μ' αυτό το διάφανο μετάξι μπροστά στη Μαριάννα που κοιμόταν στο ίδιο δωμάτιο μαζί τους; 'Η μπροστά στην 'Ελσα, που θα πάθαινε σίγουρα συγκοπή καρδιάς;

Μερικές φορές σκεφτόταν πως έφερπε πια να το π' άνοιξη της 'Ελσας, πως καλό θα ήταν να πιά στη θεία Μάρθα, την αδελφή της μητέρας τους, που ζούσε ολομόναχη και γερασμένη και την είχε τόσες φορές ζητήσει για δοθήθεια και συντροφιά. Όλες τις φορές όμως άναλογιζόταν πως η 'Ελσα θυσιάζτηκε για να τον μεγαλώσει, κι' έννοιωθε τήνεις.

Η 'Αννελίτ του ψιθύρισε στ' αυτό:

—Είσαι τρελλός, Γιάν, αλλά είναι θαυμάσιο!... Θα το κρύψω και θα σκεφτώ κάτι για τους δυο μας.

Γέλασαν κι' οι δυο σαν παιδιά συνένοχα σε μιάς αταξία.

Λίγες μέρες αργότερα η 'Αννελίτ είπε την ώρα του φαγητού, πως πήρε γραμμάκι απ' τη μητέρα της, που της ζητούσε να πάη να την ιδί το γιογγορότερο. 'Η μητέρα της έμενε μιά μέρα ταξίδι μακριά απ' αυτούς. 'Ο Γιάν έκανε κάτι να πη, μιά η γυναίκα του του πάτησε το πόδι κάτω απ' το τραπέζι, κι' ο Γιάν κατάλαβε.

Η 'Ελσα προτεινε να πάνε όλοι μαζί το Σάββατο για να περάσουν ένα όμορφο Σαββατοκύριακο στην έξοχη, αλλά ο Γιάν έπαινε, πως μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους, μιά φορά που η μητέρα της 'Αννελίτ της ζητήσει γιγόντως... Την άλλη μέρα η 'Αννελίτ έφυγε και το μεσημέρι ο Γιάν τηλεφώνησε σπίτι και είπε της 'Ελσας, πως ο διευθυντής τον έστειλε στη γειτονική πόλη για κάποια δουλειά και πως δε θα γυρίσει πια την επομένη...

Ο Γιάν κι' η 'Αννελίτ δεν πήγαν πολύ μακριά. Σ' ένα ήσυχο γειτονικό προύστιο διάλεξαν

ένα ρομαντικό ξενοδοχείο, όπου έφαιναν, έπαιζαν, έλεγκτο κρασί και άφαιναν λίγα σφουρακιασμένα. 'Τότερα πη, στο δωμάτιο τους, η 'Αννελίτ φόρεσε το αϊθέριο νυχτικό... Ήταν πάλι πολύ έρωτευμένοι και πολύ νέα και τόσο άπέραντα εύτυχισμένοι, όσο μόνο τον κόσμο καθό το γάμου τους...

Την άλλη μέρα γύρισαν σαν συνομήτες διαφορετικούς δρόμους σπίτι, με την άποψη να επανέλθουν το γιογγορότερο αυτόν τον μήνα μο μήνα του μέλιτος. Τουλάχιστον μιάς κερδίσουν στο Λαχείο...

Άλλά την επομένη η 'Ελσα στο φούνο σπύρησε την κυρία Μαίρη, μια γειτόνισσα, που της είχε ένα συνταρακτικό νέο.

Ο άδελφός του μανάβη, που ήξερε την 'Αννελίτ πήγε για δουλειές στο γειτονικό προύστιο, κι' εκεί είδε την 'Αννελίτ να τρώη, να πίνη κι' να χορεύη σφιχταγκαλισμένη μ' έναν άνδρα...

Η καμένη η 'Ελσα! Παρά λίγο να λυπηθή...

Το καθήκον της 'Ελσα ήταν να σώσει τον άδελφό της από μιά τέτοια γυναίκα...

Γιάν, κάθισε να σου μιλήσω, είπε άπορηστικά η 'Ελσα το μεσημέρι, κι' η φωνή της ήταν τόσο παγωμένη, ώστε η 'Αννελίτ σταμάτησε να καθαρίζει τις πατάτες.

Πρέπει να μιλήσω! Ξανάπη η 'Ελσα και το πρόσωπό της ήταν κατακόκκινο. Είναι το καθήκον μου να μιλήσω... Είμαι άδελφή σου, Γιάν. 'Ο κόσμος κοιτούσμπολινει την 'Αννελίτ...

Ο Γιάν πετάχτηκε από την καρέκλα του. Πως τολμούσε να πη κουβέντα για την 'Αννελίτ...

—Δεν μπορώ να καταλάβω, πώς γίνονται οι άλλες άνδρες... είπε η 'Ελσα κυττάζοντας έκπληκτη την 'Αννελίτ.

Η σκέψη μονάχη της 'Αννελίτ μ' έναν άλλο άνδρα μπορούσε να τρελλάνη τον Γιάν.

—Πως τολμά να ληη κάτι τέτοιο; ούριάζει η 'Ελσα κοιτώντας το κεφάλι της και είπε:

—Είμαι άπιστευτο, αλλά η κυρία Μαίρη έπ'ι πως ο άδελφός του μανάβη είδε την 'Αννελίτ να χορεύη σφιχταγκαλισμένη μ' έναν άνδρα στο γειτονικό προύστιο... Πέρασε, λοιπόν, τη νύχτα μαζί του και σ' έμάς έδω είπε, πως τάχα πήγε στη μητέρα της...

Η 'Αννελίτ πήρε θαυριάν άνασα, κι' ο Γιάν νόμισε πως έπεσε από έναν ψηλό βράχο σ' ένα πονηποινέλο στρώμα... Κι' τότε η γυναίκα του κι' είδε έσπρηκα το φόβο στο μάτια της. Πως το τρυφερό τους μυστικό, το άποκαλυπτικό κομμάτι ειτιγίας της προσωπικής τους ζωής, άγινότανε κοινή, γελοία ιστορία στα μάτια των διάφορων άνθρώπων... 'Ο Γιάν δεν ήξερε πια π'ι κίνη. Τι να πη...

Η 'Αννελίτ έψωσε το κεφάλι της και είπε:

—Ναι, 'Ελσα, είναι άλήθεια. Πέρασε τη νύχτα με τον άνδρα που άγαπώ...

Η 'Ελσα έπεσε μισολιπόθυνη σε μιά καρέκλα. Άνοιξε το στόμα της και να πη, αλλά δεν άρεσε. Μετά από κάμποση ώρα κοιτώντας άποσμένα τα χέρια της και κατάφερε να πη:

—Αν ο Γιάν σε κρατήσει, γι'ω θα φύγω την ίδια στιγμή απ' το σπίτι. Έλα στα καλά σου 'Αννελίτ, είναι άλήθεια;

—Και βέβαια είν' άλήθεια, άπάντησε ήσυχα.

Τότε φεύγω!... Φεύγω την ίδια στιγμή, Γιάν, σκέψουνη το θα κάνης, πάντως έγω φεύγω άμέσως. Θα πάω στη θεία Μάρθα...

Ο Γιάν άναστήνασε πολύ έλαφρομύησης. Η 'Αννελίτ τα κατάφερε θαυμάσια, σκεπτόμενη καθώς δοθόσθε την αδελφή του να μιλήσει τα πράγματά της, ενώ η 'Αννελίτ άναλογιζόταν προόμνη, πόσο όμορφο θα ήταν τώρα το δωμάτιο με τα κρεβάτια των παιδιών...

Μη στενοχωρείσαι καθόλου για μιάς 'Ελσα, είπε στην αδελφή του δοθώντας την ν' άπ'ι στο ταξί. Θα τα καταφέρουμε καλά... Θα μ'ι λειάρης βέβαια, αλλά θα συνήθισουμε αγά-σας...

—Έχω εμπιστοσύνη σε σένα Γιάν, τ' άπ'ι η 'Ελσα. Σε μεγάλωσα νοικοκυρά... Έγι'ι εμ'ι στο σπίτι, πως δε συνεφέρης και την 'Αννελίτ για χάρι των παιδιών...

—Έννοια σου, έννοια σου, γέλασε ο Γιάν. Όλα θα πάνε θαυμάσια...

Γυρίζοντας σπίτι η 'Αννελίτ τον άποδοχέτο γελώντας ολόκληρη, κι' ο Γιάν την έσφιξε στη στήθος του.

—Τώρα πια θα φορώ όποτε θέλεις το αϊθέριο νυχτικό... του ψιθύρισε στο αυτί...

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΕΞΤ

Η "ΑΝΩΤΕΡΗ," ΓΥΝΑΙΚΑ

Πιστεύουμε ότι άνήκετε στις γυναίκες εκείνες, που διακρίνονται ά- μέσως για την ευγένεια και την ψυχική τους άνωτερότητα. Διαβάστε όμως προσεκτικά αυτό το άρθρο, που άναμφισβήτητα είναι ωφέλιμο

Υποβάλετε καμιά φορά στον εαυτό σας την έρωτησι αυτή: είμαι ή δεν είμαι μιά καθώς πρέπει γυναίκα, μιά άληθινή «κυρία» μ' ένα λόγο; Και σκεφθήκατε, στην περίπτωση που θα είχατε άμφιβολία, να γίνετε «τίποτα» Πιστεύουμε, ότι είσαστε μιά από τις σπάνιες και προικισμένες με ι- διαίτερα χαρίσματα γυναίκες εκείνες, που τις όποιες λέμε «μολίς τις βλέπουν: «Μιά καθώς πρέπει γυναίκα». Κι' έτι όλοι όσοι σας γνωρίζουν είναι εύχα- ριστημένοι από σας, γιατί δεν τους φέρνετε ποτέ σε δύσκολη θέσι, δεν φο- βούνται μήπως τους φερθήτε με άγένεια, ξέρουν ότι όλες οι εκδηλώσεις σας είναι μετρημένες, δεν δείχνετε άδιακρισία να μάθετε τα ιδιαίτερα των άλλων, δεν θεωρείτε τους άλλους σαν ύπηρέτες έτοιμους να εκτελέσουν τις δια- ταγές σας.

Μιά καθώς πρέπει γυναίκα είναι, όπως βγαίνει κι' από όσα είπαμε παρα- πάνω, μιά γυναίκα που και στην εργασία της και στις κοινωνικές σχέσεις, σ'όλη έρωτα, στις σχέσεις με τους κατώτερους της, στις καταστάσεις έπείγου- σης ανάγκης, χρησιμοποιεί την έφευτα της και συμπεριφέρεται πάντοτε με τάξι, με άνατορή, με μεγαλόψυχη κατανόηση, είναι μιά γυναίκα που προσπα- θεί να μην κάνει ποτέ γκάφας και προσέχει, τέλος, τα έλαττώματά της, ώστε να μη θύνουν τους άλλους, να μην περιορίζουν την έλευθερία τους.

Σας κάνουμε έδω μερικές έρωτήσεις, μέσα από τις όποιες θα μπορούσατε να όητε αν σε καθρέφτη και ν' άναγνωρίζετε τον εαυτό σας ή από τις όποιες θα μπορούσατε να συμπεράνατε ποιά σημεία σας λείπουν για να φθάσατε στο έπίπεδο που θα σας άνεβόσθη στην προνομιούχο κατηγορία μιάς καθώς πρέ- πει γυναίκας.

Παρακάτω, έξ' άλλου, σας δίνουμε μερικές έρωτήσεις για «έκείνους», τον άνδρα δηλαδή που έλπιζετε ναχη τα γούστα σας, την ευγένειά σας, μιά πνευ- ματική τέλος συγγένεια μαζί σας, έτσι που να μπορούτε να τον έχετε στο πλευ- ρό σας χωρίς το φόβο να ντροπισθήτε.

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΑΣ

1. Φροντίζετε ν' άρννηθήτε μιά πρόσκλησι; γιατί δεν έχετε ένα καινούργιο φόρεμα για να κάνετε μιά καλή εμφάνισι;
2. Όποιόδήποτε κι' αν είναι το περιβάλλον που βρίσκασθε, προσπαθήστε να τανήτε μονάχη όπως είσαστε, χωρίς προσποιήσεις;
3. Αν δεν είσαστε σίγουρη για τις γνώσεις σας σε μιά συζήτησι προσπα- θείτε να παρακολουθήτε και ν' άκούτε τους άλλους με γλυκύτητα;
4. Αν σ' ένα γεύμα σας προσφέρουν κάτι που δεν σας άρέσει, φροντίζετε να μην το καταλάβουν από τις κινήσεις ή τα λόγια σας; τρώτε λιγάκι από καί- νο που δεν σας άρέσει; και, χωρίς να πητε τίποτα, άφίνετε το πιάτο;
5. Αν σ' ένα περιβάλλον κάνη πολλή ζέση άποφεύγετε να ξεφορτώτε και να βγάτε επιφωνήματα δυνατά πολλα με την παρίστασι ή δημιουργείτε γύρω σας μιά άμυδραρα ευχάριστη, που κάνει λιγώτερο αισθητή τη ζέση;
6. Αν κάποιος σας πειράξη στο δρόμο, τραβήξε στη δουλειά σας κάνον- τας πως δεν τον άκούσατε, χωρίς να γυρίσετε ν' άπαντήσετε;
7. Σέρετε να ντυθήτε, με κάποιο προσωπικό τόνο φυσικά, αλλά και τόσο διακριτικό ώστε να περνάτε άπαρατήρητη είτε στο δρόμο, είτε σ' ένα σαλόνι;
8. Έν ένα ραντεβού άντιστάκεσθε στον πειρασμό ν' άργήσετε πολύ, έστω κι' αν έρετε ότι ο άλλος, που θα σας περιμένη, είναι δολικός;
9. Αν άνάμεσα στους καλεσμένους σας προσέξετε ότι δυο απ' αυτούς μιλούν ψυχρά, προσπαθήτε με τη διπλωματική σας έμπέδισι να κάνετε τις σχέσεις τους πιο θερμές, πιο έγκάρδιες;
10. Αν σας καλεσμένους έρθη άργά γιατί κάτι τοβυχε και σας ζητήση συγγένη γι' αυτό, τον καθησυχάζετε χωρίς να τονίσατε μπροστά στους άλλους την καθυστέρησι του, αλλά αντίθετα προσπαθήτε να τη θεωρήσατε σαν κάτι άσημαντο;
11. Σέρετε ότι έχετε έλαττώματα, αλλά έρετε να τα δέχεσθε με φυσι- κότητα, χωρίς να κάνετε τους άλλους να δυσφορήν;
12. Αν στο λεωφορείο, στο τρέμ, σε μέρος που είναι πολλές κόσμοι σας σπρώχνει ή σας πατήσουν, μπορείτε με διατηρήσατε τον αυτοέλεγχό σας, χω- ρίς να δημιουργήσατε ολόκληρο δράμα γύρω απ' το άτυχημά σας;
13. Στο έστιατόριο, αν είσαστε με καθυλιέρη, άποφεύγετε να δίνετε ή να ένοτλες στο γκαρδόνι;
14. Αν δίνετε κάποια γιορτή, είδοποιείτε το νοικάρη του κάτω πατώμα- τος για το γεγονός αυτό, ώστε να κάνη ύπομονη;
15. Άποφεύγετε να ρωτήσατε ένα φιλικό σας άνδρόγυνο που είναι παν- τρέμιο έδω και δυο ή και περισσότερα χρόνια: «Άκόμη κανένα παιδί»;
16. Αν σ' ένα τραπέζι, που δίνετε σπίτι σας ή ύπηρέτηιά σας σπάση ένα πιάτο ή κάτι άλλο, βάζετε τις φωνές ή άφίνετε να περάση άπαρατήρητο;
17. Αν έχετε καλεσμένους στο σπίτι σας έξέχουσας προσωπικότητας άπο- φεύγετε τα «κινετικά φιλοφρονήματα» άποκαλώντας το σπίτι σας «φτωχικό» ή «έστγματο» ή «άσχημο»;
18. Όταν πηγαίνετε σε κανένα ξενοδοχείο άποφεύγετε να προκαλέσατε τον πανικό του προσωπικού με τις άπατηήσεις σας;
19. Στο δινεμα φροντίζετε να μη διακατηράσαστε κατά τη διάρκεια της προ-

Η Γκρέες Κέλλυ άνήκει στον τύπο της άνωτερης γυναίκας που μπορεί να σταθή άντάξια στο πλευρό ενός πρίγκηπα.

βολής γιατί το φίλμ δεν άξίζει τίποτα, να μη ζητάτε απ' το συνοδό σας διαρκώς έξηγήσεις, να μη διαβάσετε μεγαλοφώνως τα γράμματα κι' αν κανένα θέλη να περάση απ' τα καθίσματα να μην ξεφορτώτε δυσάρεστημένη;

20. Φροντίζετε να μη φθάνετε άργά στο θέατρο, να μη φοράτε καπέλο - άε- ροπλάνο, να μη σγκωνόσαστε πριν τελείωση το έργο, να μην πηγαίνετε μ' ένα φορεματάκι σπρό, αλλά ούτε και με βαρειά τουαλέτα;

21. Όταν βρίσκασθε σ' έστιατόριο άποφεύγετε να μυρίζετε τα πιάτα, να κάνετε τη φαντασμένη ζητώντας χαδάρι ή γαλλικές σάλτσες κλπ;

22. Όταν βρίσκασθε σ' έναν κύκλο ανθρώπων χαμηλής μορφώσεως άπο- φεύγετε να κάνετε έπίδειξι των γνώσεών σας σχετικά με τη λογοτεχνία, το θέατρο, την κοσμική κίνησι;

23. Αν είσαστε μαζί μ' «έκείνους» φροντίζετε να μη κυττάζετε γύρω σας με φίλαρέσκεια, να μη τον μεταχειρίζεσθε με ύπερβολική οικειότητα, να μη τον άποκαλήτε «μπουλούκο μου» ή κάτι τέτοια;

24. Και πάλι όταν είσαστε μαζί του, φροντίζετε να μη δείχνετε την άκε- φιά σας, να μη διακρίζετε τα μακιγιάζ σας και την ποσότητα του άρώματός σας;

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΝ

(Να τις κάνετε οι ίδιες στον εαυτό σας κρυφά).

Τις έρωτήσεις για κείνον, στις όποιες πρέπει ν' άπαντήσατε σεσι οι ίδιες, σύμφωνα με την κρίσι σας, θα τις κάνουμε άντιστροφα. Κι' έξηγήσουμθα: Στη δική σας περίπτωση θα είσαστε μιά γυναίκα όπως πρέπει, μιά άληθινή κυ- ρία, αν άπαντήσατε «ναί» σ' όλες τις έρωτήσεις. Αν αντίθετα άπαντήσατε «ναί» στις λιγώτερες από τις μισές, δεν δίνετε την εντύπωσι ότι είσαστε, αλ- λά ότι μπορείτε να γίνετε. Για κείνον όμως θα κάνουμε το αντίθετο: ή άπάν- τησι δηλαδή πρέπει να είναι «όχι». Αν σας φαίνεται ότι πρέπει να δώσατε καταφατική άπάντησι στις έρωτήσεις, «έκείνος» άπέχει πολύ να είναι. Ένας κύριος όπως πρέπει, άξιός να σταθή στο πλευρό σας. Αν τα «ναί» είναι πολύ λίγα (πάντοτε κάτω απ' τα μισά) έχετε έλπιδες να τροποποιήσατε την προ- σωπικότητά του όσο χρειάζεται για να τον πλησιάσατε στον ιδεώδη τύπο του άνδρα που έχει γούστα, ενδιαφέροντα, ευγένεια και τάξι σαν τα δικά σας.

1. Νοιώθε λύπη αν, όταν είναι μαζί σας, δεν γυρίση να κυττάξη καμιά «ξανθή άτομική δόμια» που το έκανε έντοπωσι;
2. Όταν συμψη να πάθη κάποια έλδωτη τ' άμάξι του, έστω κι' έλαφρά, ξε- σπάει σε φωνές και σε όχι και πολύ ευγενικές έκφράσεις;
3. Όταν σας στέλνη λουλούδια έσχνά κάτι κανόνα ότι προτιμάτε τα τρι- ανατάφλα π.χ. και δεν σας άρέσουν τα γαρύφαλα;
4. Φορώντας ένα κοστούμι ενδιαφέρεται έλδωχιστα αν ή γραβάτα του και το πουκάμισό του ταιριάζουν ή όχι με το σύνολο;
5. Σε μιά γιορτή θέλει να βάλете έλα τα κομμάτια που σας χάρισε εκεί- νος, χωρίς να σκεφθή ότι έτσι θα μοιάζετε με δένδρο των Χριστουγέννων;
6. Τρέμει στην ιδέα να γυαλίσση μόνος του τα παπούτσια, αλλά αν του τα γυαλίσατε σεψ, δεν το βρίσκει καθόλου άσχημο;
7. Καννέστα σε σας για τις «παλιές» του περιπέτειες και, έστω κι' αν δεν άναφέρη όνόματα, σας δίνει πάντοτε να καταλάβετε ότι έπρόκειτο για γυ- ναίκες όμορφες και πλούσιες;
8. Προσέχει ότι φοράτε καινούργιο και κομμάτια φόρεμα μόνο όταν έχη τελεωμένη πιά ή σαϊζόν;
9. Στο δινεμα σας μιλά διαρκώς έξηγώντας σας πως τελειώνει το έργο;
10. Αν ρίχνη κρασί, άρχίζει ρίχνοντας πρώτα στο δοκό του ποτήρι;
11. Έχει βάλει για έπίδειξι στους τοίχους τα διπλώματά του, ευχόν πα- ράσημιά του ή καμιά πετυχημένη φωτογραφία του σκόλη του;
12. Μπερδεύει το ρυθμό διακρών έπίπλων και δεν έχει ιδέα για την άρ- μονία των χρωμάτων σ' ένα περιβάλλον;
13. Στο ξενοδοχείο, στην πιάξ, σ' ένα κέντρο πιάνει κουβέντα μ' άλλους, φλυαρεί με μεγάλη οικειότητα με τον κλητήρα του άουανςέρ, το θυρωρό, το γκαρδόνι, το μπάρμπα;
14. Δεν δίνει σημασία στην άκρίβεια προκειμένου για ραντεβού, θέατρο.

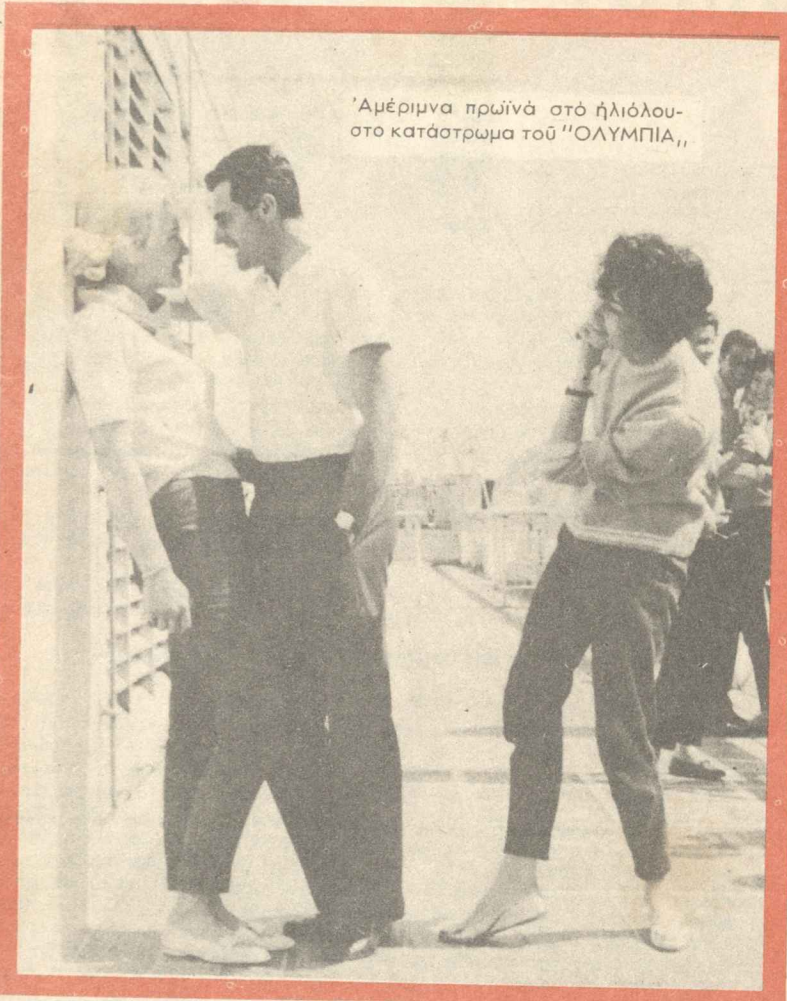
ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Δεν ισχυριζόμαστε φυσικά ότι με τις έρωτήσεις αυτές δίνουμε μιά εικόνα όλων των περιπτώσεων της καθημερινής ζωής, ή άκόμη και των πιο σπου- δαίων. Άλλά κι' η καθώς πρέπει γυναίκα κι' ο άληθινός κύριος φαίνονται πε- ρισσότερο στα καθημερινά μικροπρήγματα, παρά στις σπουδαίες στιγμές της ζωής. Κι' είναι πιο δύσκολο ν' άποκτήση κανείς τον τίτλο αυτόν άκριβώς στα μικροπρήγματα και στις καθημερινές άπαφές του με τους άλλους.

Ένα πράγμα όμως πρέπει να υπογραμμίσουμε γιατί είναι σπουδαίο: κι' αν άκόμη δεν νοιώθατε τον εαυτό σας κατάλληλο να άντιμετωπίζετε όπως πρέπει μια περίστασι, φροντίστε να την ξεπεράσατε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Μιά γυναίκα άποκαί μιά άνωτερη ευγένεια και μιά ιδιαίτερη προσω- πικότητα μόνο άπονομώνεται τον εαυτό της στις σχέσεις της με τους άλλους και άποκτώντας σαν μια δούτερη φση τη συνήθεια του τι πρέπει να κάνη.

Ταξιδεύετε με το άδούγκριτον Υ/Π „ΟΛΥΜΠΙΑ“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

‘Αμέριμνα πρῶινά στο ήλιόλου-
στο κατάστρωμα του “ΟΛΥΜΠΙΑ,”

Τό ‘Υπερωκεάνιον “ΟΛΥΜΠΙΑ”
προσφέρει σέ δλους άνεξαιρέτως
τούς επίβάτας του πρωτοφανείς
άνέσεις καί πολυτέλειαν.

‘Απευθυνήτε εϊς τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα τής προτιμήσεώς σας
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΨΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

GREEK LINE

Τά πόδια χωρίς καμπύλη στό πέλμα
μποροῦν νά ἀποτελέσουν φοβερή
νόχλησι καί ἀνωμαλία. Αλλά τὰ πό-
δια τοῦ τύπου αὐτοῦ δέν εἶναι πο-
τε ἀνωμαλία. Εἶναι πράγματι δυνα-
τόν νά εἶναι κανονικά—σε ὁρισμένες
ήλικίες, καί σέ ὁρισμένες περιπτώ-
σεις.

Τά δρέφν, οἱ ἄγριοι, καί οἱ μα-
λαφίνες, ἔχουν ὅλοι μόνιμη πλατυ-
πῶν. Τό πόδι τοῦ μωροῦ παιδιοῦ ὁ-
ναί τελείως ἐπίπεδο.

Ἡ πλατυπῶν ἀποτελεῖ ἀνωμαλία
μόνον ὅταν ἡ ἐπίπεδη μορφή τῶν πο-
διῶν ἀποτελεῖ μόνιμη κατάσταση κα-
θώς ὁ ἄνθρωπος στέκεται. Πρῶτα
γιά ἀντιαισθητική, ἀλλά καί ὁποῖα
ἐννοήσιμη κατάσταση, ποῦ ἀπο-
τελεῖ κανόνα σχεδόν σέ πολλές με-
λικές γυναῖκες—καί γίνεται ἀρρω-
στία νά δημιουργηθοῦν ἐπώδυνοι καί ἐν-
ζητικοί πόνοι.

Ἡ συνήθεστερη αἰτία τῆς πλατυ-
πῶν εἶναι ἡ κόπωση. Ἡ κόπωση
τοῦ μῦος τοῦ ποδιοῦ, ποῦ ὁρ-
γεῖ στήν κοῦφα τῶν συνδένων καί
ἐν συνεχείᾳ, στή γενική κόπωση τοῦ
ὁργανισμοῦ. Κάθε ἀπότομη αἰσθη-
τοῦ βάρους τοῦ ἀνθρώπου, μᾶλλον
ἀπασχολήσις ποῦ προϋποθέτει πολλές
ὥρες ὀρθοστασίας, μᾶλλον ἐν-
τάσεις τοῦ ὁργανισμοῦ—ὅλα αὐτά
μποροῦν νά ἀποτελέσουν ἀρρω-
στία πλατυπῶν.

Ἡ πολλή καθήμενη ὀρθοστα-
σία εἶναι μᾶλλον ἀπό τίς συνήθεστε-
ρες αἰτίες. Οἱ χειρότερες περιπτώσεις
πλατυπῶν παρουσιάζονται σέ
κοιμητοῦς καί τούς κοινούς, ποῦ πε-
νοῦν ὁλόκληρη τήν ἡμέρα τούς ὀρθο-
στα.

Φυσικά, ἡ καλύτερη θεραπεία γιά
τήν πλατυπῶν εἶναι... ἡ κόπωση.
Τά παπούτσια ποῦ φορεῖτε πρέπει νά
εἶναι μαλακά. Προτιμᾶτε τὰ παπού-
τσια ποῦ δένουν μέ χορδόνια. Ἡ ἐπι-
τεροκή ὀνη τῶν ποδῶν νά εἶναι ἐν-
θεῖα, ἀπό τή μήτη ὥς τή φτέρνα. Τά
ποιντίν νά εἶναι μαλακά, εἰσάγω-
στε τὰ δάκτυλά νά λυγίσουν. Καί τά
πίσω μέρη τῆς φτέρνας νά εἶναι
σκληρά, γιά νά στηρίξουν τὰ πόδια.

Ἀποκτήστε τήν συνήθεια νά χρη-
σιμοποιεῖτε τὰ πόδια σας ὅταν εἶ-
ναι ἀπὸ τήν κατάστασιν—ὅχι ἀπὸ
ὅλην ἀλόγως. Καθὼς βαδίζετε, πε-
ρῶναι νά νοιώθετε τήν ἐλαστικότητα τῶν
δακτύλων καί τοῦ πέλματος.

Ὅταν ἐργάζεσθε, σπονδίζετε νά μή
στέκεσθε ἀνίστη—ὅσο μπορεῖτε, κα-
τακλίση καί κάθιστε.

Τά δρόννα, στό σπίτι, μή φορεῖτε
μαλακές παντόφλες, ἀλλά ἀντανα-
στάτε τὰ παπούτσια σας μέ ἕνα ζευ-
γάρι παλιά καί ἀνετα παπούτσια. Μᾶ-
λλον συμφορὴ εἶναι νά ἔχετε τὰ πα-
πούτσια σας κοντά στό χροῖμα καί νά
τά φορεῖτε ἀμέσως μόλις σησθεῖτε.
Ὅστε τὸ πόδι νά μὴ κινεσηθεῖ μέ
μαλακές παντόφλες.

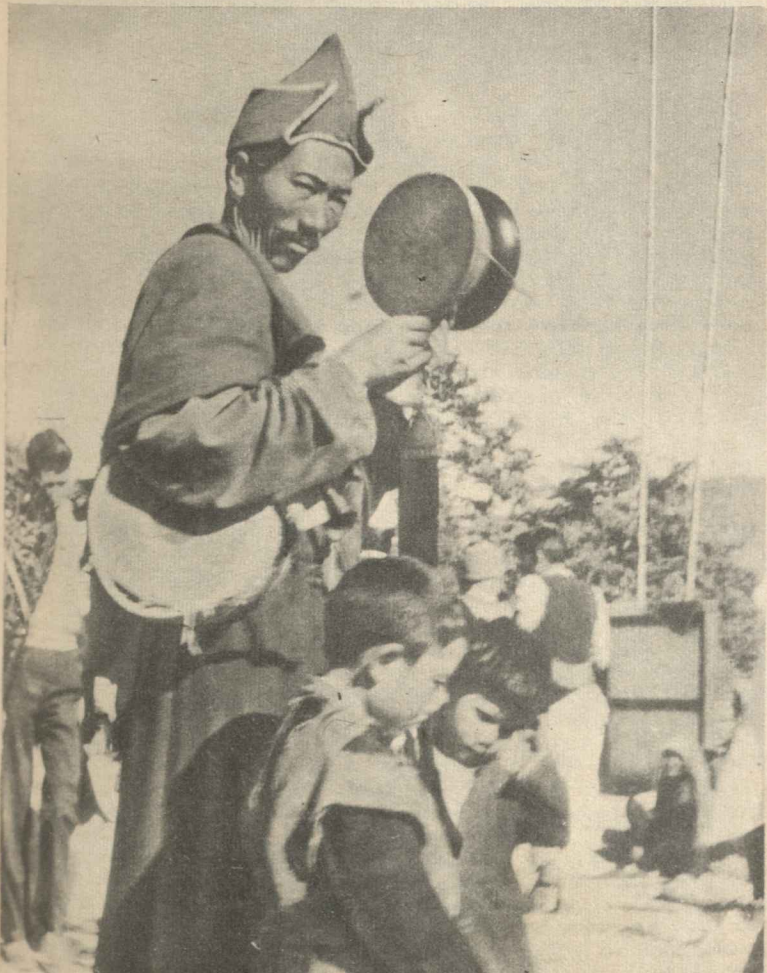
Ὅσο γιά τὰ παιδιά, μὴν τοῖς ἐν-
τέτε ποτε μαλακά παπούτσια ποῦ δέν
ὑποστηρίζουν καλά τὸ πόδι, ὅταν καί
πέδῃ ἀνοιχτά στή φτέρνα.

Κάθε ἐπιμονος πόνος τῶν ποδῶν
πρέπει νά ἀντιμετωπισθῇ σοβαρά. Θά
χρειαστοῦν μᾶλλον ὁ ἑβδομάδες ἀπο-
παύσεως, εἰδικές ἀσκήσεις καί προ-
φυλακτικὴ περίθαλψη, γιά νά ἀποφευχθῇ
κακή χειροτέρευσις τῆς καταστάσεως. (Με-
ρικὲς ἀπὸ τίς εἰδικές ἀντι-ἀσκήσεις
δημοσιεύονται στίς εἰκόνας τῆς σελί-
δος αὐτῆς).

Εἶναι πιθανόν ὁ γιατρός σὺν ἡ
ποῖον θά ἀπευθυνήτε, νά σας δοῦν
ἐπίσης νά χρησιμοποιήσετε, ἐπὶ τῇ
διάστασι, τὰ εἰδικὰ ὑποστηρίγματα
ποῦ μπαίνουν στὸν πάτο τοῦ παπου-
τιοῦ καί συγκρατοῦν τήν καμπύλη
σὴ θέσι τῆς.

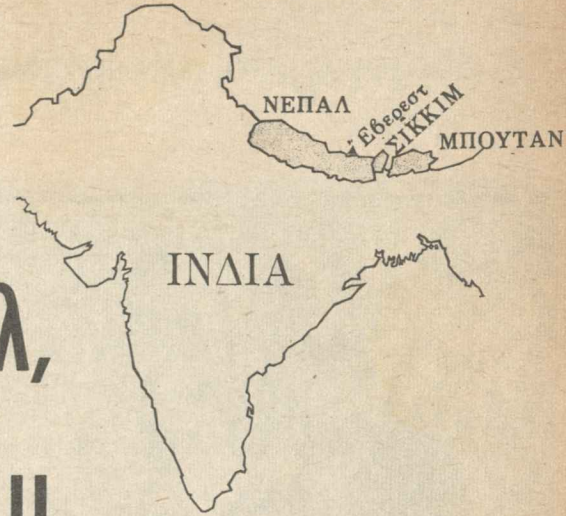

Ἡ Κατμαντοῦ, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νεπάλ, ἔχει 600 ναοὺς. Σὲ
καθῆναν ἀπ' αὐτοὺς εἶναι σκαλισμένες διάφορες δαιμονικὲς μορ-
φές κι' εἶναι διακοσμημένοι με ἀναπαράστασεις ἐξαιρετικῆς.

Με χορὸ καί τραγοῦδι τελειώνουν τήν ἡμέρα τους οἱ κά-
τοικοι τοῦ Σικκίμ. Στὴν εἰκόνα ἕνας Σικκιμέζος με τοπι-
κὸ «ντέφι» παίξει πολὺ ρυθμικά γιά νά χορέψουν οἱ ἄλλοι.

ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Νεπάλ, Σικκίμ, Μπουτάν...

ΤΡΕΙΣ ΧΩΡΕΣ ΞΕΧΑΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΧΡΟΝΟ ΣΤΗ «ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Ξεχασμένα ἀπὸ τὸ χρόνο, ἀπλώνονται στήν κοιλάδα τῶν Ἰμα-
λαίων τὰ τρία βασίλεια: Τὸ Νεπάλ, τὸ Σικκίμ καί τὸ Μπου-
τάν. Ὅταν τὸ 1951 κατελήφθη ἀπὸ τὴν Κίνα τὸ Θιβέτ κι' ὁ
νέος γείτονας ἀπλώσε τὴ σκιά του ἐπάνω στὰ τρία αὐτὰ βα-
σίλεια, γιά νά ἐλέγξει τίς διαβάσεις πρὸς τὴν Ἰνδία, ἤρθαν
γιά πρώτη φορά στὸ προσκήνιο τοῦ παγκόσμιου ἐνδιαφέροντος. Οἱ
κάτοικοί τους, ποῦ συγκεντρώνονταν στίς γαλήνιες αὐλές τῶν ναῶν
τοὺς πολὺ λίγα πράγματα ἤξεραν ἀπὸ πολιτικὴ. Ὁ χρόνος εἶχε
σταματήσει ἐπὶ αἰῶνες γι' αὐτοὺς. Κι' ὅμως δέν ἀργήσαν ν' ἀλλάξουν
μέ γρήγορο ρυθμὸ πολλὰ πράγματα στίς χώρες αὐτές, ὅσα δέν εἶ-
χαν ἀλλάξει τόσους αἰῶνες. Ἡ Κίνα καί ἡ Ἰνδία προσπαθοῦν νά
προσεταιρισθοῦν τὰ τρία βασίλεια. Ποῖος, ἀραγε, θά κερδίσει στὸν
ἀνταγωνισμὸ αὐτόν;

Τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ ἔθνη τῶν Ἰμαλαίων εἶναι τὸ
Νεπάλ. Ἀπὸ τὴν τροπικὴ ζούγκλα τῆς Ἰνδικῆς πεδιάδας μέχρι τὴ
Στέγη τοῦ Κόσμου, τὴν 8800 μέτρα ψηλὴ κορυφὴ τοῦ "Ἐβερεστ", στήν
ὁροσειρὰ τῶν Ἰμαλαίων, ἀπλώνεται ἡ χώρα αὐτὴ ποῦ εἶναι περίπου
ὡς τὴν Ἑλλάδα σ' ἔκταση. Ἐδῶ καί λίγον καιρὸ τὸ Νεπάλ ἦταν τε-
λείως κλειστὸ στοὺς ξένους. Γιά πρώτη φορά ὅταν ἀνέλασαν τὴ δια-
κυβέρνησι φασιμένοι μαχαράγιαδες, τὸ 1955, ἀνοίξε τὰ σύνορά
του. Κι' ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ξένους δημοσιογράφους ποῦ τὸ ἐπε-
σκέφθηκαν, γράφει ἐδῶ τίς ἐντυπώσεις του:

«Ἀπὸ τὰ Ἰνδικὰ σύνορα πέρασα μέ τὸ Νεπαλικὸ σιδηρόδρομο
μέσα ἀπὸ τὴ ζούγκλα ποῦ καταλαμβάνει ὅλη τὴν πλάτους 20 χιλιο-
μέτρων πεδιάδα ἀπὸ τὰ πρῶτα ὕψηματα τῶν βουνῶν. Ἐκεῖ τελειώ-
νει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή. Μὲ μεγάλη δυσκολία κατάρθισα νά
θρῶ μιά θέσι στὸ λεωφορεῖο ποῦ θά μ' ἔφερνε ἀπὸ τίς πρώτες ὁρο-
σειρές στήν Κατμαντοῦ, τὴν πρωτεύουσα τοῦ Νεπάλ. Περνάσαμε ἀ-
πὸ ἕνα στενὸ, γεμάτο στρεφές δρόμο, ὅσο νά φτάσουμε στήν πρώτη
ὁροσειρά. Τὰ βουνά, στὰ ὁποῖα ἀδηνόθετε ἕνας ἀνηφορικὸς στενὸς
δρόμος ἦταν σκεπασμένα ἀπὸ ἀδιάπεραστη ζούγκλα. Τὸ λεωφορεῖο
προχωροῦσε ἀγκομαχώντας ὅλο καί πὺ ψηλά, ὥς ποῦ φτάσαμε τε-
λὸς στὸ πέρασμα, σὲ ὕψος τριῶν χιλιάδων μέτρων πάνω - κάτω. Ἀ-
πὸ κεῖ εἶχε κανεὶς μιά θαυμάσια θέα τῆς «Στέγης τοῦ Κόσμου», τὴν
αἰῶνα σκεπασμένην με χιόνια, τὴ γεμάτη μυστήριον καί γοητεία κο-
ρυφὴ τοῦ "Ἐβερεστ", ποῦ τόσες ἀνθρώπινες ζωές ἔχει στοιχίσει ἡ
προσπάθεια νά τὴ φτάσουν.

Τὸ ἴδιο ἀπότομη ἦταν μετὰ τὸ πέρασμα ἡ κατηφορὰ τοῦ δρό-
μου ποῦ ἀδηνόθετε μέχρι τὴν Κατμαντοῦ. Ἀσύγκριτη σὲ διορφία
εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νεπάλ. Νομίζει κανεὶς ὅτι βρίσκεται μέσα
σ' ἕνα ἀληθινὸ μουσεῖο. Ὅπου γοργήν τὸ μάτι του βλέπει ναοὺς. Ἀλ-
λοτε μοιάζουν στήν ἀρχιτεκτονικὴ με τοὺς Ἰνδοὺς ναοὺς κι' ἄλλοτε
ἔχουν τὴ μορφή κινεζικῆς παγόδας, με τίς ἀλλεπάλληλες στέγες τους.
Κι' ἀνάμεσα στούς ναοὺς ὑψώνονται παλαιὰ ἀνάκτορα, οἱ κατοικίες
τῶν ἀριστοκρατῶν, με τὰ γλυπτά τους καί τίς πολυχρώμες διακο-
σμῆσεις τους. Τὰ ἀγάλματα τῶν παλαιῶν ἡγεμόνων φαίνονται νά

ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΥΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΓΕΜΑΤΗΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Ένα αυτοκίνητο φτάνει στο Νεπάλ. Πράγμα παράξενο για τη μικρή χώρα, που το πιο σύντομο μεταφορικό μέσο είναι τα... πόδια. Το Νεπάλ έχει ίση περίπου έκταση με την Ελλάδα.

Ο βερσιμός του ρυζιού στο Νεπάλ, που γίνεται με πρωτόγονο τρόπο χωρίς κανένα τεχνικό μέσο, είναι σκληρή δουλειά. Αν ένας αγρότης αποκτήσει ένα ξύλινο άροτρο, θεωρείται πλούσιος.

κινούνται περίεργα την κίνησι στους δρόμους της πρωτεύουσας. Από τις πέντε ή ώρα το πρωί κιάλας είδα μια άτελειωτή σειρά από άγγειοπλάστες που κουβαλούσαν από απόστασι συχνά δεκά χιλιόμετρων κανάτια και στάμνες στην αγορά της πόλεως. Τα θράδνα γυρίζοντας στο «μπαζάρ» — στην αγορά — είδα ντόπιους θιαστέχνες να σφυροκοπάνε κάτω απ' το φως της λάμπας του πετρελαίου το άσχημο, φτιάνοντας κοσμήματα. Όλες οι γυναίκες, ακόμα κι' οι πιο φτωχές, φορούν θραχιόλια και σκουλαρίκια.

Πάνω στα θουνά οι αγρότες έχουν εκχερσώσει ένα μέρος από τη ζούγκλα και με προσπάθειες έχουν φτιάσει «πειλούλια», όπου καλλιεργούν ρύζι, που αποτελεί την κυριώτερη τροφή του πληθυσμού. Ανάμεσα στους αγρούς θλέπει κανείς τις καλύδες από μπαμπού των χωρικών. Δεν είναι σπάνιο μια οικογένεια να έχει δεκά πέντε ή περισσότερα παιδιά, γιατί οι Νεπαλέζοι αγαπούν πολύ τα παιδιά τους. Ίσως γιατί πάρα πολλά απ' αυτά πεθαίνουν σε νεαρή ηλικία, επειδή οι όροι υγιεινής είναι πρωτόγονοι.

Ήταν η εποχή του θερισμού του ρυζιού και την ίδια εποχή γίνεται κι' η εορτή των θυσιών, ή Ντουσέρρα, όπως τη λένε οι ντόπιοι. Ολόκληρες ημέρες γυρίζουν δώθε — κείθε οι αγρότες γιορτάζοντας στο μεγάλο γεγονός. Στο Νεπάλ, ακόμα και σήμερα, το γρηγορότερο μεταφορικό μέσο είναι τα... πόδια, γιατί τα μονοπάτια των θουνών είναι συχνά πολύ απόκρημνα και γι' αυτά ακόμα τ' αλογα. Οι Νεπαλέζοι χρειάζονται τρεις εβδομάδες σχεδόν για να φτάσουν από τα σύνορα της χώρας τους στην πρωτεύουσα Κατμαντού. Ένώ στην αγορά θυσιάζαν στα κακά πνεύματα διακόσιους θουβάλας — μια φρικαλέα, αίματηρή σκηνή — ένα άλλο πλήθος είχε συγκεντρωθεί μπροστά στους μεγάλους ναούς. Οι άνδρες έπαιζαν στις φλογέρες τους μελαγχολικούς ρυθμούς, συνοδευόμενοι από τύμπανα. Παράπερα σκέκονταν οι γυναίκες με τα πολύχρωμα «σαρί» τους. Στο μέτωπο είχαν σό σημάδι που θάζων οι 'Ινδές και που θεωρείται ότι φέρνει ευτυχία και μπροστά τους πανέρινα με ρύζι και λουλούδια, που θα προσέφεραν στους θεούς του ναού.

Δίπλα στους Ινδουϊστικούς ναούς θλέπει κανείς στην Κατμαντού και βουδδιστικά ιερά: στο Νεπάλ συναντιούνται οι δύο μεγαλύτερες θρησκείες της Ασίας. Κι' ο Βουδδισμός κι' ο 'Ινδουϊσμός όμως δεν είναι έχθρικοί ο ένας στον άλλον. Αντίθετα φαίνονται να αλληλοσυμπληρώνονται. Σήμερα μπορεί κανείς να δει μια λιτανεία 'Ινδουϊστών και την άλλη μέρα μια γιορτή Βουδδιστών.

Από την 'Ινδία είχα πάρει άδεια να ταξιδέψω ως το Σικκίμ, το πιο μικρό από τα κράτη των 'Ιμαλαίων. Στη Δύση θεωρούν το βασίλειο αυτό, που μόλις φτάνει το 1)3 της έκτασής της 'Ελλάδας, σαν τμήμα του Νεπάλ. Με το αυτοκίνητό μου μπόρεσα να φτάσω ως το Γκανγκκτόκ, την πρωτεύουσα της χώρας. Για να προχωρήσω όμως στο εσωτερικό της χρειάστηκε να πάω με τα πόδια. Στα χαμηλότερα ύψώματα του γιγαντιαίου θουνού Καγιενγιούγκα (8600 μέτρα ύψος), που δεσπόζει πάνω σ' έλο το βασίλειο, θλέπει κανείς πανάρχαια θιβετανικά μοναστήρια. Μέσα στην έρημιά των θουνών ζουν απομονωμένοι από τον κόσμο οι καλόγεροι. Ο μαχαργιάς, που κυβερνά τους 138.000 κατοίκους του Σικκίμ, είναι ένας ευγενικός, απλός άνδρας, που ασχολείται περισσότερο με τη ζωγραφική των θουνών της πατρίδας του, παρά με την πολιτική. Ο γιος του κι' ένας πρωθυπουργός Ινδικής καταγωγής διευθύνουν γι' αυτό το λόγο τις τύχες του μικρού αυτού όρεινου λαού. Το Σικκίμ είναι πιο στενά συνδεδεμένο με την 'Ινδία από το Νεπάλ και το Μπουτάν και την εξωτερική πολιτική, και άμυνα του την έχει αναλάβει η 'Ινδία.

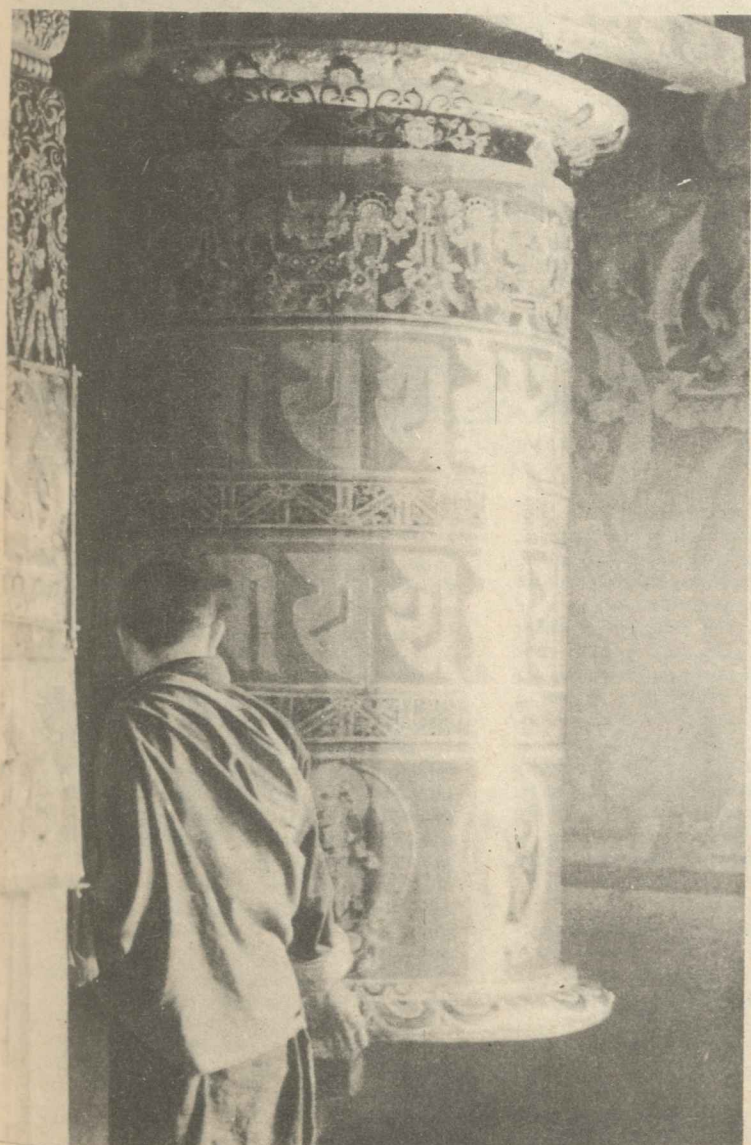
Η πιο «άπηγορευμένη» χώρα της Ασίας, αν όχι του κόσμου, είναι το Μπουτάν. Χωμένο ανάμεσα στα θουνά των 'Ιμαλαίων, ανάμεσα στην 'Ινδία και το Θιβέτ, κλείνεται στα ντόια από μια ζούγκλα, που φτάνει ως την κοιλάδα του ποταμού Βραμαπούτρα. Τα όρια του συνόρα του αποτελούνται από πανύψηλα, άγρια θουνά. Έλάχιστοι είναι οι Ευρωπαίοι που κατάρθωσαν τα τελευταία χρόνια να επισκεφθούν τη χώρα αυτή. Κι' επειδή εγώ δεν είχα άδεια να την επισκεφθώ «επίσημα», έπρεπε να μτώ «παράνομα». Στάθηκε όμως το χερό. Περιπλανιόμουν στο δρόμο που ώδηγούσε στη ζούγκλα του 'Ασσάμ κι' έμεινα για ένα διάστημα στη φουεία ενός 'Αγγλου καλλιερητή τσαγιού. Εκεί συνάντησα τον ηγεμόνα του Μπουτάν, που είχε καταυλισθεί στο δρόμο που οδηγεί από το Μπουτάν στο Δελχί, κοντά στη φουεία. Με προσκάλεσε στη σκηνή του κι' απ' αυτόν πήρα την άδεια να επισκεφθώ την «άπηγορευμένη» χώρα του Μπουτάν.

Ξεκινήσαμε κι' άρχισαμε ν' ανεβαίνουμε την ανηφορία του θουνού, ανάμεσα από στενά μονοπάτια και πυκνά δάση, αδιάπερστα σχεδόν. Στα δένδρα ήταν τυλιγμένες κληματίδες και όρχιδεές που αποτελούσαν ένα φαντασμαγορικό θέαμα. Είχαμε σελώσει τ' αλογα και ξεκινήσει κατά τις πέντε, το πρωί. Κατά τις δέκα ήμασε «δουτορο-τοά» — μια «σπασιαλτέ» του Θιβέτ. Το τοά βράζεται με αλατισμένο νερό κι' ύστερα ανακατεύοντάς το το ρίχνουν τσαγιού θουτύρο από γιάκ. (Το γιάκ είναι ένα όρεινό βοοειδές, που είναι έγκλυτο από γιάκ. Το γιάκ είναι ένα όρεινό βοοειδές, που είναι έγκλυτο ματισμένο στα θιβετανικά ύψιπεδα). Ύστερα ζύμωσαν «σταμα»

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΥΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΓΕΜΑΤΗΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Ένας άνογιότης περνά από το Παρουτάλ για το Μπουτάν. Στη χώρα αυτή αυτοκίνητα, ραδιόφωνα, ακόμα και τα σπέρτα είναι άγνωστα. Οι κάτοικοι βρίσκονται μακριά απ' τον πολιτισμό.

Σ' ένα από τα πολλά μοναστήρια του Σικκίμ, ένας καλόγερος περιτρέφει το «μύλο της προσευχής», που αντικαθιστά το δικό μας κομποσχοίνι. Οι καλόγεροι είναι κυρίως βουδδιστές.

ένα είδος πήτας από κριθαρένιο αλεύρι και θουτυροτοά. Ξεκινήσαμε πάλι... Το πρωί ζούγκλα, το μεσημέρι ζούγκλα, το θράδυ ζούγκλα... Την τέταρτη ημέρα φτάσαμε στο πρώτο πέρασμα. Γιατί στα όρεινά αυτά μέρη, μόνο από ώρισμα περάσματα μπορεί κανείς να περάσει. Ήταν τόσο ψηλά, ώστε από κάτω μας άπλωνόταν ένα χαλί από σύννεφα. Έπρεπε να διανυκτερεύσουμε στο γεμάτο χιόνι και πάγο τοπίο. Ύστερα από οκταήμερη πορεία φτάσαμε στο ύψιπεδο, στο οποίο ζουν οι Μπουτανοί ακόμα και σήμερα, όπως και στ' αρχαία χρόνια. Αυτοκίνητα, ραδιόφωνα ακόμα και σπέρτα είναι γι' αυτούς πράγματα άγνωστα. Ο δρόμος μας περνούσε από όχυρά φρούρια και χονδρά τείχη με πολεμίστρες, που παλαιότερα χρησιμοποιούν για την προστασία των πολυαριθμών πλούσιων μοναστηριών που βρίσκονται εκεί. Τα σπίτια των Μπουτανών είναι σκόρπια στις κοιλάδες και στις πλαγιές των θουνών. Για την κατασκευή τους δεν χρησιμοποιείται ούτε ένα καρφί. Τα ξύλα δένονται με κληματίδες ή είναι χωμένα το ένα στο άλλο. Δεν είδα χωριά στο Μπουτάν, το πολύ τρία ή τέσσερα αγροτικά σπίτια μαζί, γιατί τα συνεχόμενα μ' αυτά χωράφια για την καλλιέργεια του ρυζιού και του κριθαριού δεν είναι πολύ μεγάλα. Οι πολλοί Μπουτανοί είναι αγρότες, εύθυμοι, σκληραγωγημένοι τύποι.

Στη χώρα αυτή, που στο μέγεθος είναι όσο κι' η 'Ελβετία, κατοικούν γύρω στις 800.00 κάτοικοι που μιλούν θιβετανική διάλεκτο. Το καλοκαίρι οι άνδρες καλλιεργούν τα χωράφια τους, το χειμώνα άλλοι κουβαλούν με τ' αλογά τους αλάτι από την 'Ινδία ή το Θιβέτ, άλλοι δουλεύουν σιδηρουργοί κι' άλλοι κουβαλούν ξύλα από τα θουνά στην κοιλάδα. Είδα γυναίκες να ύφαιναν, ενώ άλλες δουλεύουν στα χωράφια. Κάθε οικογένεια φροντίζει για τον έαυτό της και γι' αυτό φυσικά στο Μπουτάν δεν υπάρχει αγορά. Ωραιότατα ήταν τα θράδνα, όταν άνδρες και γυναίκες μαζεύονταν γύρω από τις φωτιές και οι γυναίκες άρχιζαν να τραγουδούν.

Το τοπίο του Μπουτάν μπορούμε να το συγκρίνουμε με τις 'Αλπεις. Έπάνω από απόκρημνους θράχους φυτρώνουν θαλανδιές κι' οι κοιλάδες εισδύουν βαθιά μέσα στα θουνά. Στα υψηλότερα μέρη θόσκουν μεγάλα γιάκ. Τα περισσότερα από τα ζώα αυτά ανήκουν στο μαχαργιά, του οποίου η οικογένεια κυβερνά άπεριόριστα εδώ και πάνω από ογδόντα χρόνια το Μπουτάν. Σαν ένας μεσαιωνικός φεουδάρχης ζή σήμερα ο μαχαργιάς του Μπουτάν στα ανάκτορά του, στην Πουνάκα. Η αλήθεια είναι ότι δεν διάκειται έχθρικά στις νέες ιδέες, γιατί έχει ταξιδέψει στην Ευρώπη, στην 'Αμερική, στην 'Ιαπωνία κι' άλλου. Κρατά όμως και σήμερα ακόμα τη χώρα του τελείως κλειστή, γιατί είναι ο μόνος τρόπος να διατηρήσει την ανεξαρτησία της. Άλλωστε, το ξέρει ότι δεν μπορεί ν' αποφύγει την πολιτική εξέλιξη. Γι' αυτό στέλνει μ' έξοδά του νέους, έξυπνους Μπουτανούς για να μορφωθούν στην 'Ινδία. Αργότερα θα τους τοποθετήσει σε διοικητικές θέσεις. Για την προστασία της χώρας — που, όπως είναι γνωστό, τελευταία απέτελεσε το μύλο της έριδος μεταξύ Κίνας και 'Ινδίας — έσπρωγε την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία.

Εδώ και δέκα χρόνια ακόμα, για να φτάσουν οι είδησεις από τις απομονωμένες επαρχίες ως τον μαχαργιά, χρειάζονταν συχνά δυο εβδομάδες. Άλλα και σήμερα το ταχυδρομείο που μεταφέρεται από δρομείς ταχυδρόμους, που εναλλάσσονται κάθε τόσο, ύστερα από μιάς ημέρας ταξίδι. Πριν απ' το μαχαργιά, το Μπουτάν διαίκοι, όπως και το Θιβέτ, ένας λαός. Τα μεγάλα μοναστήρια ασκούν ισχυρή επίδραση στη διοίκηση της χώρας. Άντικειμενική διοίκηση μιας περιοχής είναι ο «νέρχεν». Σ' αυτόν φέρνουν οι χωρικοί σάκκους με ρύζι, που αποτελούν τους φόρους τους. Κάθε αγρότης πρέπει να προσφέρει τριάντα λίβρες ρύζι για κάθε αγρό. Ένας αγρός είναι τόσο έκτασι, όσο ο αγρότης μπορεί να όργωσει με το βόδι του επί μια ημέρα.

Την ημέρα που γιορτάζον τα γενέθλια του Βουδδά συνάησαν τους χωρικούς σ' ένα ποτάμι. Είχαν συγκεντρωθεί για την τοξοβολία, το έθνικό τους σπόρ. Την ώρα που τέντωναν τα τόξα, το πρόσωπό τους έδειχνε μια αγριότητα, μια τέτοια σκληρότητα, που για μια στιγμή νόμισα πως είχα ξαναγυρίσει στην εποχή των Ούννων. Όμως παρά τους κάπως άγριους τρόπους τους είναι συμπαθητικοί άνθρωποι. Όλο το απόγευμα συνεχίζονταν οι αγώνες τούτου. Όταν ο ήλιος εξαφανίσθηκε πίσω από τα πανύψηλα θουνά, συγκεντρώθηκαν όλοι και όλη τη νύχτα χόρευαν προς τιμήν του Βουδδά.

Όταν ξεκίνησα να φύγω, μαζεύτηκαν να μ' αποχαιρετήσουν πολυάριθμοι Μπουτανοί κι' ανάμεσά τους ο νέρχεν που για την περίπτωση είχε βάλει την επίσημη στολή του. Ανταλλάξαμε δώρα κι' εγώ φεύγοντας συνέχισα την περιπλάνησή μου. Όμως ακόμα δεν μπορώ να ξεχάσω τη γοητεία της γεμάτης μυστήριο ατμός χώρας, με τους τόσο κοντά στη φύσι κατοίκους της, που ζούν εύτυχισμένοι, χωρίς το άγχος των πολιτισμένων ανθρώπων, πάνω στα θουνά των 'Ιμαλαίων, στ' απόκρημνα ύψιπεδα, κοντά στο Θεό βάλεγε κανείς...

ΤΟ «ΚΕΝΤΗΜΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ»

Μιά εύγενική και δύσκολη τέχνη, εμπνευσμένη από μια
εύαισθητη φαντασία και γεννημένη από την υπομονή...

Εδώ και λίγον καιρό, στη Βενετία, μία μεσήλικη 'Αμερικανίδα περιηγήτρια πήγε σ' ένα από τα μεγάλα καταστήματα κεντημάτων που βρίσκονται στην πλατεία του 'Αγίου Μάρκου. Ένα από τα καταστήματα εκείνα, που είναι παγκόσμια γνωστά για τις δαντέλες και τα κεντηματά τους. 'Η περιηγήτρια ζήτησε να δει τραπεζομάντηλα, μεγάλα, για δεξιώσεις. Διευθυντής και πωλήτριες πήλκαν άμέσως σε κίνησι και προστά τα έκθαμβα μάτια της 'Αμερικανίδας απλώσαν, για να διαλέξει, θαυμάσιες δημιουργίες του Μπουράνο και της Βενετίας. 'Τότερα από άρκετη εξέταση, η 'Αμερικανίδα διάλεξε ένα μεγάλο τραπεζομάντηλο κεντημένο με δαντέλες σε αρχαίο σχέδιο. 'Όταν όμως της παρουσίασαν και τα πετσέτκια που συνόδευαν το τραπεζομάντηλο δήλωσε ότι ήθελε ν' αγοράσει μόνο το τελευταίο αυτό, χωρίς τα πετσέτκια. Διευθυντής και υπάλληλοι εξέφρασαν την εκπλήξι τους, γιατί ένα τόσο πανάκριβο τραπεζομάντηλο, είπαν, έπρεπε να συνοδεύεται με τα πετσέτκια του. 'Αφελéstατα, η 'Αμερικανίδα έσπεισε να τους καθήκονά της δηλώνοντας ότι δεν της χρειαζόνταν τα πετσέτκια γιατί είχε αποφασίσει να τ' αντικαταστήσει με χαρτοπετσέτες. Περιττό, βέβαια, να περιγράψουμε τη φρίκη που προκάλεσε στο προσωπικό του καταστήματος μία τέτοια πρόθεσι, που εκφράστηκε μάλιστα με τόση αφέλεια: ένα τραπεζομάντηλο αξίας χιλιάδων δραχμών, για το οποίο είχαν αγοράσει επί μηνες δεκάδες κεντήστρες, ένα από τα ωραιότερα δείγματα δαντέλας του Μπουράνο, να ταπεινωθεί συνταιριαζόμενο με άσπρες χαρτοπετσέτες, από κείνες που πουλούν στα περίπτερα! Θά ήταν ένα θλιβερό θέαμα και για τη σημερινή ακόμα εποχή, την εποχή των πλαστικών ύλων, των φτηνών επιγοφών και των συνθετικών ινών! Διευθυντής και υπάλληλοι είχαν χάσει τη μιλία τους. 'Η πελάτισσα, που κατάλαβε την κατάστασι, έσπεισε να εξηγήσει γιατί ήταν αποφασισμένη να μην αγοράσει τα πετσέτκια. «Και ποιος θά μου τὰ πλένῃ;» είπε. «Πώς θά μπορούσα να πείσω την καμαριέρα μου να αναλάβη το προσωπικό πλύσιμο του ἑ ἰδια, που είναι μαθημένη να πλένῃ μόνο με το ηλεκτρικό πλυντήριο;»

Οι δαντέλες θέλουν ιδιαίτερες φροντίδες

'Η κυρία δεν ἔλεγε ὑπερβολές, ούτε ἡ περιπτώσι της ήταν μοναδική. Τέτοιες δυσκολίες διαπικνώνονται συχνά, ἰδίως ἀπὸ τοὺς 'Αμερικανούς, που εἶναι οἱ χαλκιοί—σάν πλουσιώτεροι—ἀγοραστές δαντελῶν. 'Αλλωστε, ἔδω καὶ λίγον καιρὸ ἡ Βαρβάρα Χάττον, ἡ περίφημη 'Αμερικανίδα διακατομνησιώχος, σ' ὅσους τὴ ρωτοῦσαν, ἔξοφτας ὅτι εἶναι μία γυναίκα με καλλιερημένο γούστο καὶ δείχνει ἰδιαίτερη προτίμησι στὶς παλαιές δαντέλες τοῦ Μπουράνο, γιατί δὲν τὴ βλέπουν ν' ἀγοράζῃ, δήλωσε με μελαγχολία ὅτι ἔπαυε ν' ἀγοράζῃ δαντέλες γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ θλίψη νὰ βλέπῃ τὰ θαύματα αὐτῆς εὐαισθησίας καὶ τοῦ καλοῦ γούστου νὰ τὰ πετᾷ ἢ νὰ τὰ κακομεταχειρίζεται τὸ ὑπηρετικό της προσωπικό. «Εἶναι μία πολυτέλεια», συμπέρανε τέλος, «πὺ μόνον ἡ θεὰ μου μπορεί ἀκόμα νὰ ἀπολαμβάνῃ, γιατί ἔχει προσωπικό εἰδικευμένο, τῆς... παλιὰς σχολῆς».

'Αναφέραμε τὰ ἐπεισόδια αὐτά, γιατί ἐξηγοῦν κατὰ ἓνα τρόπο τοὺς λόγους τῆς σοβαρῆς κρί-

σεως που περνᾷ τὸ ἐμπόριο τῶν δαντελῶν. Εἶναι μία κρίσις που ἐμφανίζεται σ' ὅλα τὰ ἔθνη που ἔχουν παραγωγή δαντέλας, ἀκόμα καὶ στὰ μεγαλύτερα, τὴν 'Ιταλία καὶ τὴ Γαλλία.

Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα

'Η τέχνη τῆς δαντέλας χάνεται στὰ βάθη τῆς ἀρχαιότητος. Κατὰ τὸ θύλλο, ἡ 'Αθηνᾶ θέλοντας νὰ τιμωρήσῃ τὴν παρθένον 'Αράχνη, ποὺ καυχῆθηκε ὅτι πλέκει τὸ ἴδιο ὠραῖα μὲ τὴ θεᾶ, τὴ μεταφόρωσε στὸ γνωστὸ ἔντομο. Καὶ στὴν Αἴγυπτο ὅμως καὶ σὲ πολλὰς χώρες τῆς 'Ασίας ἦταν γνωστὲς οἱ δαντέλες. Στὴ Δύσι διαδόθηκαν ἀρκετὰ νορῆς καὶ περιφημῆς ἦταν οἱ βενετσιάνικες δαντέλες. 'Εδὼ κατὰ τὴν παράδοσι ἡ πρώτη ἰδέα τῆς δαντέλας δημιουργήθηκε στὸ μυαλὸ μίας ὁμορφῆς κοπελλίσσας ὅτι εἶδε τοὺς ἀφροῦς τῶν κυμάτων πάνω στοὺς βράχους. 'Ηταν ἓνα λευκὸ ἀραβοῦρημα ποὺ διαλυόταν, ἓνα παιχνίδι τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ νεροῦ, ποὺ θά μπορούσε νὰ ἀναπαραχθῇ μὲ μία τεχνική χρησιμοποίησι τῆς βελόνας καὶ τῆς κλωστῆς. 'Άλλος θρύλος, γιὰ τὶς περίφημες δαντέλες τοῦ Μπουράνο, λέει ὅτι ἦταν ἀποτέλεσμα ἑνὸς μεγάλου ἔρωτα. Τὸ Μπουράνο εἶναι ἓνα γοητευτικὸ νησί στὴν ἀκρὴ τῆς Λαγκούνας, ἔξασμένο, χαμένο σχεδὸν στὴν ἀκίνητη ὁμορφίᾳ τοῦ τοπίου, ποὺ θεωρεῖται σάν ἡ πατρίδα τῆς δαντέλας στὴ Δύσι, μίας εύγενικῆς ὅσο καὶ δύσκολης τέχνης, εμπνευσμένης ἀπὸ μία εὐαίσθητη φαντασία καὶ γεννημένης ἀπὸ τὴν υπομονὴ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μπετόρων τῆς ἀτέλειωτης ὁδοῦ ποὺ περιμεναν τὸ γυρισμὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυνῶν τῶν ἀστ' τῆς μακρινῆς θάλασσας...

Λέει, λοιπόν, ὁ θρύλος, ὅτι μία βραδυὰ δὺο ἐρωτευμένοι ἔδωσαν ραντεβού πλὺς ἀπὸ ἓνα ἀρχαῖο τείχος τοῦ νησιού. Αὐτὸ ἔγινε ἔδω καὶ πολλοὺς αἰῶνες. 'Ο νέος δὲν ἦταν βέβαιος ἀν ἐκείνῃ τὸν ἀγαποῦσε. Οἱ ὀρκοὶ δὲν τοῦ ἦσαν ἀρκετοί. Τὰ δάκρυα τῆς ἀγαπημένης του ὅμως στὸ τέλος τὸν συγκίνησαν. Δὲν θὰ τὴν ἀποκαρτετοῦσε γιὰ πάντα μονάχα μὲ μία συμφωνία. Στὸ τείχος εἶχε φινιρῶσει ἓνας κισσὸς καὶ ὁ νέος ἔκοψε ἓνα φύλλο, τὸ πρόσφερε στὴν κοπέλλα λέγοντάς της ὅτι τότε μόνον θὰ τὸν ἐπειθε ὅτι τὸν ἀγαπᾷ, ἀν μπορούσε νὰ κεντήσῃ, χωρίς ὕψασμα, στὸν ἀέρα, τὸ φύλλο αὐτὸ ποὺ ἀπὸ τότε καὶ γιὰ πάντα εἶναι τὸ σύμβολο τῆς πιστότητος καὶ τοῦ πάθους. Δὲν μπορούμε βέβαια νὰ ἰσχυρισθῶμε ὅτι ὁ νέος δὲν εἶχε πρωτότυπες ἰδέες, ὁ χρονικογράφος ὅμως ποὺ περιγράφει τὸ ἐπεισόδιό δὲν τὸ σχολιάζει, ἀλλὰ ἀπλῶς ἀναφέρει ὅτι ἡ νέα κατόρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμία του, φτιάχνοντας ἔτσι τὴν πρώτη δαντέλα.

Οἱ περίφημες δαντέλες τοῦ Μπουράνο

'Ας ἀφήσουμε ὅμως τοὺς θρύλους καὶ ἄς ἐξομῶμε στὴν ἱστορία. Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ τέχνη τῆς δαντέλας πρωτόκανε τὴν ἐμφάνισί της, στὶς ἀρχὲς τοῦ 1500 καὶ ἡ Βενετία ἔγινε ἀμέσως σπουδαῖο κέντρο παραγωγῆς. Περιορισμένη στὴν ἀρχὴ στὰ μοναστήρια καὶ τὰ ἀρχοντικὰ σπῆτια δὲν ἀόργησε νὰ γίνῃ γοήγορα λαϊκὴ τέχνη καὶ νὰ διαδοθῇ σ' ὅλα τὰ στρώματα. Στὴν τέχνη αὐτὴ διακρίθηκαν γοήγορα πρὸ πάντων οἱ γυναῖκες τοῦ Μπουράνο, ποὺ ἀπόκτησαν ἐκπληκτικὴ ἱκανότητα στὴ δημιουργία τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν ὁμορφῆς καὶ

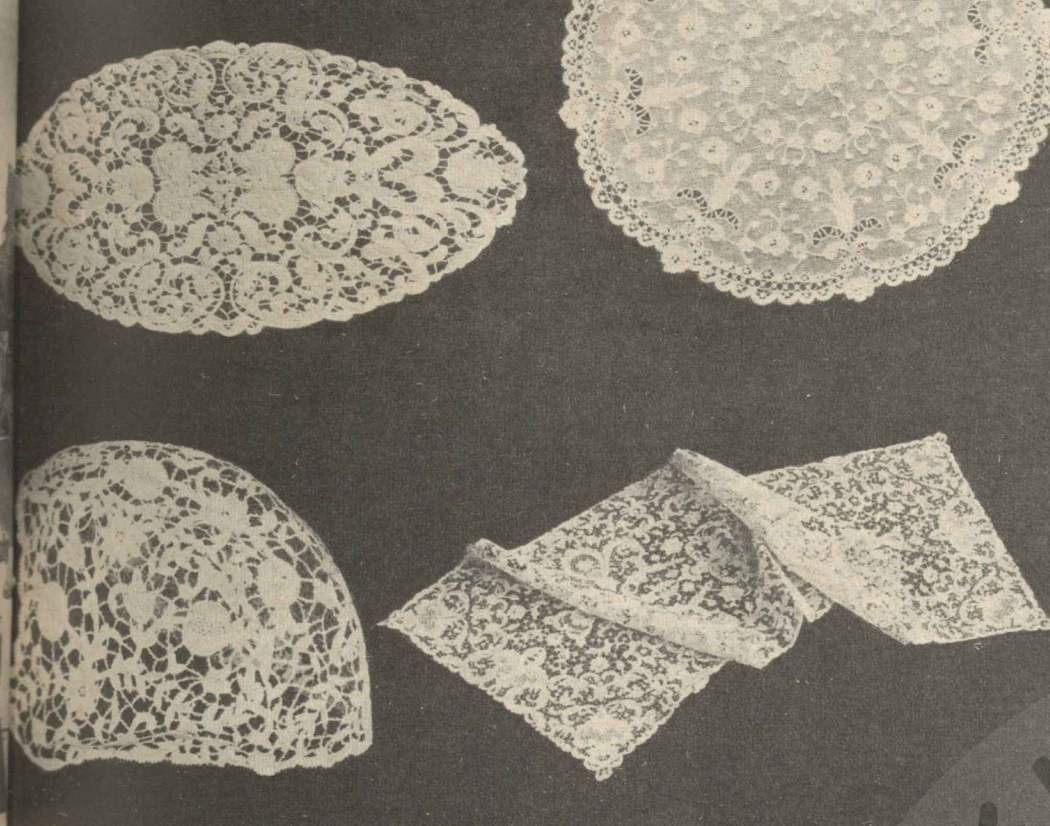

Τὸ παιχνίδι τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ νεροῦ γίνονταν τὸ θύλλο τῆς δαντέλας στὴ Βενετία.

ὑπομονῆς. 'Εκεῖ γεννήθηκε καὶ τὸ λεγόμενο κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπὸ τὸ θύλλο τοῦ φύλλου ποὺ κισσοῦ ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω—μὴ ἀναπνεύσῃ τὴν δημιουργία, γεμάτη εὐαισθησία καὶ ἐξομνία.

Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς δαντέλας ἐπιτηγνάνετο μὲ ἀργὴ καὶ ὑπομονητικὴ ἐργασία, χρησιμοποιῶνται ὁραϊκάτα σχέδια ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὰ λουλούδια, τὰ ζῶα, ἀπὸ διάφορα γεωμετρικὰ σχήματα κτλ. 'Η δαντέλα αὐτὴ ἔφτασε στὴν ἀκμὴ τῆς γοῆς στὰ 1600 καὶ ἀπόκτησε ἀκόμα περισσότερη γοῆ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ ἐπιτηγνάνετο καὶ μὲ μικροὺς ἀστεροειδῆς δίσκους, σὲ μεγάλῃ ποσότητι, ποὺ ἔδιναν μὴ ὀραϊκάτα δαντέλα. Τὸ εἶδος αὐτὸ μὲτ' ἓνα ἔλλοι ποὺ τὸ ὠνόμαζαν ἀντικιστὸς, ποὺ βαρὺ καὶ ἐπίσημο, ἦταν οἱ δὲν τοῦ ποὶ δαντέλας ποὺ ἦταν πὺ πολλὸν ἔαν ὁρῶν καὶ γοήγορα διαδόθηκαν ἀπὸ τὴ Βενετία σ' ὅλη τὴν 'Ιταλία καὶ τὸ ἔξωτερο, πουλῶσαν δὲ πολλὰς φορὲς σὲ ἀστρονομικὰς τιμὰς.

'Εκείνη τὴν ἐποχὴ, πολλὰς κεντήστρες τοῦ Μπουράνο, ἐπειδὴ τὸ κέντημα ποὺ δὲν ἦταν κεντημένο ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἶχε μεγαλύνει ἀξία, ἀναγκάζονταν νύχτα—μέρα νὰ κεντῶν καὶ τὸ ἀπὸ τ' ἀδύνατον καὶ τραυματικὸ φῶς ἐκτοῦ ἀντικιστοῦ. Αὐτὸ ἦταν ὅχι μόνον τρομερὰ κακοχαρακτῆρ. Αὐτὸ ἦταν ὅχι μόνον τρομερὰ κακοχαρακτῆρ, ἀλλὰ καὶ ἔξωτερικὸ ἐπικίνδυνον. Σήμασε καὶ τὸ ἀποκτείναν ἐκπληκτικὴ ἱκανότητα στὴ δημιουργία τῶν ἀριστουργημάτων αὐτῶν ὁμορφῆς καὶ

Δαντέλες, θαύματα εὐαισθησίας καὶ ὁμορφῆς, ἑλαφρῆς, γεμάτης χάρι καὶ φινέτσας, σὲ διάφορα σχήματα καὶ σχέδια, ἐμπνευσμένες ἀπὸ λουλούδια, φυτὰ καὶ ζῶα, ἔχουν τὴν πρώτη θέσι στὸ στόλισμα τοῦ σπιτιοῦ.

ἀντικιστὸς γιὰ ἅγιες τράπεζες γεννήθηκαν ἔτσι, μὲ σκληρὴ δουλειὰ ἐπὶ μηνῶν καὶ χρόνια.

Οἱ βενετσιάνικες δαντέλες στὸ ἀναμεταξὺ κέρδιζαν ὅλο καὶ περισσότερες ἀγορές. Στὴ Γαλλία ἐπελήθησαν βαρεῖοι φόροι στὶς δαντέλες τοῦ ἔξωτερου καὶ ἔτσι ἀρχισε καὶ ἐκεῖ νὰ δημιουργηθῇ τοπικὴ παραγωγή ποὺ συναγωνίζονταν τὶς βενετσιάνικες δαντέλες. Περίφημες ἦταν τότε οἱ δαντέλες τοῦ Ἀλανσόν. 'Η προστασία τῆς γαλλικῆς κεντηστῆρας, ἡ ἰδιοφυΐα τῶν τεχνιτῶν της, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους, ὅπως ὁ Λεμπρέν, ἔγιναν διάσημοι, ἡ προστασία στὴν παριζιάνικη μόδα συντέλεσαν ὅστε οἱ δαντέλες αὐτὲς νὰ ἐπιβληθῶν ὅχι μόνον στὴ Γαλλία, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλο τὸ κέντρο τῆς Εὐρώπης. Παρὰ τὴν μεγαλότερη φινέτσα τοὺς καὶ τὸ καλὸ γούστο, συννενομένα με τὴν ὑπομονὴν λεπτότητά τοῦ σχεδίου, οἱ δαντέλες τοῦ Μπουράνο ἔπασαν σὲ παρακμὴ. Ἐξαχστηκαν ἔτσι ἐπὶ δὺο περίου αἰῶνες. Στὸ γοαρικὸ νησί οἱ γυναῖκες ἐγκατέλειψαν τὴν τέχνη ποὺ οἱ γονεῖς τῶν εἶχαν κάνει περίφημη σ' ὅλο τὸν κόσμον. Μόνον κατὰ τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνος παρτηρήθηκε μὴ ἀναγέννησι τῆς τέχνης τῆς δαντέλας, στὴ Βενετία καὶ ἄρχισε νὰ κατακτᾷ τὴν παγκόσμια ἀγορά.

Στὴν Ἰσπανία ἐπίσης ἀρχισε νὰ ἀναπτύσσεται ἡ χειροτεχνία τῆς δαντέλας καὶ ἔγιναν γνωστὰ παντοῦ οἱ περίφημες δαντελίνες μαντήλιες καὶ ἐσώφρες. Φυσικὰ ἡ ἐργασία τοὺς δὲν

συνκρίνεται μὲ τὴ λεπτὴ δουλειὰ ποὺ κάνουν οἱ γυναῖκες τοῦ Μπουράνο καὶ τῆς ἀραιότερης ἐμπνεύσεως σχεδίων.

Οἱ δαντέλες διέρχονται κρίσις

Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ὅμως οἱ δαντέλες τοῦ Μπουράνο καὶ γενικὰ οἱ χειροποίητες δαντέλες, τὰ ἀριστουργήματα αὐτὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς εὐαισθησίας, γνωρίζουν πάλι σοβαρὰ κρίσις. Οἱ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἀναγωνισμὸς τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς μόδας γιὰ δαντέλες ποιότητας ἀλλὰ ὑπάρχουν πὺ βαθεῖς αἰτίες ποὺ ἔχουν σχέση με τὶς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀνακατατάξεις. 'Επὶ πλέον, ἡ χειροποίητη δαντέλα στοιχίζει πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴ μηχανοποίητη.

Νὰ ἓνα παράδειγμα: Σὲ μὴ μεγάλη πόλιν τῆς Βενετίας δόθηκε παραγγελία με τὴν εὐκαιρία τῶν γάμων τῆς ἀδελφῆς τοῦ τότε βασιλῆ τῆς Αἰγύπτου Φαρούκ, τῆς πριγκίπισσας Φαουλῆ. Οἱ περισσότερες κεντήστρες τοῦ Μπουράνο ἐργάστηκαν σχεδὸν δὺο χρόνια γιὰ νὰ φτιάσουν τὸ νυφικό, ποὺ στοίχισε πάνω ἀπὸ τέσσερα ἑκατομμύρια δραχμῆς, μπορούμε ὅμως νὰ πούμε ὅτι στὴν πραγματικότητα ἦταν ἀνεκτίμητης ἀξίας γιὰ τὸν πλοῦτον τοῦ σχεδίου του καὶ τῆς τέχνης του. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ με τὴ Φαράχ Ντιμὰ, ὅταν παντρεύτηκε τελευταῖα τὸ σάχη τῆς Περσίας, ὁ

ποὺ οἱ ἐργάτριες τοῦ Μπουράνο ἔκαναν ἀληθινὰ θαύματα κεντητικῆς. Κι' ἄλλες τέτοιες σοβαρὲς παραγγελίες ἔγιναν ἀπὸ τὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, τὴν 'Αργεντινὴ καὶ τὴν Ἰσπανία. Στὸ σύνολο ὅμως ἡ ἀγορὰ τῶν δαντελῶν γίνεται ὀλοένα καὶ πὺ φτωχὴ. Κι' αὐτὸ γιὰ τὸ ὅσο σοβαρῆς καὶ ἂν εἶναι οἱ παραγγελίες δὲν ἀρκοῦν γιὰ νὰ διατηρῶσιν τὴ βιομηχανία. 'Άλλοτε οἱ κεντήστρες τῆς Βενετίας ἔρταναν τὶς δὺο χιλιάδες. 'Τπῶχε μὴ σχολῇ στὸ Μπουράνο, μὴ στὴ Βενετία καὶ μὴ στὸ Στρά. Σήμερα ὅμως ἔκλεισαν, γιὰ τὴν τῶρα οἱ κοπέλλες τοῦ Μπουράνο προτιμοῦν ν' ἀκολουθήσουν ἄλλες πὺ ἀποδοτικῆς ἢ πὺ ἐκουραστές δουλειῆς. Μόνον λίγες ἡλικιωμένες ἐργάζονται στὶς δαντέλες. 'Η ἐποχὴ τῆς δαντέλας, τουλάχιστον τῆς χειροποίητης δαντέλας, τοῦ ἀριστουργηματος αὐτοῦ εὐαισθησίας καὶ ὁμορφῆς, πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος τῆς.

Οἱ τιμὲς εἶναι πολὺ ὑψηλές

Γιὰ νὰ σχηματίσετε μὴ ἰδέα νὰ ἓνα παράδειγμα: μὴ δαντέλα, κεντημένη κατὰ τὸν τρόπο τοῦ Μπουράνο, διαστάσεων 25Χ5 ἑκατοστῶν, στοιχίζει χιλίες πεντακάσιες δραχμῆς. Γιὰ νὰ τὴν κεντήσῃ μὴ κεντήστρια πρέπει νὰ ἐργασθῇ 10—15 ἡμέρες, ἀνάλογα με τὴν δυσκολία τοῦ σχεδίου. 'Η ἰδια δαντέλα, φτιασμένη στὴ μηχανὴ στοιχίζει λιγώτερον—ὅχι καὶ πολὺ ὅμως—καὶ μολονότι ἡ τεχνικὴ τῆς μηχανῆς ἔχει τελειοποιηθῇ, οἱ διαφορὲς τῆς ποιότητος εἶναι, ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ μᾶλλον ἑνὸς ἀνδρῶς, τεράστιες. 'Ενας τέτοιος συναγωνισμὸς γίνεται στὴ Γαλλία καὶ στὴν Κίνα: φτιάχνουν στὶς μηχανῆς χονδροειδεῖς ἀπομιμήσεις δαντέλας τῆς Βενετίας ἢ τῆς Ἀλανσόν. Εἶναι δαντέλες βαρεῖς, χωρίς χάρι, χωρίς φαντασία. Κι' ὅμως, παρ' ὅλα αὐτὰ, ὁ περιηγητὴς ποὺ πηγαίνει στὴ Βενετία, ὅπου ὑπάρχει ἡ πὺ μεγάλη ἀγορὰ κεντητῶν, τὶς ζητᾷ καὶ τὶς ἀγοράζει. Εἶναι ζήτημα γούστου καὶ βιαιότητος. 'Η τιμὴ πρὸς αὐτὰ νὰ εἶναι κατὰ τὸ δευτερευόν.

'Ετσι, τὰ περίφημα κεντητὰ τοῦ Μπουράνο ἔξαφανίζονται σιγά-σιγά, οἱ ἐξαγωγῆς λιγοστεύουν. Πουλιούνται ἀκόμα στὴ βόρεια 'Αμερική, ἀλλὰ δὲν πουλιούνται καθόλου στὴ νότια καὶ ἐλαττωσὶα στὴ Μέση 'Ανατολή. Κι' αὐτοὶ οἱ Ἰσπανοὶ δὲν πρὺναγοράζουν πλὺ. Κάτο ἀπ' αὐτῆς τῆς συνήθους πὺς εἶναι δυνατόν νὰ κρατηθῶν οἱ ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ διατηρῶσιν μὴ τέχνη ποὺ γιὰ νὰ διατηρηθῇ θέλει κάποια πόσις.

Ἡ περίφημη τέχνη τῆς υπομονῆς

'Η τέχνη τοῦ κεντηματος τῆς δαντέλας εἶναι ἡ τέχνη τοῦ χαμένου χρόνου, ἡ τέχνη τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μητέρων ἔδω καὶ πέντε αἰῶνες, ἡ τέχνη τῆς υπομονῆς γιὰ νὰ περάσῃ ὁ χρόνος τῆς ἀναμονῆς τῶν δικῶν τους ποὺ ἔλειπαν μακριά... Τὸ «κέντημα στὸν ἀέρα» ἦταν μὴ ἔκπασσι ὄνειρον καὶ φαντασία, ἦταν ὁ ἀφῶς τῶν κυμάτων ποὺ διαλυόταν πάνω στὴν ἀμμουδιά. 'Όμως ἂν μὴ ἀπογοητευομαστέ, Μπορεῖ ἡ τέχνη τῆς δαντέλας τοῦ χειροῦ νὰ ἐξαφανισθῇ σάν βιομηχανία. 'Όμως πάντα θὰ μείνῃ κάποια γυναίκα ποὺ νὰ θυμᾶται τὸ ὑπέροχον αὐτὸ δειγμα τῆς εὐαισθησίας, τῆς ποιητικῆς ἐκφράσεως τῆς ψυχῆς, ποὺ τὸσο ὁμοιοφύ τοῦλο περιβάλλον...

BITTORIO ΚΟΣΑΤΟ

'Η ἐποχὴ τοῦ ἀριστουργηματος τῆς χειροποίητης δαντέλας φαίνεται ὅτι πλησιάζει στὸ τέλος τῆς.

ΘΥΜΑΣΑΙ ΤΗΝ ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ;

Σ' ΟΛΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΕΕΣ
ΚΙ' Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΧΕΙ, ΑΦΙΕ-
ΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

"Υπάρχει μία περίοδος στη ζωή μας, πού η παιδική ηλικία μάς φαίνεται μακρυνά, πολύ μακρυνά, ένα μυστήριο πού δεν μάς ανήκει, ακριβώς σαν να βρεθήκαμε απότομα μέσα στον κόσμο κοπέλλες ή γυναίκες πιά, με την πείρα των θαυμαστών φαινομένων της φύσεως κι' όμως άνικανες να τ' απολαύσουμε στο αιώνιο κι' υπέροχο ξαναγέννημά τους. Το πέταγμα της πεταλούδας, τα λουλούδια, οί κινήσεις κι' οί φωνές τών μεγάλων, τὸ νερό κι' ἡ φωτιά, τὸ κάθε τι πὸν κινεῖται καὶ κείνο πὸν μένει αἰώνια ἀκίνητο, ἡ νύχτα... "Ολα μάς εἶναι γνωστά καὶ δεχόμαστε τὴν ὁμορφιά τους με χαρά, χωρὶς ὅμως ταπεινότητα. Καὶ τὴ χαρά μας αὐτή, πὸν εἶναι πάντα μπροστά μας, γύρω μας, κανείς δὲν μπορεῖ νὰ μάς τὴν ἀφαιρέσει. "Αλλὰ μυστήρια μάς γοητεύουν, γι' ἄλλες ἀνακαλύψεις ἀγωνιούμε. Θάρθη ὅμως ἕνας καιρὸς πὸν τὰ μάτια θ' ἀνοίξουν καὶ κυριευμένες ἀπὸ μιὰ γεμάτη συγκίνηση κατάπληξι. θ' ἀναγνωρίσουμε τὸν ἑαυτὸ μας στὰ ἐγγόνια μας. Στὰ μάτια μας, κουρασμένα πιά, θὰ ξαναπαρουσιασθῇ αὐτὸ πὸν εἶχαν δῆ μιὰ μακρυνή, πολὺ μακρυνή ἡμέρα : τὴν αὐγὴ τοῦ κόσμου. Θὰ πρέπει, ἄραγε, νὰ περιμένουμε στὰ γεράματα τὴν ἐπιστροφή αὐτή; Γιατὶ νὰ μὴ δοκιμάσουμε νὰ τὴν κάνουμε τώρα; Σ' ὅλες ἐκεῖνες πὸν εἶναι νέες κι' ἡ ἀγωνία τίς συνέχει ἀφιερώνονται αὐτὲς οἱ ἀναμνήσεις : θὰ δοῦν τὸν ἑαυτὸ τους ὅπως ἦταν ἐδῶ καὶ ὄχι πολὺν καιρὸ...

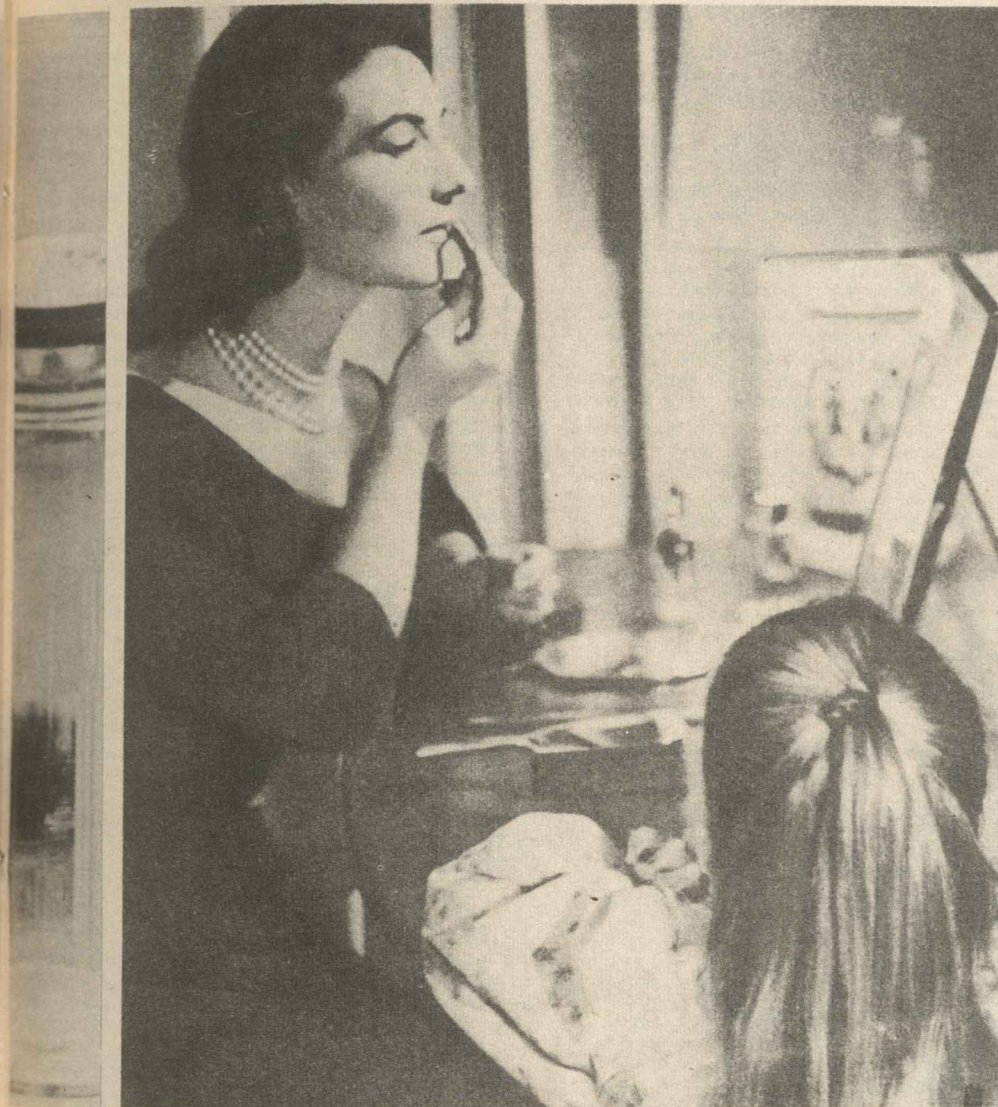

Η ΓΥΑΛΙΝΗ ΦΥΛΑΚΗ ΣΑΣ ΦΑΝΕΡΩ- ΣΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Εἴσατε τέσσερις στὴ σκάλα. Ὁχτὼ χρονῶν, ἑπτὰ, ἔξι, τεσσάρων. Δυὸ ἀγόρια καὶ δυὸ κορίτσια, ἑνωμένα με τοὺς δεσμούς τῆς συγγένειας, ἀλλὰ πρὸ πάντων με τὴν ἀλληλεγγύη τῆς παιδικῆς ηλικίας. Οἱ ἐποχές σας ἦταν ἡ μιὰ πὸ ὁμορφὴν ἀπ' τὴν ἄλλη, ἀλλὰ μιὰ τίς ξεπέρασε ὅλες: ἡ ἐποχὴ πὸν ἀνακαλύψατε τὴ γῆ καὶ τοὺς πύ μικοῦς ἀπ' τοὺς κατοίκους τῆς. Ἡ θάλασσα ἦταν κρύα καὶ χροῖα, φαινόταν σαν μιὰ ἀπέραντη πλατφόρμα ἀπὸ ἀσάλη. Δὲν σὰς ἄρεσε πιά. Οὔτε κι' ἡ ἀγαπημένη ἀμμουδιά δὲν σὰς ἄρεσε πιά. Κλεισμένες στὰ ρούχα τῆς πόλεως κιντίζατε συνωφρονωμένες κι' ἐκπληκτες τῇ μεταμόρφωσι ἐκείνου πὸν εἶχε γιὰ πολλὰς ἐβδομάδες ἀποτελέσει τὴ χαρά σας. Ἀναζητούσατε τὰ χέρια τῆς μαμῆς τώρα. "Τότερα... μὰ ποῖος νάταν; Ὁ Γιαννάκης ἡ ὁ Κωστάκης; ἡ ἡ δνειροπόλα Καϊτούλα; ἡ ἡ Λιλὴ, ἡ πύ μικρὴ; Δὲν ἔχει καμμιά σημασία ποῖος ἦταν. Ἰσως ἡ ἀνακάλυψι νὰ ἔγινε κι' ἀπὸ τοὺς τέσσερις ταυτόχρονα. Ξαφνικὰ ἀνακαλύψατε στὸ βάθος τοῦ μικροῦ κήπου πὸν περιέβαλλε τὸ σπίτι, μιὰ ἀγρια ζώνη, ἕνα κομμάτι ἀμμουδεῆς γῆς ὅπου φτάνονταν τὰ γράνα καὶ μερικὰ φυτὰ με ἀγνοῦσα ὀνόματα. Καὶ δὲν ἦταν μόνο αὐτὰ. Ἡ μικροσκοπικὴ ζούγκλα φιλοξενούσε καὶ ζῶα. Χρησίμευε γιὰ στίβος πάλης στοὺς σκαρβαίους πὸν κολυθσαν σβόλους ἀπὸ ὑγρὸ χῶμα, σβόλους φτια-

γμένους με τὰ ποδαράκια τους, στὰ μυρμηγκία πὸν ἔτρεχαν σὲ μακρυνές, μαῦρες φάλαγγες κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ γνάλιζαν τὰ ἀσπρόχρωμα ἴχνη τῶν σαλιγκαριῶν. "Ὅμως, ἡ πρώτη ιδέα σὰς ὑποβλήθηκε ἀπὸ τῇ γῆ. —Πρέπει νὰ φυτέψουμε χόρτα, εἶπε ἕνας ἀπὸ σὰς. Τὰ χόρτα ἦταν κάτι πὸν σὰς ἦταν πολὺ γνωστὸ κι' ἀπὸ τίς σαλάτες. Σὰς τὸ ἐπαναλαμβάναν συχνά γιὰ νὰ σὰς ἀναγκάσουν νὰ τίς φάτε. Σὲ σὰς δὲν ἄρεσαν κι' ὁ Θεὸς ἔχει γιὰ τὴν σὰς ἦθε στὸ μυαλὸ νὰ σπείρετε ἀκριβῶς τὴν πύ ἀηδιαστικὴ γιὰ σὰς τροφή. Ἀλλὰ οἱ σπόροι πὸν σὰς ἔδωσαν ὁ κήπος δὲν σὰς ἐμπνέανε ἐμπιστοσύνη. Ἡ ἡ σάλαια ἦταν ἕνα πράσινο πράγμα, με δροσερὲς σταγόνες νεροῦ ἐπάνω, πρὶν πνιγῇ στὸ λάδι καὶ στὸ ἔξυδι. Ἐκείνοι ὅμως οἱ μαῦροι σπόροι δὲν ἦταν σίγουρα σαλάτα. Πήγατε τότε καὶ κλέψατε κἀνα -δυὸ μαρούλια ἀπ' τὴν κουζίνα. Τὰ φυτέψατε στὸ χῶμα καὶ τὰ ξεριζώσατε πάλι. Τὸ ἐνστικτο σὰς εἶχε κίολας ὑποβάλει τὴν ἀνάγκη νὰ σκάψετε. Τρέχατε στὸν κήπο ὁ καθένας ἐφωδιασμένος μ' ἕνα φτυαράκι. Γονατίζατε χάμω στὴν ἀμμουδεῇ λουριῶ καὶ ἐκεῖ ἀνακαλύψατε τοὺς σκαρβαίους. Ἦταν χοντροὶ καὶ μαῦροι, ὅπως ὁ παπὰς πὸν ἐρχόταν κάθε τόσο νὰ σὰς κἀνῃ ἀγίασμα. Καὶ πόσο ἦταν ἀφωσιωμένοι νὰ κινεῖν τίς μπάλες τους, πὸν ἦταν δυὸ φορές πύ μεγάλες ἀπὸ τὸ μπιὸ τους! Ὁ λαμπερὸς θώρακὰς τους φαινόταν νάινι βουτηγμένος στὸν ἰ-

σθότα καὶ συνώδευαν τὴ δουλειά τους μ' ἕνα ἀκαθόριστο θόρυβο πὸν ἴσως νὰ ἦταν ἡ γλῶσσα τους. Τὸ καινούργιο αὐτὸ θαυμαστὸ πράγμα σὰς ἔκανε νὰ ξεχάσετε τὸ θαῖμα τῆς σπορᾶς καὶ τῆς συγκομιδῆς, ἔβητε μέσα σας καινούργιες ἰδέες, καινούργιες ἐπιθυμίες. —Ἐκείνο εἶναι δικό μου. —Κι' αὐτὸ ἐδῶ δικό μου. Ἀκόμα κι' οἱ μικροὺς διέλεξαν τὸ σκαρβαῖο του καὶ γιὰ κάμψηση ὅσα ὄχτω μαρούλια δὲν ἄφταναν τὰ διαφανή τοιχώματα, πὸν οἱ κακοί οἱ σκαρβαῖοι μάτια προσπαθοῦσαν νὰ σκαρφαλῶσουν στὴν προσπάθειά τους νὰ ξεφύγουν. Τὰ τριχωτὰ ποδαράκια τους χτυποῦσαν τὸ γυαλὶ με λύσσα, ἀπελπισμένα, ἀλλὰ τὸ γυαλὶ δὲν ἐπαναλήφθηκε. Κανένας ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους σκαρβαίους δὲν ξανάφτισε τὴ μεγάλη μπάλα ἀπὸ χῶμα. «Πρέπει νὰ τοὺς ἀφήσουμε λεύτερους», εἶπε ἑαφνικὰ ὁ Κωστάκης. Ἦταν ὁ πύ μεγάλος καὶ εἶχε καταλάβει. Δὲν ἦταν ὁκτος μονάχα ἐκεῖνοι πὸν τὸν ἐσπρωξε. Ἦπεξε μιὰ διαίσθησι πὸν

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΑΛ- ΛΗ ΜΑΜΑ, ΟΜΟΡΦΗ, ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ...

Ἦταν δυὸ μαμάδες, μὰ ἐσὺ δὲν ἤξερες παρὰ μονάχα τὴ μιὰ, ἐκείνη πὸν ὀχόταν νὰ σὲ ξιπνήσῃ τὸ πρωί, πὸν σοὺ ἔβαζε νὰ φᾶς, πὸν σὲ συν-ῶθε, στὸ σχολεῖο καὶ γύριζε νὰ σὲ ξαναπάρη, ἐκείνη πὸν σοῦστρωνε τὸ κρεβάτι, τὰ βράδια, καὶ σ' ἔβαζε νὰ κάνης προσευχή. Μιὰ μαμά γνω-στή, μιὰ μαμά ἀληθινή, με τὰ καστανὰ μαλλιά τῆς πάντοτε λίγο ἀνακατεμένα, πὸν μύριζε σα-ποῦν καὶ καμμιά φορά, ἀκαθόριστα, τὰ ὠραία πρόματα πὸν εἶχες φάει στὸ κολατσὶ καὶ στὸ δειπνο. Βέβαια, ἀλλὰς τὸ φόρεμα, ἀλλὰ ἐσὺ δὲν μπορούσες νὰ τὸ διακρίνης γιὰ τὸ φέρεμά τῆς χανόταν κάτω ἀπὸ τὴ γαλάζια ἡ κόκκινη φαρ-δεὰ ποδιά τῆς. Στὴν ἀμετάβλητη αὐτὴ μαμά ἦτοχε ἕνα μο-νάχα ἰδιαιτερο, πὸν σοὺ κινούσε τὴν περιέργεια: τὸ χρώμα τῶν νυχτῶν τῆς. "Ὅμως, ἐπειδὴ δὲν τὰ εἶχες δὴ ποτὲ ἀλλοῶς, μέσα σου εἶχε σχημα-τισθῇ ἱκανοποίησι γιὰ τὴν ιδέα ὅτι ἔτσι ἔπρεπε νὰ εἶναι. "Ὅταν θὰ γινόσουν καὶ σὺ μὴνίσῃ γιὰ τὴν ἡταν ἀπασχολημένη νὰ περνᾷ στὰ χεῖλη τῆς ἕνα κόκκινο κραγιόνι, χοντρὸν σαν ἕνα δα-χτυλὸ. "Ὅταν τελείωσε, σὲ ρώτησε, χωρὶς ὅμως θυμὸ, ὅπως φοβόσουν: —Δὲν κοιμάσαι, μικροῦλα μου;

χοίσιμες περιστάσεις) χτυποῦσαν με δύναμι ἕνα εὐαίσθητο μέρος τοῦ σώματός σου. Τότε ἐσὺ καταλάβαινες ὅτι ὑπῆρχαν πράγματα πὸν δὲν ἔπρεπε νὰ κάνης. "Τότερα, εἶτε γελοῦς, εἶτε ἦταν σοφία ἡ θα-μωμένη ἡ μαμά αὐτὴ ἦταν ὁλοῦτα διὰ τὸν σου καὶ δὲν δίσταζες νὰ σκαρφαλῶνς στὰ γόνατά τῆς καὶ νὰ τυλίγης τὰ μπράτσα σου στὸ λαμὸ τῆς. "Ὅμως ἕνα βράδυ... ποῖος ἔχει τί σὲ ξιπνήσῃ! "Ἰσως μιὰ καινούργια καὶ παρθένη μισοῦδι πὸν εἶχε εἰσδύσει στὴν κάμαρά σου, ἴσως ἕνας ψιθυρὸς ἡ ἡ ἦχὸς ἀπὸ ἕνα πνιγτὸ γέλασμα. Κάτι εἶχε ἀλλάξει στὸν ἀέρα. Ἐλισσομένη ἀδούριστα ἀπ' τὸ κρεβάτι σου καὶ ἀνοίξες τὴν πόρτα τῆς κά-μαρας τῆς μαμᾶς. Τὴν ἤξερες καλὰ αὐτὴ τὴν κάμαρά σου ὅμως πόσο σοὺ φάνηκε διαφορετικὴ. Ἦταν πολὺ ἔσπρη καὶ ἀσφατῆ, σαν νὰ τὴν πλημμύριζε ὁ ἥλιος κι' ἀπὸ τοὺς καθρέφτες ἐξελι-νόταν μιὰ φρενιτὴ πολύχρωμη, ἀνέγερτη οὐσία. Μπροστὰ στὸν πύ μεγάλο καθρέφτη καθόταν μιὰ κυρία πὸν ἦταν, ναί, ἡ μαμά σου, ἀλλὰ πὸν σοὺ φάνηκε διαφορετικὴ, μιὰ ἄλλη. Ζήγωες στὰ νύχια τῶν ποδῶν καὶ ἀκούμπησες τὰ χέρια στὸ κορτάλλο τῆς τοιαύτης, ἐνῶ τὰ ἐκπληκτικὰ μάτια σου κίτταζαν τὴν κυρία αὐτὴ μαμά. Ξαφνικὰ κατάλαβες ὅτι σ' ἄρεσε πολὺ. Ἐκείνη σοὺ χαμογέλασε, χωρὶς νὰ σοὺ μιλῇ γιὰ τὴν ἡταν ἀπασχολημένη νὰ περνᾷ στὰ χεῖλη τῆς ἕνα κόκκινο κραγιόνι, χοντρὸν σαν ἕνα δα-χτυλὸ. "Ὅταν τελείωσε, σὲ ρώτησε, χωρὶς ὅμως θυμὸ, ὅπως φοβόσουν: —Δὲν κοιμάσαι, μικροῦλα μου;

Ἡ ἐρώτησι ἀγγίξε τ' αὐτιά σου ἀπαλά, σαν μιὰ ελαφρεῖα ἀῖρα πὸν περνᾷ καὶ δὲν περνάει ἀπάντησι. Ἦτοχε κάτι καλύτερο νὰ κάνης; Ἄν-τί ν' ἀπαντήσης. Ἐπρεπε νὰ ὀης τὰ πάντα καὶ ἦταν τόσα πολλά! Τὸ ντεκόλε φόρεμα, οἱ πόρ-τες γύρω στὸ λαμὸ, τὰ καλοχτενισμένα καὶ φο-τεινὰ μαλλιά, τὸ λεῖο ποδόσωπο, πὸν εἶχε πάρει ἕνα ἔσπρη χῶμα... —Σ' ἔρεσω, μικροῦλα μου; Ἡ μαμά πίνει τώρα ἕνα μπουκαλάκι καὶ τὸ-τε βλέπεις ὅτι τὰ νύχια τῆς εἶναι ὅμοια με τὰ δικὰ σου. Τὸ χῶμα εἶναι μέσα στὸ μπουκαλάκι. Μιὰ πανελὰ καὶ νάτο στὰ νύχια. Ἡ μαμά σπρώχνεται. Τελείωσε. Τὴν ἀγαπᾷς ἀκριβῶς ὅπως ἀγαπᾷς τὴν ἄλλη, ὅμως δὲν σοὺ περνᾷ καὶν ἀπ' τὸ μυαλὸ νὰ τυλίγης τὰ μπράτσα σου στὸ λαμὸ τῆς. Γιατὶ τώρα ἐκείνη εἶναι μιὰ θεὰ πανέμορφη, ἀποπνέει ἄρωμα, εἶναι ἀνεγ-γίχτη. Πήγατε στὸ κρεβάτι σου, μικροῦλα μου. Σκύβει καὶ σὲ φιλά φευγαλέα στὰ μαλλιά. "Τ-ότερα χάνεται. Κι' ἐσὺ μένεις μονάχη, μπροστὰ σ' ἐκείνο τὸ τοιαύτο τῶν θαυμάτων. Ἦτοχε ἐκεῖ τὸ μπουκαλάκι με τὸ κόκκινο ὄχι, ἡ θῆκη με τὸ χοντρὸ κόκκινο κραγιόνι, ὑπάρχει ἕνα με-γάλο κομμάτι με σὲ ποδοῖ, ἕνα μπουκαλάκι καὶ στᾶλλον πὸν ἀποπνέει ἕνα ὑπέροχο ἄρωμα... Κι' ὅποτε... Τὰ χεράκια σου ἐπαναλαμβάνουν τίς κινήσεις πὸν εἶδες νὰ κάνῃ ἡ μαμά σου νού-μερο δυὸ. Μανόν, κόκκινο, κραγιόνι, ποδόβα, ἄ-ρωμα... Κιντίζεσαι στὸν καθρέφτη ἱκανοποιημέ-νη καὶ παράξενα εὐτυχημένη. Ἐκάνες κάτι πὸν

του δίνει σπουδαιότητα, αυτοπεποίθηση. Γι' αυτό και δεν φοβάσαι όταν εκείνη, που ξαναγυρίζει να πάρει ένα μαντηλάκι, σ' ανακαλύπτει. Τα βλέμματά σας συναντιούνται στον καθρέφτη. Τα δικά σου υπερήφανα, τα δικά της σκεφτικά.

— Μαμάκα...
«Η μαμά δίνει μία διαταγή στην υπηρέτρια που έχει οθή πίσω της. "Όστερα πλησιάζει κι' ακουμπά το χέρι της στο κεφάλάκι σου. Δεν κάνει τίποτ' άλλο, δεν μπορεί να κάνει τίποτ' άλλο. Ένα ήπιο ξεπεράστηκε. Λίγο λείπει για να ξεπεραστεί το επόμενο. Κι' εκείνη το ξέρει. Κι' αυτό είναι που την κάνει σκεφτική...»

ΚΑΙ ΝΑ, Η ΦΙΛΙΑ: ΕΝΑ ΖΩΝΤΑΝΟ, ΘΕΡΜΟ ΠΛΑΣΜΑ ΟΛΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ...

Θυμάσαι το Ντίκ; Δεν τον περίμενες, αν και τον επιθυμούσες. Εκείνη την εποχή δεν είχες σπίτι, το δικό σου σπίτι, με τον πατέρα και τη μητέρα, μόνους θεούς των παιδικών σου χρόνων. Το δικό σου αληθινό σπίτι είχε παρασυνθί από τη δυστυχία. Έσένα, Εκείνη κι' εκείνη την άλλη μικρούλα σ' είχαν περιμαζέψει εσωπλανικοί συγγενείς, που σ' αγαπούσαν, είναι αλήθεια, πολύ, αλλά που δεν μπορούσαν να σ' κάνουν να μη νοιώσετε την παγωνιά της μοναξιάς.

Εσύ υπέφερες χωρίς να το ξέρεις. Είχες ανάγκη από πράγματα ζεστά και σίγουρα, από πράγματα απλά και τρυφερά για ν' αγαπάς, από ήσυχια και γαλήνη για ν' αγαπάς, αλλά κανείς δεν σ' αδίδωκε αυτά, γιατί κανείς δεν καλούσε. Το σπίτι ξεφύγισε την καρδιά σου με τις φωνές του που επαναλάμβαναν λόγια ανώφελα, που σε στενοχωρούσαν, το σπίτι σ' έπνιγε με τις φωνές και τους θορύβους του.

Έφρενες τότε... Σε ξανάβρισκαν στο δάσος,

καβάλα πάνω σε κανένα κλώνο αγριοκερασιάς και μερικές φορές ακόμα πιο μακριά. Καμιά φορά σε καμιά σκοτεινή κι' ερημική χαράδρα στο δουνό. Έβασαν τις φωνές και σε φιλούσαν, σε ξανααδηγόουσαν στη φυλακή και σ' δεν μπορούσες να ξεγλήσεις ότι δεν ήταν άρετο να δέχεσαι την αγάπη, αλλά είχες ανάγκη και να τη δίνεις.

Εκείνη, όμως, το κατάλαβε και σου χάρισε το Ντίκ. Τώρα μπορεί να σου πω ότι δεν ήταν εύκολο για κείνην να τον βρή. Ένα καλό σκυλάκι δύσκολα το πετυχαίνεις κι' έδωσε αρκετά για να τ' αγοράσει.

Ήταν η ημέρα της γιορτής σου κι' εκείνη άφησε το Ντίκ, που δεν είχε ακόμα τότε όνομα, στο κρεβάτι σου. Κι' ύστερα περίμενε. Μέσα στον βαθύ σου ύπνο ένοιωσες το θαύμα. Τα μάτια σου άνοιξαν, αργά, και ξαφνικά έμειναν ακίνητα, σαν να μη πίστευαν εκείνο που έβλεπαν. Κυτταχτήκατε εσείς και το σκυλάκι. "Όστερα εκείνο έκανε ό,τι έπρεπε να κάνει, αυτό που ένα καλοαναθρεμμένο σκυλάκι πρέπει να κάνει, όταν βλέπει το είδωλό του. Ο Ντίκ γλίστρησε στις κουβέρτες κι' έχωσε το ζεστό κι' υγρό μουσούδι του στο κοίλωμα του ώμου σου. Έβαλες φωνές χαρές.

Ήταν ένα δημοφιλές σγουρομάλλικο σκυλάκι πολύ έξυπνο και παιχνιδιάρικο. Από την πρώτη στιγμή σε αγάπησε και σου άρχισες να το συμπάθεις, άμέσως για την όμορφη, την έξυπνάδα και την καλωσύνη του.

Κι' απόκτησες έτσι ένα πράγμα ζωντανό για ν' αγαπάς και να γνωρίζεις, να προστατεύεις και να μαθαίνεις. Ο Ντίκ σου έλεγε τα κορδόνια των παπουτσιών και πήγαινε να τα φάει, κάτω απ' το κρεβάτι. Ο Ντίκ σου έλεγε επίσης τα παπούτσια και τα δάγκανε παίζοντας. Έπινε το γάλα σου, εκτός απ' το δικό του, ύστερα σε κύτταζε ευχαριστιμένως, ξεπλωμένος στη φουσκωμένη κοιλιά του, σαν ένας Βούδδας. Έρχόταν πηδώντας πίσω σου όπου κι' αν πήγαινες και τη νύχτα κοιμόταν στο κρεβάτι σου. Μέσα στον ύπνο του έβγαζε μικρά γανγίσματα ευτυχίας.

Ο Ντίκ μεγάλωσε. Του πέρασε στο λαιμό ένα λουρί που δεν του άρεσε και που στο τέλος το έφαγε με τα δόντια του που ήταν τώρα τρομερά. Ήταν ένα ζώο ελεύθερο και πιστό, γεμάτο αγάπη και υπερηφάνεια. Μία φορά που δεν μπορούσες να το πάρεις μαζί σου κι' έμεινε μονάχο στο σπίτι έφαγε τα μάλλινα γάντια σου. Δεν ήταν έκδικος αυτό, αλλά εκφρασί του πόνου του.

Είχε μάθει να είστε πάντα μαζί κι' όταν έβγαζες αφήνοντάς τον μόνο στο σπίτι στενοχωριόταν. Ναι, στενοχωριόταν κι' έκλαιγε σαν άνθρωπος γιατί ήταν ένα συναισθηματικό σκυλάκι.

Σιγά - σιγά έπαψε να νάναι κοιτάδα κι' έγινε μεγάλο σκυλί. Και σ' όμως μεγάλωσε και σ' άρχισες να κυττάξεις γύρω σου. Οι τρυφερές διαχτυκτικότητες σας μεταμορφώθηκαν σε μία γερή, σοβαρή φίλια.

Ο Ντίκ προκαλούσε φόβο. Ήταν μεγάλος κι' όραιο, με ρωμαλέα πόδια, δόντια άσπρα, μάτια που πετούσαν φωτιές και καθώς κυττούσαν προκαλούσαν το φόβο. Ήταν ένα καλό σκυλί, πιστό, αλλά ο κόσμος το φοβόταν και γι' αυτό αποφάσισε να το βγάλει απ' τη μέση...

Όταν το έμαθες, δεν έκλαψες. Ήσουν μεγάλη κι' υπέφερες σαν μεγάλη. Σιωπηρά...

ΤΣΤΕΡΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΕΓΙΝΕ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΙ ΓΑΛΑΖΙΟ ΣΑΝ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ...

Εκείνο το πράγμα σ' άρεσε πνιγμένο ακόμα μάθες τι είναι κι' ότι σ' άρεσε. Σ' άρεσε τόσο ώστε έβαζες τις φωνές όταν σ' ανάγκαζαν να τ' αποχωρισθείς.

Αυτό βάσταξε μερικούς μήνες. "Όστερα ήρθε η ημέρα που το αναγνώρισες. Στο μικρό σου μυαλούδάκι σχηματίστηκε σιγά - σιγά η εικόνα: Ένα άσπρο αντικείμενο, διαφανές, σε μακρουλό σχήμα. Μέσα ένα ζεστό πράγμα που κουνιόταν, που μπορούσες ν' αγγίξεις, αλλά που

δεν μπορούσες να πιάσεις στα χεράκια σου. Το πράγμα αυτό σε τύλιγε όλην, γλιστρούσε πάνω απ' το κεφάλι σου, σου έμπαινε στα ματιά, στο στόμα. Και σ' γελοούσες...

Κάποιος, θέλοντας να σε κάνει ακόμα πιο ετοιμοχώρα, έβαλε μέσα σ' αυτό το πράγμα, μαζί σου, μερικά μικρά αντικείμενα που επέλεξε: παπιές, βαρκούλες, κόκκινα ψαράκια. Τα αντικείμενα έφεταν έξω από τη μπανιέρα και σ' χαϊρούσαν και γελοούσες άθωα.

— Δεν θέλει παιχνίδια, είπε Κάποιος. Δεν τις άρεσουν.

Πέρασε καιρός. Τώρα το κορμάκι σου ήταν πιο γερό και δεν είχε ανάγκη να το κρατάνε για να σταθεί όρθιο. Τα ποδαράκια σου, αντί για μαλινά καλτσάκια είχαν αληθινά παπούτσια από μαλακό δέρμα κι' ένα καπέλακι αντικατέστησε το σκουφάκι. Στο αυτόκινητο του μπαμπά πήγες θριαμβευτικά με τη δική σου πολυθρόνα. Σε πήγαιναν να δής εκείνο το πράγμα στη φυσική του δη: σ' ένα ποτάμι.

Ήταν τόσο διαφορετικό που θα μπορούσες πολύ καλά να μην τόχης αναγνωρίσει. Αντίθετα, το γνώρισες και χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια να σε πείσουν ότι δεν μπορούσες να τ' αγαπήσεις. Σου επέτρεψαν μονάχα να το αγγίξεις με το χεράκι σου.

— Φέτος το καλοκαίρι, είπε Κάποιος, αν το επιτρέψει ο γιατρός, θα την πάμε να κάνη κανένα μπάνιο στη θάλασσα.

Να δοίμε τι εντύπωση θα της κάνει αυτή η μεγάλη έκταση του νερού, ή απέραντη θάλασσα.

Ήρθε το καλοκαίρι και σ' έφεραν σ' έναν παραδεισένιο τόπο, όπου δεν υπήρχαν ούτε δένδρα, ούτε σπίτια, μονάχα μερικά ξύλινα καμαράκια κι' εκατοντάδες πολύχρωμες ομπρέλες στην άμμουδιά.

Εσύ δεν είδες τίποτα παρά μονάχα εκείνο το πράγμα. Το πράγμα ήταν μεγάλο σαν τον ουρανό κι' είχε το ίδιο χρώμα, μόνο λίγο πιο έντονο.

— Για κύττα τι πολύ νερό, είπε Κάποιος.

— Νερό... επανέλαβες εσύ.

Ήταν η πρώτη σου λέξη. Ω, ήσουν αλήθεια μία παραξενιχη μπεμπέκα. Η βαρκούλα σε θύμιζε, τα παιχνίδια που σούβαναν στη θάλασσα είχαν την ίδια τύχη με εκείνα που σου είχαν βάλει στη μπανιέρα, στο σπίτι: τα πετούσες έξω. Ήταν εκείνο που ήθελες, χωρίς όμως εμπόδια—το νερό.

Τι θαυμάσιο στοιχείο το νερό! Τι λαγυρό και δροσερό για το μικρό σου σωματάκι που ζητούσε το παιχνίδι, το χέρι και τη χαρά τη ζεγνωστική.

Σε ικανοποίησαν. Έπληρες τα μπάνια σου σαν τούς μεγάλους, απ' ευθείας στη θάλασσα και τα κύματα που σε πιτσιλίζαν σ' έκαναν να γελάς από ευτυχία.

Κάποιος είχε μία ιδέα.

«Για να δοκιμάσουμε να τη μάθουμε μπάνιο, είπε.

«Εφ' όσον αγαπάς το νερό θα μάθης εύκολα να λήμμι. Να της φορέσουμε ένα σωσίβιο.

«Καλύτερα θα είναι να την κρατάμε ελαφρώς, είπε η μαμά. «Δεν νομίζω ότι θα φοβηθεί».

Ήταν μία απλή ιδέα, μία ιδιοτροπία της φαντασίας μάλλον. Αλλά όταν ένοιωσες τον εαυτό σου σίγουρο, με το πρόσωπο στηριγμένο στο χέρι Κάποιου, εσύ, από ένστικτο, άρχισες να κουνάς τα χέρια και τα πόδια.

Όταν έγινε αυτό μόλις ήσουν ενός χρόνου και κάτι.

Αργότερα, θα γινόντουσαν ίσως μία πρωταθλήτρια, έμπειρη, σ' όλα τα θαλάσσια σπορ. Αργότερα, η θάλασσα θα σε παρηγορούσε σαν μία φίλη, όταν υπέφερες, θα σου χάριζε δύναμη και θάρρος, όταν θα φρόδισαν μήπως τα είχες και τα δυο χάσει. Η θάλασσα δεν θα σε πρόδενε ποτέ.

Αλλά εκείνο ήταν ακόμα πολύ μακρινό. Εκείνη την εποχή η θάλασσα ήταν μονάχα νερό, ένα πράγμα που δεν μπορούσες να κρατήσεις στα χεράκια σου, αλλά που σε χάριδε με τη γλυκύτητα των μητρικών χειρών. Γιατί τότε ήταν η αγάπη του κόσμου και κάθε πράγμα ήταν καινούριο...

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΝΤΙΑΤΣ

Α. ΦΙΛΙΣΣΑΚΟΥ

Σ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. ΤΣΟΠΑΝΕΛΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΟΙΚΟΙ ΜΟΔΑΣ

Ευαγγελίδη-Χουρτίδη, Μανρόπουλος, Φιλιδάκου, Κιονόπουλος, Μπερτέν, Τσοπανέλλης.

Επιδείξεις μόδας, ή μία καλύτερη από την άλλη. Μοντέλα διαλεγμένα μ' εξαιρετική φροντίδα από τις ξένες συλλογές, αλλά και πρωτότυπες χαριτωμένες δημιουργίες. Όλα προσαρμοσμένα στο δύσκολο γούστο και το καλλίγραμμα σώμα της Ελληνίδας. Ταγιέρ, παλτά, φορέματα πρωινά και βραδινά τα περισσότερα σ' ίσια γραμμή, που λεπταίνει και μακραίνει τη σιλουέτα. Υφάσματα μαλακά, ελαφρά, πολύ γυναικεία, αρκετά ντυμπαλ-φάς, αρκετές γούνες. Χρώματα ζεστά φθινοπωρινά, καφέ, μπεζ, βιολετί. Το μαύρο δα είναι επικεφαλής. Φυσικά κάθε μία συλλογή φέρει τη σφραγίδα του δημιουργού της. Ποιά είναι αυτή η σφραγίδα; Δεν έχετε παρά να ρίξετε μία ματιά στις επόμενες σελίδες...

ΜΠΕΡΤΕΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΧΟΥΡΤΙΔΗ

Κ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χαλαιοθήοία καὶ φινέτσα

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ - ΚΟΥΡΤΙΔΗ»

Μοντέλα κυρίως γαλλικά.
"Ίσια γραμμή τὸ πρωί, φλού τὸ ἀπογευμα καὶ τὸ βράδυ.
Καινούργια κι' ἐντυπωσιακά ὑφάσματα.
Γούνες γιὰ γαρνιτούρες.

1. Ἀπογευματινὸ φόρεμα ἀπὸ μεταξωτὸ λουρέξ. Ἡ φούστα σχηματίζει ἓνα ἐλαφρὸ ντραπάρισμα πὺ περνάει μέσα στὴ ζώνη. 2. Κομψότατο ταγιέρ τοῦ Ζιθανσὺ ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ τουήντ. Ἐχει ἐλαφρὰ ξεχειλωτὸ γιακά, σταυρωτὸ κούμπωμα καὶ ζώνη ἐμπρός. 3. Σὲ ἴσια γραμμὴ κατάλληλο γιὰ πολλὰ λεπτὰ σώματα τὸ βραδυνὸ τοῦ Γκρές. 4. Μοντέλο τοῦ Γκρές ἀπὸ ξέρσεύ μάλλινο γκρί. 5. Κομψότατο παλτὸ ντούμπλ - φάς. Εἶναι συνδυασμὸς τοῦ μπέξ καὶ καφέ.

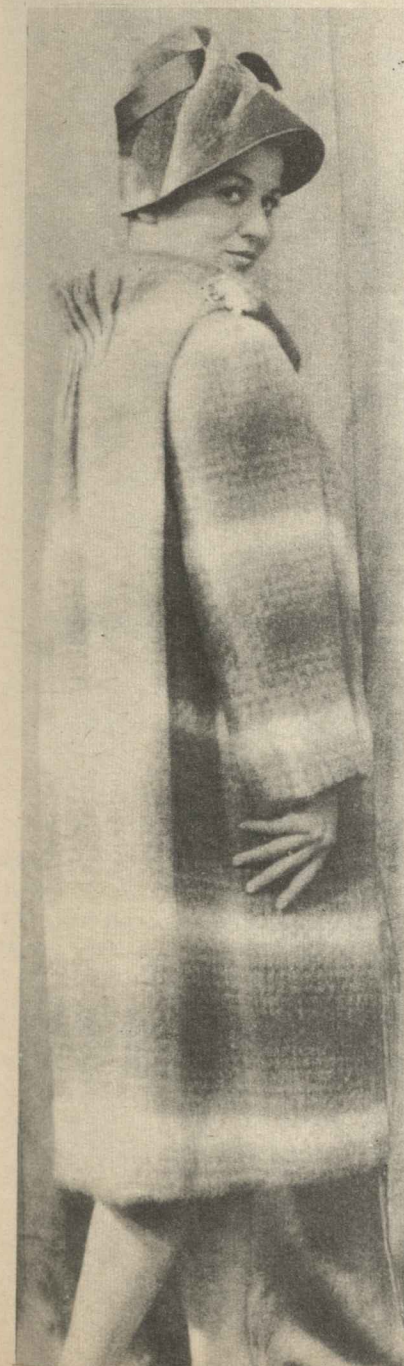
1

2

1. Κομψότατο βραδυνὸ σύνολο. Μαύρη φούστα ἀπὸ βελούδο μὲ ἐμπριμέ μπλούζα καὶ ζώνη. 2. Βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ λευ-

κὸ σατὲν ντουσὲς μὲ κεντημένο κορσάζ. Συνοδεύεται ἀπὸ ἐσάρπα ντούμπλ - φάς λευκὴ καὶ πορτοκαλιά. Δημιουργία Κιουσόπουλου.

3

4

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΙ
ΟΙΚΟΙ ΜΟΔΑΣ

"Ανεοίς, ἀλλὰ
ὄχι κοινοτυπία
«Σ. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ»

Πρωτότυπα τὰ περισσότερα μοντέλα.
Γραμμὴ εὐρύχωρη,
ποὺ γεμίζει τὴ σιλουέτα.
Λουσάτα ὑφάσματα γιὰ τὸ βράδυ.
Πολλὰ κοσμήματα.

3. Καρὸ παλτὸ ριχτό. Ἐχει ἰδιότυπο γιακά μὲ σούρες ὀρθιᾶς πίσω. Μοντέλο Κιουσόπουλου. 4. Ταγιέρ ἀπὸ ριγὲ μάλλινο. Ἡ

μπάσκα εἶναι πρόσθετη καὶ θγαίνοντας μένει ἓνα ντ' κοντὴ θέστα. 5. Μπλούζα μαλλομέταξη ριχτὴ σὲ

Φαντασία
 αλλά όχι εξωφρενισμός
 «Κ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ»

1. Άπλο και κομψό το φόρεμα αυτό από γκρι άρζάν μαλλιανάκι. Ή μέση μαρκάρεται με φλού πέννες και δυο κουμπιτά με πασιμαντερί.

2. Χαριτωμένο σύνολο, μοντέλο του Γκομά. Το φόρεμα είναι μάλλινο σε ίσια γραμμή. Στολίζεται με ιδιότυπο ζιλέ από δέρμα άστρακάν. 3. Ένα φόρεμα πολύ εργασιμένο, μοντέλο του Λοπέζ, από μόνι συκλαμέν υφανση. Στολίζεται λοξά με πολύ λεπτές νερούρ. 4. Φόρεμα σε ίσια γραμμή με ντραπαρίσματα στο πλάι σε χρώματα καφέ - μαύρο. Έχει σκέτο κορσάκι και κλειστό λαιμό. 5. Μοντέλο του Ζάν Πατού από τουήντ υφανση, σε χρώμα γκρι - μαύρο και σε στύλ τουνίχ. Άρεσε ιδιαίτερα.

Ποικιλία ξένων μοντέλων.
 Γραμμή πιο έξαντρίχ.
 Φράντζες, γούνες και φιδόγκοι σοφά τοποθετημένα.

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΙ
 ΟΙΚΟΙ ΜΟΔΑΣ

Εολυνηρότητα και
 100% δηλοκότητα

«ΜΠΕΡΤΕΝ»

Τράσματα στύλινά.
 Χρώματα ζωηρά.
 Γραμμή παριζιάνικη.

1. Παριζιάνικο μοντέλο με μακρόταλο κορσάκι και φούστα με σούρες. 2. Ντε - πίες άμπιγιέ, που θυμίζει την εποχή του 1930. Τα χρυσά χρώσα δίνουν πολύ λούσο στο σύνολο. Φοριέται με λαμέ γόβες. 3. Άμπιγιέ φόρεμα μοντέλο της Μάγκυ Ρούφ. Έχει φαρδειά φούστα και κορσάκι ντραπέ άζυστέ. 4. Από ζακάρ σκουρόχρωμο, συνδυασμένο στο κάτω μέρος με βελούδο το φόρεμα αυτό με την ίσια γραμμή είναι ένα κομψότατο μοντέλο. 5. Φούστα σε στύλ καμπάνας από μοναρέ. Μπλούζα βελούδινη με σατέν.

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΙ
ΟΙΚΟΙ ΜΟΔΑΣ

1. Ντούμπλ - φάς παλτό από καρδ και τουήντ υφασμα. Τό φόρεμα σέ ίσια γραμμή από τὸ τουήντ τοῦ παλτοῦ. 2. Ἀπὸ δλομέταξο μαῦρο ταφτά, τὸ φόρεμα αὐτὸ μὲ τὴν πολὺ ἀνοιχτὴ πλάτη εἶναι ιδεώδες γιὰ τὴ βραδυνὴ ἔξοδο. Ἡ φούστα εἶναι φλοῦ μὲ ἀκανόνιστες πιέτες καὶ ἡ ζώνη βελούδινη. 3. Ντέ - πιές ἀπὸ ἀσπρόμαυρο τουήντ. Φούστα σέ ίσια γραμμή, βέστα πὺ σχηματίζει μπουφάν γύρω - γύ-

ρω καὶ κουμπώνει πίσω μὲ μιὰ σειρὰ μαῖρα κουμπιά. 4. Ταγιέρ μὲ μακρὰ ζακέτα, ίσια φοῦστα καὶ τρουά - κάρ μανίκια. Ὁ γιακάς εἶναι ξεχειλωτὸς καὶ συνεχίζει σέ μιὰ ἐσάρπα μὲ κρόσι, πὺ τυλίγεται γύρω στὸ λαιμὸ. 5. Κοκταίηλ φόρεμα ἀπὸ κεντητὸ σατέν. Τὸ κορσάκι εἶναι ἀξυστὲ καὶ στηρίζεται σέ δυὸ μπρετέλες. 6. Καμηλὸ παλτὸ στὸ γνωστὸ κλασικὸ σχέδιο ἀπὸ καλὸ εὐρωπαϊκὸ υφασμα.

Λυγνηρητικὴ
γραμμὴ
ἀλλὰ
νεανικὴ

Τ. ΤΣΟΠΑΝΕΛΛΗΣ

Μεγάλα ντεκολτέ.
Μακρὲς ζακέτες.
Πολυτελὴ υφάσματα.

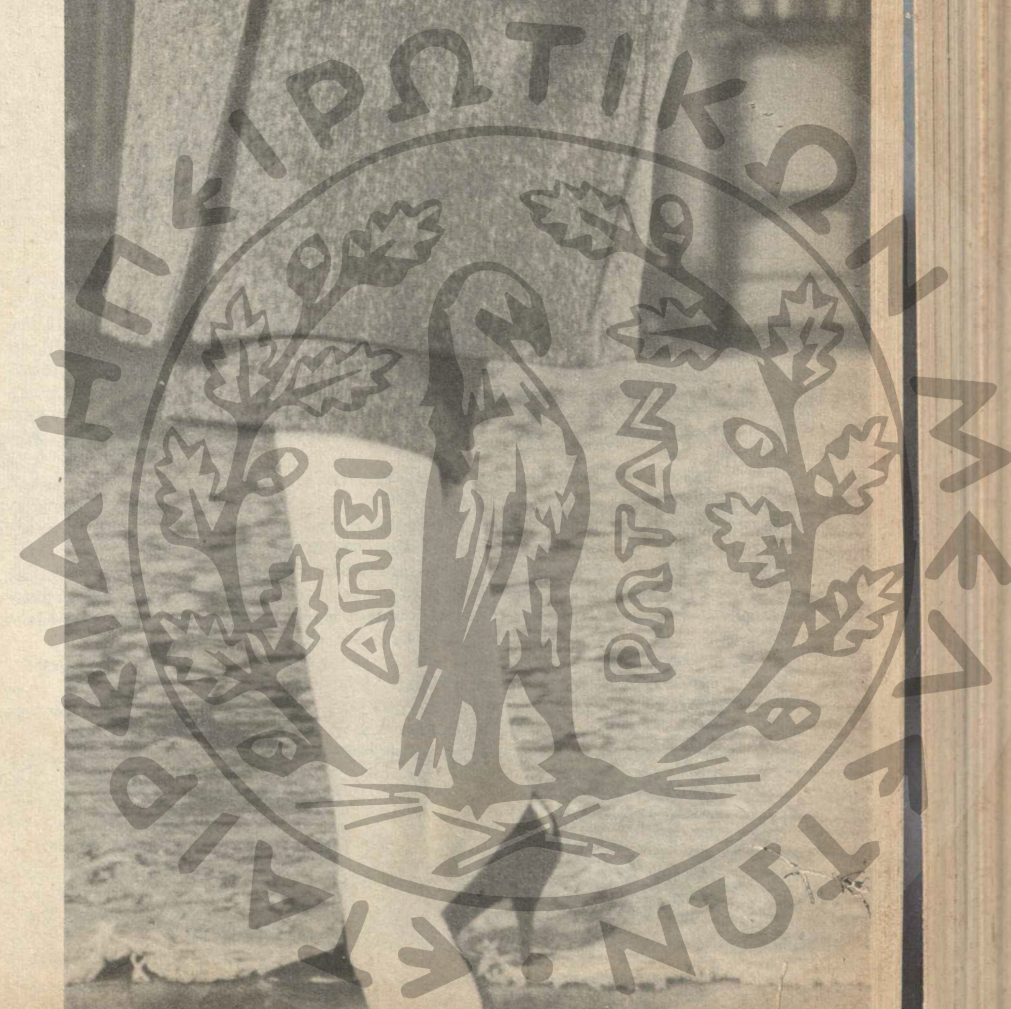

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΙ
ΟΙΚΟΙ ΜΟΔΑΣ

Ρομαντικὴ, ἀλλὰ
μοντέρνα
δουλυνέτα

1. Ταγιέρ ἀπὸ τουήντ υφασμα μὲ μακρὰ σταυρωτὴ ζακέτα. Φοριέται πρωτ - ἀπόγευμα. 2. Φόρεμα ἀμπιγιέ ἀπὸ σατέν υφασμα μὲ κεντημένα πολύχρωμα μοτίφ λουλουδιῶν. Συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ μονόχρωμη ἐσάρπα. 3. Κοκταίηλ φόρεμα ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ ἐμπριμέ υφασμα μὲ ἀξυστὲ κορσάκι καὶ στρουγγυλὸ ντεκολτέ. Ἡ φούστα ἔχει ιδιότυπο κόψιμο πὺ καταλήγει στὴ ζώνη. 4. Βραδυνὸ φόρεμα ἀπὸ ἀνοιχτόχρωμο σατέν στολισμένο μὲ μεγάλα λαμέ λουλούδια. Ἐχει ἀνοιγμα στὴν πλάτη, φαρδεῖα φούστα καὶ συμπληρώνεται μ' ἓνα σκουρόχρωμο σατέν πανό. 5. Σύνολο ἀπὸ ριγὲ μοχαίρ υφασμα. Τὸ παλτὸ εἶναι ριχτὸ, ἔχει κοφτερές τσέπες καὶ γιακά ἀστρακάν.

Μπορούμε να εμπιστευόμαστε όταν οδηγεί γυναίκα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΒΟΛΑΝ!

Οι στατιστικές βεβαιώνουν πως οι γυναίκες είναι καλύτερες σωφερίνες από τους άνδρες

Οι γυναίκες που οδηγούν αυτοκίνητο γίνονται στις ημέρες μας όλο και περισσότερες, έτσι που το φαινόμενο δεν κάνει εντύπωση. Γπάρχουν όμως ακόμα πολλοί, που δεν τρέφουν κι' εξαιρετική εμπιστοσύνη στη γυναίκα - οδηγό. Οι σωφερίνες τούδε εμπνέουν κάποιο ακαθόριστο αίσθημα ελλείψεως ασφαλείας, φόβου. Είναι δικαιολογημένη μια τέτοια δυσπιστία; Η γυναίκα στο βολάν αποτελεί πράγματι κίνδυνο;

Μπορούμε άρα να' απαντήσουμε όχι. Πρόκειται για μια προκατάληψη που διαφεύδεται όχι μόνο από τους αριθμούς, αλλά κι' από τη βιολογία. Ας δούμε όμως πρώτα τους αριθμούς. Δυστυχώς στον τόπο μας δεν υπάρχουν ακριβείς στατιστικές. Θα πάρουμε έτσι ξένες στατιστικές, που δείχνουν φανερά την υπεροχή τη γυναίκας. Στο σύνολο εκείνων που πήραν δίπλωμα οδηγού κατά τα τελευταία δέκα χρόνια στην Ιταλία, το ποσοστό των γυναικών αυξάνει σταθερά. Πρόσφατοι αριθμοί δείχνουν ότι ξεπέρασε το 8%. Εκτός απ' αυτό οι γυναίκες περνούν ευκολότερα τις εξετάσεις. Οι σχετικές στατιστικές δείχνουν ότι από τις γυναίκες 89% περνούν στις εξετάσεις έναντι 80% των ανδρών.

Κατά την ίδια περίοδο μόνο 4,7% των δυστυχημάτων οφειλονταν σε γυναίκες. Κι' επί πλέον τα ατυχήματα που προξενήθηκαν από γυναίκες ήταν πιο ελαφρά από των ανδρών. Τέλος στην κατηγορία των εσρών ατυχημάτων η γυναίκα ήταν στο βολάν μόνο σε μία περίπτωση στις εκατό.

Αυτή είναι η γλώσσα των αριθμών. Αν τώρα ρωτήσουμε τη βιολογία θα έχουμε πιο πεστική απόδειξη. Εδώ έχουμε τη φυσιολογική κυρίως διαφορά ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα. Η φυσιολογία, ή ψυχοτεχνική κι' η μελέτη του χαρακτήρα μας δείχνουν τις διαφορές που μπορεί να υφίσταται ανάμεσα στα δύο φύλα σχετικά με την οδηγία αυτοκινήτου. Εξετάζουμε από διάφορες απόψεις η γυναίκα παρουσιάζει, όπως θα δούμε, θετικές και αρνητικές ιδιότητες, σημεία ανωτερότητας και κατωτερότητας σε σύγκριση με τον άνδρα, αλλά συνολικά μπορούμε να πούμε ότι το ισοζύγιο κλίνει προς το μέρος της.

Ας αρχίσουμε από τις σωματικές ιδιότητες. Η γυναίκα έχει σκελετό πιο εύθραυστο και μυϊκό σύστημα λιγότερο ισχυρό. Η αναπνευστική χωρητικότητα της είναι κατά 1/3 ή 1/4 μικρότερη από την ανδρική. Και ούτω καθεξής. Γι' αυτό κι' η γυναίκα, αν κι' έχει συχνά ανώτερη ζωτικότητα, κουράζεται πρώτα, χάνει πιο γρήγορα τη φρεσκάδα των κινήσεών της. Πρόκειται όμως για μειονεκτήματα που ελάχιστα βαρύνουν στην οδηγία: ενός αυτοκινήτου κι' αντισταθμίζονται σε μεγάλο βαθμό από τη μεγαλύτερη φυσική ευκινησία των μυών της, ιδιαίτερα των βραχιόνων και των χεριών.

Εκεί που οι γυναίκες πλεονεκτούν, αναμφισβήτητα, απέναντι των ανδρών είναι στην ψυχοτεχνική εξέταση (θαχέτε ίσως ακούσει για τη νέα αυτή επίσημη που μελετά τα σχήματα, τους χρόνους, τη διαδοχή και το συντονισμό των διαφόρων κινήσεων που συνδυάζονται για να κάνουν μια ώριμη ενέργεια).

Ας έρθουμε τώρα στο ζήτημα των διανοητικών και ήθικών ιδιοτήτων. Πολλές έρευνες έγιναν για την εκτίμηση όλκληρης της ψυχικής προσωπικότητας, δηλαδή του χαρακτήρα, της ευφυΐας, της συνεισφοράς, της προσοχής, της υπακοής, της ιδιοσυγκρασίας της κλίνει στο συναισθηματικό, στον επηρεασμό της υποβολής, στην αστάθεια, αλλά σπάνια είναι επιθετική ή μαχητική. Έχει χαρακτήρα ευπειθή, που έχει τάση προς την υποταγή κι' υπακοή και που γενικά παρουσιάζει έλλειψη τόλμης και αυταρχισμού. Κάποιος έχει γράψει ότι η γυναίκα έχει ένα κούταρο στο μυαλό και μια ίνα περισσότερο στην καρδιά. Κι' είναι περίεργο κάτω από ποιά μορφή εκδηλώνεται η έλλειψη και το πείσσωμα αυτό στη γυναίκα - σωφερίνα.

Ένα αναμφισβήτητο κι' αναπολόγιστο σημασία πλεονέκτημα είναι η

μεγάλη ικανότητα προσοχής της γυναίκας. Ο άνδρας είναι πολύ πιο απροσηχός στην αδηρημάδα, για να μην πούμε στον ύπνο. Αντίθετα, η γυναίκα έχει μια σταθερή προσοχή και μάλιστα προσοχή στη λεπτομέρεια. Αίτιο είναι ίσως η πρώτη και πιο φυσική εκδήλωση της ζωτικότητας της. Το φιλόσοφος έλεγε: Δυσπιστείτε στην αδηρημένη γυναίκα, είναι ένας λόγος που οδς παραμονεύει.

Μια άλλη θετική ιδιότητα της γυναίκας είναι η μεγαλύτερη παύση. Λένε συνήθως ότι ο άνδρας όταν οδηγεί, αφίνεται, από ένα είδος ελλείσεως, να παρασύρεται από καπρίτσιο κι' οίστρο υποσυνείδητα. Αντίθετα η γυναίκα και από φυσικού της κι' από συνήθεια έχει πιο ανεπτυγμένη τάση προς υποταγή, προς το σεβασμό των κανονισμών, προς την άσκηση των νόμων, την προβλεπτικότητα. Η επίδειξη τόλμης, ή διάθεσι για έλεγχο και προκλητικότητα, ή βίαιη παρόρμηση είναι εξαιρέσεις πολύ σπάνιες και κειμένου για τη γυναίκα, ενώ είναι συνηθισμένες στον άνδρα.

Αντίθετα, παράγοντες κατωτερότητας για τη γυναίκα είναι το λιγότερο θάρρος κι' η λιγότερη ψυχραιμία. Το σεβαστότερο όμως μειονέκτημά της είναι η υπερβολική συγκινητικότητα κι' η αστάθεια διαθέσεως. Αλλά είναι έμφυτα στη γυναίκα και αρκετά συχνά τονίζονται περισσότερο κατά τις περιόδους διαταραχής (έμμηνης περιόδου), που μπορούν να εκδηλωθούν με απότομη έλλειψη ευκινησίας, απροσδόκητη εγκατάλειψη της προσοχής, έλλειψη της θελήσεως, απρόβλεπτες ακούσιες κινήσεις.

Έχει παρατηρηθεί, εξ άλλου, ότι η γυναίκα είναι λιγότερο επιρρεπής σε σύγκριση με τον άνδρα, σε ένδεχόμενη έλλειψη ισορροπίας, λόγω της μεγαλύτερης εγκράτειας. Ξέρουμε πως μια υπερβολική πολυφαγία κι' έμφυτη κατανάλωση πιστού επιδρούν στον αυτοέλεγχό μας, ναρκώνουν τις κινήσεις κάνοντας έτσι επικίνδυνη την οδηγία. Και χωρίς αμφιβολία, η γυναίκα είναι πολύ πιο λίγο εκτεθειμένη σε τέτοιες διαιτητικές υπερβολές από τον άνδρα.

Ανακεφαλαιώνοντας, λοιπόν, διαπιστώνουμε ότι στοιχεία κατωτερότητας για τη γυναίκα - σωφερίνα είναι: η λιγότερη μυϊκή δύναμη κι' αντοχή, η μεγαλύτερη σωματική τρυφερότητα, η μεγαλύτερη φυσική και νευροτική ευαισθησία. Αντίθετα τα ενοτικά στοιχεία είναι: η πιο σταθερή προσοχή, η φυσική ευκινησία κι' ελαφρότητα κινήσεων, η ετοιμότητα αντίδρασης, η ταχύτητα συνδυασμού διάνοιας και μυϊκών κινήσεων και το έντονο κι' διαίσθητο της.

Αυτά είναι αρκετά για να εξηγήσουν γιατί τα δυστυχήματα που συμβαίνουν στις αυτοκινήτισσες είναι κάτω από καλούς όρους οδηγίας, λιγότερα και όχι πολύ σοβαρά. Ταυτόχρονα όμως δείχνουν ότι η γυναίκα είναι ν' αποφεύγει τα πολύ μακρινά και μονότονα ταξίδια, τα μεγάλα και δύσκολα αυτοκίνητα, τις κουραστικές διαδρομές ή εκείνες που γίνονται σε ιδιαίτερα δυσμενείς περιβάλλον (κρύο, ζέστη, σκοτάδι) ή κάθετι, γενικά, που είναι επικίνδυνη την οδηγία.

Και το συμπέρασμα: οι γυναίκες μπορούν θαυμάσια να οδηγούν αυτοκίνητο. Αν τώρα ρωτήσουμε αν τους κάνει καλό η οδηγία, μπορούμε να πούμε ότι η επίδραση της οδηγίας στην προσωπικότητα της γυναίκας, στη σωματική ή πνευματική της υγεία είναι ωφέλιμη. Συνδυάζοντας τη διαδοχή με την εθόννη συντελεί στη δημιουργία πνευματικής ισορροπίας, αξιοποίησης των δυνατοτήτων της, στην ανάπτυξη του αίσθηματος ευφροσύνης και εθόννης. Μ' ένα λόγο υπάρχει μια άμοιβαία προσομοίωση μεταξύ της γυναίκας και του αυτοκινήτου, που ικανοποιεί κάθε απαίτηση υγιεινής, φυσιολογικής και σθητικής. Κι' αν ισχυρισθώ κανένας ότι η γυναίκα χάνει τη θηλυκότητά της κατ' αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσαμε να απαντήσουμε ότι αντίθετα είναι ότι από την προσωπικότητά της, εξευγενίζει τη μηχανή.

Μάθε το από τώρα...

...τα καλά σεντόνια είναι ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αυτό το σήμα έγγυατο
δτι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μέ ο,τι βάζει ο νους σε θαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοτιουορεύει!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φινό, λεπτό, άντοχης
Σεντόνι υψηλής ποιότητας
ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νο 120: Γερό, λευκό ή σε εύχα-
ριστους ανεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

Η Ντέμπορα Κέρ μ'ας περίμενε. Μ'ας είχε πη: «Θά ιδωθούμε στο μπάρ του ξενοδοχείου «Βεράνα» κι' είχε ρηθί λίγα λεπτά νωρίτερα από μ'ας, συνοδευόμενη από τον άνδρα της. Όταν την έβλεπες από πίσω, έμοιαζε με μια «Αολίτα» δεκαπέντε χρονών με τὰ κόκκινα μαλλιά της δεμένα στον αυχένα με μιάν άσπρη φανή κορδελίτσα. Ένα φαρδύ ανδρικό άδιόδροχο μπουκίδι στο νερό (έξω έβρεχε με τὸ κανάτι), τὰ μαλλίνα καλτσάκια τυρισμένα οολό στους άστραγάλους κάτω από τὰ ρεβέρ του στενοφ πανταλονιού και τὰ μοκασίνια της από χονδρό δέρμα άκαθορίστου χρώματος.

Όταν γύρισε τὸ πρόσωπό της σὲ μ'ας, ἡ «Αολίτα» εξαφανίστηκε. Ἡ Ντέμπορα Κέρ είναι τριανταεννιά χρονών και κάνει ὅ,τι μπορεί γιὰ νὰ μὴν τὰ κρύβει: δὲν μακιγιάρεται, δὲν βάζει ἴχνος πούδρας κι' ἔδω κι' ἔκει ὀλέπει κανεὶς ἡ μάλλον προβλεπεί τις ρυτίδες πάνω στὸ γλυκὸ αὐτὸ πρόσωπο, τὸ γεμάτο φακίδες. Τὰ χέρια της εἶναι άσπρα και περιποιημένα, τὰ νύχια άβαφα και κομμένα σὲ σχῆμα ἡμισελήνου, τὰ δάχτυλα μακρὰ κι' εὐκίνητα, πάντοτε σταυρωμένα, ἰδιαίτερα ὁ δείκτης κι' ὁ μέσος, σάν σ' ἕνα εἶδος συνεχούς ἐξορκισμοῦ.

«Από δω ὁ άνδρας μου» εἶπε δείχνοντας τὸν κύριο πὸς τὴ συνώδευε. Ἐπακολούθησαν χειραφίες, συστάσεις και καθήσαμε γιὰ τὸ ἀπειτίφ. Όταν προτῆτερα ἡ Ντέμπορα Κέρ μ'ας εἶχε τηλεφωνήσει ἀπὸ τὸ σπίτι της γιὰ νὰ κανονίσουμε τὸ ραντεβού, μ'ας εἶχε πη: «Λυπάμαι πὸς ὁ Πέτερ εἶναι τόσο ἀνηχογολημένος: ἀσφαλῶς δὲν θὰ μπορέσει νὰρθῇ». Δὲν κατορθώσαμε νὰ κρύψουμε τὴν ἀπογοήτευσί μας. Εἶχαμε πᾶσι ὅς τὸ Κλόστερς (τέσσερις ὥρες μετὸ σιδηρόδρομο ἀπὸ τὴ Ζυρίχη, δυὸ ἀλλαγὲς τραίνου, βροχή, ἀέρας και κρύο, λὲς και θριαυμάστε στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνα) γιὰ νὰ συναντήσουμε ταυτόχρονα και τὸ δεύτερο σύζυγο τῆς Κέρ, τὸν άνδρα γιὰ τὸν ὁποῖο ἡ στάρ περιφρόνησε τὸν τίτλο τῆς «Μεγάλης Δούκισσας» πὸς τῆς εἶχε ἀπονείμει με στοργή και ἐμόθυμα τὸ Χόλλυγουντ.

Φαίνεται πὸς ἦταν ἐκδηλῇ ἡ ἀπογοήτευσί μας. Πάντως τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Ντέμπορα Κέρ παρουσιάστηκε στὸ ραντεβού μας μαζί με τὸν Πέτερ Φίρτελ κι' ὅταν εἶπε: «Από δω ὁ άνδρας μου», εἶχαμε τὴν ἰδέα ὅτι θὰ προτιμούσε νὰ μ'ας πη: «Από δω εἶναι ὁ άνδρας πὸς μ' ἔκανε νὰ χάσω τὸ μυαλό μου. Σὰς τὸν ἔφερα νὰ τὸν δῆτε: εἴσατε εὐχαριστήμενοι;»

Ἡ πὸς εὐχαριστημένη ἄως φαινόταν ἐκείνη, ἡ Ντέμπορα Κέρ. Ποιὸς ἔρει πὸς εἶχε καταφέρει νὰ κουλιάσει μαζί της τὸν άνδρα της ὡς τὸ μπάρ τοῦ ξενοδοχείου «Βεράνα». Ὁ Πέτερ Φίρτελ δὲν εἶναι ἕνας συνήθισμένος άνθρωπος, ὅλτε ἀπὸ κείνους πὸς ὅταν ἡ γυναίκα τους τοῦς πη «Θά γοῦμε ἕξω μιά βόλτα» φοροῦν ἀμείως τὸ σακκάκι και τρέχουν ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου.

Ποιὸς ὅμως εἶναι ὁ Πέτερ Φίρτελ; Ποιὸς εἶναι ὁ άνδρας πὸς παντρεύτηκε τὴ Ντέμπορα Κέρ στίς 24 τοῦ περασμένου Ἰουλίου, τὴν ἴδια δηλαδὴ ἡμέρα πὸς ἔνα δικαστήριο τοῦ Λὸς Ἀντζελες παραχώρησε τὸν ἥθοποιὸ τὸ διαζύγιο ἀπὸ τὸν πρῶτό της άνδρα, ὅστερα ἀπὸ μιά συμβίωση δεκατριῶν χρόνων;

Ὁ Πέτερ γεννήθηκε στὴ Βιέννη τὸ 1920 και σὲ ἡλικία ἑπτὰ χρονῶν μετανάστευσε μετὸς γονεῖς του στὴν Ἀμερική. Ὁ πατέρας του, ὁ Μπέρτχολντ Φίρτελ, ἀπὸς δίδαξε γι' ἀρκετὸ διάστημα φιλοσοφία στὴν Αὐστρία, ἀνακάλυψε ἑαφνικά τὸ δρόμο γιὰ τὸν κινηματογράφο. Ἦταν πλούσιος, καλλιερημένος, λεπτός άνδρας. Τὰ πρῶτα φιλμ ὡς διηθῆνε («Τὸ σπίτι τῆς κούκλας», «Ἡ περούκα» κι' «Ἡ περιπέτεια ἐνὸς δεκαέικοι») σημείωσαν ἐπιτυχία μόνον σὲ μιά περιωρισμένη ομάδα πρωτοπόρων διανοομένων. Ἀλλὰ ὁ καθηγητῆς Μπέρτχολντ δὲν στενοχωρήθηκε και πολὺ, γιατί δὲν ἀνακατεῦσαν μετὸν κινηματογράφο γιὰ νὰ κἀνὴν λεφτά. Λεφτά εἶχε πολλὰ. Κι' ἔχει κι' ὁ γυῖος του, ὁ Πέτερ, πὸς πολὺ γρήγορα, νεώτατος ἀκόμα, ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς άνδρες πὸς θαύμαζε πὸς πολὺ τὸ Χόλλυγουντ, ὅπου ἔμενε και μετὰ τὸ θάνατό τοῦ πατέρα του: ἕνας άνδρας, δηλαδὴ πὸς δὲν εἶχε μονάχα τὴν τυχὴ νὰ εἶναι ὠραίος, νὰ ἔχη ἕνα ζευγάρι μάτια πὸς κατακτοῦν κι' ἕνα γερό λογαριασμό στὴν τράπεζα, ἀλλὰ κι' ἕνα ἄλλο προτέρημα πὸς συχνὰ λείπει κι' ἀπὸ τίς σπουδαιότερες διασημότητες τοῦ Χόλλυγουντ: τὴ μόρφωσι. Ὅχι ὅμως τὴν ἀμερικανικὸν τύπου μόρφωσι, ἀλλὰ τὴν εὐρωπαϊκή. Ὁ Πέτερ μιλά και γράφει τέσσερες γλώσσες: γερμανικά, ἀγγλικά, γαλλικά και ἰσπανικά) και διαβάει μ' εὐκολία τοὺς «Ἑλληνες και Ἀτίνους κλασικούς. Γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα γίνεται συζήτηση, βρίσκονται πάντοτε στὸ ὕψος τῆς περιστάσεως. Κι' ἀν παρανοιασθῇ κανένας κενὸ στὴ μνήμη του τρέχει στὸ σπίτι του νὰ συμβουλευτῇ τὰ βιβλία του.

Ἡ Ντέμπορα Κέρ κι' ὁ Πέτερ Φίρτελ ἀγαποῦν πολὺ τὸ «σαλέ» τους στὸ Κλόστερς τῆς Ἑλβετίας, πὸς τὸ ἐγκαταλείπουν μόνον ὅταν εἶναι ἀνάγκη γιὰ νὰ ἐργασθοῦν.

Όταν πέροι ὁ Φίρτελ μετακόμισε ὀριστικά ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ στὴν Ἑλβετία, γιὰ νὰ κατοικήσῃ στὸ «σαλέ» πὸς ἔκτισε ἀνάμεσα στὰ δασύλλια τοῦ Κλόστερς, κουλιάσῃ μαζί του ὅλη τὴ βιβλιοθήκη του. Ἐπὶ μιά ὀδομάδα συνέχεται, ὀλόκληρη διμοιρία μεταφορέων κουβαλοῦσαν τὰ ἑκατόκοντα εἰκοσι κιδιότῃ τὸν βιβλίων του πὸς κάθε μέρα ἐσφόρτωναν τὰ τρεῖνα στὸ μικρὸ σταθμὸ τοῦ Κλόστερς. Τὸ πᾶγμα δὲν παραξένεφε και πολὺ τοὺς Ἑλβετοὺς. Εἶναι συνηθισμένοι στὴν παρουσία ἐκκεντρικῶν μελετητῶν, μοσανθρώπων διανοομένων, συγγραφέων πὸς ἀγαποῦν τὴ μοναξιά. Καὶ σκέφτηκαν ὅτι ὁ Αὐστριακός ἀνὴρ αὐτός, πὸς εἶχε διαλέξει τὸ Κλόστερς γιὰ νὰ περάσῃ τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του, θὰ ἦταν κανένας τέτοιος. Όταν ὅμως εἶδαν ὅτι μετὰ τὸ Φίρτελ ἦρχε και μιά ἀπὸ τίς πὸς γοητευτικὲς ἡθοποιὸς τοῦ Χόλλυγουντ, γούρλωσαν τὰ μάτια: τί τᾶκανε τόσα βιβλία ὁ Χέρ Πέτερ; (ὅπως τὸν ἀποκαλοῦσαν μετὸ οἰκειότητα πιά). Δὲν σκεφτόταν τίποτ' ἄλλο;

Πράγματι, τίς ἰδιες σκέψεις εἶχαν κάνει κι' οἱ κάτοικοι τοῦ Χόλλυγουντ. Ὁ Φίρτελ, παρὰ τὰ βιβλία του, παρὰ τὸ ὅτι ἐθεωρεῖτο ἕνας ἀπὸ τοὺς πὸς ραφινάτους και πὸς εὐαίσθητους συγγραφείς τῆς ἀμερικανικῆς κινηματογραφίας — και κατὰ συ-

νέπεια ἕνας γερός διανοούμενος, ἀπὸ κείνους πὸς δὲν παραχωροῦν ὅλτε και μιά στιγμή τῆς ἡμέρας τους στὴν κοσμικὴ ζωὴ ἡ στὸ «ντόπιο» φάρ-νέιντε» — δὲν ἔρχοτο δὲ ἦταν ἐπίσης κι' ἕνας ὠραίος άνδρας. Πρὶν νὰ γνωρίσῃ τὴ Ντέμπορα Κέρ, ὁ Πέτερ Φίρτελ ὑπῆρξε πρωταγωνιστῆς σὲ τρία ἢ τέσσερα φλέρτ. Ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῆς Ἄννα Γκάρντνερ, τῆς Τζῶαν Φονταίν και τῆς Ρίτας Χάιγ-γούρσο.

Ὁρατοῖς άνδρας ὁ Πέτερ Φίρτελ; Ὅλοι λένε και. Στὸ Κλόστερς μάλιστα οἱ γυναῖκες τὸν λατρεύουν. «Εἶναι συμπληρωτικὸς κι' εὐγενικός», λένε, και καταξιοῦν μετὸ σιτορικὴν γῆλεια τὴ Ντέμπορα Κέρ πὸς σφίγγεται πὸς μπράτσο του. Τὸ ὅτι ἄρεσε στὸ Χόλλυγουντ πάντως εἶναι γεγονός. Γιατὶ ὅμως ἀφῶσε; Τὸν κινεζοῦσε καλά: μοιάζει μετὸν Πίτερ δὲν ἔδω, τὸν ὀλλανδικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανὸν ἡθοποιὸ πὸς παίζει πάντοτε τὸ ρόλο τοῦ «κακοῦ» ὁ ἕλα σκεδὸν τὰ φιλμ πὸς γυρίζει και πὸς ἔδω και δυὸ χρόνια ἔγινε δημοφιλέστατος μετὸ φιλμ «Ρῶμα, μαρι, ἡ Αὐλή τῶν Πάπων». μετὰ τὴν Νάντια Τίλλερ. Τὸν βοῦδῶσαν; ἄσπρα μαλλιά σ' ἕνα νεανικὸ πρόσωπο, χεῖλῃ περιφρονητικά, μέτωπο φαικὰ πὸς παραπονοῦν μετὸν ἴδιον ἔντασι, τετὴν γυναίκα πὸς πρόκειται νὰ σκοτώσῃ, εἶτε ὁ

Σὲ ἡλικία 39 ἐτῶν,

ἡ Ντέμπορα Κέρ, ἡ στάρ

πὸς ὀνόμαζαν στὴν Ἀμερική

— γιὰ τὸ αὐστηρό,

σοβαρὸ ὕψος της —

ἡ «Μεγάλη Δούκισσα»,

ἄφησε τὸν άνδρα της

γιὰ νὰ παντρευτῇ ἕναν ἄλλον.

Ένας ξένος δημοσιογράφος,

διηγείται ἐδὼ ἄγνωστες

λεπτομέρειες τῆς αἰσθηματικῆς

αὐτῆς περιπέτειας

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΝΤΕΜΠΟΡΑ ΚΕΡ...

καίη τὴ γυναίκα πὸς πρόκειται νὰ φιλήσῃ. Ὁ Πέτερ Φίρτελ ἔχει ἄσπρα τὰ μαλλιά και νεανικὸ τὸ πρόσωπο. Τὰ χεῖλῃ του ἔχουν κατὶ τὸ περιφρονητικὸ, ἀλλὰ συχνὰ τὸ ἀφίουν γιὰ νὰ πάρουν μετὰ πὸς γλυκεῖα ἔκφρασι. Τὰ μάτια του πετοῦν φωτιές, ὡς ὅταν κυτοῦν τὰ μάτια τῆς Ντέμπορα Κέρ.

Εἶναι φανερό, ὅτι ἕνας τέτοιος άνδρας μπορεί ν' ἀφῶσει. Ἀλλὰ τὸν Πέτερ Φίρτελ ὑπάρχει και κάτι ἄλλο: εἶναι λένε και πὸς Χόλλυγουντ, ὅπου ἡ τρέλῃα τῆς Ντέμπορα προκάλεσε μεγαλῶτερον σκάνδαλον κι' ἀπὸ τὴ δικὴ τῆς Ἄννα Τάρνερ. Ὁ κόσμος τοῦ Χόλλυγουντ, πράγματι, προσπαθεῖ νὰ βρῇ μιά δικαιολογία γιὰ τὴν ἀλλαγὴ αὐτῆς τῆς Ντέμπορα, τῆς ἡθοποιὸς δηλαδὴ πὸς ἐνὸς χαρακτηριστικῶν σάν «πρώτη σῆλως και πρώτη μητέρα» τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, ἄφησε άνδρα και παιδιὰ γιὰ νὰ πᾶν μετὸν πρῶτό ὠραῖο άνδρα πὸς δρέθηκε μετὰ τῆς.

Μένουμε στὸ Κλόστερς μιά ὀδομάδα κι' εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντήσουμε πολλὰς φορὲς τὸν ἄρτονον Φίρτελ. Πήγαμε ἐπίσης στὸ «σαλέ» του, στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Εἶναι δύσκολο νὰ φτάσῃ κανεὶς ἐκεῖ και γιὰ ἕναν ἄλλο λόγο: οἱ Ἑλβετοὶ ἔχουν νὰ φυλάτῃ τὴν εἰρήνην και τὴν ἡσυχία τὸν

ξένων τους, πρὸ πάντων ἂν οἱ ξένοι αὐτοὶ εἶναι διασμένοι κι' ἔχουν μολίς δυὸ μῆνες παντρεμένοι. Όταν ὁ Φίρτελ μ'ας εἶπε: «Θά ιδωθούμε ἀπόψε στὸ σπίτι», αὐτὸ φαινόταν μιά ἀπλούστατη πρόσκλησις. κι' ὅμως ἐπὶ μιά ὀλόκληρη ὥρα δὲν βρήκαμε κανένα διατεθειμένο νὰ μ'ας δώσῃ ἀκριβεῖς πληροφορίες. Ὁ ὀδηγός τοῦ ταξί (ὅταν καταφέραμε νὰ βρούμε ἕνα) μ'ας κῦταξε καχύποπτα: «Ὁ Χέρ Πέτερ σὰς περιμένει;»

Ένας διετριμνέας πὸς μ'ας συνώδευε ἀναγκάστηκε νὰ ὀρκισθῇ πὸς ὁ Φίρτελ μ'ας περίμενε. Μονάχα τότε ὁ σωφὲρ δέχτηκε νὰ μ'ας πᾶν. Μισὴ ὥρα διαδρομὴ μέσα ἀπὸ ἄλση και ὁρομάνια, μικρὲς λιμνοῦλες και ρυάκια πὸς φιλοξενοῦν ἑκατοντάδες πέστροφες. Τὸ σπίτι τοῦ Φίρτελ βρίσκεται στὴ μέση τοῦ παραδείσου αὐτοῦ. Όταν τὸ ἐλέπη κανεὶς ἀπὸ μακρὰ φαίνεται σάν ἕνα ἀρχαῖο σπίτι, καθὼς εἶναι χτισμένο μετὸ πέτρες και σκυροῦ ξύλο. Μολίς ὅμως ζυγώσῃ μπορεί νὰ διαβάσῃ σὲ μιά ἀπὸ τίς πλευρὲς, μετὰ μὲγάλα γοτθικά γράμματα: «Ἐκτίσθη μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου τὸ 1959». Ὁ Πέτερ Φίρτελ ζήτησε νὰ τὸ γράψουν αὐτὸ.

Ἀλλῃ συνάντησι γεμάτῃ ἐγκαρδιότητα, ἄλλῃ φιλαρία στὸ σαλόνι. Γιὰ ἕνα διάστημα προσποιηθήκαμε ὅτι γι' αὐτὸ μονάχα εἶχαμε πᾶσι. Ἡ Ντέμπορα Κέρ κι' ὁ Πέτερ Φίρτελ ὅμως ἤξεραν ὅτι ἄλλα θέλαμε νὰ μάθουμε, ἀλλὰ προσποιόνταν κι' αὐτοὶ ὅτι δὲν καταλάβαιναν. Γιὰ ἀρκετὴ ὥρα μιλούσαμε ἀδιάφορα γιὰ τὰ βουνὰ και τὰ ἔλατα, ὅταν σὲ μιά στιγμή ὁ Φίρτελ εἶπε: «Σήμερα ἡ κόρη μου, βλέποντας τὴν λιακάδα ἔκανε ἕνα μπάνιο στὴν λιμνοῦλα, πὸς εἶναι ἀπέναντι και γύρισε στὸ σπίτι τουρτουρίζοντας».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ τὰ μάτια τῆς Ντέμπορα χαμήλωσαν κι' ὁ Πέτερ κατάλαβε ὅτι εἶχε κάνει γκάφα. Γιὰ ὅλα θὰ ἤθελε νὰ εἶχε μιλήσει ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παιδιὰ. Δὲν ἦταν θέμα, πὸς ἔπρεπε νὰ ὀθῇ μπροστά μας. Πρὶν γνωρίσῃ τὴν Κέρ κι' ὁ Φίρτελ ἦταν παντρεμένος κι' εἶχε πάρει κι' αὐτὸς διαζύγιο. Ἡ γυναίκα του, ἡ Βιρτζίνια Ραῖν, εἶχε ἀργότερα πεθάνει σὲ μιά πυρκαϊά στὴ Νέα Ὑόρκη. Ἀπὸ τὸ γάμο αὐτό, πὸς κράτησε ἕξω χρόνια, γεννήθηκε ἕνα κορίτσι, ἡ Χριστίνα, πὸς εἶναι σήμερα ἑννιά χρονῶν. Ἡ Χριστίνα μένει στὸ Κλόστερς μετὸν πατέρα της και τὴ Ντέμπορα Κέρ. Τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου παρεῦρθηκε στὴν τελετὴ μαζί μετὰ ἑλάχιστους καλεσμένους: τὸν Μέλ Φερρέρ, τὸ συγγραφέα Ἴρβιν Σω, τὸν Ριούλ Μπρύννερ και τὴν γυναίκα του Ντόρις Κλάινερ, μιά πρῶτῃν χιλιανὴ νοσοκόμα. Ἡ Χριστίνα δὲν φαίνονταν καθόλου ζελεὴ ἀνάμεσα σ' ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Μιλοῦσε μ' ὅλους τὸν ἐνικό κι' ὅταν ὁ ἐπαλληλῆς τοῦ ληξιαρχείου ἀνέγγειλε ὅτι ὁ πατέρας της κι' ἡ Ντέμπορα Κέρ ἦταν πιά σύζυγοι, ἔτρεξε και φίλησε τὴν καινούργια μητέρα της. «Μοιάζει μετὰ σκηνὴ ἀμερικανικοῦ φιλμ», εἶπαν οἱ περιεργοὶ τοῦ Κλόστερς πὸς παρακολούθησαν τὴν τελετὴ, ἀπὸ τὰ χαμηλὰ παράθυρα τὸς δημαρχεῖου. Αὐτὸ ἦταν τὸ μόνον σῶλο.

Ἡ Ντέμπορα ἤξερε, ἄραγε, τί θὰ συνέβαινε ὅταν γνωρίσει τὸν Πέτερ Φίρτελ κι' ὅταν τὸν ἐρωτεύθηκε; Ἀσφαλῶς τὸ ἤξερε. Τὴ σκηνὴ τοῦ κεραυνόβολου αὐτοῦ ἔρωτα τὴ διηγείται ἡ ἴδια. Ὁ Πέτερ εἶναι μπροστὰ και κάθε τόσο διακόπτει τὴν γυναίκα του γιὰ νὰ προσθέσῃ μιά λεπτομέρεια, γιὰ νὰ συμπληρώσῃ μιά περιγραφή.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1958, διηγείται ἡ Ντέμπορα, ἔγινε στὴ Βιέννη γιὰ νὰ γυρίσῃ τις πρῶτες σκηνὲς τοῦ «Ταξιδιοῦ» μαζί μετὰ τὸν Ριούλ Μπρύννερ. Μιά ἱστορία πὸς ἐκτυλίσσεται στὴ δραματικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς σύγχρονῆς ἐπαναστάσεως θμιάστε; Τὴν ἱστορία αὐτὴ τὴν εἶχε γράφει κατὰ ἕνα μέρος ὁ Πέτερ Φίρτελ. Εἶχα ἀκούσει νὰ μιλοῦν γι' αὐτὸν μετὰ πὸς γλυκεῖα ἔκφρασι. Τὰ μάτια του πετοῦν φωτιές, ὡς ὅταν κυτοῦν τὰ μάτια τῆς Ντέμπορα Κέρ.

Εἶναι φανερό, ὅτι ἕνας τέτοιος άνδρας μπορεί ν' ἀφῶσει. Ἀλλὰ τὸν Πέτερ Φίρτελ ὑπάρχει και κάτι ἄλλο: εἶναι λένε και πὸς Χόλλυγουντ, ὅπου ἡ τρέλῃα τῆς Ντέμπορα προκάλεσε μεγαλῶτερον σκάνδαλον κι' ἀπὸ τὴ δικὴ τῆς Ἄννα Τάρνερ. Ὁ κόσμος τοῦ Χόλλυγουντ, πράγματι, προσπαθεῖ νὰ βρῇ μιά δικαιολογία γιὰ τὴν ἀλλαγὴ αὐτῆς τῆς Ντέμπορα, τῆς ἡθοποιὸς δηλαδὴ πὸς ἐνὸς χαρακτηριστικῶν σάν «πρώτη σῆλως και πρώτη μητέρα» τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, ἄφησε άνδρα και παιδιὰ γιὰ νὰ πᾶν μετὸν πρῶτό ὠραῖο άνδρα πὸς δρέθηκε μετὰ τῆς.

Μένουμε στὸ Κλόστερς μιά ὀδομάδα κι' εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ συναντήσουμε πολλὰς φορὲς τὸν ἄρτονον Φίρτελ. Πήγαμε ἐπίσης στὸ «σαλέ» του, στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Εἶναι δύσκολο νὰ φτάσῃ κανεὶς ἐκεῖ και γιὰ ἕναν ἄλλο λόγο: οἱ Ἑλβετοὶ ἔχουν νὰ φυλάτῃ τὴν εἰρήνην και τὴν ἡσυχία τὸν

σκοπὸ αὐτό: ἀλλὰ περισσότερο γιὰ μένα τὴν ἴδια παρὰ γιὰ τὸ ἄλτσα. Πρέπει ὅμως νὰ με καταλάβετε: ἤμουν ἀληθινὰ ἀποροφημένη ἀπὸ τὴ δουλειὰ και ἀπὸ ἑβδομάδες δὲν φοροῦσα παρὰ τὰ κοστούμια τῆς σκηνῆς. Γι' αὐτὸ φοροῦσα τὸ πὸς κομψὸ φόρεμά μου και πῆγα στὴν δεξίωση. Ἰπῆρχε ἕκλει πολὺς κόσμος. Ἐοφίσα δεκάδες χέρια, χωρίς νὰ ἔξω σὲ ποιους ἀνῆκαν. Ἐοφίσα ἐκτίσθη και τὸ χεῖρ τοῦ Πέτερ Φίρτελ, πὸς εἶχε ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν ἡμέρα ἔρθει στὸ Χόλλυγουντ. «Ἐπὶ τέλους!», εἶπε. Καὶ δὲν πρόσθεσε τίποτ' ἄλλο. Τὸν κῦταξε τότε κι' ἐκαίνο, ὅστερ' ἀπὸ λίγο, ἐπανελάσε: «Ἐπὶ τέλους!» Καὶ βάλαμε κι' οἱ δυὸ τὰ γέλια. Καὶ μονάχα ἀπὸ κείνη τὴ στιγμή ἡ γιορτὴ πρὸς τιμὴ τοῦ ἄλτσα ἄρχισε νὰ γίνεται εὐχάριστη».

Τὸ δικαστήριο τοῦ Λὸς Ἀντζελες πὸς ἐξέδωσε τὸ διαζύγιο τῆς Ντέμπορα Κέρ, ἐμπιστεύθηκε τὰ δυὸ παιδιὰ (τὴ Μελανία 12 χρονῶν και τὴ Φραντσεσκα Ἰαννα 9) στὴ φροντίδα τοῦ πατέρα. Ἡ στάρ μπορεί νὰ τὰ κρατᾷ κοντὰ της μονάχα ἕνα μῆνα τὸ χρόνο.

Πὸς κατέληξε στὸ διαζύγιο; Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δάσουμε τὴ Ντέμπορα Κέρ νὰ μ'ας τὸ διηγῇ. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ Ἄντονι Μπάρτλεϋ, ὁ άνδρας της, πῆρε τὸ διαζύγιο ὅστερα ἀπὸ ἕξω μῆνες ἀπ' ὅτου ἡ Ντέμπορα συνάντησε τὸν Πέτερ Φίρτελ στὴ Βιέννη. Τὸ ζήτησε ὁ ἴδιος ὁ Μπάρτλεϋ, μετὰ εἰς γουσα διαδικασία, ὁπαιτιότητα τῆς γυναίκας του. Ἡ Ντέμπορα δὲν ἔκανε παρὰ μιά μονάχα δήλωσι στὸς δημοσιογράφους:

— Δὲν ἦταν ἕνας τέλειος γάμος, ὅπως πίστευε ὁ κόσμος. Ἐδὼ και κάμποσον καιρὸ δὲν ὑπῆρχε παρὰ μονάχα μιά ἐπιφανειακὴ εὐτυχία.

Ἡ Ντέμπορα Κέρ εἶχε γνωρίσει τὸν Ἄντονι Μπάρτλεϋ τὸ 1945, στὸ Λονδίνο. Ἐπαίξε μ' ἕνα θέατρο πρὸς γιὰ τοὺς Ἀγγλους στρατιώτες πὸς εἶχαν γυρίσει ἀπ' τὸ μέτωπο κι' ὁ Μπάρτλεϋ — ἕνας ἄσος πιλότος τῆς ΡΑΦ, παρασυμφορημένος μετὰ τὸ παράσημο τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας, εἰκοσι ἕξω χρονῶν, συγγραφέας και ραδιοσκηνοθέτης — ἦταν ἀνάμεσα στὸς θεατές. Παντρεύτηκαν τὸν ἐπόμενον χρόνο, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1946. Όταν ἡ Μέτρο - Γκόλντνουν Μάγερ ἐκάλεσε τὴ Ντέμπορα στὸ Χόλλυγουντ μ' ἕνα μακροχρόνιο και μετὰ πολὺ καλὸς ὅρους συμβόλαιο, ὁ Ἄντονι τὴν ἀκολούθησε. Ἀπὸ τότε, ὡς τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1958, ἡ Ντέμπορα κι' ὁ Τόνι, μαζί μετὰ τίς κόρες τους Μελανία και Φραντσεσκα - Ἄννα, ἀπέτελεσαν τὴν τέλεια οἰκογένεια τοῦ Χόλλυγουντ. Ἡ Ντέμπορα ἐπικονομάθηκε ἡ «Μεγάλη δούκισσα», ἡ «Ἀνέγγιχτη», ἡ Τούρρις ἐμπόρυνεα» (Πύργος ἀπὸ ἐλεφαντόδοντο).

Όταν ἔεπασε τὸ σκάνδαλο τὸν περικοῦ «Κονφινένσιαλ» — ἔλες θὰ τὸ θυμόσαστε γιατί ἔγραψαν τότε οἱ ἑφημερίδες — ὅλοι εἶπαν: Ἡ εὐτυχημένη Ντέμπορα Κέρ εἶναι ἴσως τὸ μόνον πρόσωπο στὸ Χόλλυγουντ πὸς δὲν φοβάται κοιτισμοπλοκὴ σὲ βάρος της.

Ἀκόμα κι' ὅταν ἐρμήνευε ρόλους γεμάτους πάθος (ὅπως π.χ. στὴν ταινία «Απὸ δω ὡς τὴν αἰώνιότητα») μολίς ἔβγαζε ἀπὸ τὰ σπιντοῦν ἔδωκε μακρὰ ἀπὸ τὴ σκέψι της τὰ σῖμα και τὰ γόδια τοῦ Φράνκ Σινάτρα και τοῦ Μπάρτ Λάνκαστερ κι' ἔτρεχε σὸν άνδρα της και σὲ παιδιὰ της μετὰ τὴ γλύκα και τὴ γαλήνη ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1958, τὸ φιλμ πὸς γυρίστηκε στὴ Βιέννη ὑπῆρξε μοιραῖο. Τώρα ἡ συζήτηση ἔγινε πὸς ἀνδιαφέροντος, οἱ ἀναμνήσεις ἔφεραν ἄλλες ἀναμνήσεις κι' εἶχε πιά σκοτεινιάσει. Γι' αὐτὸ, ὅταν εἶπαμε στὴ Ντέμπορα: «Ἄν θέλατε νὰ ἐξηγήσαστε σὲ μιά γυναίκα, σὲ μιά φίλη σας, ὅλα ὅσα συνέβησαν σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα, τί λέγεται θὰ εἶπατε;» ἀπάντησε ὅτι ἦταν ἄγχα και δὲν μπορούσε ν' ἀπάντησῃ. Θὰ μ'ας ἔλεγε αὐτὸ, εἶπε. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἔμεινε γεμάται «Κρίμα» εἶπε, χωρίς νὰ δεῖξῃ ὅλτε και πὸς σκηνὴν.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτό ἕνα τηλεφώνημα στὸ ξενοδοχείο: Μπορούμε νὰ ιδωθούμε στὴ μίαν;» ρώτησε ἡ Ντέμπορα.

Ἦρθε μετὰ τὸ ἴδιο βρεγμένο ἀδιόδρομο. Ἐβρεχε ἀκόμα. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἦταν μονάχα. Ἐνὸς ἔσφιγγε ἀνάμεσα στὰ δάχτυλα τὸ γεμάτο χυμὸ τριτάτος ποτήρι (εἶναι τὸ πὸς πὸς προτιμᾷ) εἶπε: «Σκέφτηκα τὰ λόγια πὸς ἔλεγα σ' ἐκείνη τὴ στιγμή μου: «Φρόντισε μετὰ κάθε θυσία νὰ εἶσαι ἀληθινὴ μετὸν ἴδιο τὸν αὐτὸ σου, ἀκόμα κι' ἂν αὐτὸ θὰ σοῦ κἀνε κακό».

Εἶναι μιά φορὰ πὸς σ' ἀφίνει ἀμήχανο. Ἰσως ἡ Ντέμπορα νὰ τὴν ἔχη διαβάσει σὲ κανένα ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ καινοῦργου της συζύγου. Ἡ ἴσως σὲ κανένα ἀπὸ τὰ χαρτάκια πὸς εἶναι κανεὶς καμιά φορὰ στὰ σοκολατάκια...

ΑΔΕΣΑΝΤΡΟ ΠΟΡΡΟ

Ο νεαρός βασιλιάς της Ταϊλάνδης, από αγάπη για την ώραία σύζυγό του Σιρική, αρνήθηκε να διατηρήσει χαρέμι, όπως οι πρόγονοί του. Η Σιρική είναι 27 ετών, έχει 4 παιδιά, ντύνεται στού Μπαλμαίν και κρατάει τη σιλονέτα της με μιά δίαιτα από ρύζι και χυμούς φρούτων. Έχει ευρωπαϊκό γούστο και εκτιμά τις δυτικές συνήθειες.

ΡΩΜΗ, 8 Οκτώβριος.

Την αποκαλούν «Ρόδο της Ανατολής», «Ωραιότερη βασίλισσα του κόσμου», «Αυτή της Μεγαλειότητας Άνθος της Ασίας» κι άλλα πολλά. Όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί αξίζουν άσφαλως στη Σιρική, τη βασίλισσα της Ταϊλάνδης. Στο ταξίδι της στην Ευρώπη, όλος ο κόσμος ασχολήθηκε μαζί της. Κατέκτησε τους πάντες με τη γοητεία της. Κάποιος είπε πως «όταν θλέπης τη βασίλισσα θυμάσαι τον ήχο του μαντολίνου». Κάποιος άλλος πήγε και ανακάλυψε πως Σίρι, σημαίνει καλwsσύνη και Κίτ γοητεία.

Στην εποχή της συκοφαντίας, όπως είναι η δική μας, όπου τόσο λίγο πιστεύουν στους μύθους, είναι καλό να πιστεύει κανείς στη μυθική αυτή βασίλισσα, που ήλθε απ' την Ανατολή. Στη βασίλισσα με το όλοχρυσο φόρεμα, με τα χοντρά σαν καρδία μαργαριτάρια, με τα γλυκύτατα αμυγδαλωτά μάτια, που για τον άντρα της αντιπροσωπεύει ένα ολόκληρο χαρέμι.

Όσοι είχαν τρόπο να την πλησιάσουν στο ταξίδι της στην Ευρώπη, να την παρακολουθήσουν στις γεμάτες έντασις επίσημες και ιδιωτικές ημέρες της διαπίστωσαν πως η Σιρική, περισσότερο από μυθικό πρόσωπο είναι μιά έξυπνη και ευαίσθητη γυναίκα, με λίγο διαφορετικές απ' τις δικές μας τις γραμμές του προσώπου της, αλλά εντελώς δυτικοποιημένη στις συνήθειες και στη νοοτροπία.

Σε κάποιον δημοσιογράφο, είπε τελευταίως:

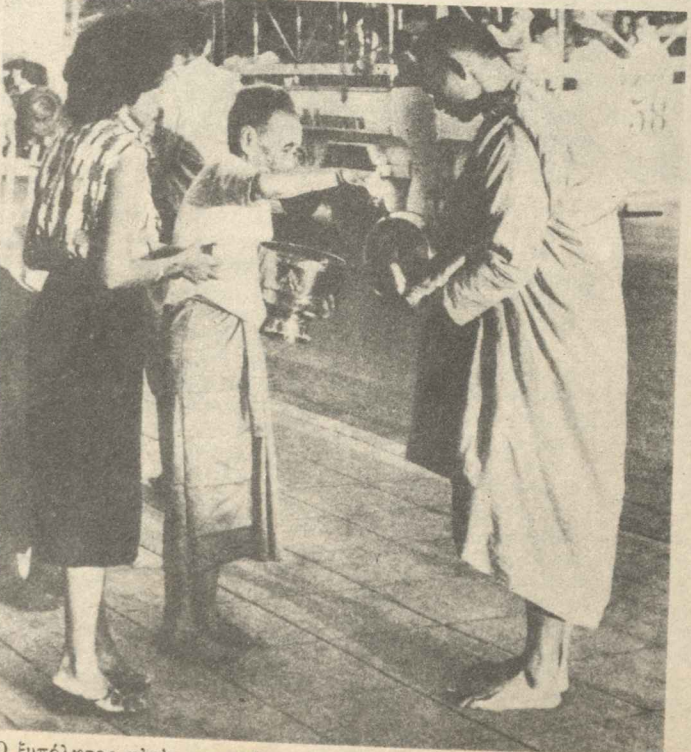
—Ανατολή και Δύσι, αρχίζουμε να μοιάζουμε. Οι γυναίκες, παραδείγματος χάριν, έχουν εξέλιξη στη χώρα μου. Ντύνονται ευρωπαϊκά, καπνίζουν, θάφονται, έξασκούν το έπαγγελμα του δικηγόρου και του γιατρού, επιδιδονται στην πολιτική, οδηγούν αυτοκίνητο, σπουδάζουν και ταξιδεύουν μόνες. Έχουμε ακόμα και μερικές δημοσιογράφους. Σε λίγα χρόνια θα είναι ανγνωρίστες. Για το φαινόμενο αυτό η βασίλισσα εκφράζει τις επιφυλάξεις της:

—Ίσως είναι καλό αυτό, ίσως είναι και κακό. Άσφαλως, κάποιος χάνει: οι παραδόσεις, η πίστη, οι χαρακτήρες. Οι χώρες σιγά-σιγά γίνονται ίδιες. Δεν μένουν παρά τα μνημεία για να τις κάνουν διαφορετικές μεταξύ τους. Κάποτε είναι θλιβερό, αλλά υπάρχουν πράγματα, που δεν μπορούν να αλλάξουν.

Αυτή είναι η αυθεντική Σιρική, που όλοι έγκωμιάζουν για την ομορφιά και τη χάρη της και για την οποία μετρήθηκαν είκοσιτέσσερα μπאוλά που τη συνώδευαν με 150 φορέματα, τουαλέτες, σύνολα και λοιπά. Τα εξήντα καπέλα, τα διακόσια ζευγάρια γάντια, τα ογδόντα ζευγάρια παπούτσια, οι δωδεκάδες πολύτιμα

Η βασίλισσα Σιρική στο ταξίδι της στην Ευρώπη επισκέφτηκε διάφορα κρατικά ιδρύματα και ιδίως τους παιδικούς σταθμούς και τα ορφανοτροφεία, για τα οποία ενδιαφέρθηκε πολύ.

Ο ξυπόλητος αυτός ρακοφόρος με το κουρεμένο κεφάλι, που ζητιανεύει την τροφή του στους δρόμους της Μπανγκόκ δεν είναι κάποιος βουδδιστής μοναχός, αλλά ο βασιλιάς της Ταϊλάνδης

ΣΙΡΙΚΙΤ, ΜΙΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

έσώρουχα, οι πενήντα τσάντες, τα δώδεκα περιδέρα με τα μπαγιάν και τις πολύτιμες πέτρες, που αποτελούσαν την ταξιδιωτική γκαρνταρόμπα της, ή τυπική ανατολίτικη γοητεία, που την περιβάλλει, είναι ή θεαματική όψη ενός προσώπου, που κατά θάθος έχει ευρωπαϊκό γούστο και εκφράζεται ένθουσιαστικά για τις δυτικές συνήθειες.

Όταν τη ρώτησαν τί σκέπτεται για το πάθος που έχει ο άνδρας της, ο βασιλιάς Μπουμιπόλ Άντουλανετζί, για την τζάζ, η Σιρική απάντησε με έλαφρη κακία:

—Η τζάζ είναι το χαρέμι του συζύγου μου, ξέροντας καλά ότι από το κλαρινέτο και το σαξόφωνο, που είναι τα αγαπημένα μουσικά όργανα του νεαρού συζύγου της δεν μπορεί ποτέ να έπληθη καρμιά ρήξι στη συζυγική της εύτυχια.

Η Σιρική είναι μιά αντιπροσωπευτική γυναίκα της εποχής μας και της χώρας της, που βρίσκεται μεταξύ της παραδόσεως και του έκαυχρονισμού, του παλιού και του νέου.

Ένα χαρακτηριστικό έπεισόδιο αξίζει να σημειωθεί γιατί αποκαλύπτει την προσωπικότητα της βασίλισσας και συγχρόνως τις ανήθειες που επικρατούν ακόμα στην Ταϊλάνδη.

Κανένας υπηρέτης δεν έπιτρέπεται να περάσει ποτέ στα έπανω πατώματα, όταν οι κύριοι του θρόνου είναι στο κάτω, γιατί θα ήταν σά να περπατούσε πάνω στα κεφάλια τους, δηλαδή σά να ήταν ανώτερός τους. Για να μη βάλει, σε δύσκολη θέση τους υπηρέτες, η βασίλισσα Σιρική κάθε πρωί φεύγει πολύ νωρίς από το διαμέριό της και κάνει τον περιπατό της στους κήπους του ανακτόρου.

Μέσα στο παλάτι της αυτό στη Μπαγκόκ, κανείς δεν έχει δικαίωμα να την κυττάξει κατάματα. Όταν της δίνουν κάτι, το δίνουν πάντα μέσα σ' ένα χρυσό δίσκο και σκύβουν το κεφάλι.

Σαράντα ακόλουθοι την περιποιούνται κι' εκατό νέες κοπέλες φροντίζουν για τη διακόσμηση του ανακτόρου με άνθη.

Πριν από λίγα μόνον χρόνια, οι βασιλείς του Σιάμ κυκλοφορούσαν στο βασιλείο τους πάνω σ' έναν άσπρο ελέφαντα, ενώ ο οδηγός που τον κρατούσε, κινούσε σκευή μπροστά του ένα φερό παγωνιού. Ακόμα και σήμερα, ο βασιλιάς όφειλε σε ώριμες ημερομηνίες να ζητιανεύει την τροφή του στους δρόμους, όπως ο πρόγονός του, ο Βούδδας. Για τα δέκα κοστώ εκατομμύρια των υπηκόων του είναι μισο-θεός, μισο-άνθρωπος. Αλλά χρειάζεται να διαλύσει στον έικοστό αιώνα. Γι' αυτό ταξιδεύει στην Ευρώπη. Κοντά στους αρχηγούς των κρατών μαθαίνει το επάγγελμά του. Παντού τον υποδέχονται με χα-

μόγελο, χάρη στην πρόσθειρά του: τη γοητευτική Σιρική.

Η βασίλισσα του Σιάμ είναι το είδαλο του λαού της. Οι γυναίκες στη χώρα της τη μιμούνται στον τρόπο του ευρωπαϊκού ντυσίματος, αλλά στις γιορτές φορούν τα πατροπαράδοτα φορέματα και τα χαρακτηριστικά τους κοσμήματα. Είναι στην πλήρη τους εξέλιξη, ασκούν ελεύθερα επαγγέλματα, είναι ήθοιοι, αλλά συγχρόνως αποφεύγουν να κάνουν ρομαντικούς περιπάτους με τους νεαρούς, που τους αρέσουν, γιατί θα αποκτούσαν κακή φήμη. Δεν πίνουν αλκοευματώδη. Μόνο στα νυχτερινά κέντρα, οι γυναίκες πίνουν ούισκυ.

Είναι έξαιρετικά σεμνές. Οι ήθοιοι αρνούνται να γυρίσουν σκηνές ερωτικές που προβλέπουν την ανταλλαγή φιλιών. Είναι υπακουές, ήρεμες, νοικοκυρές. Τους αρέσει πολύ να μαγειρεύουν.

Η βασίλισσα Σιρική είναι πολύ λιτοδίαιτη. Στα έπίσημα γεύματα δεν τρώει σχεδόν τίποτα. Όταν τελειώσει το γεύμα πηγαίνει στο διαμέριό της και τρώει ένα λιτό φαγητό σύμφωνα με τη δίαιτα που κάνει, δηλαδή ρύζι και χυμούς φρούτων. Αυτό είναι ένα από τα μυστικά της για να είναι πάντα δροσερή και λεπτή. Από το άλλο μέρος κάθε πρωί κάνει μιά ώρα σουηδική γυμναστική και κοιμάται στην πισίνα του βασιλικού ανακτόρου της. Άλλωστε έφορμίζει και τις μεθόδους των «Μεγάλων Γιόγκι».

Πατρεύτηκε πριν από δέκα χρόνια, όταν ήταν δεκαεπτά ετών, με το βασιλιά Μπουμιπόλ, που ήταν είκοσιτριών ετών και του χάρισε μέχρι σήμερα τέσσερα παιδιά, τρία κορίτσια κι' ένα αγόρι. Η Ουμπόλ Ρατάνα είναι ένα ετών, ο Βαϊραλονγκόρν, που είναι ο διάδοχος του θρόνου της Ταϊλάνδης, οκτώ ετών, η Σιροντόν πέντε ετών και η Σουλαμπόρν τριών ετών.

Ο βασιλιάς Μπουμιπόλ και η Σιρική γνωρίστηκαν στη Λαζάνη, όπου εκείνη τελείωνε τις σπουδές της κι' εκείνος είχε πάει επίσημα για συμπληρωματικές σπουδές.

Η Σιρική, κόρη του πρίγκιπα Σανταμπούρι, που σάν πρεσβευτής της Ταϊλάνδης είχε ζήσει στη Γαλλία και στην Άγγλία, ανταποκρίθηκε στα αίσθηματά του βασιλιά. Είχαν τα ίδια γούστα και είχαν μορφοωθεί κι' οι δυο στην Ευρώπη. Η Σιρική, ακολουθώντας τον πατέρα της είχε μείνει πολύ λίγο στην πατρίδα. Οι γάμοι τους έγιναν τον Άπριλιο του 1950.

Ο βασιλιάς Μπουμιπόλ που βασίλευε σε 18 εκατομμύρια υπηκόους, δεν έχει χαρέμι, έχει υπηκόων του είναι μισο-θεός, μισο-άνθρωπος. Αλλά χρειάζεται να διαλύσει στον έικοστό αιώνα. Γι' αυτό ταξιδεύει στην Ευρώπη. Κοντά στους αρχηγούς των κρατών μαθαίνει το επάγγελμά του. Παντού τον υποδέχονται με χα-

μόγελο, χάρη στην πρόσθειρά του: τη γοητευτική Σιρική. Η βασίλισσα του Σιάμ είναι το είδαλο του λαού της. Οι γυναίκες στη χώρα της τη μιμούνται στον τρόπο του ευρωπαϊκού ντυσίματος, αλλά στις γιορτές φορούν τα πατροπαράδοτα φορέματα και τα χαρακτηριστικά τους κοσμήματα. Είναι στην πλήρη τους εξέλιξη, ασκούν ελεύθερα επαγγέλματα, είναι ήθοιοι, αλλά συγχρόνως αποφεύγουν να κάνουν ρομαντικούς περιπάτους με τους νεαρούς, που τους αρέσουν, γιατί θα αποκτούσαν κακή φήμη. Δεν πίνουν αλκοευματώδη. Μόνο στα νυχτερινά κέντρα, οι γυναίκες πίνουν ούισκυ.

Η έπίσημη στολή της βασίλισσας της Ταϊλάνδης είναι όλο μετάξι και χρυσή. Η εσάρπα της είναι από χρυσό και πέτρες ανυπολόγιστης αξίας στολίζουν την πόρπη της ζώνης της.

Το πάθος του βασιλιά, που κάθεται στον φηλότερο θρόνο του κόσμου είναι ή τζάζ. Παίζει κλαρινέτο και σαξόφωνο πολλές φορές στην όρχηστρα του ραδιοφωνικού σταθμού.

(τότε ή Ταϊλάνδη λεγόταν Σιάμ), ο Παραμντίρ Μάχα Σουλαλονγκόρν, πριν από έξηντα τρία χρόνια, ήταν πολύγαμος.

—Θυμάμαι όταν παντρεύονταν, είτε κάποιος αλλικός για το βασιλικό ζευγάρι. Ήταν τρελλά έρωτευμένοι και έμειναν έτσι μέχρι σήμερα. Ο Βούδδας να τους προστατεύει.

Όταν ο βασιλιάς, ακολουθώντας τις παραδόσεις της χώρας του και της βουδδιστικής θρησκείας, που είναι ο αρχηγός της, μπήκε για λίγον καιρό σε μοναστήρι, ώνομάστηκε ή βασίλισσα Σιρική μονάρχης. Παρά τη νεαρή της ηλικία, έφερε εις πέρας τα καθήκοντά της με τρόπο λαμπρό και δείχτηκε πολύ δραστήρια. Αυτό δεν την έμποδίζει τώρα να γυρίζει στα καταστήματα της Ρώμης και του Παρισιού σάν μιά καλή και άπλη τουρίστρια, που θέλει να ψωνίση δώρα για τις φίλες της. Πραγματικά, πήγε με τα πόδια, στάθηκε μπροστά στις θιτρίνες, μπήκε στα καταστήματα, ρώτησε τις τιμές για τουτό και για κείνο το είδος και αγόρασε μπλουζες, πετσέτες, οκτώ τσάντες, πουδριέρες, ταμπακιέρες, ένα ταξιδιωτικό κοστούμι και μιά βαλίτσα από άγριόχοιρο για να την κάνει δώρο στον άνδρα της.

Η Σιρική φοράει τα φορέματά του Μπαλμαίν, που είναι ο ράφτης της προτιμήσεώς της, με την ίδια χάρη, που έρεει να φοράει το έθνικό της ένδυμα, που είναι πραγματικά έξαιρετικό.

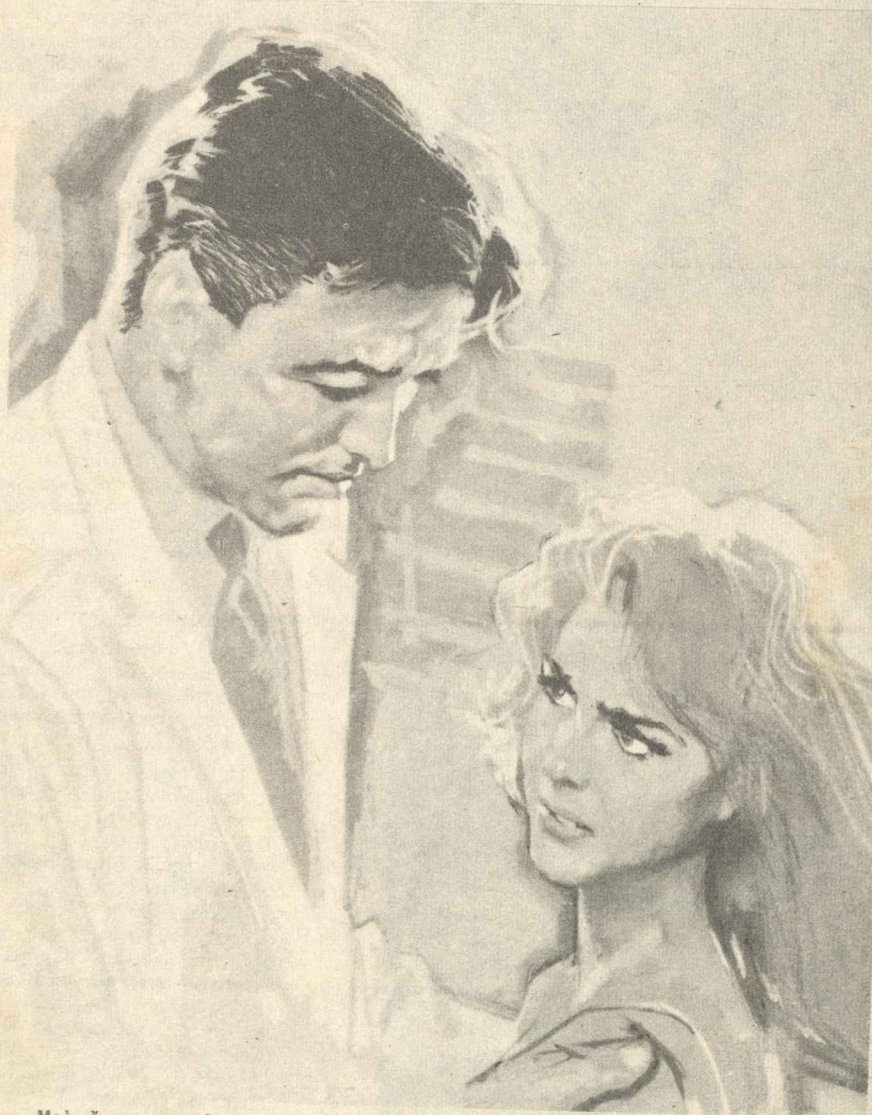
Άλλά, αν ή Σιρική είναι μιά άριστη έγγυησις για τον πολιτισμό της χώρας της, παραμένει το γεγονός ότι για το μεγαλύτερο μέρος των γυναικών στην Ταϊλάνδη εξακολουθεί να ισχύει το σύστημα της πολυγαμίας.

Όλες, δεν μπορούν να είναι Σιρική, φυσικά, ή βασίλισσα που έμεινε ή μοναδική γυναίκα στη ζωή του βασιλιά Μπουμιπόλ.

Κάθε Τετάρτη, ο ραδιοφωνικός σταθμός της Μπανγκόκ μεταδίδει ένα πρόγραμμα με μουσική τζάζ. Στο σαξόφωνο, ο βασιλιάς Γεννημένος στη Βοστώνη, ο νεαρός μονάρχης έχει το πάθος της τζάζ. Έπαιξε κάποτε επί μιάμιση ώρα μαζί με το Μπένι Γκούντμαν και τον κάλεσαν στο φεστιβάλ του Νιούπορτ σάν εκτελεστή. Παίζει άλλωστε έξη όργανα. Ένα από τα αγαπημένα μπλουζ, σε όλα τα νυχτερινά κέντρα της Άπω Ανατολής είναι το «Μέσα στο βασιλείο των όνειρών μου, είναι ή βασίλισσά μου». Το έχει συνθέσει ο βασιλιάς για τη γυναίκα του, όταν ήταν άρραβωνιασμένος. Πάντως, δεν απαρνιέται για τίποτα τους τίτλους του «Αδελφού της Σελήνης», του «Ανώτατου κυρίαρχου της παλινόριας» και του «Φύλακα των 24 όμπερλών» ούτε τον χρυσό του θρόνο, που είναι ο πιο ψηλός του κόσμου.

ΕΝΡΙΚΟ ΜΠΑΖΙΑΕ

ΚΑΘΩΣ ΕΦΕΥΓΕ Η ΝΥΧΤΑ...

Μία έκφραση σκληρή και αποφασιστική ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό της...

Μόλις άνοιξε την εξώπορτα της μικρής ερμηικής βίλας του, ο Μπόμπ Άλισον είδε μία νέα γυναίκα να τρέχει προς το μέρος του. Έτρεχε με δυσκολία πάνω στη βρεμένη άμμο, που τα μεγάλα κύματα του κόλπου του Μεξικού την είχαν κάνει λεία και γυαλιστερή.

Ο Μπόμπ την κύτταξε σαστισμένος. Ήταν πολύ παράξενο το ότι δρισκόταν κάποιος στην παραλία με το πρότο φως της αύγης.

— Μήπως σάς κυνηγά ο Ποσειδώνας; τη ρώτησε χαμογελώντας. Έσείς όμως δεν μοιάζετε με σειρήνα. Συνήθως οι σειρήνες έχουν ουρά, ενώ εσείς αντίθετως, βλέπω ότι έχετε δυο ωραίες γάμπες.

Η κοπέλλα δεν φάνηκε να έδωσε καμιά σημασία στα πειράγματα του Μπόμπ. Τό βλέμμα της ήταν παρακλητικό, γεμάτο αγωνία.

— Θα μπορούσατε να με πάτε με το αυτοκίνητό σας ως την Τάμπα; παρακάλεσε.

Έβριζε μία ματιά πίσω της, και πρόσθεσε:

— Γρήγορα. Κρύψτε με. Καί μην πείτε σε κανέναν ότι βρίσκομαι εδώ. Κάποιος με παρακολούθει.

Ο Μπόμπ κύτταξε προς την κατεύθυνση από την οποία είχε έρθει η κοπέλλα, και είδε προ-

γματικά ένα άλλο πρόσωπο να τρέχει προς το μέρος τους.

— Πηγαίνετε μέσα στο σπίτι, της είπε. Θα φροντίσω να τον διώξω.

Η κοπέλλα υπάκουσε. Ο Μπόμπ κάθισε στα σκαλοπάτια της βίλας του, κι άναψε ένα τσιγάρο, κυττάζοντας προς τη θάλασσα. Δεν πέρασαν παρά μερικά λεπτά, κι ο άνδρας που ακολουθούσε τη νέα, στεκόταν μπροστά του.

— Είδατε μία κοπέλλα που πέρασε από δω; ρώτησε ο άγνωστος.

Ο Μπόμπ τον κύτταξε μία στιγμή πριν απαντήσει. Ήταν ένας νέος ξανθός, με κακό βλέμμα. Δεν του άρεσε. Ίσως επειδή δεν του άρεσαν οι άνδρες που κυνηγούσαν τις γυναίκες. Θα ήθελε να του δώσει ένα μάθημα καλής συμπεριφοράς, με μερικές γερές γροθιές. Μά είναι πολύ πιο μεγαλόπνοος και πιο γεροδεμένος από μένα; σκέφθηκε «και δεν θα ήθελα να χάσω το ραντεβού μου με τον Πέντρο Μπαρέρα. Σήμερα πρέπει να μου παραδώσει μία μεγάλη ποσότητα εμπορεύματος». Χαμογέλασε, κι απάντησε με ευγένεια:

— Μία κοπέλλα; Ναι. Πέρασε από δω πριν από λίγα λεπτά. Έτρεφε δεξιά από τη βίλα.

Ο νέος ξανόχρυσος να τρέχει προς την κατεύθυνση που του είχε δείξει ο Μπόμπ.

Ο Μπόμπ Άλισον περίμενε λίγο ακόμα, να τον δει να χάνεται στη στροφή του δρόμου, ύστερα μπήκε στο σπίτι. Βρήκε την κοπέλλα να κάθεται σε μία πολυθρόνα και να τον κοιτάζει φοβισμένα.

— Ο κίνδυνος πέρασε, της είπε. Πήγε στο κονίνα και γύρισε σε λίγο με δυο φίλους, άχρηστο κερέ. Τον ήπιαν άργά. Τότε ο Μπόμπ ρώτησε:

— Μπορώ τουλάχιστον να μάθω γιατί σας νηγοίσε εκείνος ο άνδρας;

— Ναι, πολύ σωστά, απάντησε η κοπέλλα. Νομάζομαι Τζόαν Ντίγκενς. Μένω στη βίλα του Τίγκερ. Ένα, δυο χιλιόμετρα πιο κάτω.

— Την ξέρω τη βίλα, είπε ο Μπόμπ. Άλλωστε ξέρω ότι οι Τίγκερ γύρισαν. Έξέλλω, δεν έχω δηλαδή ποτέ ως τώρα.

— Ήρθαμε πριν από τέσσερις ημέρες, έτρεχε η κοπέλλα. Εγώ έχω και για πρώτη φορά γυμναστική του Κόναντ Τίγκερ, και με προσκάλεσε να περάσω τις διακοπές μου με την οικογένειά του. Χθές βράδυ όμως ο κύριος Τίγκερ και η γυναίκα του έφυγαν με το γρά τους και την Κόρντα και θα γυρίσουν σήμερα το βράδυ. Εγώ έμεινα μόνη στο σπίτι. Πριν από μία ώρα έφθασε στη βίλα ο Άλεξ, ο γιος του κυρίου Τίγκερ.

Πριν ακόμη μπει στη βίλα, είδε μία κοπέλλα να περπατάει στην άμμο.

Μόλις τον αντίκρισε η κοπέλλα, σηκώθηκε άπτοια, κοκκινίζοντας.

— Από πού έρχεστε; τον ρώτησε. Ποιός είστε;

— Ονομάζομαι Άλισον, απάντησε ο Μπόμπ. Κι εσείς;

— Είμαι η Άλις Τίγκερ. Αν θέλετε να δείτε τον πατέρα μου, σάς πληροφορώ ότι λείπει στη Γουάνα. Και πάψετε να με κυττάτε έτσι, σάς παρακαλώ. Σας φαίνονται σαν κανένα περίεργο ζώο.

— Όχι, μονομύρισε ο Μπόμπ. Μονάχα μου φαίνεται άπτοια. Εισάστε εσείς η Άλις; Την τελευταία φορά που σάς είδα, πριν από δυο χρόνια είσατε ένα κοριτσάκι άδύνατο, σαν στέκα του μπαλάνου. Μά πως τα καταφέρατε και γίνετε έτσι;

— Όπως τα καταφέρνουν όλα τα κορίτσια που μεγαλώνουν, απάντησε η Άλις Τίγκερ και πρόσθεσε: Αποτόμα. Θέλετε να μου πείτε τι επιθυμείτε;

— Θέλω να μιλήσω με τη δεσποινίδα Ντίγκενς, έτρεχε ο Μπόμπ.

— Αισθάνομαι πολύ. Έφυγε σήμερα το πρωί. Έλαβε ένα τηλεγράφημα από τη μητέρα της, ότι είναι άρρωστη, κι έτρεξε στο Μαϊάμι να πάρη το αεροπλάνο για τη Νέα Υόρκη.

— Και ο αδελφός σας ο Άλεξ; ρώτησε ο Μπόμπ με ύφος τελειώς φυσικό, είναι εδώ στο σπίτι;

— Όχι. Ασφαλώς θα έτρεξε πίσω από την Τζόαν. Από την ημέρα που τη γνώρισε, δεν κάνα τίποτα άλλο, παρά να τρέχει πίσω της. Ήρθε ακόμη κι εδώ, που δεν ήθελε ποτέ να πατήσει το πόδι του. Μά μπορώ να μάθω τι θέλετε;

— Πιστά το σπουδαίο, απάντησε ο Μπόμπ σκεπτικώς. Τότερα χαμογέλασε και πρόσθεσε: Έν πάση περιπτώσει αφού αυτοί οι δυο δεν είναι εδώ, εγώ πρέπει να φύγω. Χαίρετε, δεσποινίς.

Όταν σε λίγο έπαυσε το δρόμο για να γυρίσει στο σπίτι του, ξανάγινε σκεπτικώς. Ποιό θα κατέλαβε αυτή η ιστορία; άναρωτιόταν. Η Τζόαν Ντίγκενς είχε σκοτώσει τον Άλεξ Τίγκερ και μετά είχε φύγει άδοταχώς. Άλλωστε λίγο θα άναγκαζόταν την εξαφάνισή του νέου. Και τότε;

Ο Μπόμπ βγήκε από το ξενοδοχείο «Μπισμαρκ» στο οποίο έμενε όταν δρισκόταν στην Τάμπα, και διεκίνησε προς το κέντρο της Μανουέλα Τζούλιο, μίας προκλητικής Μεξικάνας, με την οποία είχε επαγγελματικές δισσοληνίες.

Μόλις έφθασε, ο Μπόμπ είδε τη Μανουέλα μέσα στο μικρό γραφείο της. Πίσω από την τζαμιά πόρτα. Η Μεξικάνικη μπορούσε έτσι να παρακολουθή το παιχνίδι που γινόταν στα διάφορα τραπέζια.

— Γεια σου, Μπόμπ, του είπε, σε περίμενα. Έχεις φέρει εμπορεύματα;

— Θα έχω μόνον διαφορετικά; Της απάντησε έκπτοια. Εισκοπέντε σμαράγδια της Κολομβίας, που είναι ένα άληθινό θαύμα.

Η Μεξικάνικη τον κύτταξε με μία ματιά γεμάτη πάθος.

— Έρχομαι εδώ μόνον όταν έχω εμπορεύματα να πωλήσω. Κι αυτό γιατί δεν γνωρίζεις τις Μεξικάνες. Άλλωστε, τη διέκοψε ο Μπόμπ. Μην άρχισης πάλι τις έρωτικές εξομολογήσεις. Κύτταξε τις πέτρες, κι έλα να κάνουμε το λογαριασμό.

Η Μανουέλα άναγκάστηκε να ήσυχάσει.

— Δεν θα παίζεις; τον ρώτησε αφού του πλήρωσε τα λεφτά του εμπορεύματος.

— Δεν τρελλάθηκα, είπε ο Μπόμπ. Διασκεδάζω περισσότερο, βλέποντας τα κορίτσια να χάνουν τα λεφτά τους. Ποιός είναι αυτός εκεί ο ήλιθιος που ποτάρει στη ρουλέτα τα χιλιάκια σαν να ήταν φασόλια;

— Αυτός; Ένας καινούργιος πελάτης. Έχει άρκετά λεφτά. Δεν θα φτωχίσει αν χάσει και μερικά. Είναι ο Άλεξ Τίγκερ. Ο γιος εκείνου του Τίγκερ που έχει τα μεγάλα εμπορικά καταστήματα.

Το πρόσωπο του Μπόμπ Άλισον, σοβάρεψε άποτόμα.

— Άλεξ Τίγκερ, είπα; Είσαι δέβαινη γι' αυτό; Βεβαίωτα, απάντησε η Μανουέλα.

— Μου φαίνεται ότι θα πάω να παίξω, είπε ο Μπόμπ. Θέλω να λύσω ένα μικρό μυστήριο.

Δεν ήταν εύκολο ν' αποσπάσει κανείς τον Άλεξ Τίγκερ από το πράσινο τραπέζι. Άλλά στο τέλος ο Μπόμπ τα κατάφερε, και τώρα κάθονταν στη θεράντα, ο ένας απέναντι στον άλλο, κι ο αδελφός της Άλις, αφού είχε πιή άρκετά ποτήρια ούσκου, μιλούσε με τον Μπόμπ εμπιστευτικά, εύχαριστημένος που είχε βρή κάποιον, για να του εμπιστευτεί τον πόνο του.

— Έρωτεύτηκα τη Τζόαν από την πρώτη στιγμή που την είδα, του έλεγε. Είναι ένα κορίτσι θαύμα. Άλλά πάντα με αποφεύγει.

— Ίσως είσαι πολύ όρμητικός μαζί της, παρατήρησε ο Μπόμπ.

— Μακάρι να ήταν έτσι, αναστέναζε ο Άλεξ. Τό κακό είναι ότι δεν καταφέρνω τίποτα με τη Τζόαν, γιατί είμαι άπελπιστικά δειλός όταν βρίσκομαι μπροστά της. Χάνω τα λόγια μου. Δεν της είπα ούτε μία φορά ότι την αγαπώ. Ασφαλώς θα με θεωρήσει βλάκα.

— Ούτε χθές τό πρωί, δεν προσπάθησες να της εξομολογήσεις τον έρωτά σου;

— Χθές τό πρωί; Μά ούτε την είδα καν, απάντησε ο Άλεξ. Χθές είχα έρθει επίτηδες από τη Νέα Υόρκη για να τη δω. Έφθασα στο σπίτι κατά τις όκτώ το πρωί περίπου και μου είπαν, ότι εκείνη έφυγε για τό Μαϊάμι. Μά δεν τό πειστέω. Δεν πάσχει κανένα μέσο που να φεύγει από την Τάμπα για τό Μαϊάμι πριν από τις έν-νέα. Και από τα τρία μας αυτοκίνητα δεν έλειπε κανένα. Πώς πήγε στο Μαϊάμι; Με τα πόδια; Έχω την έντύπωση ότι κούφτηκε μόλις έμαθε ότι έφθασα, για να μη με δει! Αυτό είναι!

Ο νέος σώπασε, κι ο Άλισον σκεπτικώς: Γιατί η Τζόαν Ντίγκενς του είχε πη ψέματα για τον νεαρό Τίγκερ; Ποιός ήταν ο άνδρας που είχε σκοτώσει;

Σαφνικά ο Άλεξ πετάχτηκε όρθιος, παρ' όλο που δεν μπορούσε να σταθεί στα πόδια του από τό μεθύσι.

— Έκείνη η στρίγγλα η Άλις, θα έβγαζε όλοσδήποτε που βρίσκεται η Τζόαν, φώναζε. Τώρα θα γυρίσω στο σπίτι, και θα την αναγκάσω να μου πη την αλήθεια.

— Μου φαίνεται ότι δεν είσαι σε θέση να οδηγήσεις, φίλε, του είπε ο Μπόμπ. Καλύτερα να έρθω μαζί σου.

Τη στιγμή που έμπαιναν στο αυτοκίνητο, πήγε κοντά τους η Μανουέλα.

— Φεύγετε, Μπόμπ; ρώτησε.

— Ναι. Θα ιδωθούμε σε καμιά βδομάδα.

Άλλά την ίδια στιγμή, πρόσθεσε τό θαύμα που φορούσε στο χέρι της κι από τό όποιο κορμόνταν δυο χοντρές μαϊμουδιτσές. Η μία έλειπε τό στόμα της, η άλλη σκέπαζε τ' αυτιά της. «Ηλίθε, άκου, σώπα» σκέφθηκε ο Μπόμπ. Μά η τότε, εκείνη που έκλεινε με τα χέρια τα μάτια της, έλειπε. Κι έτρεχε να ήταν όμοια, μ' εκείνη που είχε βρή στο σπίτι του.

— Ίσως να ιδωθούμε και πολύ νωρίτερα Μανουέλα, πρόσθεσε τότε ο Μπόμπ.

Η βίλα των Τίγκερ, ήταν βυθισμένη στο σκοτάδι. Ο Άλισον σταμάτησε τό αυτοκίνητο μπροστά στην είσοδο, κι ο Άλεξ, έντελώς με-

Ναι!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
με τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι η έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Μανουέλα

η λαιμόν για τό σπαρέ-
νιο δέρμα. Τό άρωμά
της ταιριάζει σ'ά κα-
στονά μαλλιά και τό
σκούρα μάτια σας...

...και η κολώνια
Μυρώ σε όλους τους
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

M